Biblioteca magazin de proză scurtă

GANGUL (II)

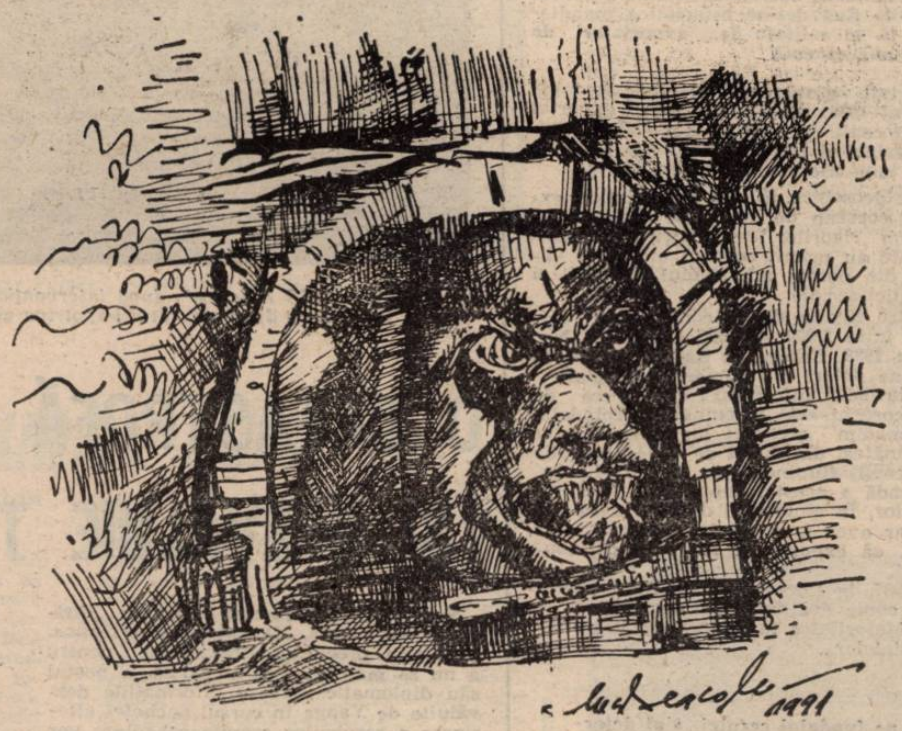

Prăpastia asta prin care răul ajunge la lume, acest nebănuit conflict dintre natură și civilizație mă dezmeticiră. Îmi dădură o lovitură de ciomag.

Cei doi se uitau imposibili la mine, nemișcați. Ar fi trebuit să-i string în brațe, să le arăt că nu asta e adevărata față a lumii, că ea nu e împărțită în sluți și îngeri și că adevăratul ei chip nu poate fi zărit, nici mîngîiat. Dar îmi fu peste putință să întreprind ceva. Îmi părea că totul se sfîrșește cînd, de undeva, din dosul buzelor nemișcate răzbi un pufăit aprobator. Cei doi pitici îmi decodificaseră gîndurile. Încetul cu încetul, îmi redobîndii calmul. Peste liniștea care ne păstorea, în care ne regăseam solidari, răsunară pași mărunți, nesiguri. Fetița revenea. Măruntă, uscățivă, surizînd distant, iradiind aceeași stranie frumusețe, cu obrajii destinși, scăldați în propria lor lumină, selenară. Piticii se năpustiră spre ea, într-o strălucire de energie. N-am schițat nici un gest să-i opresc. Fetița îmi surise, cu aceeași expresie înghețată, amînîndu-și retragerea, asumîndu-și un risc plin de nesăbuință, pe care îl prevăzuse însă, liniștită. Țîșni apoi cu mișcări feline, îndepărtîndu-se. Piticii pieriră în urma ei, bîjbîind îndelung, despărțindu-se prin galeriile bifurcate pe care le știam, căci i-am auzit în răstimpuri scotocind, chemîndu-se, dîndu-și sugestii. Știam că n-au nici o șansă, că ființa aceea plăpîndă și strălucitoare care ne administra reacțiile, se pulverizase ori se preschimbase într-un spiriduș halucinant. Îi revăzui pășind spre mine, gîfîind astmatic, fără ca obrajii lor să trădeze vreun semn de oboseală. Încremenirea chipurilor alcătuite din sînge și ghips, părea să supraviețuiască inexplicabil tuturor zvîcnirilor interioare. Hărțuiala, jocul acesta interzis, la care participam imobil, se repetă obositor. Fetița revenea de fiecare dată, cu mai multă îndîrjire, mereu mai aproape, cu forțe proaspete. Nu se sinchisea prea mult de noi, ca și cum ne-ar fi putut stăvili cu o privire, cu un gest molatec. Am arătat atunci poruncitor, spre o ieșă, un ascunziș întunecat, după o aripă a zidului. Timpul căpătase materialitate, mă sugruma. Jinduiam după o țigară tare, gata aprinsă. Un șarpe de sudoare se tîra insuportabil pe șira spinării. Fetița răsări în fața mea. Se apropie, îi simt respirația, caldă, omenească. Chipul ei își pierduse din strălucire ca un tablou cu clar-obscur uitat în pivnițe igrasioase. Lividă, transfigurată, își ridică lent irișii cristalini spre chipul meu. Ceea ce citeam pe fața ei era suferința, suferința preventivă care anunță, asemenea reumatismului, vremea rea. Piticii o încolțiră. Inertă, păstrîndu-și tiranicul calm, continua să mă fixeze. Piticii își încleștară degetele în părul ei, trăgîndu-i capul pe spate. Am întors deodată capul, străfulgerat de lumina pe care soarele o lăsa să pătrundă, fără opreliști în gang.

DORIN MĂRAN

(Sfîrșit)

ÎN DIRECT CU NECUNOSCUTUL

■ Andrea (26 de ani), fiul avocatului Albertini... a dispărut ■ A plecat la casa părintească din Trieste la 9 iunie 1981 pentru a se odihni cîteva zile înainte de ultimul examen de drept și... nu s-a mai întors ■ Tînărul avea asupra lui o sumă destul de însemnată de bani, fiindcă intenționa să-și cumpere o mașină nouă. S-a bănuit deci că ar fi putut fi victima unui jaf... ■ Poliția a găsit destul de repede fostul său automobil Diana 6 și urmele unei răfuieli în apropierea parcării, dar nu și cadavrul. ■ A mai fost căutat timp de cîteva săptămîni, după care cazul a fost clasat.

Avocatul Lino Albertini, cunoscut în Trieste, tată a șase copii, președinte al Academiei de cercetări juridice și economice, nu se putea împăca cu sentimentul nesiguranței. Așa că el a dorit să afle dacă Andrea mai trăiește sau nu. Și a făcut deci ceea ce face multă lume din Italia în momentele grele și lipsite de nădejde : s-a adresat clericilor — sensitiviști. Ei sînt preoți sau călugări de o factură specială.

SENSIBILITATE ȘI INTENȚIE

Pînă și poliția le cere sfatul și ajutorul în cazul unor urmăriri deosebit de dificile. Dar pe Albertini «senzitiviștii» nu l-au ajutat.

La doi ani după dispariția lui Andrea, la un moment dat, unul dintre clienții avocatului i-a propus o întîlnire cu Anita S., o femeie-mediu, despre care se spune că reușește să comunice cu morții.

Lino Albertini, un catolic fervent credea desigur în nemurirea sufletului, dar spiritismul, telepatia și toate fenomenele transcendentale le accepta împotriva voinței lui, astfel încît nu a putut să se hotărească pe loc pentru a face cunoștință cu Anita. L-a convins numai faptul că Anita nu lua niciodată bani de la oamenii care îi solicitau ajutorul.

Prima întîlnire s-a desfășurat cumva în etape. Anita S. mai întîi a luat legătura cu tatăl său, care murise cu mulți ani în urmă și l-a întrebat dacă să-l ajute pe avocatul Albertini să ia legătura cu fiul său. Iar tatăl Anitei și-a dat acordul. După cîteva minute a vorbit Andrea însuși, înștiințîndu-l: „Da. Am murit."

Apoi au urmat alte contacte, care s-au desfășurat după cum urmează : Mediumul — Anita — ținea mîna stîngă deasupra unei foi de hîrtie. Sub palma sa se afla un pix de care ea nu-l atingea și care scria de sus în jos pe foaie, iar Anita executa mișcări lente pe traiectoria acestuia. Avocatul Albertini, prin natura sa realist, care nu se lăsa ușor păcălit, credea că într-adevăr...

VORBEA CU FIUL SĂU

Convingerea lui se baza pe următoarele fapte : în primul rînd, Anita era «dreptace», iar chemările venite de pe lumea cealaltă le recepționa întotdeauna cu stînga. În al doilea rînd — deși ea era o femeie needucată din împrejurimile Triestului, răspunsurile pe coala de hîrtie erau clar exprimate în limba literară, cu un vocabular bogat și în plus din ele a răzbătut de cîteva ori stilul caracteristic al lui Andrea.

În următoarele ședințe conversațiile s-au desfășurat și mai lesne, dat fiindcă s-a dovedit că avocatul poate el însuși să scrie întrebările pe hîrtie, iar Anita, conducîntu-l cu mîna stîngă, primea răspunsul. Astfel, a aflat tatăl împrejurările în care a murit fiul. Într-adevăr (după cum suspectase poliția), fusese atacat de cîțiva indivizi. Știa că situația lui este fără ieșire, drept care a fost cuprins de teamă. O clipă mai tîrziu — fără nici un semn de durere — se afla undeva în depărtare, sus și privea la ce se întîmplă cu corpul său cu o anumită indiferență, ca și cum ar fi fost complet străin lui. A durat destul de mult, pînă în momentul cînd s-a pomenit la intrarea unui tunel. Dorea să pătrundă înăuntru, deoarece în depărtare zărea o lumină care îl fascina, chemîndu-l înspre ea, dar nu putea s-o ajungă. Totodată, mai vedea multă lume, străduindu-se să ajungă acolo, unii erau întîmpinați și conduși de cineva, alții în schimb așteptau foarte mult și sufereau, privind spre seninul din depărtare și știind că, acolo spre capătul tunelului există

O ALTĂ LUME...

...în care sufletul trăiește într-o atmosferă mirifică. Albertini a înțeles că fiul său așteaptă în continuare la intrarea în tunel. Într-o următoare ședință, Andrea l-a spus tatălui că are de îndeplinit o misiune anume încredințată lui de Dumnezeu. El trebuie să transmită oamenilor o dovadă că lumea de dincolo există. Pentru aceasta a trebuit să vină el pe lume și să moară.

Cuprins de o puternică emoție, avocatul a întrebat dacă trebuie să facă publică această însărcinare ? „Nu — a răspuns Andrea — încă n-a venit vremea !".

Jumătate de an mai tîrziu, Anita l-a sunat acasă pe avocat, înștiințîndu-l că Andrea vrea în cele din urmă să cadă la o înțelegere cu tatăl său. Sub pixul Anitei s-au așternut cuvintele : „A venit vremea".

În cele din urmă, Andrea și-a sfătuit tatăl să publice în presă despre „întîlniri" și să scrie o carte care să povestească totul de-a fir a păr. Dar avocatul nu era întru-totul convins. Se temea că apelurile fiului dispărut sînt zămislite de subconștientul Anitei sau chiar al lui însuși ; a început să ceară sfatul preoților, iar aceștia l-au îndemnat să ducă la îndeplinire rugămintea lui Andrea. Cuprins de îndoieli, acasă se întîmplă însă

CEVA CIUDAT

Punînd lîngă ea revistele de citit, soția sa observă pentru moment că ziarul este îmbibat de sînge. Nu avea nici o rană pe mînă, în jur nu se afla nimic roșu. De unde apăruse pata? Avocatul dă fuga la Anita și ia legătura cu fiul. „Da — spuse Andrea —, eu am lăsat această urmă". „Voi face o analiză chimică" — spuse tatăl. „Nu face asta" — ripostează Andrea.

Albertini a scris cartea primind în prealabil aprobarea Bisericii. O cunoscută ziaristă i-a făcut campanie publicitară în presă și la TV. Cartea intitulată „Lumea de dincolo există", a apărut într-un tiraj redus și s-a epuizat pe loc. La fel de repede s-a epuizat și cel de-al doilea tiraj, de 100 000 exemplare. Apoi în traducerea engleză, germană și franceză a apărut și în alte țări, trezind peste tot același interes. Lino Albertini locuiește în continuare la Trieste. Din momentul în care a terminat cartea, nu a mai reușit niciodată să comunice cu fiul său. Dar destul de des, la el acasă, pe diferite obiecte, mobilă și îmbrăcăminte apar urme de sînge ce nu pot fi îndepărtate. O dovadă a prezenței lui Andrea ?

MIHAELA DOROBANȚU

SPORT UNIVERS

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE DANS SPORTIV

CONCURS INTERNAȚIONAL DE DANS SPORTIV. Federația română de dans sportiv (președinte Constantin Duțu) organizează în perioada 29 februarie — 1 martie a.c., la Sala Polivalentă din Capitală, un concurs internațional cu participarea extraordinară a unor cupluri laureate la Campionatele europene și mondiale de dans sportiv. La această a II-a ediție vor participa, de asemenea, perechi din 17 țări : **Suedia, Finlanda, Bulgaria, Germania, Bielorusia, Danemarca, Ceho-Slovacia, Norvegia, Polonia, Moldova, Estonia, Letonia, Lituania, Italia, Rusia, Ucraina** și, evident, **România.** Va fi prezentă la acest concurs și Casa de modă din Chișinău, **Prestige.** Regia artistică a întregului spectacol sportiv, precum și finanțarea cad în seama maestrului **CONSTANTIN DUȚU.**

Miercuri seară dl. **CONSTANTIN DUȚU** a organizat o conferință de presă la care au fost prezenți numeroși invitați inclusiv oameni de presă scrisă și vorbită ocazie cu care a prezentat importanta Concursului international de dans sportiv telurile federației, intentiile ei de perspectivă filialele locale. Dl. Constantin Dutu a subliniat impactul pe care îl va avea nu numai Concursul ci si Federatia care doreste să atragă cît mai multi tineri spre dans, gratie si ritm. Sigur dl. Dutu nu si-a ascuns nemultumirea în legătură cu lipsa de interes a unor ministere Ministerul Tineretului si Sporturilor Ministerul Culturii care nu s-au implicat deloc în acest gen de manifestare artistică si sportivă manifestare care cunoaste o mare amploare în Europa si în lume. Dl. Dutu a ales această dificilă sarcină de a organiza a doua editie a Festivalului pentru că este un om puternic si pentru că cineva trebuia totusi să o facă. Pentru România. Un gest care vorbeste de la sine. Mai ales că la începutul lui aprilie vor avea loc campionatele mondiale de dans sportiv în Australia. Încheind conferința de presă într-un mod tipic occidental dl. Dutu a oferit invitatilor un scurt moment artistic în avanpremieră. Sotii **Iuri si Marina Braiș** de la Chisinău au dansat o rumbă si un ilve demonstrînd clasa lor internațională. Si după cîte am înteles, ei vor reprezenta România la Campionatele mondiale.

LA ALBERTVILLE, OLIMPIADA ALBA MERGE ÎNAINTE. Ce poate să delecteze ochiul unui telespectator din mulțimea de probe, cîștigători și medalii olimpice ? Păi, să vedem. Mai întîi, victoria surprinzătoare a tînărului de numai 16 ani, **Toni Nieminen,** din Finlanda, în proba de săritură de la trambulina de 120 m. Austriecii Höllwarth și Kuttin se și vedeau pe primele două locuri ale podiumului, cînd, prin două sărituri de-a dreptul extraordinare, acest copil cu nervii de oțel a reușit să le spulbere visul, concretizînd astfel un propriu vis (nesperat ?). Dacă este să rămînem la capitolul vise, trebuie să amintesc și despre visul dansatorilor pe gheață francezi **Paul și Isabelle Duchesnay-Dean,** care, în fața propriilor suporteri, nu țineau decît spre încununarea de aur. Să ne aducem aminte : cei doi au revoluționat, dacă nu e prea pretențios cuvîntul, proba de dans pe gheață cu cîțiva ani în urmă, în plină dominare rusească a acestei discipline. Nu li s-a dat prea mare credit pentru că probabil nu era momentul. Apoi francezii au triumfat devenind campioni mondiali. Inovația și talentul le fusese, în fine, recunoscute. Acum, la Albertville, cariera lor trebuia să culmineze cu laurii de aur olimpici. Și totuși... Ei bine, **Marina Klimova** și **Serghei Ponomarenko** au aruncat totul în joc, grație, fantezie, precizie, forță și s-au impus acolo unde nimeni nu se aștepta. Pot spune că am fost unul din fan-ii perechii franceze, dar programul prezentat de Marina și Serghei la olimpiadă (pregătit de Tatiana Tarasova) a fost impecabil. Im-pe-ca-bil. Și dacă mai amintim că și Victor Petrenko a cîștigat proba masculină de patinaj artistic ne dăm seama că CSI (fosta URSS) nu se dezminte...

GEORGE CUȘNARENCU

HOROSCOP

Săptămîna 24.02 – 01.03

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : Zi plină de neprevăzut.
Marți : Scadența unei datorii.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Confirmarea unei premoniții.
Vineri : Conflicte conjugale.
Simbătă : Dureri de cap, disconfort psihic.
Duminică : Repaos total.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Digresiuni sentimentale.
Marți : Inspirație, creativitate.
Miercuri : O afacere eșuează.
Joi : Polemici dure cu un Rac.
Vineri : Suprasolicitări intelectuale.
Simbătă : O întîlnire foarte rentabilă.
Duminică : Primiți bani.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Ghinion financiar.
Marți : Apatie, inactivitate, pesimism.
Miercuri : Criză de gelozie, oscilații psihice.
Joi : În sfîrșit o veste bună.
Vineri : Toate vă merg din plin.
Simbătă : Stare fizică precară.
Duminică : O inițiativă profitabilă.

RAC (22.06—22.07)

Luni : O decizie înțeleaptă.
Marți : O mică întîrziere vă costă enorm
Miercuri : Lovitură financiară.
Joi : Zi cenușie, neproductivă.
Vineri : Două vești proaste.
Simbătă : Retragere în sine, repaos psihic.
Duminică : Zi agitată, obositoare.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Suportați o provocare amoroasă.
Marți : Excese temperamentale, agresivitate.
Miercuri : O nouă legătură afectivă.
Joi : Încurcături, ghinioane, iritare.
Vineri : Odrasla vă dă de furcă.
Simbătă : Drumuri costisitoare.
Duminică : Farmecul vieții în doi.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Compromis amoros inevitabil.
Marți : Muncă îndîrjită, epuizantă.
Miercuri : Tristeți trecătoare.
Joi : O întîlnire surprinzătoare.
Vineri : Șanse mari la loterie.
Simbătă : Auspiciile unei noi afaceri.
Duminică : Zi opacă, după o insomnie rebelă.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : Obsesii, dureri de cap, angoasă.
Marți : Suprasolicitări intelectuale.
Miercuri : Zi norocoasă financiar.
Joi : O veste foarte bună.
Vineri : Dorință acută de intimitate.
Simbătă : Toate vă merg din plin.
Duminică : O decizie de perspectivă.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Sensibilitate exagerată.
Marți : Primiți bani.
Miercuri : Ambiție, irascibilitate.
Joi : Tendințe dominatoare, agresivitate.
Vineri : Reechilibrare psihică.
Simbătă : Detașare, visuri cu ochii deschiși.
Duminică : O surpriză foarte plăcută.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : Inactivitate, contemplare.
Marți : Suprasolicitări profesionale.
Miercuri : Conflict sentimental.
Joi : O promisiune neonorată se răzbună.
Vineri : O decizie lucidă și rentabilă.
Simbătă : Cheltuieli neprevăzute.
Duminică : Drumuri obositoare, epuizante.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : Stare de nervozitate excesivă.
Marți : Dezamăgiri în viața amoroasă.
Miercuri : O veste îngrijorătoare.
Joi : Cerul dv. se înseninează.
Vineri : Toate vă merg din plin.
Simbătă : Lungi discuții în contradictoriu.
Duminică : Relaxare totală.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : Două vești optimiste.
Marți : Convulsii sufletești puternice.
Miercuri : Stagnare intelectuală, apatie.
Joi : Șanse mari financiare.
Vineri : Toate vă merg din plin.
Simbătă : Amintiri, melancolie, proiecte.
Duminică : O vizită obligatorie, neproductivă.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : Criză de creativitate.
Marți : Infernul se mută în sufletul dv.
Miercuri : O mare bucurie.
Joi : Oboseală, tracasări inutile.
Vineri : Luciditate, răspunderi noi.
Simbătă : Parfumul erotic și atît.
Duminică : Activitate febrilă, inspirație deosebită.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Record antropometric

Dacă acum cîteva săptămîni prezentam recordul de înălțime la vîrsta de 15 ani ca fiind 1,88 metri, iată că vă putem prezenta în acest număr o îmbunătățire apreciabilă. Elevul de 15 ani Radu Rizea (născut la 10 septembrie 1976 în București) are înălțimea de 2,01 metri! El este în clasa a X-a, la Liceul Grigore Moisil și practică baschetul de doi ani, la Clubul Sportiv Școlar nr. 1. Așteptăm vești despre evoluția staturii sale.

Cele mai vechi orașe românești

Pe baza atestărilor documentare indubitabile, vă prezentăm cîteva din cele mai vechi orașe românești. Astfel, în anul 1097 este atestat documentar orașul **Alba Iulia**, fostul oraș roman Apulum; în 1156 este atestat **Aradul**, în 1173—1174 **Clujul** (sub numele de Clus; în 1974, la aniversarea a 1850 de ani de la prima atestare, orașul a primit numele de Cluj-Napoca); tot în 1174 se atestează documentar **Birladul**; în 1192 este menționat **Sibiul** sub numele de Cibinum sau Civitas Sibiensis (probabil pe locul fostei așezări romane Cedonia) ; **Timișoara** datează în documente din anul 1212, sub numele de Castrum Temisiensis (Cetatea de pe Timiș); în 1224 este menționat orașul **Orăștie**, din actualul județ Hunedoara, iar patru ani mai tîrziu apare documentar **Reghinul** (1228, în actualul județ Mureș, pe locul unei foste așezări dacice). În sfîrșit, în 1234 este atestat în „Catalogus Ninivensis" **Brașovul**, sub numele de Corona. Evoluția denumirii acestui oraș a fost : Barasu (1252), Brasu (1271), Braso (1288) și Brașov (1294). Pe teritoriul respectiv au ființat succesiv așezări geto-dacice și romane.

Primul furnal

Documentele vremii arată că în vecinătatea Hunedoarei, la Toplița, s-a construit în anul 1750 primul furnal din țara noastră, cu o capacitate de 1 200 tone fontă anual. El a funcționat timp de 112 ani și reprezintă strămoșul marilor furnale de azi din cetatea hunedoreană a fontei și oțelului.

Cel mai lung pod al antichității

În anul 328 După Christos, împăratul Constantin cel Mare inaugurează podul de piatră de la Sucidava (localitate înglobată în actualul oraș Corabia, județul Olt), peste Dunăre, făcînd legătura cu localitatea Oescus (localitatea bulgară Ghighen). Numit și Podul lui Constantin cel Mare, această construcție avea o lungime de 2400 metri și era unul din cele mai lungi poduri ale antichității. Arhitectul și constructorul acestui pod de excepție (care a avut o viață foarte scurtă) a fost romanul Theophilus Patricius. De la jumătatea secolului IV, acest pod n-a mai fost menționat în documentele epocii, dar îl regăsim în „Hronicul vechimei a romano-moldo-vlahilor", al lui Dimitrie Cantemir.

GUINNESS BOOK

Oameni și cuie

Simbolurile suferințelor umane se pierd în profunzimile religiilor și în tomurile unde este depozitată înțelepciunea filosofilor. Dar în Cartea Recordurilor Lumii suferința are, parcă, un aspect de joacă de copil. O astfel de joacă a fost și repaosul pe care Alan Andrews din Barry, Țara Galilor l-a „executat" timp de 273 de ore. Numai că patul pe care a zăcut întins era prevăzut cu cuie de 15,24 centimetri înălțime — odihnă pe care și-a rezervat-o în decembrie 1983. Ca o dovadă de atașament total, iubita lui, Katherine Weston, i s-a alăturat în ultimele 34 de ore de suferință — fapt care i-a dat dreptul să reclame recordul feminin în materie. Dar dacă Alan Andrews a zăcut pe cuie 11 zile și 9 ore, un fachir brazilian din Sao Paolo (cunoscut sub numele de Silky, adică „mătăsosul") invocă un record personal de 111 zile de dormit pe pîroane dar nesupravegheat de o comisie anume (supliciul său terminîndu-se la 24 august 1969). Dacă și fachirii se mănîncă între ei...

Avînd în vedere că suferința de acest tip poate conduce la moarte, proba care are în clauzele ei un fel de sanwich de scînduri cu cuie, iar deasupra o greutate oarecare a fost eliminată din Guinness Book. Această categorie de suferințe se numește în engleză „iron maiden" (ca și grupul muzical). Ultimul recordman înregistrat este cunoscut sub numele de Komar (de fapt se numește Vernon E. Craig), din localitatea Wooster, statul american Ohio. În cadrul unui show dat la Old Chicago Towne, la 6 martie 1977, Komar s-a culcat între cele două „fețe" de scînduri cu cuie, peste care s-au pus greutăți totalizînd 262,4 kilograme ! Este destul de ușor de imaginat cîtă oroare a stîrnit această performanță, dacă și Guinness Book a abandonat aceste chinuri închinate gloriei personale.

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

MARTON LENA, Galați : (n. 17.02.1958) Anul Cocoșului de Foc, doi Lap Chun (început de primăvară chinezească), luna Tigrului, ora Dragonului. Ecuația vieții este : Foc+Metal+Lemn+Lemn+Foc (fire oarecum contradictorie, ambițioasă, multe orgolii, dar disponibilități sufletești accentuate spre afecțiune trainică, generozitate sentimentală). După specia horoscopului indian sînteți Apa — ceea ce compensează în mod benefic capacitatea dv. de a vă adapta mai bine în societate. După specia astrală sînteți Vărsător, care are drept element cosmic dominant Aerul (inteligență activă) de grudul III ; planetele ce vă guvernează zodia astrală sînt Saturn și Uranus, sănătatea e sensibilă în zona spatelui și gambelor (reumatisme etc.). Cuplul sexual optim : EL — Taur, Vărsător ; EA — Leu, Scorpion, Vărsător. Locul în constelația gemelor mistice este safirul. Mireasma primei respirații cosmice (prima de după naștere) a fost aceea a mimozei. Pitagoreicii v-au fixat cifra trei drept norocoasă, iar ziua optimă a săptămînii este sîmbăta. Pădurea de arbori în care spiritul dv. s-a încarnat este una de curmali (optimismul nativ, zîmbetul perpetuu). Umbra Curmalului vă protejează împotriva oscilațiilor psihice profunde.

RADU COVERCA, Iași : (n. 23.01 1974) Anul Tigrului de Lemn, doi Lap Chun (prosperitate) Luna Tigrului, ora Iepurelui. Ecuația vieții este : Lemn+Lemn+Lemn+Lemn+Foc (copleșitoare dominanță a generozității, spirit sociabil, afectiv, largi posibilități intelectuale, decență, verticalitate). După specia horoscopului indian sînteți Vultur Plesuv (larg orizont social, energie, spirit elevat). Zodiacul european vă plasează în Vărsător (aceleași caracteristici ca mai sus). Pădurea în care s-a încarnat spiritul dv. este una de Ulmi (religiozitate, fidelitate).

VIRGINIA SANDU, Hunedoara : (n.8.06.1977) Anul Șarpelui de Foc, un Lap Chun, luna Calului, ora Maimuței. Ecuația vieții : Foc+Foc+Foc+Metal+Foc (fire extrem de temperamentală, ambiție și vanitate exagerate, faceți o pasiune din orice, ascensiune socială marcantă). După specia zodiacală europeană sînteți Gemeni, cu elementul cosmic dominant Aerul de gradul I ; planeta ce vă guvernează destinul este Mercur (inteligența practică), iar sănătatea este sensibilă în zona brațelor și la plămîni. Cuplul sexual optim : EL—Fecioară, Săgetător ; EA—Leu, Săgetător, Pești. La nașterea dv., în constelația gemelor mistice a strălucit berilul. Prima respirație cosmică a dv. a avut mireasma lăcrămioarei. Pitagoreicii v-au fixat cifra cosmică favorabilă 2, iar ziua optimă a săptămînii este miercurea. Pădurea în care s-a încarnat spiritul dv. este una de Carpen (ceea ce vă conferă o sensibilitate artistică deosebită, o apetență pentru frumos de-a dreptul obsedantă).

LIVIA RADIȚĂ, Baia Mare (n.25.08.1972) Anul Șobolanului de Apă, fără Lap Chun), luna Cocoșului, ora Mistrețului ; ecuația vieții este : Apă+Apă+Metal+Apă+Foc (feminitate deosebită, adaptabilitate în cele mai dificile situații, căsnicie fericită, mare abilitate în relațiile interumane). După horoscopul indian sînteți Fecioară (delicatețe). După specia europeană sînteți Leu, zodie de Foc de gradul II, planeta dominantă Soarele(energie, inteligență, carieră strălucită), organ sensibil inima. Cuplu sexual optim : EL — GEMENI Leu Scorpion ; EA — Leu, Scorpion. În constelația gemelor mistice vă aduce noroc Rubinul, iar mireasma primei respirații a fost a Heliopei. Pitagoreicii v-au fixat cifra 6 ca norocoasă iar ziua optimă a săptămînii este duminică. Pădurea în care s-a încarnat spiritul dv. este una de Pini (personalitate stilată, rafinată).

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

● Zău că e minunat și mă simt alt om, draga mea, **ZORIȚA C.M. (Bistrița)**, atunci cînd primesc și o scrisoare ca a ta, în care-mi scrii că vă înțelegeți „extraordinar de bine", tu și prietenul tău, și că sînteți fericiți! Într-o lume și-ntr-o vreme în care totul se leagă și se dezleagă cu iuțeala fulgerului, tinerii ca voi sînt „sarea pămîntului", ei perpetuînd și adeverind prin propria lor existență că cuvinte precum „iubire", „prietenie", „fericire" și altele asemenea nu sînt vorbe-n vînt. Tocmai din această pricină socot că trebuie ca amîndoi să prețuiți așa cum se cuvine dragostea voastră, să o ocrotiți cu toate puterile voastre pentru că atît de greu și de rar sîntem fericiți, pe cît de des și de lesne putem fi nefericiți... Și fiindcă veni vorba, gelozia e unul din virusurile mortale, care „roade" încet dar sigur o dragoste oricît de temeinică ar fi sau ar părea... Din fericire, gelozia are și remedii. Unul dintre ele este **deplina sinceritate** în relațiile voastre. O discuție sinceră, deschisă, lucidă, purtată însă cu toată dragostea și înțelegerea, cu tot respectul pentru celălalt, deseori limpezește cerul vostru, spulberînd bănuielile și suspiciunile lipsite de temei. În plus, sentimentul geloziei, ca oricare alt sentiment **este educabil** și, în consecință, poate fi controlat și struns conștient, în limitele bunului simț. Dacă nu vă veți oferi niciodată motive — fie și închipuite — de bănuială, dacă vă veți fi mereu credincioși și devotați unul altuia, dacă la primul semn de înnourare veți găsi tăria să discutați cu încredere, cinstit și deschis, atunci nu văd cum ar putea o forță malefică exterioară să zăpună la încercare, oricită gelozie v-ar picura, ca un venin, în suflete! Ți-am spus toate astea tocmai pentru că țin la voi și sper să fiți mereu între aceia care echilibrează balanța între fericire și nefericire, punîndu-și viața și sufletul în talerul fericirii... Sper și v-o doresc din tot sufletul!

● Ei bine, ai izbutit să mă întristezi și pe mine cu pesimismul tău, cu melancolia și mizantropia ta, cu gîndurile tale prăpăstioase, draga mea **DANA (Tîrgoviște)**... Oricît de mari ne-ar fi suferințele pe care ne e dat să le trăim, oricît de mari nefericirile, dacă la numai 18 ani ne mor speranța și dragostea de viață, cum oare să aflăm în jurul nostru viață?! Sau chiar în noi înșine (însene)?! Cred că pînă și florile-n glastră s-ar ofili dacă-ți citesc gîndurile... Suferi, pe bună dreptate fiindcă ai toate motivele (vai, atît de triste și de omenești!), dar de aici și pînă la a căuta și a cere mereu compătimirea celorlalți, pînă la a cere altora „să-ți umple" singurătatea, mi se pare un nefiresc abandon de la demnitate. „Trecutul vieții mele a fost un vis frumos, dar ce păcat că m-am trezit din somn iar acest minunat vis s-a spulberat", îmi scrii (și, mărturisesc, o zici al naibii de frumos!). Însă eu cred că **abia acum dormi cu adevărat!** Trezește-te, fată frumoasă, mai minunat decît trecutul este întotdeauna prezentul **dacă știm să-l trăim!** Trezește-te, nu ești deloc singură, în jurul tău e **viață**, viața care abia așteaptă să o descoperi, să o trăiești, să ți-o asumi!

LAURA

POȘTA by Air Mail

MARINICA MUNTEANU, Brăila: Preocupările despre care ne informezi sînt lăudabile. La 22 de ani ele au șansa de a se dezvolta, de a acumula în folosul dumitale. Literatura SF, acum bine reprezentată de edituri și selecționată cu rigoare, vă poate forma o cultură în domeniu sau cel puțin cunoașterea acestuia. Efortul merită toată atenția, deoarece el se referă prioritar la acutizarea imaginației, dar nu în ultimul rînd la conștientizarea complexității intuiției științifice în sfera ficțiunii. În legătură cu domeniul parapsihologiei, vom continua să publicăm materiale în acest sens, dar, din păcate, nu există canoane și șabloane cu caracter didactic, pe care să le putem expune precum o lecție dintr-un obiect de studiu concret. Recitiți ce am publicat în revistă pînă acum și veți trage singur concluziile. Mai scrieți-ne...

RAYMOND EDUARD WALEWSKA, București. Mai întîi îngăduie-mi să observ că porți un nume celebru în literatură, care ar trebui să te îndemne să-l recitești cu emoție pe Balzac. Apoi sincere mulțumiri pentru bunele impresii despre revista noastră. În privința „Efectului de piramidă" vom publica în curînd un articol util cunoașterii fenomenului. Despre „Triunghiul Bermudelor" există o sinteză remarcabilă în volumul semnat de Dan D. Farcaș, intitulat „Extratерестрii printre noi...?", apărut în 1991 la Editura pentru Turism. Apelează la acest text serios și complet. În fine, te citez cu plăcere: „Sincer să fiu, mie îmi place tot ce este frumos și această dorință arzătoare de a coresponda vine de la faptul că micuța mea cutie poștală este mereu goală și singurele hîrtii care pătrund sînt notele de plată ale telefonului".

În consecință, pentru a nu mai rămîne cutia poștală goală, reproduc aici adresa dumitale: **București, Sector 3, str. Lotrioara nr. 7, bl. V 32 sc. A., ap. 37. Cod. 71.601.** Aștept vești despre... efectul adresei!

DINU SORIN OVIDIU, (probabil!) București: Se simte doar o îndeminare, asemănătoare cu aceea care ne face să pășim, deși clătinîndu-ne și căzînd, la un timp după ce ne-am născut. Nu vreau să te dezamăgesc, dar mai e de lucru la poezie. Aceasta pe care o am în fața ochilor poate constitui mai tîrziu un document, o ilustrare, deci la producțiile ulterioare, ce vor apărea, nu mă îndoiesc de acest lucru. Deocamdată te afli în faza de descoperire, cînd cuvintele nu au prețul lor adevărat și folosirea lor nu încarcă poezia de autenticitate. Toate acestea nu înseamnă că eu nu aștept în continuare alte „producții", fără a uita, acum, că ai abia 15 ani!

ION TUGUI

Grădina de lîngă casă

Să ne producem singuri răsadurile

Răsadurile de legume care ne sînt necesare, în special roșii, ardei și vinete, necesită două lucruri esențiale: căldură și lumină. Ambele le avem asigurate (de obicei) în locuința noastră. Pămîntul necesar este un amestec din două părți mraniță (gunoi bine putrezit), o parte pămînt de țelină și o parte de nisip. Orășenii pot folosi pămîntul de flori care se vinde la florării. În funcție de spațiul disponibil pe care-l avem la ferestre, ne procurăm niște lădițe, ghivece, pahare de plastic etc., care să aibă înălțimea de 8–10 cm și să fie găurite. Ele se pun în tăvițe, care au rolul de a reține surplusul de apă de udare. Semănatul se face în șănțulețe adînci de 0,5 cm, trasate la distanța de 5–8 cm unul de altul. În ele se vor presăra semințele la distanța de 0,5–2 cm între ele. Cifrele mici se referă la răsadurile care se vor repica. Urmează acoperirea semințelor cu un strat de pămînt gros de 1 cm, tasarea lui ușoară cu o scîndurică și apoi udarea lui. Pînă la răsărire, lăzile, acoperite cu o folie de plastic, pot fi ținute și într-un loc mai întunecos dar călduros (aproape de sobă). La primele semne de răsărire, răsadurile trebuie duse în locurile cele mai luminoase (ferestre, balcoane închise). Dacă noaptea este rece, lădițele din balcon trebuie aduse în camere încălzite. La 6–10 zile de la răsărire, răsadurile semănate mai des trebuie repicate. Aceasta constă în plantarea într-un pahar de plastic sau un ghiveci mic a cîte două fire de răsad, despărțite de o folie de plastic, pentru a le putea separa mai ușor la plantarea în grădină, care se face la 5–8 săptămîni de la semănat.

Castraveții, dovleceii și pepenii galbeni îi vom semăna numai în pahare sau ghivece mici, cîte 4–5 semințe la pahar sau ghiveci, care va fi umplut cu pămînt, cu puțin mai mult de jumătate. După răsărire, se vor lăsa numai două plante la ghiveci iar pe măsură ce ele cresc, se va completa pămîntul în pahar. Aceste plante au proprietatea de a emite rădăcini pe porțiunile respective acoperite cu pămînt, deci se vor dezvolta mai bine. Înainte de plantarea în grădină, cu 10–15 zile, răsadurile trebuie călite. Acest lucru se face scoțînd răsadurile din ce în ce mai mult timp afară. La început numai ziua, iar înainte de plantare, chiar și două-trei nopți.

IOAN URSU

PROGRAM TV

● SELECȚIUNI ●

Săptămîna 24.02 – 01.03

LUNI

Programul 1: 14,00 Actualități 14,20 Worldnet Usia 15,45 Casa și grădina 16,15 Muzica pentru toți 17,00 Actualități 17,05 Emisiunea în limba maghiară 18,35 Tezaur 19,05 Studioul economic 19,30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor. 20,00 Actualități 20,35 Această poartă a creștinătății 21,15 Restituiri — I. L. Caragiale. Năpasta 23,00 Repriza a treia 23,25 Cronica Parlamentului. Actualități 23,55 Confluențe.

Programul 2: 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Tradiții 17,10 Veniți cu noi pe programul doi!... Toți într-o barcă! 19,10 Super Channel 20,30 Magazin auto-moto 21,00 Studioul muzicii de cameră 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

MARȚI

Programul 1: 10,00 Actualități 10,30 Canal France International 12,10 Ora de muzică 13,00 Interferențe 13,30 Muzică pentru părinți 14,00 Actualități. Meteo 14,20 Tradiții... Ialomițene 15,00 Preuniversitaria. Admiterea în liceu, 1992 15,30 Teleșcoală 16,00 Agenda actualității. muzicale 16,30 Conviețuiri 17,00 Actualități 17,05 Emisiune realizată de Studioul de Radioteleviziune Cluj: Repere transilvane 18,00 Salut, prieteni! 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20.45 Telecinemateca. Ora îndrăgostiților (Schiță cinematografică, Franța, 1956) 21,20 Memorialul durerii. Mărturii din infernul închisorilor comuniste 22,35 Cultura în lume 23,05 Cronica Parlamentului. Actualități 23,35 Meridianele dansului.

Programul 2: 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Documentar științific 17,10 Studioul de literatură 18,10 Film serial. Marc și Sophie 19,10 Sport-Magazin 19,40 Tribuna non-conformiștilor 20,00 Super Channel 20.30 Muzica azi 21.00 De-ale pieței în economia Capitalei 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului

MIERCURI

Programul 1: 10,00 Actualități 10,30 Film serial. Familia Polaniecki. Ecranizare după Henryk Sienkiewicz 11,20 Canal France International 12,20 Ora de muzică 13,10 Vîrsta a treia 13,40 Divertisment internațional 14,00 Actualități 14,20 S.O.S. Natura! 14,50 Avanpremiera TV 15,00 Preuniversitaria 15,30 Teleșcoală 16,00 Tineri interpreți de muzică populară 16,20 Lumea sportului 17,00 Actualități 17,05 Arte vizuale. Avangarda pro și contra 17,30 : 15, 16, 17, 18 18,00 Reflector 18,30 Studioul muzicii ușoare 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20.45 Film serial. Joseph Balsamo 21,45 Exercițiu de admirație 22,40 Pro Musica 23,05 Cronica Parlamentului. Actualități 23,35 Cărți și idei.

Programul 2: 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Emisiunea în limba maghiară 18,10 Teatru TV. Un capriciu de Alfred de Musset 19,00 Super Channel 20,35 Dialog cu editii Capitalei 21,00 Bijuterii muzicale 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului

JOI

Programul 1: 10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 Worldnet Usia 12,10 Ora de muzică 13,00 Oameni de lîngă noi 13,30 Jazz-Magazin 14,00 Actualități 14,20 Horea. Documentar artistic 14,55 Preuniversitaria. Bacalaureat '92 15,35 Teleșcoală 16,05 Muzica pentru toți 16,30 Forum 17,00 Actualități 17,35 Dosarele istoriei 18,00 Tele-discul muzicii populare 18,20 Vîrstele peliculei... la nr. 100 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial Dallas 21,40 Reflecții rutiere 21,55 Recital Vasile Șeicaru 22,10 Reporter '92 22,55 Cronica Parlamentului. Actualități 23,35 Stadion

Programul 2: 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Dicționar de personaje 17,05 Emisiune în limba germană 18,05 Concertul Orchestrei Naționale Radio 20,30 Club SF 21,00 Muzică populară în concert 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului

VINERI

Programul 1: 10,00 Actualități 10,30 Film artistic. Sărutări furate (Franța, 1968) 11,55 Super Channel 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualități 14,20 Mondo-muzica 14,45 Medicină pentru toți 15,15 Bicentenar Rossini 15,30 Preuniversitaria 16,00 Limba noastră 16,30 Muzică pentru toți 16,55 Actualități 17,00 Emisiunea în limba germană 18,00 Pro Patria 18,45 Ecranul 19,05 Viața parlamentară 19,30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial. Familia Chisholm 21,45 Pe aripile muzicii 22,15 Simpozion 23,00 Actualități 23,15 Top 10 23,50 Gong! 0,20 Călătorie în patru anotimpuri. Emisiune de divertisment.

Programul 2: 15,55 Actualități 16,05 Desene animate 16,30 Tradiții 17,00 Campionatul european de atletism 20,00 Compozitori români 21,00 Jazz-Show 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului

SIMBATA

Programul 1: 9,00 Bună dimineața! 10,00 Actualități 10,10 Tip-top, mini-top 11,10 Descoperirea planetei 11,30 Viața spirituală 12,30 Ora de muzică 13,30 : 7×7 14,00 Actualități 14,10 Tele-club 16,30 Campionatul european de atletism în sală 17,30 Mapamond 18,00 Concurs internațional de dans sportiv (I) 19,15 Teleenciclopedia 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial. Dallas 21,40 Festivalul internațional de muzică ușoară — „San Remo, 1992" (I) Transmisiune directă 23,45 Actualități 0,05 Festivalul Internațional de muzică ușoară — „San Remo, 1992" (II) 1,00 Campionatul european de atletism în sală 1,30 Festivalul Internațional de muzică ușoară — „San Remo 1992" (III).

Programul 2: 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Video-clipuri 17,00 Conviețuiri 17,30 Campionatul european de atletism în sală 18,30 Film artistic. Au făcut din mine un criminal! (SUA, 1939) 20,05 „Visat Rossini!" 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

DUMINICA

Programul 1: 8,00 Bună dimineața! 9,30 Abracadabra! 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10,50 Actualități 11,00 Lumină din lumină 12,00 Viața satului 14,00 Actualități. Meteo 14,10 Atlas 14,50 Video-Magazin 17,00 Știință și imaginație 17,30 Convorbiri de duminică. Max Bănuș 18,00 Concurs internațional de dans sportiv (II) 20,00 Actualități 20,35 Film artistic. Dansatorul norilor (Anglia, 1987) 22,20 Actualități 22,35 Magia modei 23,35 Campionatul european de atletism în sală (finale).

Programul 2: 13,55 Fotbal: Progresul — Rapid, în „16-imile" de finală ale Cupei României 15.50 Pop-Club 16.10 Actualități 16,20 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,45 Conviețuiri 17,15 Campionatul european de atletism în sală (finale) 19,00 Serata muzicală TV 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

După „Panoramic TV"

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina la zi

„Sănătate de la Sfînta Maria"

Maria Vârlan dezvăluie tainele bioterapiei (I)

A venit în România ca zefirul care aduce și mîngîie ; a trecut Prutul doamna **MARIA VARLAN**, femeia-miracol din Chișinău să ne aducă sănătate și bucurie în casă. Sănătate vindecări miraculoase cu ajutorul biocurenților, al „masajului intangibil. Moldoveanca de peste Prut are aceleași haruri date de Dumnezeu și Mama Natură ca să celebra Ziua, prietenă și colaboratoare, ea însăși fiind veritabilă „Ziuă a Moldovei". Șansa mi-a surîs atunci cînd i-am solicitat un interviu. „Nu am timp de interviuri, fiecare clipă mi-e dramuită, dar dacă vreți să discutăm veniți cu mine pînă la Timișoara". Ocazie magnifică ; cale lungă, companie extrem de agreabilă, timp berechet pentru a pătrunde în tainele bioterapiei dezvăluite de femeia-miracol care pune diagnostic pe fotografie (cazul fiicei unui miliardar din New York), descoperă oameni superdotați cu cîmp bioenergetic, vindecă sute și mii de bolnavi, pune cu exactitate diagnosticul celor mai perfide maladii, fără analize și fără instrumentar. În prestigioasa revistă „Moldova" din Chișinău au fost dezvăluite și publicate, încă din anul trecut, cazurile de vindecări miraculoase care au devenit o realitate și în România. Mărturisesc că domnul Mihail Gh. Ciobanu mi-a luat-o înainte cu mai noroc, mai aproape de Centrul de bioterapie „Sfînta Maria" din Chișinău, unde Doamna-Sănătate lucrează cu o formidabilă echipă de bioterapeuți, dintre care 12 sînt medici. De altfel, visul de aur al doamnei Vârlan este să descopere în Moldova-soră și în România cît mai mulți oameni superdotați cu cîmp bioenergetic puternic din rîndul medicilor, al cadrelor sanitare, în stare să îmbine valențele bioterapeuticii cu cele ale medicinei alopate. De altfel, cea mai apropiată colaboratoare a doamnei Vârlan este doctorița Margareta Cazacu, cu care am călătorit împreună pe ruta București — Sibiu — Orăștie — Timișoara. Doctoriță-bioterapeut de înaltă clasă, cu excepțională forță tămăduitoare.

Pentru cititorii din România, precizăm care dintre maladiile ce ne afectează starea de sănătate pot fi vindecate cu ajutorul tratamentului bioenergetic. În afara bolilor infecto-contagioase, pot fi vindecate : boli reumatismale acute și cronice — discopatii, artroze, poliartrite cronice evolutive ; sindroame astheno-neurotice, ulcer gastro-intestinal, afecțiuni ginecologice — anexite, metroanexite, chist ovarian, fibrom uterin ; diabet zaharat, hipoacuzii, encefalopatii cu retard psihomotor moderat, afecțiuni oculare — miopii, hipermetropii, pareze, paralizii de nervi periferici ; cardiopatie ischemică ; astm bronșic alergic ; psoriazis ; dischinezii biliare ; afecțiuni renale ; tulburări de dinamică sexuală (impotență sexuală) etc. Unii terapeuți care sînt în stare să-și „închidă" cîmpul bioenergetic pentru autoapărare tratează și cancerul. Autorul acestor rînduri a scris o suită de articole despre vindecări miraculoase cu biocurenți, publicate în „Totuși iubirea". De această dată Maria Vârlan ne dezvăluie tainele bioterapiei practicate cu rezultate uluitoare la Centrul de bioterapie din Chișinău. Așadar, în numărul următor continuăm cu amănunte.

C. BORDEIANU

Polimorfismul infecțiilor urinare (II)

De mare importanță în etiologia, evoluția și prognosticul infecțiilor urinare sînt și alte afecțiuni generale cum ar fi diabetul sau regimurile medicatiile prea alcalinizate, uzul toxinelor renale etc. În terapia infecțiilor urinare, antibioticele și chimioterapicele (incluzînd aici și sulfamidele, nu au dat rezultatele scontate datorită instalării factorului „R", adică existentei în etiologia acestor infecții a unor germeni rezistenți la acesti factori antimicrobieni. Avîndu-se în vedere acest „esec terapeutic" în infecțiile urinare, apare evidentă necesitatea **actiunilor profilactice**, precum și a metodelor de depistare și a tratamentului precoce a acestui gen de infecții. **Profilaxia presupune** aplicarea unui ansamblu de măsuri cum ar fi înlăturarea obstacolelor căilor urinare și a tuturor elementelor generatoare de stază; asigurarea debitului și ritmicității fluxului urinar; corectările de pH, asanarea produselor septice din organism, mai ales a celor dezvoltate în vecinătatea aparatului urinar (genitale, digestive) ; evitarea sondajelor cu instrumente și efectuarea lor numai în cazuri cu indicații speciale și efectuarea acestor instrumentări cu mari precautii ; evitarea tratamentului prelungit cu medicamente ce au o actiune toxică renală.

Trebuie avut în vedere că utilizarea antibio și chimioterapiei în scop preventiv în infecții urinare nu poate fi concepută ca mijloc profilactic, ea negăsindu-și justificare decît în situații deosebite, cînd unul sau mai multe elemente favorizate nu pot fi întîlnite sau atenuate decît prin medicație preventivă. Folosirea antibioticelor și chimioterapicelor mereu înnoite cere o atentă adaptare la particularitățile funcționale renale ale fiecărui bolnav în parte. Deși unele antibiotice, (Kanamicina, Polimixima Cefalosporinele) sînt considerate valoroase în infecțiile urinare ele sînt considerate și neprotoxice. Folosirea acestora în doze mari poate conduce la accidente terapeutice în condițiile unei insuficiente renale și riscul de a face mai mult rău decît bine.

Unele antibiotice administrate chiar în doze uzuale, aparent rationale se pot acumula și determina efecte nedorite sau chiar accidente terapeutice (Gentamicină, Cloramfenicol Streptomicină si altele). Înțelegem deci că în infecțiile urinare automedicația este o mare greseală, deoarece responsabilitatea tratamentului revine numai medicului. Controlul periodic al bolnavului la medic este necesar, pentru a se stabili durata tratamentului.

Dr. FILEA IOAN IVANA

Nucile, ficatul și melasa ne mențin tineri

Nimeni nu ar putea spune că unele alimente care conțin cupru nu contribuie la menținerea sănătății noastre. Pînă acum însă, ne-am limitat la stabilirea cantității de cupru necesare pentru o viață normală : Pentru un copil este suficientă digerarea zilnică a unei cantități de la 0,4 la 0,7 mg. iar pentru un adult 2—3 miligrame. S-a descoperit că este suficient să existe în organism o mică deficiență de cupru, pentru a putea compromite capacitatea imunitară care ne apără de maladiile infecțioase, atît de prezente în perioada de iarnă.

S-a descoperit, de asemenea, că o carență de cupru provoacă apariția în sîngele nostru și în țesuturi a unei mai mari cantități de „radicali liberi", care determină o senilitate precoce, apariția de alterațiuni cardiace și o dilatare a arterelor. Și aceasta încă nu este totul : radicalii liberi favorizează și dezvoltarea de tumori, pentru că dau loc unor electroni liberi, care alterează metabolismul țesuturilor. În același timp, se produce și o reducere a capacității defensive a celulelor sîngelui : macrofagii.

În concluzie — și conform cercetărilor doctorului Jack Saari, de la Departamentul agriculturii din Maryland — este necesar să facem cunoscut că cei mai simplu și mai pozitiv mijloc de aprovizionare a organismului cu cupru se obține mîncînd nuci, semințe vegetale, scoici, ficat și melasă.

După doctorul Marc Faible de la centrul de nutriție din Marsilia, cea mai mare parte a oamenilor își asigură prin alimentația numai jumătate din cuprul necesar. Este important, deci, pentru a evita o senilitate precoce și chiar riscul unor tumori, să ne asigurăm zilnic, prin alimentație, cu cantitatea necesară din acest element care este cuprul.

GRIGORII IOAN

Sarca și pericolele ei

Un studiu recent susține că un supraconsum de sare ar accentua starea de violență, precum și crizele de astm. De asemenea, ar favoriza apariția astmului la cei care n-au suferit niciodată de această boală.

PSIHOLOGIA OBEZITĂȚII

Abordînd în prezentul articol cel de-al III-lea S din acel trio de prost augur, reprezentat de stres, sedentarism și supraalimentație, cu consecința sa negativă pentru sănătate-obezitate este limpede că am ineheiat prezentarea principalilor factori care contribuie la constituirea acestei boli a secolului nostru — ateromatoza — căreia îi datorăm faptul că mortalitatea prin boli cardiovasculare ocupă locul I pe scara deceselor în țările dezvoltate.

Denumirea de obezitate provine de la latinescul obesitas și vizează sindromul metabolic constînd din exces ponderal, prin tezaurizare de grăsimi și în special de lipide neutre. La rîndul său, latinescul obesitas derivă din punct de vedere etimologic de la cuvintele latine ob edere (care înseamnă așezat la masă). Ceea ce este foarte sugestiv. Cînd medicina s-a convins că procesul complex al nutriției, ca și aspectul negativ al acestui proces concretizat în obezitate, nu ține numai **de ce mîncăm** ci și de **cît mîncăm**, a făcut, desigur, un important pas înainte. Cînd aceeași medicină a început să lege digestia nu numai de factorii îndeobște cunoscuți — cei mecanici și chimici — ci și de cei psihici, a făcut un alt pas și mai important înainte.

Din capul locului subliniem faptul că există o mare variabilitate individuală în ceea ce privește posibilitatea de a deveni obezi, și aceasta pentru că **fiecare dintre noi ne avem propria noastră foame, ca și propria noastră poziție față de hrană.** Cum mult timp s-a mers pe ideea că obezii dispun de o foame ieșită din comun — aceștia în optica lui F. Bahner fiind „psihonați ai foamei" — în cele ce urmează vom aduce în discuție și o altă ipoteză psihologică care pune drumul spre obezitate. În acest sens, studii psiho-medicale ne evidențiază faptul că obezul nu este chinuit cum crede lumea de altfel, de o chinuitoare foame, cît de o stare de agitație internă și de o nevoie stringentă de activitate motorie pe care, în mod paradoxal, evită să o exercite, preferînd a o transforma sau a o „sublima", cum ar spune un adept al conceptiei freudiste în masticație și digestie. Este în afară de orice îndoială că mulți obezi sînt posesorii unui profil psihologic aparte, exteriorizînd grade variabile de imaturitate afectivă, apoi o insatisfacție cu caracter cronic ca și continui căutări de dragoste ca și de protectie. Din cauza acestui profil psihologic aparte obezii sînt în general foarte sensibili la inerentele frustrări ce le vin din partea celor trei medii existențiale : cel familial, cel profesional ca și cel social. În mod firesc la aceștia hiperfagia, așadar consumul alimentar în exces, apare ca o compensație, mîncarea căpătînd în acest caz o valoare simbolică, alta decît aceea ce ține exclusiv de substratul caloric și nutritional. Tot la aceștia masa se identifică cu un refugiu.

Un alt factor psihologic de care trebuie să ținem cont în cazul obezității se identifică cu contextul social care și el are un cuvînt de spus în această privință, context ce ține de faptul că în zilele noastre cînd medicina consideră adipocitele, respectiv celulele care alcătuiesc țesutul grăsos excedentar al obezilor, ca identificîndu-se cu un agent poluant de prim ordin al organismului. Într-un asemenea context obezul joacă în lumea modernă, saturată de incriminări aduse excesului ponderal, rolul unui intrus în colectivitate, al unui singuratic și, ceea ce este și mai rău, al unui ridicol. Din acest motiv, el nu mai este jovial optimist și bonom ca obezii din secolele trecute, care nu erau chinuiți de avertismentele medicinei moderne care conchide că cel puțin 1/3 din rația de alimentare a omului modern, prin excelență sedentar, se arde în contul bolilor ce vor veni, și în contul îngreunării funcționalității acestui admirabil motor — pe departe cel mai perfect dintre toate motoarele pe care le-a făcut omul — și care este inima. Iată rațiunea pentru care același context social de care vorbim mai sus l-a făcut pe obezul zilelor noastre morocănos și apatic. Vedem deci, cum formulei inițiale care din punct de vedere psihologic explică obezitatea neliniște-spraconsum alimentar-liniște, i se substituie în zilele noastre o alta, mai complexă constînd din neliniște-supraconsum alimentar-obezitate-culpabilitate și iar neliniște. Cel puțin aceasta este părerea lui H. Arrat și a lui L. Aubert, cercetători care ani de-a rîndul au aprofundat această problemă. Indiferent însă de aceste exegeze, ceea ce trebuie reținut, apropo de obezitate, este că **omul poate deveni obez în două situații net diferite : ori cînd mănîncă prea mult ori cînd cheltuiește prea puțin.** Din acest motiv, la cele în jur de douăzeci de „rețete" de a slăbi mai adăugăm și eu una : Mănîncă pe jumătate decît normal, și mișcă-te dublu tot decît normal. Știți ce-mi sugerează inima unui obez, așa cum îmi apare pe ecranul radiologic ? Un cal slăbănog, care trage după el o căruță supraîncărcată. Să vă gîndiți și la acest aspect, cînd luptați împotriva kilogramelor în exces.

ARCADIE PERCEK

Pentru „citirea" organelor interne

Cercetătorii de la Northern Ireland Bio-Engineering Centre (NIBEC) au realizat recent o nouă centură de electrozi, care a și fost lansată pe piață. Centura este o parte dintr-un sistem care utilizează măsurătorile rezistenței electrice a cornului în scopul vizualizării organelor interne. O imagine în secțiune a pieptului se obține prin plasarea centurii cu electrozi în jurul regiunii examinate și măsurarea rezistenței electrice cu ajutorul electrozilor. Datele obținute sînt transferate într-un computer care realizează o hartă a rezistenței zonei încercuite. Contrastul imaginilor este dat de variațiile de rezistență electrică în diferitele tipuri de țesuturi. Spre exemplu, țesutul adipos are o rezistență mult mai mare decît mușchiul.

Tehnica a fost denumită Applied Potential Tomography (APT), este relativ ieftină și nu expune pacientul la radiații. Folosirea sistemului miniaturizat APT și a centurii cu electrozi va permite vizualizarea mișcării aerului și a sîngelui aflate în plămîni. Se va putea astfel stabili dacă fluidul este reținut de toracele astronautului, sau dacă corpul acestuia se adaptează la noile condiții de mediu și se întoarce la distribuția normală. (S.F.)

întîmplări adevărate

„Nu e boală, e vrajă“

Fotografii ale clienților, toate străpunse de ace, păpuși fără cap și multe alte obiecte de... magie au fost găsite în locuința lui René.

Cu jaluzelele trase, René Vilette (51 ani) se plimba prin încăpere cu o lumînare în mînă, recitind versete în latină. Din cînd în cînd rostea fraze magice ca să izgonească spiritele rele, iar „pacienții“ așteptau în camera alăturată, încercînd să alunge din minte orice gînd...

Cînd cineva e complet disperat și mai ales la capătul puterilor în urma unei boli, e gata să creadă orice chiar dacă nu-i de felul său naiv sau credul. La aceasta se adaugă și faptul că șarlatanii sînt o plagă acolo unde medicina este încă neputincioasă în vindecare.

Așa s-a întîmplat cu Albert și Marcelle Capelle din Aveyron, Franța, care auzind de „puterile“ lui René Villette sperau să le vindece fiul de sida. Din primul moment, escrocul le-a spus părinților că fiul lor nu e bolnav, ci... vrăjit și asta din cauza unei persoane care a intrat în casă înainte de îmbolnăvire. Înnebunită de durere, Marcelle s-a gîndit la o verișoară cu care avusese discuții pentru o moștenire. A fost suficient pentru René Vilette ca să-și pună în scenă ședințele macabre și să tropăie prin casă ca să gonească „prezența“ verișoarei. Acest joc ridicol a fost repetat timp de 4 luni, iar în zilele cu lună plină costa 4 mii de franci. Timp de 4 luni Marcelle a sperat împlinirea unui miracol pentru singurul său fiu. Însă, în ziua în care acesta a părăsit-o pentru totdeauna, îndoliată mama și-a dat seama de escrocheria lui René.

În plasa acestui mincinos a mai căzut și Mireille Dornac, grav atinsă de artroză și disperată din cauză că bănuia că soțul său o va părăsi în favoarea unei femei mai tinere. Nu numai că Mireille a plătit și ea 4 mii de franci, dar în cele din urmă chiar s-a despărțit de soțul său,

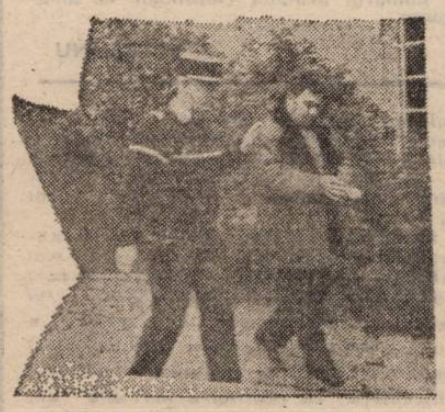

fiind acuzată de tentativă de otrăvire. Poțiunile preparate de René, pe care Mireille i le administra soțului pentru a-l „dezlega de vrajă“, i-au provocat leziuni ulceroase la stomac. Acesta este de altfel și motivul care a permis interpelarea lui René acuzat de „exercitare ilegală a farmaceuticii.“

„Tămăduitorul“ a fost condamnat la 18 luni închisoare și 12 mii de franci amendă, pentru dublă escrocherie : sentimentală și de bani.

René avea o înclinație deosebită pentru magia neagră, dar trebuie spus că era la fel de pasionat și de televizoare, materiale hi-fi sofisticate, în general aparatură electronică, pe care o ținea ascunsă de privirile clienților, cărora le spunea că tot ce cîștigă dă săracilor.

Acum, René va avea timp în lunile de detenție să se gîndească la toate minciunile și escrocheriile sale, dar oricum, sîntem convinși că „vraja“ lui s-a risipit !

Tristețea viorilor

Cazul lui Marc și Valerie e o istorie în care emoțiile se înșiră ca notele muzicale pe portativ, o istorie asemănătoare unei opere grandioase, în care tragedia și fericirea se împletesc într-o partitură neterminată.

La 31 de ani, Marc Ducani era asistentul directorului muzical de la Opera din Marsillia, Franța, iar Valérie, o tînără cu ochii de migdală, în vîrstă de 21 de ani, violonistă la Opera din Toulon. Cei doi s-au iubit de la primele măsuri, așa încît, la 19 iulie 1986 s-au căsătorit. La cîteva zile după ceremonie tinerii s-au instalat la Plan-de-Cuques, lîngă Marsillia. Dar luna lor de miere avea să fie de scurtă durată, căci meșterind ceva Marc s-a electrocutat. Creierul său a fost serios atins și a intrat într-o comă profundă. De atunci, Valérie întreține o „legătură spirituală“ cu el, cîntîndu-i în fiecare zi la vioară melodiile îndrăgite, în speranța că îl va scoate din tenebre. Într-o zi, așezîndu-se pe patul lui, l-a auzit țipînd ca în momentul electrocutării, apoi s-a cufundat din nou în tăcere. Medicii afirmă că Marc are conștiința solicitărilor care i se fac și că starea sa nu este, poate, total ireversibilă...

Pentru seducătoarea soție cu suris angelic viața continuă, dar orele care trec îi amintesc fără încetare de această dramă. Valérie trăiește un calvar și echilibrul său este amenințat. Cu puțin timp în urmă Valérie l-a întîlnit pe Franck Getreau, un comedian, care, ascultîndu-i povestea a găsit cuvintele potrivite s-o încurajeze. S-au revăzut, apoi s-au îndrăgostit și în cele din urmă Valérie a adus pe lume un copil, pe nume Julian, acum în vîrstă de 18 luni, pe care Franck l-a recunoscut. „Aș vrea să fiu un sprijin și nu un obstacol în viața lui Valérie alături de Marc“ a afirmat Franck, dar acest postulat n-a fost deloc pe gustul lui Edouard Ducani, tatăl lui Marc, care susține că fiul său a fost trădat. Refuzînd să înțeleagă această situație, Edouard Ducani a obținut tutela fiului său, apoi la 19 decembrie 1990 a introdus o procedură de divorț. Considerînd gestul lui Valérie drept un afront, iar pretenția sa o chestiune de onoare, tata socru e hotărît să meargă pînă la capăt. La rîndul său, Valérie refuza cu încăpățînare ideea divorțului, declarînd că: „orice ar decide justiția, voi rămîne soția lui Marc pînă la moarte.“

În curînd justiția își va da verdictul pentru soția care pare sinceră și părinții care reclamă morala acestei povești.

Cît despre Marc, el ignoră drama corneliană, care-i tulbură pe toți cei pe care i-a iubit atît de mult, supraviețuind singur într-o lume îndepărtată în care viorile îi cîntă ariile sale preferate.

Un om cu greutate

Unii mănîncă pentru a trăi, iar alții trăiesc pentru a mînca. Walter Hudson, bărbatul cel mai gras din lume, care a atins o greutate de 550 kg, a încetat din viață la 46 de ani în apropiere de New York. Inima discipolului lui Pantagruel n-a mai suportat kilograme întregi de grăsimi animale și cîte 6 litri de limonadă absorbiți zilnic. Trebuie spus că Walter avea dimensiuni cu totul deosebite : 2,69 m bustul, 2,79 m talia, 1,30 m circumferința genunchiului și o înălțime de 1,78 m. Totuși Walter fusese supus unui regim draconic pentru a deveni mai... „suplu“, ajungînd la o greutate de 272 kg. „Mi-ar place să-mi văd picioarele“ se confesa el celor apropiați. De cîteva ori a fost nevoie de intervenția pompierilor pentru a-l scoate pe Walter din cadrul ușii de la camera sa, unde se înțepenise și nu mai putea trece !

Nici dispariția sa n-a trecut neobservată : a fost dărîmat un zid al casei pentru a putea fi scos corpul neînsuflețit, apoi a fost transportat pe un cărucior mecanic utilizat pentru mărfuri grele. Zece bărbați voinici au purtat impozantul sicriu pînă la locul de veci. Așadar, o înmormîntare pe măsură !

Cum se împiedică o sinucidere ?

Vă prezentăm secvențe incredibile surprinse de un fotoreporter din Londra, cu prilejul unei încercări de sinucidere a unui tînăr urcat pe podul Westminster, (peste Tamisa). Prima fotografie reprezintă prima fază, cînd un polițist îi întinde tînărului un cornet de înghețată, iar cea de a doua o primă reușită în încercarea de a-l păcăli (adică momentul cînd se apleacă să primească cornetul). În următoarele secvențe apar cîțiva polițiști care reușesc să-l imobilizeze în ciuda rezistenței sale disperate concomitent cu suspinul

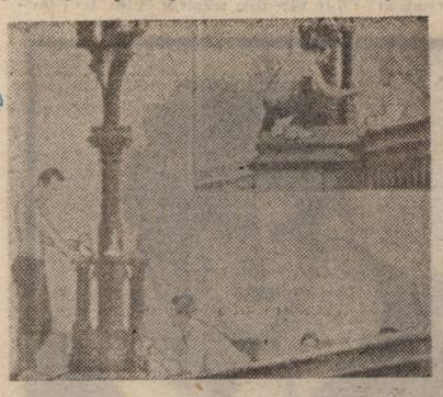

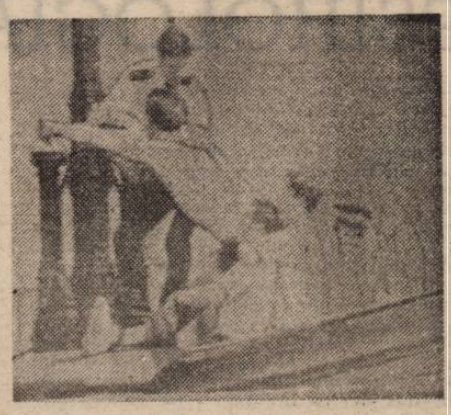

urlas de uşurare a miilor de trecători prezenți la desfășurarea salvării sale. Meritul de a-l scăpa de la moarte revine inspectorului de poliție Victor Mencner, care, după ce în prima fază s-a apropiat de el și cu vorbe de încurajare a încercat să-l determine să renunțe la încercarea lui disperată, (dar fără nici un rezultat concret), i-a oferit o țigară și apoi apă de băut. Văzîndu-l cît este de însetat, i-a venit ideea fericită de a încerca și cu o înghețată. Încercarea, care, după cum v-am relatat, s-a încheiat cu succes. Astfel s-a pus capăt încercării de sinucidere a tînărului William Star (20 ani) care n-a vrut pînă la sfîrșit să explice motivul gestului său.

O balanță a salvat viața unui copil

Cînd Jo Clark a născut un copil cu patru luni înainte de termenul normal, medicii au anunțat-o în termeni destul de lapidari și grăbiți că fetița se născuse moartă. Pentru mamă s-a declanșat o adevărată dramă. Dar, după zece minute, Jo și soțul său Kevin aveau să afle că totuși copilul lor trăiește. Au suferit, bineînțeles alt șoc. Întîmplarea făcuse ca în momentul cînd personalul sanitar a așezat nou-născutul pe cîntar pentru a întocmi fișa de „naștere-deces“, medicii au observat o mișcare lejeră, aproape imperceptibilă din partea copilului. Contactul cu talerul rece al balanței produsese un șoc ce a readus copilul la viață. Imediat, fetița a fost conectată la o butelie specială de oxigen, i s-au acordat îngrijiri deosebite și manevre de reanimare pentru a i se păstra firicelul de viață pîlpîind. Toată lumea speră ca plămînii săi, celelalte organe vitale să se obișnuiască cu... viața.

verificați-vă cunoștințele

LASERUL

S-ar părea că cuvîntul „laser" este un substantiv comun, cum de altfel a și devenit în limbajul actual din toate țările lumii încă din urmă cu circa 40 de ani. În realitate, acest cuvînt a rezultat prin alăturarea literelor inițiale ale următoarelor cuvinte din limba engleză : „Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation", care în limba română înseamnă „Amplificarea luminii prin emisia stimulată a radiației", cuvinte care reprezintă de fapt principiul de funcționare al laserului. Primul, care a fost descoperit, în 1954, de americanii C. H. Townes, J. A. Gordon, H. J. Zeiger și simultan dar independent de rușii N. G. Basov și A. M. Prohorov, a fost denumit „Maser", de la cuvintele „Microwave Amplification by Stimulated Emission of Radiation", ceea ce înseamnă „Amplificarea de microunde prin emisia stimulată a radiației". Era un generator care folosea un gaz, dioxid de carbon (CO_2). În 1960, americanul T. H. Maiman a realizat laserul optic, care a folosit la început un cristal de rubin sintetic, de formă cilindrică, cu lungimea de 2 cm, pînă la 30 cm. Ulterior, în 1961, americanii A. Javan, W. R. Bennet jr. și D. R. Herriot au construit primul laser optic, cu gazele heliu și neon, în loc de rubin. Mai tîrziu, în 1970, americanii J. G. Kepros, E. M. Eyring și F. W. Cagle jr. au construit un precursor al unui generator de raze X, bazat pe aceleași principii, denumit XRASER. De menționat că unele generatoare cu gaz, de exemplu cele cu CO_2, emit radiații infraroșii, invizibile și, ele au fost denumite „IRASER" (Infrared Amplification by Stimulated Emission of Radiation). Ceva mai tîrziu s-au realizat și generatoare laser care folosesc diverse soluții de coloranți organici.

Mulți dintre savanții care au contribuit la aceste descoperiri au primit Premiul Nobel.

Și acum, cîteva întrebări :

1. Din ce se compune, în principiu, un laser cu rubin sau cu gaz ?
2. Cînd a fost realizat în România primul laser cu gaz și de către cine ?
3. Care sînt performanțele laserilor, în general ?
4. Ce aplicații au găsit aceste generatoare cuantice ?

(Răspunsul în numărul viitor)

Ing. LIVIU MACOVEANU

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Ionii atmosferici

1. În orașele poluate atmosferic, din cauza fumului de la fabrici și uzine și a gazelor de la automobile etc., concentrația de aeroioni este foarte mică, de ordinul a 200-300 ioni pe cm^3 de aer, ca de altfel și în locuințe, mai ales datorită fumului de la țigări.
2. În natură și în special pe vîrful munților, deasupra pădurilor de brazi, se ating concentrații de ordinul a 2 000-4 000 aeroioni pe cm^3 de aer.
3. Se pot obține aeroioni folosind unele substanțe radioactive, precum, de exemplu, radiu C, taliu 204 etc., jeturi de apă etc.
4. Asupra vieții, aeroionii au efecte diferite. De pildă, mai utili sînt cei negativi, care stimulează viața atît vegetală cît și animală. Într-o atmosferă lipsită total de aeroioni, animalele sau oamenii, ținuți mai mult timp acolo, pot chiar și muri. Aeroionii pozitivi sînt în schimb malefici, provocînd amețeli, dureri de cap și predispoziția la maladii cardiace etc.

— Pînă la urmă tot și-a luat pantofii ăia de 7 500 perechea.

cînd ați fi ultima oară

Un cetățean oarecare sosește la locuința unui foarte bogat om de afaceri și-i zice :

— Eu sînt capabil să vă fac să cîștigați 500 de milioane.

— Este posibil ? Mi-ar place să știu cum !

— Am să vă explic. Aveți o fiică, nu ?

— Da !

— Ați prevăzut în cazul în care se mărită să-i dați o dotă de de un miliard.

— Așa este.

— Ei bine eu sînt gata s-o iau în căsătorie cu numai 500 de milioane.

★

— Stelică, fiica noastră se află în sufragerie, așezată pe genunchii logodnicului, iar lumina este stinsă...

— Mie imi place acest tînăr, draga mea. Face economie de curent și folosește doar un scaun...

★

— Ionele, cum a decurs astăzi ora de matematică ?

— Foarte bine tată !

— Cîte exerciții ai avut de rezolvat ?

— Cinci !

— Și le-ai rezolvat pe toate !

— Da, exceptînd primele două și ultimile trei !...

★

— Poți să te consideri norocos, zice un automobilist victimei sale. Accidentul s-a petrecut chiar în fața unui cabinet medical.

— Sînt mai puțin norocos decît crezi dumneata îi răspunde rănitul. Medicul acestui cabinet medical sînt chiar eu...

APE

ORIZONTAL : **1) Scriitoare română, autoarea volumului de teatru pentru copii „Fetele apelor" (Maria) — Poet original (n. 1935), autorul volumului „Pietre de rîu" (Nicolae) și prozator român (n. 1940), autorul volumului „Pe malul fluviului departe" (Ștefan) 2) Nu-s în apele lor — Lac în Canada. 3) Apăraie — Barbu Lăcaru. 4) Udrea Rădulescu — Ape conținînd în soluție săruri, gaze (masc. pl.) 5) Fluviu în Portugalia — În ianuarie la ocean ! — Divinitate a apelor la gali 6) Poet român, autorul volumului de versuri „Fereastră de apă" (Ioan) — Pălămidă de baltă. 7) A-și potoli setea — „Pîriul...", afluent al rîului Bicaz (pl. nom.) — Izvorul Nilului !. 8) Rîu în țara noastră — Unealtă de pescuit — Regizor ungur, care în 1966 toarnă filmul „Apă curativă" (Frigyes). 9) Cuvînt în toponimia rusă, cu sensul „gură, vărsare (a unui rîu) — De desubtul unui robinet de apă servește la spălat. 10) Culoare în pare (sg.) — Autorul libretului fanteziei coregrafice „Marinarul visător" (Nicolae). 11) „Primește aceste...", poezie inclusă de Ioan Evu în volumul „Fereastră de apă" (sg.) — Ape. 12) „...apei", operă a renumitului sculptor Dimitrie Paciurea — Poet român din perioada interbelică, autorul volumului „Vrăjitorul apelor".**

VERTICAL : **1) Scriitoare română, autoarea romanului „Virtej" (Dorina) — În Bahlui !. 2) „...apelor", operă a sculptorului Gheza Vida (nom.) — Titlul unei lucrări a pictorului rus Isaak Levitan se intitulează „...de ape" (pl.) 3) Unda mărilor — „...în apă", filmul de debut al regizorului polonez Roman Polanski — Pămînt și apă (reg.). 4) Scriitor român care în 1975 publică volumul „Jocuri de apă" (Horia) — În pustiu ! — Cuvînt tematic (pl.) 5) Cuvînt cu valoare de negație — În corabie ! — Limpede. 6) Autorul romanului „Ape fără maluri" (Ilie). 7) Frumoasa apelor — Insulă în estuarul Sf. Laurențiu (Canada). 8) Iear ! — Lac glaciar în Făgăraș — În lume !. 9) Întindere mare de apă — Sculptor maramureșean autorul lucrării „Omul apelor" (Gheza). 10) Oi în apă ! — Cunoscut scriitor român autorul nuvelei „Sîngele și apa" (Cornelia) — Se întărește cu apă. 11) Matca apelor (pl.) — „...moartă cu un crap „lucrare de Jean Steriadi (pl.) 12) Cel mai lung fluviu din lume (6671 km.) — „...apelor", volum de Imre Horvath — Rîu la vărsare !.**

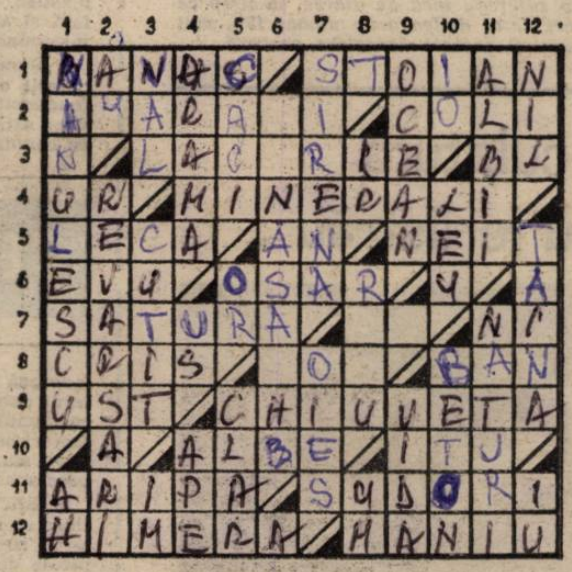

DICTIONAR: COLI. LECA. NEIT. OSAR. UST. ITU. OIES.

LUCIAN STĂNESCU
Bîrlad

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

GEOGRAFIE

ORIZONTAL : Orinoco — Zair — Noua Zeelandă — Tn — Șah — A — T — Z — A — Eston — Tari — Roma — Surinam — IR — Url — Iran — Obi — Iordania — Ist — Viena — N — Str — Aaa — Arag — Ciad — Cod — Ido — O — Eidi — Ravel — Belgrad — Zona

Test

Între cele două desene există opt mici diferențe grafice pe care vă invităm să să le descoperiți.

(Soluția în numărul viitor)

OPT DIFERENȚE

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

ȘASE DESENE PARTICULARE

1-R, 2-G, 3-C, 4-I, 5-Q, 6-P

O ENIGMĂ pe săptămînă

EROARE FATALĂ

Un pistol de calubrul 42 a fost găsit de Mark Swim. Acesta l-a predat poliției. Expertiza dovedește că este chiar arma cu care s-a comis o crimă acum două zile. Suspectul nr. 1, Higins, nu are amprentele pe pistol. El susține că cel care a adus arma este asasinul și, fără să-l vadă, îi descrie perfect fizionomia. Comisarul Kardin procedează la o confruntare între cei doi. Cu această ocazie, Higins își retrage acuzația împotriva lui Mark Swim, pretizînd că l-a confundat. Care din cei doi este asasinul ?

RĂSPUNS LA PROBLEMA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Flagrant delict

Reclamanta nu a mințit cînd l-a prins în flagrant delict de furt pe angajatul firmei „Harri". Certitudinea acestui fapt provine din relatarea telefonică a patronului ; acesta i-a confirmat lui Kardin că femeia respectivă n-a cumpărat nimic. Deci prezența angajatului la mașina clientei era cît se poate de suspectă.

SFATURI PRACTICE

■ Stafidele își recapătă prospețimea dacă înainte de a fi folosite se opăresc cu apă ușor îndulcită cu zahăr.

■ Pentru ca friptura să fie fragedă nu trebuie sărată în timpul pregătirii ci numai cînd este gata.

■ Culorile covoarelor și tapițeriei se revitalizează dacă sînt șterse cu o perie înmuiată în apă cu amoniac (o lingură de amoniac la un litru de apă).

■ Carnea, cînd este lăsată prea mult la fript sau la prăjit, pierde din calitățile nutritive.

■ Peștele pus la fript nu se va mai lipi dacă punem în tigaie cîteva bucățele de unt și puțină ceapă (rondele).

■ Cartofii, atunci cînd sînt fierți în coajă, în vederea pregătirii piureului, se albesc dacă li se adaugă puțin lapte dulce sau zeamă de lămîie.

■ O condiție esențială pentru reușita mălonezei este aceea ca ouăle, uleiul și celelalte ingrediente să aibă aceeași temperatură.

POȘTA REBUS

COCA JERCAN GHEORGHIU — Constanța : careul „Vin alegerile" nu a primit votul de încredere. Nici nu se putea altfel din cauza unor definiții ca : NEEN = acest nene s-a încercat în alegeri sau RND = regiunea nord dunăreană. Lista ar putea continua. Repet ce v-am spus mai de mult : aveți talent la ingrijare dar vă trebuie mai multă exigență la definiții...

ALEXANDRU RIȚIU — Miercurea Ciuc : „Construcții"-le dvs. au grila de 11/11 în loc de 12/12...

IULIAN IONESCU — Constanța : foarte bune careurile „OZN" și „Transmisiuni" !

NICOLAE GOLGOJAN — Darova : Da, pentru „Casnică", mda pentru „Din mers", nu pentru „Diverse".

MARIAN MINCULESCU

Nr. 8 (1792) din 22 februarie 1992

Caleidoscop

magazin

STEFFI GRAF SE DESTĂINUIE

Ar fi putut să schimbe cîteva revere cu un cangur, dar starul tenisului feminin, Steffi Graf a preferat să se destindă în compania unor fermecători delfini pe care i-a întîlnit cînd a participat la „Openul australian". Zîna fileului, transformată în sirenă a declarat că delfinii sînt animalele pe care le adoră... după mingi bineînțeles !

Laurtul cu virtuți terapeutice

O echipă de pediatri francezi a pus în evidență efectele benefice ale laurtului asupra diareei copilului. Studiul s-a realizat pe copii avînd între 3 și 36 de luni cu diaree persistentă, datorită unor infecții. Bolnavi fiind, jumătate dintre ei nu fost hrăniți cu lapte, așa cum erau obișnuiți, iar cealaltă jumătate cu iaurt. După două zile, 42% din copiii primului grup sufereau încă de diaree, în timp ce în cel de-al doilea grup numai 15% mai prezentau această dereglare gastrică.

Sculptură cu ferăstrău

Oricît ar părea de neobișnuit, există totuși sculpturi „cioplite" în lemn cu... ferăstrăul! Rocky Mac Arthur, care locuiește la Marlemount, în statul Washington (SUA) meșteșugește lemnul de cedru cu ajutorul ferăstrăului electric cu o dexteritate ieșită din comun. În ciuda greutății apreciabile a ferăstrăului electric, originalul sculptor reușește cu mă. iestrie să dea contur plastic busturilor, animalelor, diverselor scene și altor figuri realizate artistic.

TELEGRAME

● **„Expunerea îndelungată la cîmpurile electromagnetice create de liniile de energie electrică sînt o cauză posibilă, dar nu dovedită, a cancerului la om", relevă un raport întocmit de Agenția pentru protecția mediului înconjurător din Statele Unite.**

● **O serie de state, între care SUA, extrag din etanul conținut numai în gazul de sondă secundar peste 40 procente etilenă, materia primă pentru producția de mase plastice, substanțe active de suprafață și alte zeci de produse și semiproduse chimice.**

● **Specialiști americani au descoperit o genă răspunzătoare de fenomenul alcoolismului. Descoperirea este privită însă cu scepticism de comunitatea științifică. Ea relansează controversă între caracterul dobîndit și cel ereditar al alcoolismului. Alte gene (și probabil factori psihologici sau socio-economici) sînt în mod sigur implicați în predispoziția la alcoolism.**

● **Eficiența semințelor de „Moringa oleifera" (un arbore care crește în regiunile tropicale și subtropicale din Asia, Africa și America de Sud) în domeniul epurării apelor este atît de mare încît cercetătorii vor testa genele clonate ale acestor semințe pentru a realiza noi produse coagulante destinate tratării deșeurilor industriale, îndeosebi a produselor chimice.**

● **Circa 130 de instalații comerciale repartizate în lume (sase se află numai în Franța) ionizează circa 500 000 tone de alimente anual. Este vorba de produse uscate (spanac, cereale) și congelate (creveți, carne de pasăre) pentru a se elimina microorganismele patogene din carne sau păsări, sau a „dezinsectiza" produse proaspete (fructe și legume).**

● **Nord-estul Canadei, Groenlandei și centrul Articii au fost mai răcoroase în 1990 decît în perioada 1951—1980. În schimb, Europa, vestul Siberiei, Orientul Îndepărtat SUA în cea mai mare parte și estul Canadei au avut temperaturi mai ridicate.**

EXPOZIȚIE MAI PUȚIN OBIȘNUITĂ

Vă prezentăm o fotografie care-l înfățișează pe ministrul de externe al Italiei, Gianni De Michelis, traversînd un colț de plajă de pe o insulă din Marea Caraibilor, unde o tînără complet goală se lăsa sedusă de razele Soarelui. Cum se va comporta bărbatul? Răspunsul este simplu: ca un perfect gentelman, în sensul că îi va arunca o privire și își va continua desigur drumul pe strălucitoarea plajă. Fotografia nu este originală, ci reprezintă un montaj al fotografului Mario Pelosi. Acesta, cu sprijinul colaboratorilor săi Antonella Amendola și Roberto d'Agostino, au avut originala idee de a edita un volum cu 150 de fotografii, toate sub forma de montaje cu totul inedite, care au stîrnit, prin „originalitatea" lor un viu interes în rîndul cetățenilor. Înainte de lansarea volumului, ei au avut o ingenioasă idee : au prezentat cele 150 de fotografii în cadrul unei expoziții la galeria Red Events din Cortina d'Ampezzo. Este inutil să adăugăm că, prin interpretarea lor ironico-onirico, fotografiile care prezintă mari personalități din lumea politică industrială, artistică, sportivă etc. în diferite situații, au constituit deliciul și risul vizitatorilor...

NOU RECORD MONDIAL (FEMININ) DE SCUFUNDARE LIBERĂ

În lumea sportivă, numele de Majorca este foarte bine cunoscut pentru incredibile recorduri de scufundare liberă în adîncul mării fără aparate ajutătoare. Este vorba, desigur, de Enzo Majorca, marele campion. Cele două fiice, Patrizia (33 ani) și Rossana (31 ani) au „moștenit" de la tatăl lor pasiunea pentru acest sport extrem de dificil și chiar periculos și, la rîndul lor, au stabilit recorduri mondiale. Prima care și-a înscris numele în rîndul performerelor a fost Patrizia. Acest fapt a îndîrjit-o pe cealaltă fiică a lui Enzo care avea să depășească recordul surorii sale. Răspunsul Patriziei nu s-a lăsat mult timp așteptat ea izbutind să întreacă recordul Rossanei. Nu de mult rivalitatea dintre cele două campioane a fost marcată de un nou record, de data aceasta stabilit de... Rossana.

Încercarea ei, petrecută în largul mării, lîngă Siracusa, s-a încheiat cu un nou record mondial mai precis 56 de metri în scufundare liberă, fără aparate ajutătoare. Un succes strălucit pregătit cu multă grijă după multe și dure antrenamente. Prima care a felicitat-o a fost chiar sora ei. Patrizia, odată cu promisiunea că la rîndul ei va încerca să ducă recordul la 60 de metri !

Cel mai bogat copil din lume

Fotografia a fost realizată în anul 1984 și face parte din albumul familiei principilor Thurn und Taxis și reprezintă pe prințesa Gloria împreună cu unicul său fiu Albert, născut la 24 iunie 1983. Gloria Thurn und Taxis (30 ani), după moartea soțului său, Johannes Thurn und Taxis, care a avut loc la 14 decembrie 1990, a devenit văduva cea mai bogată din lume. Conform testamentului lăsat de soț, Gloria va conduce imensul imperiu financiar al familiei de principi germani care este evaluată la o sumă considerabilă (printre primele din lume), pînă cînd Albert va deveni major (în prezent are opt ani). Odată cu împlinirea vîrstei de 18 ani, principele Albert va intra în posesia unei averi uriașe (care pînă atunci desigur că va crește mult) devenind în acest fel unul dintre cei mai (dacă nu chiar cel mai) bogați oameni din lume.

Citiți în numărul viitor:

MISTERELE TORNADEI

magazin

SERIE NOUĂ – 43

ANUL XXXV • Nr. 9 (1793) SÎMBĂTĂ 29 FEBRUARIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

starea de veghe

Trăiește-ți clipa

anticipații

MISTERELE TORNADEI

Dosarul singelui contaminat

medicina la zi

O iubire salvată

policier

Posibila coliziune a Pământului cu asteroizi?

reportaj

Gilceava ideilor

s.f.

Biblioteca Județeană MUREȘ

musicbox

TOP TEN MAGAZIN

Bine v-am găsit la o nouă ediție a topului nostru ! Începem, ca de obicei, cu locul...

10. New entrey. Prince, cu Diamonds And Pearls, care îl înlocuiește pe Richard Marx.

9. Chiar dacă ne va fi greu, în curînd, ne vom despărți de **Boyz II Men cu a lor So Hard To Say Goodbye...**

8. Genesis urcă un loc cu No Son Of Mine dar pînă la locul întîi este cale (prea) lungă pentru niște „bătrîni"...

7. De pe locul zece **Hammer** face un salt de trei locuri cu **Groapa lui Adam — Adam's Groove.** De n-ar cădea în ea...

6. Number One-ul de data trecută, **Black Or White — Michael Jackson,** cade spectaculos cinci poziții. Îi va fi ajuns atîtea săptămîni pe locul întîi, nu-i așa ?

5. Frumoasa **Mariah Carey** se pregătește de asaltul final urcînd două locuri cu **Can't Let Go...**

4. ...în timp ce duetul **Elton John — George Michael** staționează pe poziția ocupată și săptămîna trecută cu **Don't Let The Sun Go Down On Me.**

3. Justified And Ancient — KLE. Go On, boys !

2. „Totul pentru iubire" — este deviza celor patru **Color Me Badd** transpusă în **All 4 Love.**

1. Vechea noastră cunoștință, duetul **Snap,** este **Number One**-ul acestei săptămîni cu noul lor single **Colour Of Love.**

HOT NEWS

● Elvis Presley își continuă triumfal „viața". De această dată, chipul său va apărea pe o marcă poștală din seria „Legende ale muzicii americane". Pentru cel mai original proiect dedicat Regelui rock and roll-ului se întrec 13 maeștrii graficieni, care își vor preda macheta pînă la finele acestui an, urmînd ca pe 8 ianuarie (ziua nașterii lui Elvis) 1993 timbrul să apară...

● Sting a editat o carte, cu poezii ilustrate, care este destinată melomanilor și fanilor fan-clubului Sting. Cartea are un tiraj mic (3200 exemplare) și mai conține fotografii originale ale lui Sting din vremea cînd era „vocea" grupului Police...

● Tina Turner s-a apucat să învețe germana... „Vinovat" de aceasta este iubitul său german Erwin Bach, care i-a recitat din Heine făcînd-o pe Tina (fermecată de versuri) să acorde, zilnic, o oră din prețiosul său timp, studiului germanei...

● Cindy Lauper care nu de mult s-a măritat cu actorul David Thornton a fost „filmată", de un reporter de la Times într-un local obscur din Manhattan. „Vulpea" (în vîrstă de 38 de ani), era în compania lui John Weight (ex. Bad English), iar reporterul afirmă că cei doi schimbau priviri „dulci"...

● Bryan Adams a fost invitat să participe ca solo chitarist la noul album al grupului Queensryche. A acceptat !

● Mister Slowhand — Eric Clapton (vezi foto) a editat, de curînd, un nou album, intitulat Rush, care dovedește (dacă mai era, oare, nevoie...) că Eric rămîne fidel stilului care l-a făcut celebru.

ERIC CLAPTON

TOLBA CU SCRISORI

ALINA PREDA — București : 1) nu am auzit nimic despre existența unui Fan Club Sandra în Capitală. 2) Trei. 3) Nu știu precis. 4) Nu este adevărat că Sandra ar fi scos un nou LP. Lucrul este valabil și pentru Michael Crețu. Sorry..

AURELIAN DINU — Călărași : nu am numărul de telefon al Silviei Dumitrescu și chiar dacă-l știam nu-mi permiteam să-l fac public. Pentru rezolvarea celorlalte probleme scrie-mi din nou și lasă-mi un timbru de 8 lei în plic...

MICHAEL SCHENKER — Bălcești : am primit toate scrisorile tale. Am reținut ideea cu topul de rap. Mai scrie-mi.

ADRIANA DRAGOMIR — București : îmi poți spune pe nume. Între iubitorii muzicii diferențele de vîrstă dispar iar eu, oricum nu am „decît" 26 de ani (împliniți de curînd). Fii liniștită, Roxette nu s-a desființat ! Adresele (încă) nu le am...

CAMELIA CREȚU — Constanța: cîștigătorii concursului The Best Of '91 au fost desemnați în urma comparării topurilor personale cu cele care au rezultat în urma citirii tuturor scrisorilor primite, deci cei care au avut cele mai multe similitudini cu cele patru topuri finale, au cîștigat...

IULIANA SORESCU — București : puțină răbdare, da ?

VALERIU DINU — Filiași : în curînd voi publica datele cerute de tine în legătură cu Depeche Mode.

SANDA TRAIAN — București: Hammer, c/o „Bust It" Records 80 Swan Way, Suite 130, Oakland, CA 94621, USA. Sanda dorește să corespondeze cu prietenii Music Box-ului. Îi puteți scrie pe adresa : Str. Narciselor nr. 67, Bl. TF 1, sc. A, et. 2, ap. 8, sector 2.

BOGDAN NEDELCU — Roman : Lui Jon Bon Jovi i-am dedicat anul trecut un articol în care am spus (aproape) totul despre el...

TUDOR OLTEANU — Luduș : Metallica, P.O. Box 1347, Roslyn Heights, New York 11577, USA.

Alte răspunsuri, săptămîna viitoare.

ALBUMUL SĂPTĂMÎNII

Night Calls — Joe Cocker

Dacă whisky-ul băut, în cantități industriale, pe vremuri, nu i-a ars gîtul, i-a oferit în schimb această voce caracteristică ce a devenit, de-a lungul anilor, atît de cunoscută melomanilor. Născut la Sheffield, pe 20 mai 1944, Joe Cocker și-a cîștigat, la finele anilor '60, renumele de cel mai bun interpret alb de soul și rhythm & blues, fiind un muzician căruia nu-i plac experimentele, fapt dovedit și de noul său album în care Maestrul contează pe ceea ce iubesc și așteaptă de la el numeroșii săi fani. Joe Cocker ne este cunoscut prin capacitatea sa incredibilă de a prelucra piese celebre, intervenind cu personalitatea sa și talentul creator, reușind să „scoată" din ele piese absolut noi, nu mai slabe decît originalele... A intrat în istorie excelenta sa interpretare a compoziției lui Lennon — McCartney With A Little Help From My Friends care i-a adus primul mare succes din cariera sa muzicală, Number One în Anglia, în 1968. Și în albumul recent apărut el contează tot pe aceeași capacitate de prelucrare, aproape toate piesele fiind mari hituri din trecutul mai mult sau mai puțin îndepărtat : Love Is Alive a lui Gary Wright You've Got To Hide Your Love Away, compoziția Beatles-ilor căreia i-a făcut un aranjament grozav, i-a adăugat un final incredibil interpretat împreună cu corul New Life Community. O notă aparte merită Don't Let The Sun Go Down On Me piesă care aparține lui Elton John și despre care credeam că nu i se poate adăuga sau scoate ceva (atît de precisă fiind linia sa melodică...) dar iată că Joe a reușit, cu brio, să dea un nou aspect acestei piese ! Să trecem acum la Please No More, compusă de „bătrînul" Joe care, ne demonstrează (dacă mai era, oare, nevoie...) cît de tandră și lirică poate fi vocea sa care aminteste de scîrțîitul unei uși... Nu știu dacă Prince a scris, special pentru Joe, Five Women dar, pentru mine, această „bucată" este exemplară pentru stilul său, white soul, cu o încărcătură emoțională și o expresivitate fantastică în clădirea frazelor muzicale. Spre sfîrșitul albumului, ca desert, Joe ne întoarce cu 20 de ani în urmă pentru a ne aminti că a existat o supergrupă (Blind Faith — Credință oarbă) și o frumoasă compoziție a lui Stevie Winwood... Toarnă cîte un whisky, Joe, că mi s-a uscat gîtul !!

Pagină realizată de MARIAN MINCULESCU

O VECHE NOSTALGIE NUMITĂ URMUZ

Sîmbătă 15 februarie, Teatrul Țăndărică. O sală plină și o premieră deosebită : „Dialoguri despre Urmuz", un spectacol de **CĂTĂLINA BUZOIANU,** căreia îi adresăm drept primă întrebare.

— De ce Urmuz și de ce Teatrul Țăndărică, stimată doamnă Cătălina Buzoianu ?

— Urmuz pentru că este o veche nostalgie. Cînd lucram cu fiecare serie la institut, în semestrul de teatru contemporan pentru suprarealism și momentul dada, Urmuz era studiat cu deliciu. Apoi, în 1990, am fost invitată la Grenoble, într-un festival cu tema „Umorul în spațiul european". Am vorbit în comunicarea mea despre Urmuz, am dus ediția multilingvă care a circulat printre participanții le coloviile universității de vară și a fost pentru ei o revelație. Cînd m-am întors, am demarcat proiectul care se înțepenise de multă vreme la Teatrul Țăndărică. Mi se pare cel mai potrivit loc pentru că în afară de actor, lumea fabuloasă a marionetei a populat și universul bizar al lui Urmuz. Deci Teatrul Țăndărică și întîlnirea cu actorul ideal pentru Urmuz-Dan Puric.

— Montînd Urmuz v-ați gîndit și la vreun alt maestru al absurdului din literatura universală ? Poate Kafka...

— Am vrut să montez „Metamorfoza".

— În ce măsură rezonează absurdul lui Urmuz în epoca actuală ?

— Eu nu am făcut un spectacol despre Urmuz ci despre noi, despre un spațiu în care metafizica și băscălia, poezia și tembelismul coexistă într-o dulce armonie, ca și la Caragiale sau Ionescu, despre un spațiu devorator, un spațiu-capcană care ucide ceea ce are mai prețios -artistul. Am făcut un spectacol despre o stare generală de confuzie maladivă. Astăzi ca și odinioară, violența, spiritul de gașcă, teroarea grupului asupra individului (acum cînd teroarea individului asupra grupului e prea fierbinte în conștiința noastră), agresiunea, bestialitatea, ferocitatea celorlalți asupra unuia, mizeria și toate celelalte, determină un climat în care acea ființă vulnerabilă, artistul (inocent ca și Urmuz), naiv în încăpățînarea de a se dărui artei, plătește cu viața. Învinovățiția de inadaptibilitate, de neurastenie, el stăpînul imaginației sale înaripate, dezlănțuie o sarabandă a neînțelegerii ostile, a mediocrității furibunde, a lecției ucigașe. Cred că Urmuz este mai actual ca oricînd.

— „Maestrul și Margareta", „Dimineața pierdută", „Uriașii munților" „Merlin"... Cum s-au legat ele peste timp și în sufletul dumneavoastră cu Urmuz ?

— Prin aceeași temă interpretată în infinite variante : condiția umană și condiția artistului.

— Știu că vă luptați pentru înființarea unui Centru de Antropologie Teatrală. Ce va reprezenta el? Și, ce ajutor v-ar fi binevenit ?

— Lupt cu disperare, lupt inutil, lupt absurd pentru un proiect de importanță națională care s-a izbit pînă acum de neînțelegere, indiferență și chiar dispreț. Momentele de speranță sînt, a doua zi, vise deșarte. Promisiunile se retrag cu aceeași formulă : nu sînt bani. Totuși, oricine recunoaște că este unul din cele mai serioase proiecte, care ar contribui într-adevăr la o imagine teatrală (singura pînă acum valabilă) a României în Lume. Apelul la sursele teatrale originale în relația cu omul contemporan este cea mai actuală direcție a spectacolului universal.

— O ultimă întrebare : ce reprezintă, de fapt, teatrul pentru dumneavoastră ?

— Viață și moarte. Fericirea și disperare. Rațiunea și nebunia de a fi.

MIHAELA DOROBANȚU

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALA „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :

Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRÎNEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Imprimeria „CORESI" — București.

Administrația „Editura Națională S.A." SERVICIUL DIFUZARE : 18.24.27

Redactor șef : DUMITRU FILIP

Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrîneanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).

SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele și fotografiile nepublicate nu se înapoiază.

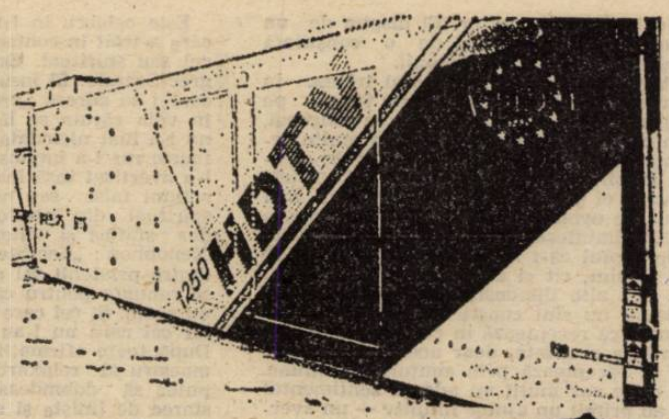

Medalii de aur pentru televiziunea de înaltă definiție (II)

Corespondență specială din Franța
de la OCTAVIAN GREAVU

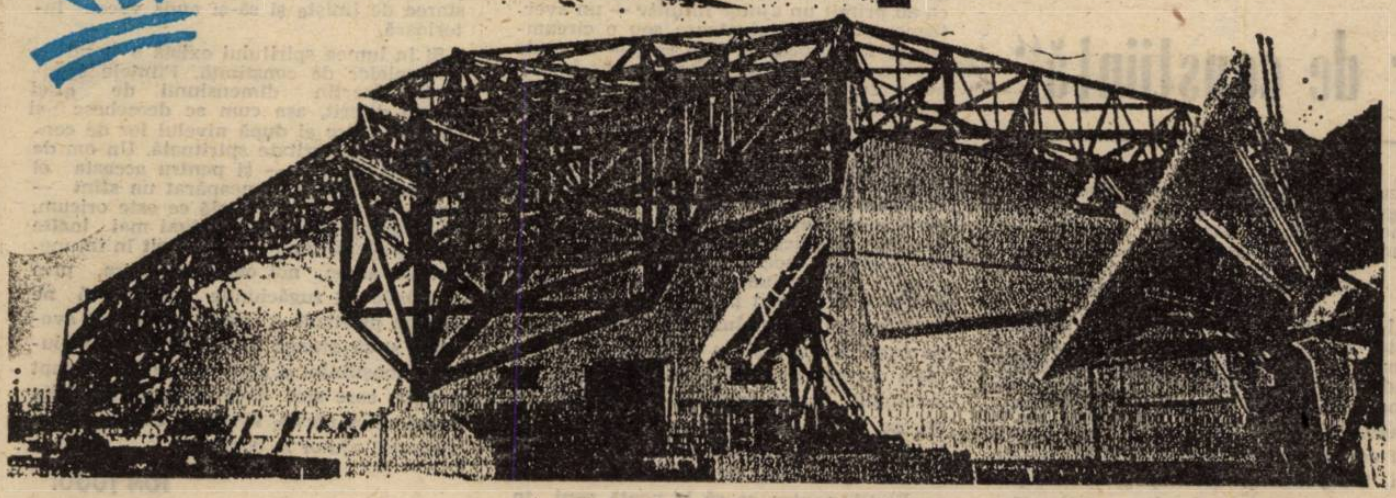

Centrul Internațional RTV de la Moutiers (CIRTV), legat prin unde hertziene și fibre optice de toți „sateliții" săi a asigurat în diferitele localități olimpice, „prime producții" — cerință esențială pentru realizarea în orice condiții a unei transmisii de calitate. Mai mult, pentru a garanta securitatea transmisiilor spre Moutiers, satelitul Télécom 2 (3°Est) a retransmis imaginile din fiecare zonă, echipat bineînțeles cu stații speciale satelit, spre CIRTV, în cazul în care vreuna din legăturile terestre ar fi devenit inoperantă. Măsuri de precauție majore pentru onorarea tuturor contractelor ! (Doar dreptul de transmitere TV s-a ridicat la 280 milioane dolari, pe cînd, din „factura totală" a JO, de 12 miliarde de franci, construcția CIRTV a costat doar 100 de milioane... Dar, despre cifre, bani și afaceri, poate într-o viitoare corespondență, căci scandalul de „după JO" bătea la ușă, încă înainte de încheierea lor ! În același timp, satelitul a redifuzat spre centrele sportive, prin patru programe permanente, imaginile concentrate în „nodul gordian" al CIRTV. Dar, dacă indiferent unde te-ai fi aflat în Savoia puteai urmări orice imagini sportive pe „625 de linii", doar din cinci stațiuni : Albertville, Méribel, Courcheval, Saisies și Val d'Isère, îți puteai desfăta privirea pe ecranul lat — raport 16/9 față de obișnuitul 4/3 — cu ale sale „1250 de linii", deci, cum se zice pe aici, „Télévision à Haute Définition", sau, pe scurt..

TVHD

Dacă în 1968 J.O. de la Grenoble au fost marea ocazie pentru televiziunea în culori, Olimpiada a oferit anul acesta francezilor șansa de a demonstra capacitatea lor de invenție, de data aceasta în TVHD.

Pentru a asigura producția de înaltă definiție, „1 250 de linii", a fost nevoie de un lanț de imagini total independent de „625 de linii" și anume : producția numerică după norma 4.2.2., transmisia numerică prin fibre optice (1,3 Gigabiți/sec.) la regia finală instalată la Albertville, codarea semnalelor după norma HD-MAC și transmiterea lor la satelitul Télécom 2 pentru a fi difuzate apoi pe canalul său 2 — Firmele Thomson și BTS au oferit materialele de producție și difuzare : 35 camere repartizate în 9 unități mobile, 30 magnetoscoape, 6 echipamente „cu ralenti", două unități de codaj HD-MAC — utilizarea acestui material fiind asigurată de 300 de tehnicieni.

Lîngă patinoarul din Albertville s-a aflat regia finală pentru tratarea tuturor semnalelor venite de la camere sau magnetoscoape. Un studio de 70 m² cu două camere a permis prezentări și interviuri în direct, un centru tehnic a asigurat prezentarea pe opt magnetoscoape HD a imaginilor produse. Trei care de montaj cu trei magnetoscoape au completat dispozitivul. Toate comentariile, difuzate simultan în patru limbi, s-au realizat în cabine insonorizate. Din regia finală, semnalele de înaltă definiție au fost codate în HD-MAC 1 250 linii cu aparatură Thompson și Philips instalată pe mașini. Sunetul internațional în stereo (ambianța) și cele patru comentarii în mono sau combinat cu semnalul de imagine HD. Semnalul global a fost apoi transmis stației mobile de emisie France Télécom, instalată la cîțiva zeci de metri distanță și de aici spre satelit. Paralel, semnalul numeric 4.2.2 s-a transmis la Paris prin fibre optice și recepționat la Romainville de unde, codat în HD-MAC 1 250 linii și retransmis prin stația de la Bercenay-en-Othe pe canalul Antenne 2 Satellite (canal 17TDF2) putea fi recepționat în fiecare zi de la ora 11 pînă la miezul nopții.

Dar... există totuși un dar... imaginile în „1250 de linii" nu pot fi recepționate în calitatea lor de înaltă definiție decît cu un receptor de 16/9 adecvat, iar comercializarea lui pentru marele public va începe abia în cîțiva ani. Pînă atunci, 25 de localități din Franța și alte 25 din Europa sînt echipate cu aparatura necesară recepției publice a TVHD.

Iată cum, în această iarnă, experiența a părăsit laboratorul pentru a asista pentru prima dată la o largă difuzare a imaginii „înaltă definiție" norma HD-MAC.

Tot pentru prima dată în istoria olimpiadelor, medaliile au fost din... sticlă ! Aurul, argintul și bronzul au fost încrustate în cristal Lalique. La Albertville, inventatorii francezi au încrustat TVHD în memoria timpului video pe care îl trăim !

enciclopedie

MISTERELE TORNADEI

Vă amintiți cu siguranță călătoria unei fetițe și a cățelușului ei pe care un uriaș virtej de aer a purtat-o împreună cu căsuța în care locuia peste crestele munților, departe pe meleagurile unei țări vrăjite. De altfel povestea aceasta a constituit subiectul unui film de desene animate prezentat în versiune japoneză și pe ecranele televizoarelor noastre. Dacă periplul emoționant al micii eroine în țara vrăjită făcea parte din lumea de basm — creată de închipuirea autorului povestirii — virtejul de vînt cu forță de uriaș este un fenomen real, o manifestare a naturii întîlnită în viața obișnuită, un fenomen meteorologic căruia oamenii i-au dat numele de „trombă" sau „tornadă".

Preocupați de a găsi o explicație a producerii acestui fenomen devastator ale cărui urmări sînt deseori dintre cele mai nefaste, oamenii de știință au încercat să studieze în detaliu cauzele care conduc la nașterea lui și posibilitățile de anihilare a efectelor acestuia.

După cum s-a observat, tornada ia naștere dintr-un nor continental care coboară foarte aproape de suprafața pămîntului sub forma unei trompe lungi în interiorul căreia aerul se învîrtește cu o viteză ametitoare. Din studiile specialiștilor rezultă că dimensiunile medii ale norului sînt de circa 4—5 km înălțime și de 5—10 km în secțiune transversală. Lungimea coloanei de aer care formează această trombă măsoară de regulă cîteva sute de metri.

Observațiile și măsurătorile efectuate au permis să se constate faptul că presiunea în interiorul „pîlniei" virtejului de aer este foarte scăzută. Astfel se explică de ce atunci cînd tromba intră în contact cu o casă ale cărei uși și ferestre sînt închise aceasta pur și simplu „explodează" datorită diferenței de presiune.

Pînă în prezent nu a putut fi elucidată întrebarea de ce coloana virtejului de aer are pereții compacți, bine conturați datorită cărora fenomenul tornadei are manifestările lui specifice. Iată cîteva din ele.

În Kansas (SUA) la 9 octombrie 1913 o trombă de aer a străbătut o mică grădină smulgînd din rădăcini un măr stufos pe care l-a rupt în bucăți. La o distanță de un metru de copac se afla un stup de albine care a rămas neatins.

În statul Oklahoma o tornadă a ridicat o casă de lemn cu două niveluri împreună cu familia fermierului care se afla înăuntru. Casa a fost dezmembrată iar oamenii au pierit. Accesul în casă se făcea pe o scară cu trei trepte alături de care era rezemată de peretele casei o bancă. Și scara și banca au rămas intacte. Nu departe de scară se afla un vechi „Ford", iar sub un copac pe o masă ardea o lampă cu gaz. Virtejul a smuls cele două roți din spate ale mașinii fără însă să se atingă de caroseria acestela, iar lampa a continuat să ardă !

În anul 1904 o tornadă a constituit pentru locuitorii Moscovei un spectacol biblic : traversînd rîul care străbate orașul, virtejul de aer a absorbit apa pînă la fundul albiei acestuia menținîndu-se astfel cîtva timp și creînd imaginea stranie a fluviului ale cărui ape au fost oprite și tăiate în două de o forță uriașă și nevăzută.

Dr. ing. MIHAI CONSTANTINESCU

(Va urma)

Posibilă coliziune a Pămîntului cu asteroizi ?

Pămîntul nostru a fost la un pas de catastrofă în aprilie 1989, cînd pe lîngă el a trecut un asteroid cu o masă de un miliard de tone ! Asemenea adevărate „întîlniri de gradul trei" cu asteroizi și comete nu sînt chiar rare și deloc improbabile. Asteroizii care gravitează în zona dintre Marte și Jupiter pot oricînd amenința Pămîntul. Forța de gravitație a lui Jupiter îi poate determina să-și părăsească orbita și să se îndrepte spre planeta noastră. Pînă acum, de cîteva ori s-au apropiat Icarus, Adonis și Hermes. La o distanță de circa 600 000 Km, adică doar de două ori distanța de la Pămînt la Lună, ceea ce la scară cosmică este foarte puțin...

Ipoteza unei ciocniri a Pămîntului cu un asteroid este deci foarte realistă. Mai ales că asemenea catastrofe s-au mai întîmplat în trecutul planetei noastre, în diferite zone ale globului terestru : mari cratere meteorice se găsesc în America Latină, Africa, Asia sau Australia. În vechile structuri glaciare s-au păstrat urmele cîtorva groaznice cataclisme care au modificat complet suprafața planetei. Ele au determinat nu doar unele din exploziile și incendiile care au apărut, sau valurile uriașe care au măturat pur și simplu întregi continente, dar și modificări chimice ale apei mărilor și atmosferei, creșterea activității seismice și transformări ale climei. Astfel de evenimente catastrofale la scară globală, legate de căderea unui asteroid s-au înregistrat acum aproape 65 milioane de ani... Atunci au pierit multe specii de plante și animale, printre care și dinozaurii.

Catastrofe de acest tip se pot produce la distanțe de 25—30 milioane de ani, dar meteoriți mai mici pot să apară și la intervale de cîteva zeci de ani. Astfel, la începutul secolului în 1908, s-a prăbușit pe Terra meteoritul Tungusk, pentru ca alți asteroizi să-și trimită... mesagerii în 1947 și 1984. Și, să nu uităm că energia degajată de pildă la impactul cu meteoritul Tungusk a fost mai mare decît cea a bombei atomice de la Hiroshima !

Astăzi însă, „Planeta Albastră" nu este chiar lipsită de apărare în fața „bombardamentului" cosmic. La inițiativa Prof. Luis Alvarez, care a „lansat" teoria „catastrofelor cosmice", cercetătorii americani de la NASA au elaborat un plan special anti-meteorit. Este vorba despre cercetarea sistematică a cerului prin intermediul unei rețele de telescoape și radaruri, în scopul de a detecta din timp corpurile cosmice cu traiectorii critice pentru Pămînt. Observarea acestora se poate face, de asemenea, și cu ajutorul sateliților artificiali. Mai mult, programul american al așa-zisei „Inițiative de apărare strategice", care prevede crearea în jurul Pămîntului a unui sistem de sateliți artificiali și stații orbitale pentru contracararea rachetelor balistice, poate fi folosit în același timp și pentru descoperirea unor meteoriți de dimensiuni mari, la distanțe de peste 500 000 km de Pămînt și care ar putea prezenta un pericol potențial pentru acesta.

Un „atac surpriză" al asteroizilor în următorii ani pare deci exclus. Pentru cel de peste cîteva zeci de milioane de ani, însă...

MIHAELA DOROBANȚU

incursiune în paranormal

„Şi în lumea spiritelor există o ierarhie a nivelelor de conştiinţă“

Mai mulţi cititori ne cer să adăugăm în această rubrică mai multe detalii privind noţiunea de **spirit**, noi judecăţi în legătură cu fenomenele pe care le ilustrăm în această pagină. Este şi firesc. Vorbim acum despre lucruri care ne-au fost interzise multă vreme, şi de care dacă am fi vorbit, riscam să fim etichetaţi pejorativ şi să tragem chiar consecinţe neplăcute din simpla încumetare.

Ne aflăm în posesia unui text deosebit de interesant, trimis de d-na profesoară Felicia Cicovan, din Ocna-Mureş, judeţul Alba. Este o traducere efectuată de domnia sa, împreună cu Eva Forika din cartea intitulată „Punctul de lumină“, a scriitoarei elveţiene Silvia Wallimann, pe care Eva Forika a contactat-o în vara trecută în Elveţia. Iată în traducere un fragment din cartea amintită, care răspunde pe deplin nevoii de lămurire şi cunoaştere a cititorilor acestei rubrici :

MENTORII SPIRITUALI

„Întotdeauna, cînd vorbesc în această carte (Silvia Willimann, „Punctul de lumină“, n.n.), despre lumea spiritului, mă gîndesc la acei mentori care sînt acasă în lumea spirituală şi, în variate forme, intervin în viaţa noastră. Ei sînt eliberaţi de materia corporală umană şi de aici, independenţi de timp şi spaţiu, pot deci să urmărească simultan întîmplări din locuri diferite şi să privească atît în trecut, cît şi în viitor. Ei dispun de un nivel de cunoştinţe şi de o conştiinţă mai înaltă decît noi, oamenii.

Aceste fiinţe ale spiritului trăiesc în dimensiuni ale luminii. Ei ne iubesc pe noi, ne conduc, ne ocrotesc, ne îndrumă, aşa cum am putut observa din multe şedinţe de meditaţie. Prin împlinirea acestei meniri evoluează şi ei înşişi. Mulţi dintre ei şi-au dobîndit un nivel mai înalt de evoluţie într-una sau mai multe vieţi pămînteşti şi se împlinesc continuu prin faptul că-i ajută atît pe oamenii de pe pămînt, cît şi alte fiinţe ale spiritului din alte dimensiuni. Cei mai mulţi oameni nu sînt conştienţi de acest lucru pentru că receptează în conştiinţa lor, din întreaga realitate, doar acea mică parte ce se recepteză prin simţuri şi raţiune. În orice caz mulţi au adesea sentimentul că au primit un ajutor intuitiv — un avertisment, o idee salvatoare sau o circumstanţă favorabilă —, fără să ştie de unde provin. Conştientizarea existenţei îndrumătorului spiritual depinde de nivelul de conştiinţă atins. Teoretic, fiecare este capabil să ia contact cu mentorul său spiritual, aşa cum teoretic oricine poate să înveţe să cînte la pian. În stare de somn, deci inconştient, fiecare om ia contact cu mentorul său spiritual. Duşmanii cei mai mari ai omului, frica, îndoiala, neîncrederea, îl împiedică cel mai adesea pe om să deschidă acele căi ce-l conduc în această dimensiune, dar, că ele pot fi deschise, e dovedit prin constatările mele de-a lungul timpului, constatări făcute pe oameni care şi-au găsit în cursurile mele de meditaţie calea spre mentorii lor spirituali. Însăşi mentorii de dincolo îşi doresc foarte mult ca protejaţii lor să intre în contact spiritual cu ei, să cultive schimbul de idei, să vorbească cu ei în meditaţii, pentru ca să le poată veni în ajutor în forme eficace.

Este celebru în istorie cazul unui om care a trăit în contact spiritual cu mentorul său spiritual. Este vorba de filozoful grec Socrate. El însuşi vorbeşte de o voce care i se adresa „prin voia Domnului“ şi în voia căruia se lăsa fără rezerve. Ea nu i-a luat niciodată libertatea deciziei şi foarte rar l-a împins să facă ceva anume, l-a avertizat însă înainte de a se lansa în acţiuni false sau periculoase. Mentorul spiritual din interiorul său l-a ajutat să dea sfaturi şi altora. Astfel, ne spune Xenophon : „Socrate îi sfătuia pe mulţi dintre prietenii săi ce să facă sau la ce să renunţe pentru că divinitatea i-a dat un semn. Şi cei care l-au urmat au reuşit, iar cei care nu l-au urmat, au regretat“. După toate afirmaţiile, Socrate a fost un maestru al relaxării şi al meditaţiei. El putea să dobîndească în orice moment starea de linişte şi să-şi audă vocea interioară.

Şi în lumea spiritului există o ierarhie a nivelelor de conştiinţă. Fiinţele spirituale aparţin dimensiunii de grad foarte diferit, aşa cum se deosebesc şi oamenii între ei după nivelul lor de conştiinţă şi maturitate spirituală. Un om de pe acest pămînt — şi pentru aceasta el nu trebuie să fie neapărat un sfînt — poate, ca fiinţă spirituală ce este oricum, să aparţină unei dimensiuni mai înalte decît sufletul unui mort rătăcit în întuneric. De aceea noi oamenii putem, prin gîndurile şi rugăciunile noastre, să ne ajutăm prietenii şi rudele moarte să evolueze şi să ajungă mai departe ca evoluţie a conştiinţei şi apoi la lumină. De fapt morţii care sînt încă în întuneric, din cauza unor păcate săvîrşite cîndva, caută disperaţi ajutor la oameni.

ION ŢUGUI

(Va urma)

Punţi către lumea de dincolo

TERAPIA PSIHEDELICĂ, O STRANIE ALINARE ?

Totul a început de fapt în 1955 la Institutul de Psihiatrie din Praga. Aidoma altor ţări din Est, tinerii psihiatri cehi adoptă, poate şi dintr-un spirit de frondă, psihanaliza lui Freud. Chiar dacă nu-i cunosc prea bine lucrările. Vor încerca totuşi să-l aplice în activitatea lor practică care trebuie, la acel moment, să facă faţă „asaltului“ brutal al chimiei. Care luase chipul experimentării pe subiecţi umani a aşa numitelor halucinogene, printre care deja celebrul LSD 25. De ce ? Pentru că, se spunea „LSD-ul te face să devii nebun“. Se spera astfel în cine ştie ce succese în lupta cu inamicul.

„Tocmai pentru acest motiv el îi interesa şi pe psihiatri. Mai bine decît orice observaţie clinică, LSD-ul îţi permitea „să vizitezi nebunia“. ...Pentru un psihoterapeut, a putea să „viziteze“ schizofrenia, sau paranoia, fără urmări ,era o şansă nesperată. Nimeni, nici măcar Freud, nu prea înţelegea un asemenea rău îngrozitor. Şi se putea, în fine, spera la o ameliorare efectivă a tratamentelor“. Cum se proceda, şi cum avea să facă Stanislas Grof însuşi ?

„La început se proceda rudimentar. Cobailor umani li se administra LSD, iar medicii îşi luau notiţe. Două sute de microgame şi... opt ore de paranoia demenţială. Sau dezlănţuiri sadomasochiste... sau mistică euforică... Psihiatrii nu-şi aminteau să fi asistat vreodată la un delir atît de clar manifestat...“ Lucrurile nu erau totuşi atît de simple — pacienţii încercau să-i păcălească uneori, sau chiar deveneau agresivi. Soluţia ?

„...medicii trebuiau să ia şi ei LSD“... să înceapă ei înşişi „să viziteze nebunia“. Această „tehnică“ va primi şi un nume : şedinţa psihedelică. La un an de la debutul lor, un tînăr psihiatru se alătură grupului : Stanislas Grof. Care, conform regulamentului începe el însuşi cu cinci „excursii“. În care, treptat, începe să întrevadă esenţa...

„O explozie. Totul se luminează din interior. Ochii sînt acoperiţi şi totuşi are impresia că pentru prima oară în viaţă vede. Imagini familiare defilează cu o claritate de necrezut. Ca şi cum le-ar vedea pentru prima dată. Totul devine viu, chiar şi pietrele. Totul capătă sens. Vede o pădure. Fiecare arbore îi vorbeşte.. Un luminiş. O casă albă... Într-o străfulgerare vede ca printr-un telescop zeci de imagini“.

Zece ani de muncă, sute de cazuri. Grof începe să înţeleagă, sau cel puţin aşa crede. Găseşte şi un nume pentru explicaţia pe care o propune la experienţele descrise : **matricea perinatală**. Retrăirea naşterii, a acestei adevărate „explozii“ către lumea din exterior a pruncului ce trăise în linişte şi apărat în pîntecul mamei sale, ajunge, paradoxal, să ne facă să înţelegem cealaltă extremă a vieţii : moartea. Grof va pleca să-şi pună în aplicaţie teoria la Baltimore, în Statele Unite. Şi aici se foloseşte LSD şi se practică şedinţele psihedelice, în scop terapeutic. Aici se întîlneşte cu viitoarea sa soţie, Joan Halifax, antropolog, psihoterapeut, specialistă în şamanismul indian. Cum procedează ? Mai întîi, timp de cîteva săptămîni, ei urmăresc să devină prieteni ai bolnavului şi îl verifică pentru a vedea dacă organismul suportă doza de LSD. Apoi, marele moment. Şedinţele psihedelice cu scopul uşurării suferinţelor. Cu ce rezultat ? Iată unul din cazuri. Cel al lui Ted. O copilărie nefericită, o revărsare de ură, brutalitate şi crime în războiul din Vietnam. Şi acum, un cancer care i-a distrus un rinichi şi care de şase ani îl ţintuieşte la pat, în dureri insuportabile. O serie de şedinţe cu Grof şi Joan îl liniştesc totuşi, îi înseninează viaţa. Soţ şi bun tată, recapătă gustul lecturilor şi studiului. Dar, într-o bună zi, starea se înrăutăţeşte brusc. Este dus la spital, Grof şi Joan sunt chemaţi de urgenţă...

„Dar atunci cînd ajung la căpătîiul lui Ted, el se află în comă. Nimeni nu se mai îndoieşte — sărmanul îşi trăieşte ultimele clipe... Grof îl ţine de mînă, iar Joan, aşezată pe marginea patului, începe să-i citească din propria sa versiune prescurtată a Cărţii Tibetane a Morţilor. „Nu te teme de Lumina cea Clară“, îi spune ea muribundului. „Topeşte-te în ea şi nu te lăsa înspăimîntat de spledoarea sa“. ...Doi brancardieri îl transportă spre blocul operator. O decizie de ultim moment, care îi surprinde pe cei doi psihoterapeuţi.

Şi, încă o dată, Ted scapă. Grof şi Joan asistă la revenirea lui. Iar ceea ce le povesteşte îi lasă fără cuvînt.

„Ţi-ai schimbat rochia ?“ îi spune el mai întîi lui Joan... care nu înţelege. Ted îi explică atunci că deşi era în comă a văzut şi auzit tot timpul ce se întîmplă în jur. Cum ? Ted precizează că sfaturile lui Joan i-au fost foarte utile şi că efectiv s-a îndreptat spre o „lumină foarte strălucitoare“, apărută în întuneric. Cu cît se apropia mai mult de această lumină, spune el, cu atît se simţea mai bine, mai calm. Un bine ce nu poate fi exprimat de cuvinte. Ca şi cum şi-ar fi regăsit vechi emoţii familiare, din timpuri de mult uitate.

În timpul intervenţiei chirurgicale inima lui Ted încetase să bată de două ori. Aceasta nu i-a întrerupt, spune el, experienţa „fuziunii cu lumina“, ci a dublat-o cu un fel de film în care şi-a revăzut toate momentele vieţii. A retrăit mai ales clipele în care a ucis, sau a lovit. Îi explică lui Grof : „Ce-am trăit eu atunci, este de necrezut — aveam impresia că resimt, cum să spun, că resimt scena în întregimea ei. Îmi aminteam ce am simţit atunci, şi în acelaşi timp simţeam tot ce simţiseră victimele mele !“

Deşi Grof nu cunoaşte încă termenul, aceasta este o NDE — „Near Death Experiment“. A auzit însă de o serie de relatări ale viziunilor celor reveniţi după o perioadă de moarte clinică.

„Dar această experienţă, întreabă Joan Halifax, seamănă ea, măcar într-o mică măsură cu cele provocate de LSD ?

Exact răspunde Ted, seamănă, şi chiar mult. Dacă aţi şti cît am fost de fericit că am beneficiat de şedinţele Dv. psihedelice. Fără ele mi-ar fi fost atît de teamă de tot ce s-a întîmplat ! Dar nu, acum ştiam. Şi nu mai mi-era teamă !“

MIHAELA DOROBANŢU

Lumea magiei şi a ocultismului

MUZICĂ, DANS ŞI EXTAZE

O primă etapă în tămăduirea şamanică o constituie „chemarea sufletului“. La buriaţii din regiunea Alarsk, de exemplu, şamanul se aşează pe o carpetă din blănuri lîngă bolnav, înconjurat fiind de mai multe obiecte, între care neapărat şi o săgeată. Din vîrful acesteia, un fir roşu de mătase duce pînă la trunchiul unui mesteacăn crescut în vecinătatea iurtei. Prin acest fir sufletul bolnavului este chemat să se reîntrupeze. Dar, ca să poată intra, uşa iurtei rămîne permanent deschisă. Dacă sufletul bolnavului se încăpăţînează să nu revină, şamanul porneşte în căutarea lui, sfîrşind prin a coborî în Regatul Morţilor pentru a-l obliga să se întoarcă.

Nedespărţit de toba sa (sau de dairea, un fel de tamburină) ca instrument principal de ceremonie, fie utilizînd uneori autohipnoza sau chiar însuşiri native paranormale, fie drogîndu-se cu plante halucinogene, şamanul îşi face trecerea în lumea duhurilor, a morţilor pentru a-şi îndeplini sarcina încredinţată. Un alt element omniprezent în activitatea şamanilor este dansul extatic, acea „topăială“ sacadată, în stare de transă, care conduce la forme acute de stres psihic ce ating limita superioară a extazului prin delir imagistic, senzorial, motoriu şi verbal. Şamanul în această stare vorbeşte criptic sau doar incoerent, creînd impresia că prezentul şi-a rupt zăgazurile şi viitorul poate fi întrezărit prin crîmpeiele de vorbe rostite bolborosit, toate — muzica sincopată, dansul, delirul senzorial şi verbal — alcătuind spaţiul magic în care şaman, bolnav şi spectatori (rudele, prietenii bolnavului) sînt gata să primească revelaţia unui „timp continuu“ (un fel de „black hole“ temporal am zice) propriu duhurilor şi sufletelor, care durează cît durează şi transa extatică. În ritualurile şamanice par să coexiste sub semnul paradoxului două faze care, aparent, se exclud reciproc : una de exerciţii de abilitate exersată riguros după norme rigide, prestabilite (prestigitaţie, arta şi ştiinţa dansului, mişcările rituale ritmice ale trupului, chiar şi vorbirea ventrilocă etc.) şi cealaltă a extazului mistic, transa, delirul fiind provocate, cum spuneam, fie prin autohipnoză, fie prin mijlocirea unor plante halucinogene — ca mătrăguna sau unele ciuperci, stoarse prin mestecare —, fumigaţii cu sămînţă de cinepă sau ritmuri muzicale obsedant repetitive pînă la isterie.

„Instrumentarul“ şamanic medical mai cuprinde şi măştile specifice folosite ca factor de exorcizare sau ca element de recuzită ce îngăduie şamanului să călătorească fie „incognito“, „invizibil“ în celelalte lumi, fie „deghizat“ aidoma duhurilor.

Este aproape imposibil ca azi să putem descifra ştiinţific sau să estimăm rezultatele obţinute de şamani în societăţile primitive. Că un rol important în vindecări îl aveau sugestia, autosugestia şi hipnoza, că unele practici şamanice au stat la baza tehnicilor yoga de natură să îngăduie o anumită stăpînire a trupului, sînt fapte care par a fi de domeniul evidenţei. Se cuvine, tot aici, să subliniem că şamanismul a fost, totodată, un izvor de inspiraţie pentru unele „numere“ ale fakirilor arabi şi hinduşi : faimoasa coardă hindusă („pope-trick“), scara de săbii, suspensia tibetană (cu gîtul pe un tăiş de sabie), trupul rigid aşezat pe tăişuri de săbii etc., etc. Toate par să îndreptăţească deopotrivă cele două tendinţe de a judeca analitic şamanii şi şamanismul : prima îi consideră şarlatani şi impostori, cealaltă — înşi sinceri dar fanatici, care cred în propriile fantasme. „Cel mai des devin şamani oamenii nervoşi, uşor iritabili, mulţi fiind aproape isterici, iar unii literalmente pe jumătate nebuni“, afirma cercetătorul V.G. Bogoraz, în urma studierii şamanismului la ciuccii sibericni. Oricum ar fi, impostori sau doar naivi bolnavi psihic, şamanii rămîn pentru societăţile primitive, aflate pe treapta organizării tribale, o poartă deschisă prin care lumea ocultă comunică cu lumea oamenilor vii...

Rubrică realizată de ADRIAN HOAJĂ

stqrea de VEGHE

TRĂIEŞTE-ŢI CLIPA SAU... „VINO, TRISTEŢE"

O firmă comercială bucureşteană, o prezenţă insistentă în spaţiul telepublicitar, caută economist. Vîrsta maximă — 35 de ani. Dacă eşti în căutarea unui astfel de post — după legea cererii şi a ofertei (re) formulată de Murphy — tu tocmai ai intrat în cel de-al 36-lea an. Dacă ai, totuşi, o vîrstă care te păstrează în cursă, şi cunoşti la perfecţie trei limbi de circulaţie mondială, atunci nu o cunoşti suficient pe a patra, stipulată expres în anunţul publicitar. Admiţînd, însă, că reuşeşti să o înveţi excelent în numai şapte zile şi te repezi ca din puşcă să te prezinţi la concurs, după un alt postulat al lui Murphy, postul rîvnit a fost ocupat... cu exact 5 minute înainte. Se caută contabil cu 15 ani experienţă ? Nu-ţi fă calcule în gînd. Tu nu ai decît 14... Iar peste un an, cînd vei fi împlinit cei 15 ani fatidici, şi postul ar fi încă liber, tot nu ai nici-o şansă. Pentru că, între timp, ţi s-a înscris pe faţă întreaga disperare a lumii, şi maschezi prost un tic — te uiţi prea des la ceas, la calendar şi la sfîrşitul lumii. Nu mai eşti prezentabil, nu mai eşti jovial, nu mai ştii să zîmbeşti !

„Şi poţi să rămîi aşa — parcă aud o voce — poţi să stai cu braţele încrucişate... ?"

■

Întrebarea, în forma ei integrală — preluată după doctorul Tamkin, din micro-romanul lui Bellow, „Trăieşte-ţi clipa" — sună puţin altfel şi are un sens mai larg : **„Poţi să rămîi aşa, poţi să stai cu braţele încrucişate** (citez din memorie) **în timp ce toţi cei din jur se îmbogăţesc ?"** Şi tot din Tamkin (nu ştiu de ce mi-o fi venit în minte, adică ştiu foarte bine) : **„Mă tot gîndesc la oamenii care cîştigă averi, pur şi simplu, fiindcă au cîţiva dolari pe care să-i investească..."** Şi mai spunea ceva Tamkin despre cei fără bani, fără un venit ferm, fără un statut social (şi care, orice ar dori să întreprindă, se lovesc de legile lui Murphy)... Caut, deci micro-romanul lui Bellow şi încep să răsfoiesc „evanghelia" apocrifă după Tamkin : **„Lumea adoră banii. Banii cei sfinţi ! Banii cei frumoşi ! În ziua de azi, oamenii nu se mai pricep la nimic altceva în afară de bani. Dacă n-ai bani eşti un maimuţoi, o jucărie a sorţii ! Trebuie aproape să-ţi ceri scuze că mai eşti pe faţa pămîntului. Te iau drept ageamiu. E o lume a afacerilor" !** Şi gîndurile astea nu mai sînt exclusiv ale lui Tamkin, personaj criticabil, în fond, pentru opţiunile sale aventuriste, ci ale lui Tommy Wilhelm, unul din milioanele ori miliardele de oameni care au înscrise pe feţe esenţa unui motiv sau a unui simbol, şi care ar putea spune despre sine, ca la o auto-prezentare predicativă : **„muncesc, cheltuiesc, caut, desez, iubesc, mă agăţ, ţin, cedez, invidiez, aspir, disprefuiesc, mor, ascund, vreau. Repede, mai repede, atît cît poate omul să numere".**

■

Şi nu există nici-o soluţie, domnule doctor Tamkin ? Dumneata care ai un răspuns — sau o pseudo-resemnare agresivă — faţă de orice întrebare ?

După o veche expresie germană, idealul bunăstării ar fi să ajungi să trăieşti **„wie Got in Frankreich"** (ca Dumnezeu în Franţa). Între timp însă, în ultimii 30 de ani, nemţii nu se mai uită atît de invidioşi — **„la ce lasă Dumnezeu pentru alţii"**, în Franţa... Vreo 800 de mii de familii din Germania (dacă numărul n-a mai crescut simţitor în ultimii doi ani) deţin o a doua reşedinţă, un fel de oază de vacanţă, o casă în întreaga sa accepţie, fie în Toscana, fie pe Grand Corniche, pe Coasta de Azur. În jur de 30 de milioane de germani îşi petrec concediile curente, în străinătate. Dar despre această „Dolce Vita (Süsses Leben), îndreptăţită prin tot ceea ce ştiu să facă, într-un număr viitor al revistei. Noi ne vom întoarce la Tamkin, pseudo-filozoful, avid de reuşită şi bani, în stare să profereze ironic cel mai lăudabil dezinteres pentru orice reuşită financiară : **„Eu lucrez cel mai bine fără onorariu. Fără răsplată financiară. Mă sustrag influenţei sociale. În special celei a banilor. Caut compensaţia spirituală.."** (Cine e îndeajuns de naiv ar putea să-l şi creadă). Şi nu întîmplător, acelaşi Tamkin, contrazicîndu-se aparent, provocator şi cinic, ne va recomanda să trăim din plin „clipa de faţă", **„universul real"**. Textual : **„trecutul nu foloseşte la nimic. Viitorul e plin de nelinişti. Numai prezentul este real — clipa. Trăieşte-ţi clipa".** Iar Wilhelm, acest mare naiv cu care ne asemănăm, deseori, atît de uşor de indus în eroare, este gata să-l creadă şi gata să îndreptăţească prin propriile nefericiri tot acest raţionament tamkinian : „Natura — insistă Tamkin — **cunoaşte un singur lucru şi anume prezentul. Prezentul, prezentul, eternul prezent, ca un val mare, enorm, uriaş — colosal, strălucitor şi frumos, plin de viaţă şi de moarte, urcînd pînă la cer, sălăşluind în mare. Trebuie să mergi în pas cu prezentul, cu clipa de faţă, cu măreţie (...) Trebuie să îngustezi cercul conştiinţei, element cu element, să nu laşi imaginaţia să ţi-o ia înainte. Să existi în prezent. Să trăieşti ora, momentul, clipa".** Dar cum să ţi-o trăieşti — se va întreba Tommy Wilhelm — **fără nimic al tău ?**

■

Nu, nu e vorba să ne visăm vreunul din cele 273 de cadouri de lux pe care ni le poate oferi firma bavareză „G & M" : un covor de Tabriz de 964 mii de dolari sau un patefon de aur, infinit mai ieftin (nu-i chiar întru-totul de aur) — de 75 000 dolari. Putem trăi excelent fără ele... Şi fără „Dolce vita". (Dar să nu anticipăm numărul viitor al revistei). Important, după Tamkin — într-una din puţinele sale clipe de sinceritate — e să nu te căsătoreşti cu lipsurile, cu insatisfacţiile, cu suferinţa. **„Unii o fac — ne relatează Bellow. Se unesc cu ea pentru vecie, dorm şi mănîncă împreună, ca bărbat şi nevastă. Dacă se întîlnesc cu bucuria, consideră că e un adulter".** Iar în continuare, citind o tulburătoare statistică : Şapte la sută din locuitorii acestei ţări (şi nu-i o ţară inventată, e mai curînd orice ţară n.n.) se sinucid prin alcoolism. Poate încă trei la sută, prin stupefiante. **Cam şaizeci la sută mor de plictiseală. Încă douăzeci la sută şi-au vîndut sufletul diavolului. Rămîne un procent destul de scăzut pentru cei ce vor să trăiască. Asta este singurul lucru important în lumea noastră. Există doar două clase de oameni. Unii vor să trăiască, dar marea majoritate refuză".** Pe scurt, din ce clasă faci parte, domnule Tommy Wilhelm ?

Vom reveni, desigur, asupra modului în care o statistică, fie ea şi exactă, poate conduce la grave erori de interpretare. Pînă atunci, consecvenţi cu noi înşine şi cu Wilhelm, am fi tentaţi să schimbăm, fie şi provizoriu titlul însemnărilor noastre. În loc de „Trăieşte-ţi clipa"... „Vino, mai bine, tristeţe"... De ce să nu te chemăm ? **„Vino, tristeţe... / Am vrut să te părăsesc / Am vrut să te înşel / Dar acum dintre toţi (şi toate) pe tine te iubesc".**

DOREL DORIAN

VISUL ŞI MAŞINA TIMPULUI

Cele două funcţii ale visului constatate de Freud — satisfacerea de dorinţe şi întreruperea oportună a somnului în anumite momente — nu ne lămuresc asupra rolului propriului nostru EU din lumea visului. Dacă în timpul aşa-zisei visări cu ochii deschişi, detaşarea faţă de realitate nu este atît de abruptă, visul propriu-zis (cel din timpul somnului) este de multe ori supus unei detaşări profunde. Iar în timpul acestei detaşări, în timpul derulării scenariului oniric, propria noastră persoană apare conturată destul de vag sau chiar deloc. Nu puţine sînt relatările în care visătorii se confruntă cu evenimente la care participă exclusiv persoane străine, mai mult sau mai puţin cunoscute. Visătorul nu apare deloc „pe ecran" şi totul se petrece ca şi cum acea cameră de filmat, obiectivul prin care se formează imaginile furnizate de inconştient sînt purtate de subiectul visător (ca să prelungim comparaţia, visătorul deţine şi un microfon cu ajutorul căruia înregistrează replici şi zgomote ce formează ambianţa onirică).

Avînd în vedere, deci, absenţa visătorului din scenariul propriului vis, este firesc să ne întrebăm cum se face întîlnirea dintre cei doi parteneri : subiectul visător accede la acea lume onirică sau lumea onirică i se oferă graţie unei compatibilităţi generate de trăirile psihice din timpul somnului ?

Un posibil răspuns a fost dat de către Jung, un mare discipol al lui Freud, adept al existenţei „inconştientului colectiv". Există un anumit nivel al conştiinţelor, un psihocimp care este simultan atît individual, cît şi colectiv. Visul ar apare, în consecinţă, ca o poartă deschisă spre acea lume, hai să-i spunem „paralelă", prin care inconştientul (sinele) evadează într-un necunoscut devenit cognoscibil.

gîlceava IDEILOr

Dacă această lume „paralelă" ar putea explica problema spaţiului, cum se poate însă explica problema timpului ? Coincid oare cele două cronologii ? Din punct de vedere biologic, visătorul nu poate trăi decît la timpul prezent, dar numeroasele cazuri relatate de cercetătorii competenţi în materie sugerează că în timpul visului se poate trăi şi în trecut, dar — atenţie ! — şi în viitor. Subiecţii care în vis beneficiază de premoniţii, de observarea unor evenimente sau uneori de ascultarea unor voci de le relatează fapte din viitor, nu sînt în visul respectiv în acelaşi moment cronologic ca în starea lor de veghe. Ei revin la prezent numai la trezire. Cum e posibil aşa ceva fără existenţa unui mecanism care realizează un eveniment uluitor : simultaneitatea prezentul fizic cu viitorul (sau trecutul) psihocimpului oniric.

Nu este neapărat nevoie să apelăm la exemplul lui Nostradamus, căci în cărţile ce tratează această problemă găsim numeroşi semeni ai noştri, contemporani, care au acces la astfel de călătorii în timp. O anumită doamnă Lambert, americancă, s-a visat de mai multe ori, în tinereţe, locuind în Irlanda şi confruntîndu-se cu obiceiuri specifice locului. Realitatea a confirmat (caz relatat de „Paris Match") că după vîrsta de 45 de ani, ea s-a stabilit cu ce de-al doilea soţ în acea ţară (din raţiuni economice). După circa 20 de ani de la acel vis, d-na Lambert îşi mai aducea aminte felurile de mîncare diferite şi accentul ciudat pe care-l auzea în vis, dar pe care nu şi l-a însuşit niciodată. În legătură cu acest caz unii specialişti au opinat că este vorba de extracorporalitate, adică o dublură „eterică" a persoanei respective voiajase în timp şi spaţiu, obţinînd informaţiile relatate în vis. Dar despre această ipoteză în textul următor.

PAUL IOAN

FLUIDE

„Tăticul" rock-ului

Iată-l fugind, nu să prindă autobuzul, ci pentru că suportă din ce în ce mai puţin obiectivul aparatului de fotografiat, pe celebrul conducător al formaţiei şi mai celebre, Rolling Stones, Mick Jagger. *Supranumit de ziarişti „tăticul" rock-ului, Mick*

Jagger aşteaptă într-adevăr să devină tătic pentru a treia oară (fotografia datează din octombrie trecut), bucuria pe care i-o face soţia sa, ex-modelul Jerry Hall. *Aşa se şi explică nerăbdarea unor paparazzi (fotoreporteri), care-i pîndesc orice mişcare şi care roiesc în jurul casei sale de la Barns din apropierea Londrei, reşedinţa lui de iarnă.*

Depardieu şi... fiica

Dacă Mick Jagger fuge de paparazzi, nu acelaşi lucru se poate spune şi despre Gerard Depardieu, *căruia îi place să pozeze. În fotografia pe care o reproducem, Depardieu pare foarte încîntat alături de* Marie Gillain. *Să vedem, în cîteva rînduri, de ce. Gerard Lauzier a făcut un nou film, turnat în insula Mauriţiu, film care se numeşte „Tatăl meu, acest erou". De data aceasta, autorul celebrelor benzi desenate intitulate „Tranşe de viaţă", îşi părăseşte cinismul pentru a creiona portre-*

tul tandru al lui André (Depardieu) şi al fiicei sale Véro (Marie Gillain). Marie, care are doar 16 ani şi care, priviţi-o, este foarte frumoasă, joacă pentru prima oară în viaţă într-un film, şansa a făcut ca această primă experienţă să fie alături de Cyrano — Depardieu, întrebată ce părere

magazin

Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÎNEANU

REFLECȚII PSIHOLOGICE

Ce gîndesc bărbații despre femei ? Ce calități le atribuie și ce detestă ? O anchetă pe această temă organizată în Franța a oferit multiple surprize. Prima dintre ele : bărbații s-au întrecut în a vorbi despre femei în termeni superlativi. Ei au spus în termeni transanți de ce iubesc femeile și pentru ce le detestă. În ceea ce-i privește pe ei, judecînd după opiniile ce au participat la anchetă, bărbații se pot împărți în grupa celor pentru care femeia reprezintă un idol fără egal și a misoginilor. Ceea ce reproșează ambele grupuri este nevoia, niciodată satisfăcută, de securitate și tandrețe.

Dacă sexualitatea constituie pentru 30 la sută prima plăcere a vieții în doi, ei caută complicitatea cuplului și în alte domenii : le place să meargă împreună în week-end (18 la sută). Vorbind despre puterea de seducție feminină, bărbații apreciază inteligența (25 %) înaintea fizicului (20 %). Urmează simțul umorului (19 %), la mare distanță situîndu-se cultura și activitatea profesională (2 %). Cînd sînt întrebați cum ar dori să se poarte femeia care îl însoțește la un „soirée" conformismul și chiar rigiditatea gîndirii masculine răzbat cu ușurință. Pentru că dînsele trebuie „să stea la locul lor, să fie demne și respectabile" (41 %). Răul cel mai mare la femei este alcoolismul. De asemenea, bărbații nu agreează femeile adultere și nici mamele care își neglijează copiii. Alte opinii cuprinse în ancheta specialiștilor francezi, într-un număr viitor.

Indiscreții

REGINA PISTELOR

La 22 ani germana Katrin Krabbe a obținut la Tokio titlul de campioană mondială la alergări la 100 și 200 m. În ciuda antrenamentelor intensive practicate de la 13 ani această atletă are un corp de vis. Incontestabil, spun cei ce se pricep, e campioana seducătoare a tuturor timpurilor. Știri de ultimă oră pun sub semnul întrebării titlurile olimpice ale superbei atlete Katrin Krabbe. Și această din cauza presupusului dopaj. Afirmația privind frumusețea atletei rămîne de necontestat, indiferent de verdictul în legătură cu dopajul.

În atenția părinților :

SOMNUL CELOR MICI

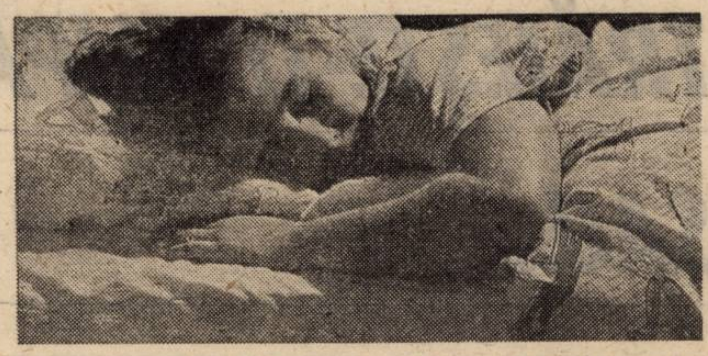

Insomniile copiilor dau părinților veritabile coșmaruri. Chiar dacă toată lumea știe că nevoia cotidiană de odihnă diferă. Este un adevăr valabil în cazul adulților dar și al copiilor. Specialiștii, mai ales homeopatii, preocupați de descifrarea „terenului" pacientului mai mult decît de simptome știu să distingă această diferență din primele zile de viață. Potrivit opiniei lor, copiii placizi dorm mai mult. Din contră, cei activi, tonici au nevoie de mai puțin somn. Nopțile lungi nu le plac. În schimb nopțile mai scurte sînt completate de micile reprize de somn în timpul zilei. Deci înainte de a vorbi despre tulburări de somn trebuie cunoscute ritmurile biologice ale copilului. De asemenea, studii recente au arătat că un consum zilnic de medicamente în copilărie ar fi un factor de toxicomanie în adolescență. Imediat se impune recomandarea că atunci cînd somnul are un ritm normal, cînd copilul și-a recăpătat echilibrul, să se întrerupă tratamentul aplicat. Mamelor li se amintesc potențialii dușmani ai somnului :

● Erorile dietetice. Cauza cea mai frecventă o reprezintă o alimentație prea bogată în făinoase, la un copil incapabil să le digere ; laptele, la un copil care nu îl suportă ; excesul de zahăr sau grăsimi pentru copiii mai mari.

● Zgomotul și agitația favorizează insomniile. În schimb ciclul repausului se desfășoară normal într-o ambianță familială calmă, după o baie, într-o pijama lejeră, cu o lumină difuză.

● Unele evenimente din viața normală a copilului, cum ar fi revenirea din vacanță, dar și emisiunile TV care activează imaginația pot cauza insomnii.

● Unele maladii, un guturai, o febră, erupții dentare, pot perturba somnul copilului. Dar cum acestea sînt tulburări pasagere insomnia trebuie să dispară odată cu cauza. Unele plante medicinale sînt binecunoscute pentru efectul lor sedativ. Teiul, valeriana, fac parte dintre acestea, motiv pentru care ceaiurile respective pot reprezenta o soluție simplă, de preferat medicamentelor, în caz de insomnie.

Dosarele frumuseții

APA...

Despre apă se spune că este cel mai bun produs pentru menținerea frumuseții. Se știe astfel că pentru a evita deshidratarea organismului iarna trebuie să se bea zilnic un litru de apă, iar vara doi.

● Pentru împrospătarea obrazului nimic nu egalează efectul unei vaporizări cu apă minerală. În plus, ea activează circulația sanguină și ameliorează aspectul epidermei. Utilizați-o dimineața înainte de a aplica pe obraz crema, apoi pe machiaj, pentru a-l fixa, și seara, ca tonic după demachiere.

● Părul dv. va fi mai strălucitor dacă terminați limpezirea cu un jet de apă aproape rece.

● Dacă suferiți de insomnie sau sînteți foarte enervată seara, înainte de culcare, o baie de 10 minute la o temperatură a apei de 35 grade va înlătura orice tensiune.

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

Cîteva exerciții pentru întreținerea supleții coloanei vertebrale. Condiția esențială o reprezintă executarea lor foarte lentă. Exercițiul 1 : întinse pe partea dreaptă, cu o mînă sub cap, cealaltă sprijinită în fața dv. (foto. 1.). Îndoiți piciorul sting și apropiați genunchiul de bărbie expirînd. Repetați exercițiul de trei ori cu fiecare picior. Exercițiul 2 : pe spate, bustul ridicat, sprijinite pe antebrațe executați zece mișcări gen „bicicletă". Ridicați bine pieptul, sprijiniți cu palmele zona lombară (foto. 2.) și aduceți genunchiul cît mai aproape de piept expirînd. Exercițiul 3 : așezate cu un picior întins și celălalt îndoit (foto. 3.) aplecați-vă și faceți să alunece mîinile pe picior, pînă la gleznă, expirînd. Schimbați apoi piciorul.

Distincția și rafinamentul vorbesc de la sine.

MAGAZIN global

„Zeul automobil" în impas?

Marile aglomerări urbane ale zilelor noastre se îneacă în praf, aerul este din ce în ce mai irespirabil datorită uzinelor, dar, mai ales, a „zeului automobil". Blocările autovehicolelor, ocuparea pînă la refuz a parking-urilor şi multe alte inconveniente, dintre care se desprinde net cantitatea apreciabilă de dioxid de carbon eliberată din ţevile de eşapament, constituie cauze întemeiate aduse dezvoltării fără precedent atinse în multe zone ale lumii.

Datorită blocajelor ce survin în trafic, se înregistrează numeroase întîrzieri la lucru, care îi afectează în special pe navetişti.

Cu două-trei decenii în urmă s-a crezut că s-a găsit o soluţie viabilă : expansiunea oraşului şi a căilor rutiere. S-a dovedit, însă, că numărul sporit de străzi şi locuri de parcare a atras după sine şi un număr crescînd de automobilişti. Au fost demolate cartiere întregi, reţele de tramvai complete, în Occident, pentru a se facilita circulaţia automobilelor. În prezent, impasul este destul de accentuat : pentru a se putea crea noi spaţii de circulaţie trebuie să se treacă de pe acum la demolarea centrelor oraşelor. Or, aceasta nu constituie nici pe departe o soluţie... Au fost construite nenumărate „triunghiuri ale Bermudelor", ale căror vîrfuri sînt : locul de muncă, domiciliul şi magazinele. Drumurile care le separă au devenit, cu timpul, din ce în ce mai lungi.

Dezvoltarea urbană va trebui să ţină cont de acum încolo de o necesitate stringentă, cea conform căreia domiciliul, locul de muncă, şcoala, spitalul şi toate celalalte aşezăminte vor trebui să se situeze la distanţe cît mai mici cu putinţă. Dezvoltarea urbană mai înseamnă, însă, şi corectarea greşelilor săvîrşite în trecut, adică adaptarea la supercirculaţia prezentului. Circa 90 la sută din spaţiul de circulaţie disponibil este ocupat de automobilişti numai în Germania, spre exemplu. O singură maşină personală necesită 15 metri cubi de parcare : la domiciliu, la servici, la magazine. Specialiştii apreciază că oamenii blocaţi într-un ambuteiaj în lungime de 1—1,5 kilometri ar putea încăpea într-un singur tramvai ; şi chiar şi într-un autobuz şi-ar putea găsi loc ocupanţii locurilor din 35 pînă la 55 de automobile. Avînd în vedere aceste adevăruri, experţii în domeniul traficului conturează viitoarea misiune a urbanis. mului astfel : va fi realizată o nouă repartiţie a suprafeţelor de circulaţie în beneficiul pietonilor, cicliştilor, autobuzelor şi căilor ferate. Aceasta ar însemna o schimbare radicală a sistemului actual de circulaţie, după următorul scenariu : autostrăzile cu patru benzi ar urma să dispară, două benzi fiind absolut suficiente, căci autobuzele, tramvaiele şi bicicletele au nevoie de căi de circulaţie autonome pentru a-şi putea exploata eficient avantajele de care dispun.

Administraţiile oraşelor preconizează înfiinţarea de staţii apropiate de domiciliu pentru autobuze, tramvaie, concomitent cu construirea de parking-uri mai îndepărtate de domiciliu. Transportul în comun la suprafaţă mai dispune de un atu major faţă de cel subteran, şi anume că metroul este finanţat peste tot în lume în proporţie de 85 la sută de către guvern, realitate foarte costisitoare pentru buget.

Experţii sînt de părere că circulaţia automobilelor va trebui oprită în cartiere întregi cel puţin la ore de vîrf şi total interzisă în centrele oraşelor. Să se afle, oare, „zeul automobil" în impas ?

ŞERBAN FILIP

CONCERNUL OPEL ÎN OFENSIVĂ

Cele mai moderne uzine de automobile sînt pe cale de a prinde contur lîngă oraşul german Eisenach, din landul Thuringia. Cunoscuta societate Opel AG investeşte circa un miliard de mărci pentru realizarea acestui nou centru de producţie. Începînd cu anul 1993, producţia anuală de automobile se va cifra la 150 000 de bucăţi. Aici vor fi create 2 600 de noi locuri de muncă, relevă Inter Naţiones.

Filiala germană a marelui trust american General Motors (cel mai mare producător mondial de automobile) a dat prin aceasta un semnal favorabil creşterii economice în noile landuri din estul Germaniei. Acest fapt reprezintă şi începutul unor implantări din partea altor firme, cum ar fi BMW şi Bosch dispuse să investească aici. Specialiştii prevăd de pe acum un boom industrial în zona Eisenach.

Concernul Opel urmăreşte realizarea unui concept ultramodern la nivelul diferitelor grupuri de fabricaţie ale noii uzine. Astfel, în interiorul unei echipe, lucrătorii vor fi în măsură să-şi asume responsabilitatea în mod egal în legătură cu munca depusă, fapt ce va permite obţinerea unei productivităţi ridicate, graţie procedeelor moderne de fabricaţie, în paralel cu conştientizarea imperativelor calităţii şi a unei mai bune colaborări.

În ceea ce priveşte raporturile de conducere, dintre inginerii ce răspund de partea tehnică, grupurile de fabricaţie, precum şi celelalte compartimente, se aplică principiul „porţilor deschise". Şefii întreprinderii se întîlnesc cu restul administraţiei într-un birou de mari proporţii şi iau masa în comun cu muncitorii într-o mare cantină amenajată cu un veritabil simţ estetic.

Societatea Opel mobilizează circa 100 milioane de mărci pentru luarea de măsuri preventive deosebite în domeniul protecţiei mediului. În atelierele de vopsitorie s-a decis să se folosească un procedeu unic în lume. Despre ce este vorba ? În condiţii asemănătoare cu aerul pur, 650 de vehicule din clasa Astra şi Corsa pot fi vopsite pe zi. Deşeurile provenite de la atelierele de vopsit pot fi transformate în materii izolante şi antifonice.

S.F.

Soţia, cel mai important capital al lui George Bush

„Barbara a spus..", „sînt foarte mîndru de ea", sau „am hotărît împreună să..." — observatorii au remarcat că în ultima vreme preşedintele Bush a subliniat din ce în ce mai puternic rolul pe care îl joacă părerea soţiei sale în viaţa publică şi particulară. Ziariştii apreciază, de altfel, că Barbara Bush s-ar putea să fie acea „armă" cu care Bush să obţină şi cel de-al doilea mandat la Casa Albă...

Deşi Bush este considerat marele învingător al războiului din Golf, iar victoria operaţiunii „Furtună în deşert" a devenit pagină de istorie, americanul de rînd este din ce în ce mai preocupat de recesiunea care se accentuează pe zi ce trece. Aşa că, preşedintele are mari bătăi de cap cu alegerea devizei pentru campania sa electorală. De aceea, consilierii l-au sfătuit să apeleze la cel mai mare atu al său : soţia.

D-na Barbara Bush se bucură de multă simpatie în rîndul americanilor, indiferent de conjunctura şi transformările politice. „Parteneră unică" de aproape 50 de ani, mamă, Barbara Bush nu se preocupă nici măcar să-şi ascundă vîrsta sau ridurile, aşa cum au făcut-o alte „prime doamne". Pentru compatrioţi, ea simbolizează modelul mamei, bunicii şi soţiei, al fiinţei celei mai apropiate de soţul său. Dacă ea spune că trebuie să ai încredere în Bush, atunci cu siguranţă că aşa trebuie să fie !

D-na Bush nu numai că patronează diferite societăţi de binefacere, nu numai că îi sărută pe copiii bolnavi de SIDA în public şi fără vreo reţinere, dar nici nu-şi pierde capul în condiţii de stres. Cînd soţul său şi-a pierdut cunoştinţa şi s-a prăbuşit — în faţa camerelor de luat vederi ! — la o recepţie oficială, în Japonia, glumele ei au spulberat pe loc spaima gazdelor şi a persoanelor din suita Preşedintelui. După incident, unul dintre consilierii politici ai lui Bush spunea despre Barbara : „Ea este cel mai important capital al lui". D-na Bush nu este atacată nici măcar de adversarii politici ai soţului ei. Într-un cuvînt, americanii o iubesc foarte mult pe Barbara !

Şi, poate că şi acest lucru îi va asigura lui George Bush... încă patru ani la Casa Albă.

MIHAELA DOROBANŢU

● **PROTON.** Construirea de rachete purtătoare „Proton" pentru a fi folosite în scopuri civile — plasarea pe orbită a sateliţilor de telecomunicaţii — ar însemna un pas important pe calea conversiunii industriei cosmice ruse. Rachetele purtătoare „Proton" au permis lansarea pe orbită a staţiilor orbitale „Mir" şi „Saliut", a aparatelor cosmice „Kosmos", „Vega", „Luna", „Kometa Halley" (toate în greutate pînă la 20 tone). „Proton" ar putea să „înşire" pe orbită o ghirlandă de sateliţi destinaţi observării permanente, ziua şi noaptea, a suprafeţei Pămîntului, a oceanelor, mărilor şi apelor curgătoare, a atmosferei, a gheţarilor şi a evoluţiei culturilor agricole. Funcţia ecologică pe care „Proton" are şanse să o îndeplinească este atrăgătoare şi se pare că ea va fi decisivă în ceea ce priveşte profilarea rachetei pentru misiuni cu caracter civil.

● ARBORELE VIEŢII. „Moringa oleifera" este un arbore care creşte în regiunile tropicale şi subtropicale din Asia, Africa şi America de Sud. Cercetători britanici de la Univer-

sitatea din Leicester au descoperit că acest arbore are calităţi multiple, demne de luat în seamă : rădăcinile au gustul hreanului ; simburii, păstăile şi fructele sînt comestibile ; lemnul poate servi drept combustibil. Arborii cresc repede şi dau flori, fructe şi seminţe, la numai 18 luni de la plantare. Şi încă un amănunt interesant : seminţele de „Moringa oleifera" funcţionează ca nişte ministaţii de epurare, suficient de active pentru a face apa infestată potabilă.

● **UZINĂ ORBITALĂ.** Schiţa de proiect pentru o astfel de uzină, în greutate de circa 100 tone, a şi fost realizată de Biroul Unificat de Proiectări (O.K.B.) „Saliut". Ea se impune a fi pusă la punct şi amplasată în Cosmos, deoarece numai acolo există condiţii extrem de favorabile pentru realizarea unor materiale şi preparate unice. În spaţiul extraatmosferic se pot obţine semiconductori superperformanţi, biopreparate de sute de ori mai eficiente decît cele obţinute în condiţiile tehnologiei terestre. Specialiştii ruşi în domeniul tehnicilor spaţiale sînt de părere că în cazul în care studiile cosmice vor fi aplicate necesităţilor terestre, progresul în planul calităţii şi al nivelului producţiei civile va face paşi mari înainte.

● **STATISTICI ELOCVENTE.** 25 la sută din locuitorii planetei noastre trăiesc în ţările industrializate, şi totalizează peste 83 la sută din PNB-ul mondial. Bogaţii lumii consumă 80 la sută din energia mondială şi sînt răspunzători de producerea a patru cincimi din substanţele poluante care infestează mediul ambiant şi modifică climatul.

● **DIFERENŢE.** Diferenţa între accidentele nucleare de la centralele atomoelectrice de la Threemile Island şi de la Cernobîl s-a datorat consecinţelor. La uzina nucleară din Pennsylvania (SUA), suprancălzirea a determinat, în 1979, o scurgere de radiaţii care, din fericire a fost izolată la vreme. La Cernobîl, în 1986, au fost contaminate radioactiv, regiuni întinse. Comisia pentru Energie Atomică (CEA) se străduie să incorporeze, în planuri bine alcătuite de specialişti, modificările impuse de aceste două accidente, pentru a se putea perfecţiona noua generaţie de reactoare nucleare. Se are în vedere şi prelungirea duratei de păstrare a combustibilului nuclear în reactor, printr-o îmbogăţire suplimentară a acestuia. Ar fi aceasta şi o cale de reducere a cheltuielilor la „cetăţile luminii" acţionate de forţa atomului.

Nr. 9 (1793) din 29 februarie 1992

Oficierea unei căsătorii în „Capela din Canterbury, aflată la „Excalibur"...

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII (III)

HAMBURGERI ȘI CAVALERII MESEI ROTUNDE

Dar nici „Mirage" și nici „Caesar Palace" nu pot rivaliza totuși cu ultimul născut: „Excalibur", hotelul-cazino care dispune de 5000 de camere ! Aproape dublu ca „Mirage". Privit din exterior, la lumina zilei, pare o bizară prăjitură enormă din turtă dulce și zahăr ars, un hibrid arhitectural la fel de bizar, între castelul lui Barbă-Albastră și cel al lui Ludovic al II-lea al Bavariei. În subsolul monumentalului donjon se desfășoară zilnic spectacolul unui turnir medieval. Stînd în grădene — departe de a fi la fel de inconfortabile ca în evul mediu — spectatorii not, pentru numai 12 dolari, să se umfle cu hamburgeri în timp ce urmăresc marile bravuri cavalerești din vremurile legendare petrecute la Curtea regelui Arthur. Dacă vizitatorii doresc să se căsătorească — iarăși, nimic mai simplu ! O pot face chiar în capela din... Canterbury, reprodusă cu minuțiozitate, până în cele mai semnificative amănunte, într-una din aripile „Excalibur"-ului. Gazdele care ne însoțesc în acest periplu prin labirintul uriașului hotel, nu uită să ne precizeze cu nedisimulată mîndrie că „Excalibur" este profilat cu precădere pe clientela familială cu venituri medii — deci practic majoritatea americanilor din middle-class, corecți, harnici, buni familiști însă complexați de „stiluri" și „epoci" — și că monstrul hotelier figurează în „Guinness Book" drept „cel mai mare hotel din lume", fapt ce pare să măgulească pe deplin vanitatea americanului deprins din pruncie cu sloganul „America first!" (America, înti de toate !). Spectacolele se desfășoară fără întrerupere ; poți participa la sărbătoarea berii de la... München, la luptele cavalerilor Mesei Rotunde, poți asculta menestrelii cum își deapănă baladele și cîntecele de dragoste printre automatele de pocker, poți servi în restaurante „de epocă" un „steack King Arthur" sau un cotlet „Queen Guenever"...

Există un punct comun pentru „Excalibur" și „Mirage". Iată-l exprimat de unul din managerii celui de-al doilea Allan Fledman :-Hotelul nostru corespunde unui nou concept de industrie hotelieră, aflat la jumătatea drumului între o stațiune de vacanță și un cazino clasic. Astăzi, oamenii își petrec vacanțele împreună cu copiii, cu întreaga familie, astfel încît trebuie să fim permanent în stare a satisface orice gusturi. Jocurile de noroc au trecut deja în plan secund, după spectacole, ca în parcurile „Disney". Dar, după cîte am văzut și am auzit la fața locului, nu-i prea potrivit să-l credem pe de-a-ntregul atîta vreme cît, iată, jocurile de noroc au o cifră de afaceri de 5.4 miliarde de dolari anual și reprezintă principala activitate economică în Nevada ! Cu toate acestea, destinația americanului din middle-class e astăzi Las Vegas ! Un argument atrăgător pentru aceasta îl reprezintă prețurile mai mult decît acceptabile practicate aici. În poftida a ceea ce s-ar putea crede la auzul milioanelor și miliardelor de dolari ce se rostogolesc parcă în nestire prin saloanele feerice de pe Strip Avenue sau în micile saloane obscure din Downtown, capitala jocurilor nu este un oraș scump. Dimpotrivă ! O cameră dublă nu depășește tariful unei camere dintr-un hotel newyorkez fără firmă, de la periferie... La „Mirage", un pavilion stil Ludovic al XV-lea, cu piscină și personal propriu costă doar 340 de dolari pe noapte, iar pentru mai puțin de 7 dolari poți fi servit cu un steack de homar ! Ca să nu mai pomenim și faptul că la Las Vegas cele mai grozave show-ri și spectacole te vor costa ne jumătate cît un bilet pe Broadway.

DANIEL VERBINA

(Va urma)

POVESTEA UNUI MARIAJ FIASCO

Promisese că va fi mariajul secolului ! Totul, în cele mai mici amănunte era gîndit, prevăzut, cronometrat. Firesc, întreaga suflare din Hollywood vibra în așteptarea celei de-a... opta căsătorii pe care Liz Taylor o pregătea. Alesul, de data aceasta : Larry Fortensky. Peste 1,5 miloane de dolari fuseseră puse în joc pentru ca nici măcar visul să nu poată întrece realitatea. Michael Jackson își oferise reședința pentru a deveni locul de unire prin căsătorie a celor doi îndrăgostiți, precum și al desfășurării întregii ceremonii la un grad de rafinament nu ușor de imaginat.

Dar iată că, vorbind despre acest „eveniment al secolului", revista VSD anunță că cea de-a opta ediție a căsătorii frumoasei Liz Taylor cu Larry Fortensky n-a fost chiar atît de roz pe cît se așteptase toată lumea și pe cît o descriseseră unele publicații de senzație. Dimpotrivă, potrivit afirmațiilor aceleiași surse, ziua de 6 octombrie a anului trecut, dată ce se anunțase „deosebit de prestigioasă" pentru lumea Hollywood-ului, s-a derulat într-o atmosferă aproape de coșmar pentru cei 200 de invitați. Participanții la ceremonie se așteptau, așa cum li se promisese, la întîlniri cu mari vedete ale lumii artistice și politice, la efecte speciale, surprize etc. etc. Se vorbise despre invitații ca Madonna, Sinatra, Kirk Douglas, Eddy Murphy, Liza Minnelli și doi „ex" ai Casei Albe — Gerald Ford și Ronald Reagan. Dar, dintre toate aceste nume sonore, numai Nancy Reagan s-a prezentat la ceremonie. Pătrunderea „în atmosfera" de nuntă nu a fost obișnuită. La intrarea pe domeniile gazdei, invitații au fost rugați să-și părăsească automobilele pentru a fi supuse unui „ușor" control. Oaspeții, de asemenea, au fost nevoiți să suporte un control corporal. doamnele să depună conținutul poșetelor la vestiar, iar domnii să-și întoarcă buzunarele pe dos pentru a dovedi că nu conțin obiecte periculoase. Ca ultimă măsură de precauție, fiecare invitat a trebuit să treacă pe sub un arc, un fel de cadru detector de metale. Doamnele care purtau pantofi cu tocuri metalice sau bijuterii mai „ciudate" au constituit desigur o problemă. Șocul a fost și mai puternic cînd oaspeților li s-a impus să-și lase chiar și brichetele la vestiar. De ce ? Foarte simplu de răspuns ! Cu cîteva ore înainte de venirea oaspeților, cele peste... 80 de persoane „vigilente", antrenate de un instructor din armata israeliană pentru a ști să facă față oricăror situații neprevăzute, descoperiseră cîteva microfoane „implantate" în apropierea locului unde, urma să se schimbe inelele de că. sătorie. Or, într-o brichetă putea intra o micro-cameră video sau un aparat de fotografiat ! Așa că, precauție totală. După atîtea „surprize", oaspeții erau deja obosiți. Ca atmosfera să fie de-a dreptul de coșmar, un zgomot infernal, produs de cele 17 elicoptere ale presei și securității care survolau proprietatea gazdei, le făcea imposibilă comunicarea între ei. Și nu a fost doar atît. Timp de o oră și jumătate, o pană de curent neprevăzută părea să pună definitiv totul în „lumina" unui scenariu de prost gust. Liz era, văd it la limita nervilor. Dar seria neagră nu se terminase. În timp ce proviul a oficiat actul căsătoriei, un elicopter s-a apropiat atît de mult de sol încît consimțămîntul celor doi viitori soți nu a fost auzit de nimeni, pierzîndu-se într-un zgomot căzut parcă din cer. Liz cedează nervos, face o adevărată criză. Refuză tradiționalele felicitări ale oaspeților, anulează călătoria prevăzută a avea loc pe un lac artificial în formă de jebădă și fuge în camera sa de unde reușește să se întoarcă cu cva mai calmă abia peste o oră. Focurile de artificii nu-și mai aveau rostul. Încercînd să mai salveze ceva din „evenimentul secolului", cîțiva oaspeți au avut ideea să se plimbe în parcul zoologic al lui Michael Jackson, la bordul unor mini-automobile electrice. Ca un blestem, unele s-au defectat pe parcurs.Așa a fost „mariajul secolului". La Hollywood, deja se spune însă că toate acestea sînt pretexte pentru pregătirea unui al... nouălea mariaj.

AURORA POPESCU

- **Specialiștii unui centru de cercetări din statul Colorado (S.U.A.) care nu urmărește profitul financiar au elaborat o strategie energetică de natură să reducă încălzirea planetei noastre cu 20 pînă la 30 la sută pînă la mijlocul secolului următor. Este posibilă o astfel de strategie ? Desigur, afirmă specialiștii, dar numai prin înlocuirea tuturor uzinelor electrice care folosesc cărbune cu centrale nucleare. Acest obiectiv va putea fi atins numai în cazul în care, în următorii 40 de ani, în lume să fie date în folosință, în fiecare săptămînă, între două și șapte centrale atomoelectrice !**

- **Cîrca un milion de americani au devenit victime ale unui nou tip de toxicomanie cu hormoni steroizi (hormoni sexuali). Această dependență nu afectează doar categoria mai restrînsă a atleților, care utilizează acești hormoni pentru a le îmbunătăți performanțele sportive, ci și elevii de liceu care obțin o stare de euforie și siguranță de sine. Consumul de hormoni steroizi prezintă, potrivit părerii cercetătorilor americani, toate caracteristicile unei toxicomanii : imposibilitatea de a abandona drogul, oboseala de a**

TELEX • TELEX

căuta substanța euforică, degradarea psihicului și apariția unui sindrom de abstinență care poate fi combătut cu medicamentele utilizate pentru tratamentul abstinenței alcoolicilor sau a heroinomanilor.

- **„WC-ul inteligent" este creația specialiștilor din Țara Soarelui Răsare. El analizează urina intrată în contact cu un cilindru ceramic dotat cu senzori care măsoară zahărul, proteinele, celulele sanguine și compușii organici numiți cetone, martori ai sănătății ficatului. Odată cu informația este obținută de senzori și prelucrată de microprocesoarele aferente „toaletei-asistent medical", ea se transmite prin rețeaua telefonică la cabinetul medicului curant — mai bine zis la ordinatorul medicului curant — aflîndu-se astfel orice abatere de la valorile normale imediat ce aceasta s-a produs.**

- **Cele 500 milioane tone de grîne stocate în toate silozurile și grînarele lumii constituie o uriașă rezervă de hrană pentru gărgărițe, molii, gîndaci morar, viermi albi de grîne ș.a. În țările tropicale, acești dăunători provoacă în răstimpul cîtorva luni de stocare pierderi cuprinse între 15 și 20 la sută. În zonele temperate, deși reproducția insectelor este mai înceată ca la tropice, simpla lor prezență, poate provoca mari pierderi materiale.**

CE SE MAI ÎNTÎMPLĂ LA „CARL ZEISS" ?

Sfîrșitul diviziării Germaniei a adus după sine și reunirea întreprinderilor de optică celebre în lumea întreagă „Carl Zeiss" din estul și vestul Germaniei. Carl Zeiss (1816—1888), om cu o formație completă, și-a inaugurat la Jena, în 1846, primul atelier, și a făcut din optică principala sa ocupație. Beneficînd de îndrumările competente ale lui Carl Zeiss, Ernst Abbe a contribuit într-o măsură însemnată la dezvoltarea fizicii optice creînd microscoape tot mai puternice. Astfel a luat naștere în 1884, la Jena, Laboratorul de prelucrare a sticlei optice, punctul de plecare a dezvoltării ulterioare pe o scară largă, a acestor ateliere.

Sfîrșitul celui de-al doilea război mondial și împărțirea Germaniei în două state au distrus unitatea întreprinderii, care sub diverse denumiri, a continuat să fie cel mai apreciat producător mondial în domeniu. Reunificarea Germaniei a pernis gruparea firmelor purtînd sigla „Carl Zeiss" din est și vest, sub numele de „Fundația Carl Zeiss"

În prezent, firma furnizează microscoape, binocluri și alte sisteme optice (în special pentru cercetările spațiale) foarte apreciate pe piața mondială. Aparate optice experimentale purtînd marca companiei vor fi utilizate în preconizata călătorie a satelitului rus „Mars-94", cu o durată de 10 luni, către „planeta roșie".

În fotografie se află echipa de astronauți aflați la planetariumul Observatorului din Bochum, componentă a preatării lor complexe în vederea misiunii germane Spacelab D-2 din anul 1993. Carl Zeiss va furniza și acestei misiuni spațiale instrumente și aparatură astronomică. (Serban Filip).

„Omul din ghețar" este tatăl meu!

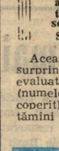

O locuitoare din Zürich, care dorește să-și păstreze anonimatul, afirmă : cadavrul descoperit în septembrie anul trecut într-un ghețar din Tyrol nu reprezintă rămășițele perfect conservate ale, acum 4 000 de ani, „Este cadavrul tatălui meu" — declară ea într-o scrisoare trimisă cotidianului „La Suisse".

Această neașteptată dezvăluire a surprins pe cercetătorii austrieci care au evaluat vîrsta „Omului din Similaun" (numele ghețarului alpin în care s-a descoperit) la peste 4 000 de ani. Cîteva săptămîni mai tîrziu, departamentul federal elvețian pentru afaceri externe a primit o scrisoare din partea unei locuitoare din Zürich Ea afirmă că a recunoscut în fotografii cadavrul congelat al tatălui său, dispărut în împrejurimile ghețarului în anii '70. Ca dovadă femeia a anexat la scrisoare fotografia tatălui extrasă de pe permisul de pescuit.

Spre uimirea generală, funcționarii au remarcat o mare asemănare între „Omul din ghețar" și fotografie. Problema a fost considerată atît de serioasă, încît s-a informat — prin intermediul ambasadei austriece — Institutul de medicină judiciară al Universității din Insbruk unde sînt cercetate rămășitele, considerate senzația arheologică a secolului.

Pretinsa fiică a „Omului din ghețar" nu reușește însă să explice de ce tatăl său avea asupra lui un topor din bronz. folosit de oamenii de acum patru mii de ani. Să fie vorba de o nouă mistificare științifică ?

Cadouri pentru Columb

Această magnifică ceașcă cu o înălțime de șapte metri face parte dintr-un gigantic serviciu de ceai creat de artiștii francezi. E o piesă din „trusoul" simbolic oferit lui Cristofor Columb pentru căsătoria cu statuia Libertății, cu ocazia aniversării a 500 de ani de la descoperirea Americii. Încă de la începutul anului 1992, americanii vor avea plăcerea să vadă cadoul defilînd prin New York.

MÎINILE STRĂMOȘILOR

Imaginea mîinilor prezentată în fotografia alăturată reprezintă unul din motivele cele mai răspîndite ale artei rupestre. Ea se găsește în peșterile Argentinei, Franței și Spaniei. Asemenea „amprente negative" au fost obținute prin aplicarea mîinii pe suprafața pereților de piatră și stropirea cu vopsea a conturului acesteia. Cel mai adesea a fost înfățișată mîna stîngă întinlinîndu-se însă și peșteri în care este reprezentată și mîna dreaptă. Există și imagini pozitive cînd palma apare vopsită. De regulă a fost folosită vopsea roșie sau neagră, uneori galbenă și foarte rar albă. Uneori se pot întîlni imagini ale unor mîini de copii. În unele cazuri anumite amprente au lipsă un deget sau cîteva falange asupra cărora arheologii își exprimă păreri diferite ; sînt urme ale unor traume, ale unor boli sau reprezintă jertfe aduse zeilor, spiritelor sau strămoșilor. Vîrsta" acestor desene atinge circa 30 mii de ani.

Desigur că pînă în prezent nu s-a putut elucida semnificația acestor desene. Se presupune totuși că amprentele mîinilor puteau fi un simbol magic care asigura protecția împotriva duhurilor rele, un fel de inscripție de genul „Intrarea interzisă". Sau poate că „artistul primitiv" a vrut pur și simplu să lase amintirea sa pe pereții de piatră ai peșterii din Patagonia (Argentina).

Colecții și colecționari

PĂPUȘILE ȘI PLANGONOFILII...

De aveți cumva drum (și banii vă sînt suficienți), vă invit să vă „pierdeți" cîteva minute ca să vizitați raionul păpușilor deschis la Romarta Copiilor din București. Veți avea prilejul să vedeți (și chiar să cumpărați, la o adică) un splendid exemplar din cea mai celebră păpușă — la ora actuală — care a cucerit meridianele : „Barbie" ! Ea este, fără îndoială, păpușa cea mai căutată și de copii, și de... plangonofili ! Dar cine sînt aceștia ? Nimeni decît colecționarii de păpuși. **Potrivit statisticilor, păpușa este cel de-al doilea obiect colecționat în lumea întreagă.** Chiar dacă s-a „născut" în 1958, păpusa a cucerit practic, toate vîrstele. François Theimer, unul dintre expertii francezi în materie, și-a mărturisit uimirea produsă în timpul unei călătorii în Statele Unite, unde a cunoscut „fanatici care aveau cîteva mii de exemplare, în salon, pe scară interioară, în bucătărie, în baie, pe paturile dormitoarelor..." Acestia aveau cel puțin cîte trei exemplare din fiecare model, unul pentru a se... juca, altul pentru colecție și, în sfîrșit, al treilea pentru schimburi între colecționari ! Există chiar și cluburi ale păpușii „Barbie", asemănătoare celui care funcționează în Franța sub președinția aceluiași François Theimer. Dar să nu credem că păpușile, oricît de frumoase sau de încăcărcate cu nostalgia amintirilor dintr-o copilărie reprezintă numai un „platonic" obiect de colecție ! Începînd din 1988, exemplare rare fabricate înainte de 1964 depășesc ușor 20.000 de franci francezi ! „Păpusa în chestiune e un excelent plasament !", afirmă Theimer, adăugînd imediat că „o colecție de păpuși nu-i un semn de inocență"... Curioasă constatare, însă probabil că are dreptate atîta vreme cît majoritatea plangonofililor este alcătuită (paradoxal ori nu, rămîne la latitudinea dumneavoastră să hotărîți) din... bărbați !

D.V.

Atenție la băuturile prea calde

Unora le place să bea băuturi foarte fierbinți : ceai, cafea etc. Legat de aceasta, medicii au făcut unele constatări. Comparînd obiceiurile pacienților care suferă de tulburări gastrice cu cele ale unor persoane sănătoase, au observat că primii beau băturile la o temperatură medie de 62°, în timp ce subiecții din lotul martor preferă băuturile care au în jur de 56°. Nu pare o diferență extraordinară și totuși cele 6°C în plus traumatizează mucoasa gastrică și diminuează capacitatea de apărare a pereților intestinali.

LOGIC

Garanția unui sistem informatic eficient,

BORLAND

Paradox Interbase dBase
QuattroPro FrameWork
Borland C++
Turbo C++ Turbo Pascal
ObjectVision

pentru

MS-DOS şi WINDOWS!

LOGIC Bucureşti
Tel: (90) 17.63.33
Fax: (90) 17.63.74

LOGIC Sibiu
Tel: (924) 4.66.52
Fax: (924) 4.67.04

Telex: 69367

10 glob MAGAZIN

Nr. 9 (1793) din 29 februarie 1992

Biblioteca magazin de proză scurtă

CORIFEUL CORIFEILOR

de IGOR ROSOCHOVATSKI

Tocmai îmi terminam raportul, cînd din difuzor răsună o voce :

— Atenţiune ! Doctorul Burkin este chemat de urgenţă la comisie. Doctorul Burkin este aşteptat în Cetatea Roboţilor. De urgenţă.

Mă uitai la feţele neliniştite ale colegilor şi continuai precipitat :

— Deci, grupa de anchetă din care am făcut şi eu parte a stabilit : lăcătuşul Tinichealov a fost văzut ultima dată cu două luni de zile în urmă, la şapte martie, ora optsprezece şi cincisprezece minute.

Despărţindu-se de un prieten al său în faţa unei berării, zise : „Nu-mi vine să mă duc acasă, mă tem că soţia o să mă sfîşie". Iar peste o oră şapca lui de culoare kaki fu descoperită plutind pe rîu. Faptele adunate de anchetă sînt contradictorii, unele confirmă versiunea sinuciderii, altele pe cea a asasinării. Urmează să...

— Urgent ! Doctorul Burkin este aşteptat în Cetatea Roboţilor. Urgent !

Nu mă lăsară nici măcar să-mi termin fraza. Directorul adjunct aproape mă smulse de la tribună, mă tîri pe coridor, îmi dădu un brinci în lift, apoi în cabina autoplanului. Prin faţa ochilor mi se perindau pomi şi clădiri, oameni şi stîlpi... În sfîrşit, am ajuns la Porţile Cetăţii Roboţilor. Aici eram aşteptat.

Abia stăpînindu-mi iritarea, mă adresai cît putui mai respectuos şi mai încet preşedintelui comisiei tehnice Nikolai Karpovici :

— Oare prezenţa mea este chiar atît de necesară aici că nu m-aţi lăsat nici măcar să-mi termin raportul ?

— Ce raport ? îşi încruntă sprîncenele albicoase Nikolai Karpovici.

— Cel referitor la concluziile anchetei privind dispariţia lăcătuşului Tinichealov...

— Tinichealov ?

— Ei, ăsta.... mă fisticii eu. Toată lumea îi spunea Fiervechivici.

— Tinichealov era unul dintre cei mai incapabili şi mai mărginiţi lucrători ai institutului. În caracterizarea lui ar fi

POVEŞTIRE ◎ POVEŞTIRE

trebuit să se scrie : lipsă totală de cunoştinţe tehnice, „mîini de lemn", carierist. În plus Tinichealov se distingea prin aroganţă, declarînd sus şi tare că, chipurile, şi-ar fi însuşit bazele tehnicii. Singurul lucru la care se pricepea de minune era strîngerea cu o forţă extraordinară a şuruburilor roboţilor.

— Aşa robotul nu va putea funcţiona la întreaga lui capacitate, — i se spunea.

— Dar, după părerea dumitale, ar trebui să-l lăsăm să se deşurubeze de tot, să-şi facă de cap şi să înceapă să distrugă totul în dreapta şi în stînga ? — începea să strige Tinichealov. — Nu mai faceţi pe deştepţii, nu mă învăţaţi pe mine tehnică. Cunosc foarte bine principiile de bază : mai bine să strîngi şurubul mai mult, decît să-l strîngi prea puţin, strînge piuliţa cît poţi de tare şi atunci nici şurubul nu-şi va mai face jocul.

Articolele pentru gazeta de perete Tinichealov le semna cu impozantul pseudonim Oţelovici. Dar între ei toţi colegii îi spuneau Fiervechiovici. Porecla i se potrivea atît de bine încît oamenii începură să-i uite adevăratul nume. Şi totuşi... Totuşi...

Îl privii cu reproş pe Nikolai Karpovici şi spusei apăsat :

— Totuşi este om, homo şi într-o oarecare măsură sapiens... Poate că firul vieţii lui s-a rupt... Ce naiba s-a întîmplat cu roboţii dv, dacă din cauza lor aţi uitat de un om ?

Acum fu rîndul lui Nikolai Karpovici să nu se simtă în apele sale. Dar nici el nu se gîndea să cedeze. Luă un aer conspirativ şi întreabă :

— Nu cumva aţi uitat că astăzi tragem concluziile Marii Experienţe ?

— Nu n-am uitat, — mă eschivai eu.

Era vorba chiar despre o idee a lui Nikolai Karpovici care consta în a lăsa trei sute de roboţi diferiţi să se perfecţioneze timp de şase luni fără intervenţia omului şi a urmări cu ce se va solda această experienţă. Şase luni de zile pentru sistemele cu acţiune rapidă echivalau cu mai multe decenii pentru oameni...

Îl privii îndelung pe constructor, aşteptînd explicaţii de fond. În locul lui începură să vorbească în cor ceilalţi membri ai comisiei :

— Toţi roboţii complecşi cu autoprogramare au dispărut. Au rămas doar cei primitivi.

— Dar aceştia din urmă au făcut nu se ştie cum nişte invenţii care le depăşesc cu mult capacitatea.

— Au construit hangare, furnale, chiar dacă mai dau rebuturi, toarnă metal chiar dacă acesta este de calitate inferioară...

— Se pregăteau de înmulţire, au construit piese pentru roboţi noi...

Traducere şi adaptare
VASILE OROIAN

(Va urma)

POLIŢIST

O IUBIRE SALVATĂ

Satul acela de munte părea decupat dintr-o carte cu poveşti şi părea binecuvîntat cu toată generozitatea providenţei. Era refugiul vacanţelor bătrînului comisar Kardin, care o dată pe an vedea paradisul cu ochii. Lenevind în cămăruţa pusă la dispoziţie de meşterul Dupont, omul legii uita de toţi ucigaşii ce-i albeau nopţile şi tîmplele şi-l făceau să scoată pe nări impresionante cascade de fum de ţigară. Dar chiar în a doua dimineaţă de exil în al său Eden, gospodarul Lafont năvăli pe uşă şi, uitînd să-i dea bineţe, strigă :

— Don' comisar, don' comisar ! A înnebunit Marie ! Veniţi repede !

— Ei, Jean Lafont, nu ne-am mai văzut de un an şi dai buzna ca un apucat peste bătrînul tău prieten ? ! făcu Kardin cu simulată mînie.

— Mil de scuze, dar trebuie să veniţi imediat la noi acasă... Se-ntîmplă ceva extraordinar.

Casa lui Lafont era legată de şură printr-un culoar întunecos, care se termina cu o scară de lemn, înaltă şi abruptă. Cînd ajunseră la baza acestei scări, prin uşa şurii ieşea ţeava unei carabine îndreptată spre ei. Madam Lapont, plîngînd de mama focului, îl sfătuia pe Jean să nu se apropie. Sus în pod se refugiase Marie cu logodnicul ei secret, Simon.

— Să nu încerce nimeni să se urce pînă la noi, pînă cînd tata nu-mi dă binecuvîntarea. Simon este bărbatul meu, nu mă mărit cu nimeni altcineva...

Comisarul se văzu luat pe neaşteptate de această problemă strict familială. Se întoarse brusc, şi-l apostrofă pe Lafont :

— Ascultă Jean, ce amestec am eu în treburile voastre ?

— Don' cominar, numa" dumneavoastră mă puteţi salva de la ruşine. Tot satul ştie că Marie e în pod cu Simon... Aici se va petrece o crimă.

— Ei, pe naiba ! Dă-i binecuvîntarea fetei şi las-o în plata Domnului.

— Păi tocmai asta e, don' cominar. Simon a fost găsit alaltăieri înecat în riul Prad...

— Cum aşa ? Atunci Marie e singură acolo sus ?

Întrebarea fusese pusă pe un ton ridicat iar răspunsul îl primi chiar din pod :

— Don' comisar, vă rugăm să nu vă amestecaţi în povestea noastră. Pînă la urmă încăpăţînatul de Lafont o să cedeze !

Gospodarul se făcu roşu de mînie, dar nu dădu replica. Îl trase pe Kardin într-un ungher şi-i spuse şoptit :

— Cadavrul lui Simon e încă în capela cimitirului. Mîine dimineaţă îl îngroapă primăria, că vagabondul nu are pe nimeni... Cu toate astea e vocea lui, fir-ar să fie de treabă ! Nici un bărbat din sat nu lipseşte de acasă.

Uluit, Kardin se apropie de scară şi-l rugă pe presupusul Simon să se arate. Culmea ! La lumina unui felinar, tînărul vagabond apăru luminîndu-şi figura. Madam Lafont leşină în braţele soţului ei, nu înainte de a striga disperată : „Uite mortul !" După o clipă, Simon dispăru şi chepengul căzu cu zgomot.

De-a dreptul enervat de ridicolul situaţiei, Kardin se convinsese el însuşi că trupul neînsufleţit al lui Simon se află la capelă. Peste jumătate de ceas reveni la casa lui Lafont şi o studie cu atenţie pe dinafară. Singura scară de acces spre şură din exterior, fusese trasă înăuntru, iar uşiţa respectivă era încuiată în balamale pe dinăuntru.

Absurdul situaţiei impunea cîteva clipe de reflecţie în linişte. Kardin îl somă pe Lafont să nu facă vreo prostie. Apoi se urcă în bătrînul său Buick şi porni la drum. Cel mai apropiat orăşel, Ossey, se afla la 45 de kilometri. Avea tot timpul să gîndească. Spera să găsească la jandarmeria de acolo un poliţai dispus să colaboreze cu el.

Peste cîteva ore — timp în care uitase să mănînce, dar nu uitase să se încălzească cu un şnap de trandafiri —, comisarul se reîntorcea în sătucul acela de munte, devenit un Eden vulcanic şi periculos. Avea asupra lui un mandat de arestare preventivă, ascuns în buzunarul de la piept şi pe care nu trecuse încă nici un nume.

Nu se opri decît la gazda sa, meşterul Dupont. Soţia acestuia îi pregătise deja o gustare îmbelşugată cu brînză „Reskip", marea pasiune a lui Kardin. În timp ce se delecta cu bucatele, începu o discuţie nu tocmai pe placul lui Dupont.

— Ascultă meştere, are cumva Marie Lafont şi alt pretendent la măritiş ?

— Don' comisar, după regulile noastre, Marie trebuie să-l ia de bărbat pe Pierre, care acu-i în armată... Vedeţi, noi aici trăim ca o familie şi orice venetic ne va strica orînduielile. Toţi copiii ce vin pe lume aici sînt educaţi aşa... Fiecare dintre noi ştie pînă şi ce gîndeşte vecinul său, aşa am supravieţuit sute de ani.

— Bine, dar dragostea nu are legi, sufletul e liber să...

— Sufletul ăla să facă bine să asculte de bătrînii satului !

Mai multe nu-i trebuiau comisarului. Era mulţumit de tot ce aflase. Îl rugă doar pe Dupont să convoace pe toţi acei bătrîni ai satului în casa lui Lafont. După ce schimbă o privire ciudată cu nevastă-sa Dupont se supuse. Peste două ore, în casa lui Lafont se aflau vreo douăzeci de persoane, cele mai respectabile ale satului. Kardin le urmărea atent privirile. Ceru linişte şi le vorbi pe un ton sever :

— Vin în acest sătuc minunat de mulţi ani şi am fost mîndru de oamenii de aici să-l ştiu prieteni. Aveţi orînduielile voastre, vă apăraţi interesele obştii cu cerbicie, dar de data asta mi-e ruşine de voi !

Cîţiva bătrîni săriră brusc în picioare, se stîrni o rumoare generală, dar comisarul le acoperi vocile :

— Tăcere ! Vă acuz pe toţi de un mare sacrilegiu, deocamdată. Eraţi să înmormîntaţi o iubire adevărată şi să comiteţi un fals oribil în acte publice...

Kardin ridicase special vocea, tocmai pentru a fi auzit şi din pod. Cei doi tineri ascunşi ciuliseră urechile şi tremurau îmbrăţişaţi.

— V-am respectat din tot sufletul, şi eu m-am născut într-un sat ca al vostru, dar... Lafont, du-te şi roagă-i pe copii aia speriaţi să coboare şi să vină în mijlocul nostru — Lafont se execută fără crîcnire şi curînd Marie şi Simon apărură. Nimeni nu schiţă nici un gest.

— Apele Pradului sînt bogate în peşte, iar zona aceasta vă aparţine vouă. Asta e drept. L-aţi ales pe Pierre drept soţ pentru Marie. Asta nu mai este drept. Şi Simon poate deveni un bun gospodar. Ei trebuie să hotărască. Dar, nici o lege nu vă dă dreptul să substituiţi identitatea unui cadavru. Tînărul înecat făcea, desigur, braconaj. L-a surprins cineva pescuind. El a încercat să fugă, nu ştiu exact ce s-a-ntîmplat, dar a murit înecat. Nu pare să aibă urme de violenţă. Dar moartea lui v-a dat ideea. Trebuia s-o convingeţi pe Marie că mortul e Simon, dar acesta v-a luat-o înainte şi s-a refugiat în podul şurii lui Lafont. V-aţi înţeles cu toţii să susţineţi că mortul e iubitul Mariei. Jandarmeria din Ossey mi-a confirmat dispariţia unui anume Gaston, tînăr fără ocupaţie, suspectat de braconaj...

Comisarul tăcu. Era o linişte mormîntală dar dacă-ţi ascuţeai auzul, puteai desluşi pulsul ridicat al îndrăgostiţilor. Binecuvîntarea urma să vină mai repede decît sperau.

PAUL IOAN

SPORT UNIVERS

ECHIPA NAŢIONALĂ DE FOTBAL A ROMÂNIEI ARE UN NOU ANTRENOR. După cererea de demisionare a lui Mircea Rădulescu, demisie acceptată, noul antrenor al echipei naţionale a devenit dl. **CORNEL DINU**, asta după ce s-au pus în discuţie mai multe nume. Algerea finală mi se pare inspirată mai ales că fostul ministru s-a dovedit un om echilibrat şi, avînd în vedere tenacitatea lui, pe care şi-a manifestat-o ca fotbalist la Dinamo, mai apoi ca antrenor, calităţile sale incontestabile, **Cornel Dinu** era persoana cea mai potrivită pentru a conduce echipa naţională, pentru a o conduce bine, profesionist. Îi urăm lui Cornel Dinu rezultate pe măsura valorii lui.

AMATORISM SAU PROFESIONISM ? Se discută iarăşi cu înfocare despre trecerea fotbaliştilor români la profesionism, discuţii care vin periodic odată cu întoarcerea păsărilor din ţările calde. Ştiu, ideea vine de fiecare dată din partea jucătorilor. Zic ei : „păi de ce să nu avem şi noi o grămadă de bani ca ăia din occident ce, noi nu dăm tot cu piciorul în minge ?". Dacă e să ne gîndim, băieţii au dreptate. Cu două amendamente : 1) Cei din occident cîştigă pentru că nu trag chiulul şi dacă trag chiulul, adio tricoul de titular, adio cîştig, şi 2) fotbaliştii „de dincolo" mai joacă fotbal şi cu capul, nu doar cu piciorul. Revenind puţin mai serioşi, să spunem că, mai întîi, fotbaliştii noştrii trebuie să devină foarte buni amatori şi să aducă la acelaşi nivel pretenţiile lor pentru bani mulţi cu obligaţiile lor faţă de ceea ce înseamnă seriozitate, antrenament şi comportament.

DISPUTĂ ÎN JURUL TESTELOR ANTI—DOPAJ. Că atleţii se dopează pentru a spori capacităţile lor fizice este un adevăr incontestabil. Tot atît de adevărat este că noile teste sînt din ce în ce mai dure şi „capetele" cad în continuare. Cel mai recent scandal a fost cel produs în jurul atletelor germane **Katrin Krabbe, Silke Moeller**, duble campioane mondiale în 1987 şi medaliata cu argint la 1 400 m, **Grit Breuer**, toate trei suspendate pentru o perioadă de 4 ani de federaţia germană deoarece au manipulat probele de urină care urmau să fie trimise la analiză, acţiune ce a avut loc în Republica Sud-Africană unde cele trei se aflau pentru antrenamente. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Un avocat german care investighează condiţiile în care s-a pronunţat suspendarea s-a deplasat în Africa de Sud pentru a lua cîteva mărturii oficialilor care au prelucrat probele. **Norbrecht Lorenz**, jurist la Federaţia de Atletism Germană s-a deplasat la Stellenbosch, lîngă Cape Town pentru a încerca să facă lumină în această afacere. Va reuşi sau se va ajunge la un compromis ?

CSI, CAMPIOANĂ OLIMPICĂ LA HOCKEY PE GHEAŢĂ. La J.O. de iarnă care s-au încheiat duminică seara, hockeiştii din fosta URSS au reuşit să cîştige finala turneului în faţa echipei Canadei. Interesat de observat că într-un clasament al totalului medaliilor olimpice la hockey, Canada figura pe primul loc, 10 medalii, URSS (9), USA (9), Ceho-Slovacia (7) şi Suedia (6). Acum după Albertville, CSI a egalat Canada. Echipa SUA a ratat şi cîştigarea finalei mici, situîndu-se doar pe locul 4, de altfel un loc destul de bun.

LA PATINAJ ARTISTIC, FETELE AU ŞTIUT SĂ CADĂ. Multe căderi în programele prezentate de patinatoare. În cele din urmă a cîştigat **Kristi Yamaguchi**, americană de origine japoneză, dar spectacolul a fost dominat de obsesia fetelor de a sări un triplu axel. Practic, acum patru ani, japoneza **Ito** a executat pentru prima oară în lume această săritură, forţîndu-le pe patinatoare să includă în program şi acest triplu axel. Dar lucrurile merg mai departe. Franţuzoaica Bonaly, 18 ani flirtează cu ideea unui salt cvadruplu, 4 rotaţii în aer, cea ce înseamnă curaj şi forţă.

SKI VITEZĂ, O NOUTATE PENTRU EUROPENI ? Nu ştiu cîţi dintre dv văzuseră vreodată probele de ski viteză. În urmă cu cîteva luni, TV 5 Europe a prezentat în cadrul unei emisiuni Sports Loisires un concurs de acest gen. Echipaţi ca personajele din filmele s.f. skiorii viteză trebuie să coboare pe pante de 70 de grade înclinare, viteza lor ajungînd la 230 km/h. ! Or 230 km/h pe propriile picioare trebuie să recunoaşteţi că nu e de colo. Eu unul am fost pasager într-o maşină care rula cu 230 km/h şi parcă mi se făcea rău. Din punct de vedere sportiv, haideţi să facem cîteva comparaţii : pistele olimpice „normale" au o înclinare de 30 pînă la 50 de grade, iar pe pîrtia de la Val d'Isere, s-a coborît cu fantastica viteză de 105 km/h. La **Les Arcs**, cu ocazia întrecerilor olimpice de iarnă s-a coborît cu 220 km/h, performanţa francezului Philippe Goitschel. Dar recordul mondial este de nu mai puţin de 235 km/h şi aparţine tot unui francez, **Michael Prufer**, obţinută tot la Les Arcs. „Les Arcs este Mecca skiului viteză. Aşa cum Los Angeles este pentru rock and roll", a declarat unul din sportivii americani participanţi la acest concurs demonstrativ.

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

Săptămîna 02.03 — 08.03

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : Luciditate, productivitate deosebită.
Marți : Satisfacții profesionale.
Miercuri : Confuzie, iritare, pesimism.
Joi : Schimburi aspre de replici.
Vineri : Bucurie pecuniară.
Simbătă : O revanșă sentimentală.
Duminică : Asediat de gînduri și griji.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Zi foarte agitată.
Marți : Inițiative de mare perspectivă.
Miercuri : Agresivitate, exces temperamental.
Joi : O veste foarte bună.
Vineri : Zi norocoasă pe toate planurile.
Simbătă : Nimic deosebit.
Duminică : Întrevederi profitabile.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Capcană sentimentală inevitabilă.
Marți : Oscilații psihice dăunătoare.
Miercuri : Intimitate, detașare, dantelă.
Joi : Zi monotonă, neproductivă.
Vineri : Noi frămîntări sufletești.
Simbătă : O decizie dezagreabilă.
Duminică : Reflecții, solitudine, confuzie.

RAC (22.06—22.07)

Luni : Zi monotonă, plumburie.
Marți : Suprasolicitări nervoase.
Miercuri : Zi norocoasă.
Joi : Toate vă merg din plin.
Vineri : O hotărîre inspirată.
Simbătă : Singurătate în doi.
Duminică : Dispoziție sufletească optimă.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Promisiuni neonorate.
Marți : Polemici aprinse, trecătoare.
Miercuri : Conjunctură financiară excelentă.
Joi : Sănătatea vă dă de furcă.
Vineri : Sensibilitate psihică excesivă.
Simbătă : Umărul prompt al unui prieten.
Duminică : Farmecul erotismului și atît.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Un motiv de îngrijorare.
Marți : Apatie, indecizie, psihic incert.
Miercuri : În sfîrșit, un zîmbet optimist.
Joi : Toate vă merg din plin.
Vineri : Bucurie familială.
Simbătă : Creativitate deosebită.
Duminică : Probleme financiare.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : Frămîntări sufletești, confuzie.
Marți : Activitate frenetică, suprasolicitări.
Miercuri : Confirmarea unei presimțiri.
Joi : Dispoziție sufletească deosebită.
Vineri : Calm, meditație, arbitrați un conflict.
Simbătă : Satisfacții sentimentale.
Duminică : Inspirație, fantezie, creație.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Migrenă, irascibilitate, apatie.
Marți : Solicitări din toate direcțiile.
Miercuri : Confruntare periculoasă.
Joi : Digresiuni sentimentale cu un Taur.
Vineri : Inactivitate, pesimism acut.
Simbătă : Criză de gelozie.
Duminică : Neșansă, ghinion financiar.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : Conflict trecător.
Marți : O deziluzie sentimentală.
Miercuri : O știre îmbucurătoare.
Joi : Finalizați o afacere rentabilă.
Vineri : Bilanț bun al săptămînii.
Simbătă : Activitate frenetică, inspirație.
Duminică : Exil în propriile gînduri.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : Zi foarte agreabilă.
Marți : Erotism, intimitate sublimă.
Miercuri : Criză de orgoliu trecătoare.
Joi : Noi răspunderi profesionale.
Vineri : Disconfort psihic, letargie.
Simbătă : O zi infernală, extenuantă.
Duminică : Cădere sentimentală, deprimare.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : O lungă pasă de melancolie.
Marți : O afacere se pune pe roate.
Miercuri : Cîteva clarificări familiale.
Joi : Nu ocoliți loteria.
Vineri : Seninătate, optimism realist.
Simbătă : Două vești bune.
Duminică : Zi stearsă, prizonierat TV.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : Elan psihic deosebit.
Marți : O veste financiară excelentă.
Miercuri : Agresivitate, exces temperamental.
Joi : Productivitate remarcabilă.
Vineri : Suprasolicitări intelectuale, surmenaj.
Simbătă : Drumuri costisitoare, inevitabile.
Duminică : Puternice motive de optimism.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Un pionier al arhitecturii românești

Ion Mincu — de la a cărui naștere se împlinesc anul acesta 140 de ani — a fost membru fondator al Societății Arhitecților și președinte al acesteia (din 1894

și pînă în 1912, anul morții sale). Ion Mincu este unul dintre marii creatori de școală de arhitectură românească ; propria sa viziune artistică, extrem de bogată în elemente originale, a îmbinat elemente tradiționale feudale cu elemente moderne, clasice, ale epocii sale. El a fost totodată unul dintre întemeietorii învățămîntului național de arhitectură. La data de 25 noiembrie 1899 este ales membru activ al secției artistice a Societății Culturale Ateneul Român, el fiind membru în comisia specială pentru construirea Palatului Ateneului Român. Dintre operele sale amintim : casele Lahovari (1886), Monteoru și Vernescu (1889), Robescu (1892), Școala Centrală de Fete (1894), casa Pătrașcu (1904) — toate în București. A mai executat proiectul Palatului administrativ din Galați și al Băncii Comerțului din Craiova.

Cele mai vechi orașe

În numărul precedent ne-am oprit cu seria celor mai vechi orașe atestate documentar la Brașov. Cronologic, urmează : **Bistrița** (județul Bistrița-Năsăud, atestat documentar la 16 iulie 1264, oraș de meșteșugari și negustori) ; **Mediașul** este atestat la 3 iunie 1267 (pe locul unui vechi castru roman) ; **Deva** (cetate atestată în 1269 ; străvechea așezare păstrează urme pe Dealul Cetății) ; **Blaj** (atestat în 1271 cu numele inițial Villa Harbordi, primind numele actual în 1395, cînd a devenit proprietatea nobilului Blasius ; în 1736 episcopul Inocențiu Micu Clain mută la Blaj reședința episcopiei greco-catolice) ; **Sighișoara** (atestată documentar sub numele de Castrum Sex în 1280 — dar unele documente o amintește ca fiind încă din 1191 ; denumirea actuală se întîlnește începînd cu anul 1435) ; **Făgărașul** este atestat documentar în 1291 (cetatea din piatră durată în 1538, și care a înlocuit-o pe cea din lemn ridicată în 1310, se mai păstrează și astăzi).

Primele monede de argint

Vlaicul Vodă, domn al Țării Românești, bate primele monede de argint, constînd din : trei tipuri de ducați, un tip de dinar și două tipuri de bani. Din punct de vedere al monezilor metalice, trebuie să amintim că împăratul roman Filip Arabul (Marcus Iulius Philippus, 244—249) a acordat Daciei dreptul de a emite moneda proprie de bronz în anul 246 După Christos. Aceste emisiuni au durat pînă-n anul 256.

GUINNESS BOOK

Demolare și supraviețuire

Un trist adevăr pe care noi îl cunoaștem poate mai bine decît oricine pe lumea asta este faptul că e mai ușor să demolezi, decît să construiești. Și totuși Guinness atacă problema demolărilor, menționînd că cel mai înalt bloc demolat prin explozie este Traymore Hotel — din Atlantic City, statul New Jersey. La data de 26 mai 1972, locuitorii orașului au asistat înfiorați la prăbușirea absolut controlată științific a clădirii cu 21 de etaje, care adăpostea 600 camere pentru turiști, totalizînd peste 181 mii metri cubi. Compania care a asigurat această lucrare în deplină securitate a fost Controlled Demolition Inc., din Towson, statul american Maryland. Pe de altă parte, cel mai înalt coș demolat — în aceleași condiții tehnice deosebite, cu ajutorul explozibililor — a avut înălțimea de 270,6 metri ; este vorba de coșul centralei termice Matla, din localitatea Kriel, Africa de Sud (evenimentul s-a produs la 19 iulie 1981). „Demolator profesionist" a fost compania Stanton Co. Ltd. din Manchester Anglia.

Recordul pentru cele mai multe demolări simultane aparține lui London Brick Company Coronation Works, din Bedfordshire. Au fost distruse simultan, sub control, 18 coșuri de fum, la data de 30 noiembrie 1980. Au fost folosite peste 45 de kilograme de explozibil de către profesioniștii de la T. W Robinson & Co.

Dacă demolările de mai sus n-au afectat pe nimeni, ci s-au efectuat din rațiuni economice, un record cu totul special menționează o construcție care nu va fi, probabil, niciodată demolată. Este vorba de cea mai mare bucătărie din lume, venită în sprijinul populației înfometate din regiunea indiană Maharashtra, localitatea Ahmadnagar. În aprilie 1973 guvernul indian a dispus construirea acestui edificiu de ajutor umanitar, care asigura peste 1,2 milioane de porții de mîncare substanțiale zilnic. Această bucătărie indiană poate fi considerată un monument al salvării de vieți omenești.

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

Vintilă Laurențiu, Sibiu : (n. 10.02.1970) Anul Ciinelui de Metal, luna Tigrului, ora Șobolanului ; ecuația vieții este Metal + Metal + Lemn + Apa + Foc (structură psihică destul de echilibrată, deși lipsește Pămîntul, se remarcă o intransigență a principiilor provenite din educație, dar și din experiența vieții). Afinitățile Ciinelui sînt Calul și Tigrul, iar adversitățile sînt Dragonul, Oaia, și Boul. După specia europeană sînteți Vărsător, zodie de Aer de gradul III, cu planete dominante Saturn și Uranus. Sănătate sensibilă în zona gambelor și spatelui (reumatisme). Cuplu sexual optim : EL — Taur, Vărsător ; EA — Leu, Scorpion, Vărsător. În constelația gemelor mistice, la naștere a strălucit safirul. Prima respirație cosmică a avut parfumul mimozei. Pitagoreicii v-au fixat cifra cosmică favorabilă 3, iar ziua optimă a săptămînii este simbătă. După specia horoscopului indian sînteți Apă (inteligență, adaptabilitate). Umbra protectoare a vieții vă este dată de pădurea de Curmali (optimism, seninătate, știința de a vă descurca în orice situație).

Ruxandra Semion, Brăila : (7.04.1975). Anul Iepurelui de Lemn, luna Dragonului, ora Șobolanului ; ecuația vieții = Lemn + Lemn + Lemn + Apă + Foc (se remarcă dominanta Lemnului, ceea ce indică generozitate, spirit etic deosebit, trăinicia sentimentelor, excelent familist). Afinitățile Iepurelui : Oaie și Mistreț. Adversități : Cocoș, Cal și Șobolan. După specia europeană : Berbec, zodie de Foc de gradul I, planetă dominantă Marte (atenție la agresivitate, la tendințele dominatoare) ; sănătatea sensibilă în regiunea capului. Cuplu sexual optim : EL — Rac, Leu ; EA — Capricorn. În constelația gemelor mistice, la naștere a sclipit ametistul. Mireasma primei respirații a fost a jasminului, iar cifra pitagoreică favorabilă este 1. Ziua optimă a săptămînii este Marți. Umbra protectoare vă este dată de Scorus (ceea ce vă conferă o sensibilitate accentuată, o tendință mai curînd pesimistă și mai puțin sociabilă). După specia Indian, Calul este emblema destinului dv, ceea ce s-ar traduce în ambiție și perseverență.

Dana Marinescu, București : (n. 18.06. 1978). Anul Calului de pămînt, luna Maimuței, ora Mistrețului ; ecuația vieții este Pămînt + Foc + Metal + Apă + Foc (spirit destul de echilibrat, lipsește doar Lemnul, iar dominanta Focului indică o energie creatoare direcționată în scopuri foarte precise, fără nici o concesie). Afinități cu Tigrul și Ciinele. Adversități : Șobolanul, Iepurele și Cocoșul. După specia europeană sînteți Leu, zodie de Foc de gradul II, planetă dominantă Soarele (favorizantul ascensiunii sociale, al personalităților foarte bine conturate), sănătatea sensibilă în regiunea inimii. Cuplu sexual optim: El — Gemeni, Leu, Scorpion; EA — Leu, Scorpion. La naștere a strălucit gema mistică rubin, iar prima respirație cosmică a avut parfumul florii de heliopă. Pitagoreicii v-au fixat cifra favorabilă 6, iar ziua optimă a săptămînii este duminică. Umbra protectoare vă este dată de Curmal, ceea ce vă conferă un spirit optimist, generos. După specia Indian sînteți Urs, adică puterea de afirmare a personalității dv este maximă.

Dan Luchiță, Galați : sînteți născut la aceeași dată ca mai sus și în același interval orar. Toate caracteristicile sînt deci, conform cu toate speciile luate în considerație, absolut identice. Aici se pot observa, deci, limitele horoscoapelor tradiționale, deoarece nu există doi oameni identici din toate punctele de vedere. Fie și numai amprentele sau codul genetic...

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

■ Ai perfectă dreptate, draga mea **MARIANA N. (Bucureşti)**, prietenia e unul dintre cele mai omeneşti sentimente, tot astfel cum şi pandantul ei, singurătatea, este o stare de spirit proprie numai şi numai nouă, oamenilor. Plantele şi animalele **nu ştiu** ce înseamnă singurătate (şi nici prietenia) şi ca atare...nici nu sînt singure vreodată. De altfel, cred că singurătatea a fost primul sentiment încercat de om atunci cînd, odinioară, a deschis ochii asupra imensităţii reci şi de necuprins a cerului... Din singurătatea lui primordială s-au zămislit şi frica, şi groaza — primele zeităţi ale omenirii, dar şi nevoia de solidaritate, de prietenie, de înţelegere şi comunicare. Şi chiar dragostea, aşa cum o înţelegem şi o trăim noi, oamenii, adică mai presus de o simplă şi naturală relaţie „procreatoare", chiar dragostea, deci, e tot rodul aspiraţiei noastre eterne de a nu fi singuri... Ar fi prea multe de spus şi de nuanţat în legătură cu acest subiect al singurătăţii, mai mult decît sensibil pentru oricare dintre noi, aşa încît mă voi mărgini la a-ţi spune doar că, fie şi prin modestul (şi mult prea succintul) meu răspuns, **sper să-ţi pot dovedi că niciodată nu sîntem cu adevărat singuri decît dacă vrem şi ne complacem în a trăi savoarea tristă, dureros—amăruie a singurătăţii.** Sigur, mă vei întreba cum te poţi izbăvi de tristeţea singurătăţii. Fiind tu însăţi, între oameni. Ah, dar cît de complicat e lucrul ăsta... Ne e teribil de teamă ca speranţele noastre, încrederea să nu ne fie înşelate, ne e teamă de eşecuri, ne e teamă de suferinţă şi de răutate (prostia) celor din jur, de egoismul şi de lipsa lor de înţelegere. Dar astea, draga mea, sînt riscurile.. meseriei de om ! Oricum, riscă şi mai scrie-mi !

■ Ce să mă fac, am o groază de restanţe la răspunsuri, iar eu nu am spaţiu decît pentru două-trei scrisori... Aşa că, dragul meu **COSTEL 71 (Bucureşti)**, rogu-te, iartă-mă dacă-ţi răspund abia acum ! Dacă unii tineri — şi mai puţin tineri — ar înţelege minunata lecţie de viaţă cuprinsă în scrisoarea dumitale, sînt sigură că ar fi mai multă omenie şi fericire pe lume ! **„Iubito, toamna s-a pogorît de ieri peste noi, iarna se-apropie iar noi — noi, ca întotdeauna, ne trăim viaţa-mpreună !"**... Ce poate fi mai frumos pentru doi oameni aflaţi pe piscurile vieţii , decît aceste sentimente pe care sper să le fi sintetizat cît mai fidel !.., Da, lumea ar fi mult mai plăcută şi mai umană decît este ea, fir-ar să fie ! Îţi mulţumesc şi-ţi rămîn recunoscătoare pentru că, o dată în plus, mi-ai oferit mărturia că tinereţea e o stare de suflet, mai ales atunci cînd ne pregătim să aniversăm „nunta de aur" ! Eh, în ce mă priveşte, mai am încă multă pîine de mîncat pînă atunci.., Sănătate şi viaţa lungă !

■ „A rămîne acasă echivalează cu o sinucidere lentă, morală şi fizică...", îmi scrii, draga mea **P. CARMEN (...)**, şi, din felul cum stau lucrurile, sînt convinsă că ai perfectă dreptate. Fie vorba-ntre noi, mă şi mir că ai îndurat răbdătoare atîtea necazuri dar, zic eu, orice rău e spre bine ! Adică, avînd exemplul (negativ) alor tăi, vei şti să preţuieşti cu toată fiinţa, cu tot sufletul oaza voastră de linişte, fericire şi iubire. Vei şti să lupţi şi să o aperi, vei avea tăria să fii alături de El o viaţă întreagă, fiindcă v-aţi cîştigat cu greu acest drept ! Şi fiindcă veni vorba, dacă El sacrifică, aşa cum spui, „ceva" („părerea" părinţilor lui) pentru a fi împreună, cred că-i de datoria ta mai mult decît morală să faci tot ce depinde de tine ca viaţa voastră, pe de o parte, să dovedească tuturor că s-au înşelat în ce vă priveşte, împotrivindu-se obtuzi, iar, pe de altă parte, prin fericirea de a o clădii împreună, să-l faci pe El să uite acest sacrificiu. Şi încă ceva : dacă ţi-e teamă de viitor — nu intra în pădure ! Preferi trecutul ? Nu cred. Fericirea cere şi oarece sacrificii. Tu sacrifici temerile. E mult—puţin, acelaşi viitor va demonstra. Vă doresc linişte, încredere, curaj, fericire, înţelegere şi dragoste ! Amîndoi le meritaţi !

LAURA

POŞTA by Air Mail

În spiritul respectului faţă de adevărul ştiinţific şi al dreptului la o opinie competentă, punem astăzi la dispoziţia unui cercetător spaţiu. acestei rubrici. De la Institutul de cercetări biologice din Iaşi am primit o scrisoare, semnată de dr. C.V. Zănoagă.

DR. C.V. ZĂNOAGA : „Citind articolul „Animale binecuvîntate de biserică" din revista dvs. nr. 7/15.02.92, am fost neplăcut surprins de pasajul : „...de mai mulţi ani se luptă cu toate instituţiile care ucid animalele sub pretextul experienţelor ştiinţifice". Deşi personal nu lucrez cu animale, consider că un astfel de punct de vedere este cel puţin ofensator faţă de cercetarea biologică şi medicală, ale cărei merite nu pot fi în nici un caz contestate. Nu mă miră faptul că un preot poate gîndi astfel, în fond este liber inclusiv să-şi susţină convingerile, sunt însă întrigat de faptul că revista „Magazin" subscrie prin publicare la acest punct de vedere. Cred că e de la sine înţeles că experimentele pe animale sunt, cel puţin în momentul de faţă, absolut necesare, întrucît nu putem nici experimenta pe oameni şi nici să ne întoarcem la caverne".

Aveţi perfectă dreptate. În ceea ce ne priveşte, a publica un punct de vedere nu înseamnă şi a subscrie. Revista „Magazin" se află de partea ştiinţei pe care de fapt o şi popularizează. Punctul dvs. de vedere este întemeiat, drept pentru care l-am şi făcut cunoscut. Vă mulţumim pentru scrisoare...

ION ŢUGUI

Grădina de lîngă casă

Înmulţirea plantelor prin butăşire

Prin butăşire se înţelege înmulţirea vegetativă a plantelor, folosind porţiuni de lăstari, care, puse în condiţii favorabile, dau rădăcini şi produc plante identice cu cele din care au fost detaşate. Butăşirea poate fi : **— în uscat,** cînd se folosesc butaşi în stare de repaus vegetativ şi se execută primăvara sau toamna **şi în verde,** cînd butaşii provin din plante aflate în perioada de vegetaţie şi se execută vara. Coacazii şi trandafirii se înmulţesc uşor prin butăşire în uscat. Butaşii, lungi de 10—25 cm, se taie şi se fasonează toamna iar plantarea se face toamna sau primăvara. În acest din urmă caz, butaşii se stratifică în nisip afară. Plantarea butaşilor se face în bidoane, la distanţa de 30—40 cm, între rînduri şi la 3—4 cm pe rînd astfel încît ultimul ochi să rămînă deasupra nivelului solului cu 1—2 cm, dar să fie acoperit apoi cu un strat de pămînt afînat (ţărînă). La butăşirea în verde se folosesc, în verde se folosesc, în mod obişnuit, butaşi recoltaţi din plante care sînt în faza de creştere intensivă (de ex. hortensii, crizanteme, garoafe, muscate). Lungimea lăstarilor verzi este de 4—17 cm. Ei rămîn cu frunze, afară de porţiunea care intră în sol. La unele soiuri floricole ca Gloxinia, Begonia, Saint-Paulina butăşirea se face cu ajutorul frunzelor, al căror petiol se introduce în sol sau în apă. Solul în care plantăm butaşii, în general, trebuie să fie format din amestecuri uşoare şi permeabile la apă şi oxigen şi să aibă în compoziţie : turbă, mraniţă, pămînt de ţelină, pămînt de grădină, pămînt de pădure şi nisip. După butăşire, este necesar să se asigure plantelor un microclimat cu multă umezeală şi fără curenţi de aer. La marea producţie, acest lucru se realizează cu ajutorul serelor, al solarelor sau răsadniţelor. Micul producător poate să-şi asigure şi el mici răsadniţe, prin folosirea unor borcane de sticlă cu care se acopere butaşii şi care se ridică la mijlocul lunii mai.

IOAN URSU

PROGRAM TV

● SELECŢIUNI ●

Saptămîna 02.03 — 08.03

LUNI

2 martie. Programul 1 : 14.00 Actualităţi 14,10 Calendarul zilei 14,20 Worldnet Usia 15,20 Avanpremiera săptămînii 15,40 Copiii noştri — viitori muzicieni 16,00 Cheia succesului 16,30 Muzica pentru toţi 17,00 Actualităţi 17,05 Emisiunea în limba maghiară 18,35 Televiziunea vă ascultă ! 19,05 Studioul economic 19 30 Desene animate. Alice în Ţara Minunilor 20,00 Actualităţi 20,35 Tezaur 21,00 Teatru TV. Restituiri I. L. Caragiale. „Vocea patriotului naţionale" 22,20 Lumea ideilor 22,05 Repriza a treia 23,15 Cronica Parlamentului. Actualităţi 23,45 Confluenţe.

Programul 2 : 16.00 Actualităţi 16,15 Desene animate 16,40 Tradiţii 17,10 Veniţi cu noi pe programul doi ! „Crimă şi pedeapsă" 19,10 Super Channel 20,30 Magazin auto-moto 21,00 Studioul muzicii de cameră 21 30 TVE internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

MARŢI

3 martie. Programul 1 : 10.00 Ac. Actualităţi 10,20 Calendarul zilei 10,30 Canal France International 11 40 Bulgaria contemporană 11,55 Ora de muzică 12,45 Interferenţe 13,15 Muzica pentru părinţi 13,45 Imagini din Maroc 14.00 Actualităţi 14,20Tradiţii 14,50 Avampremieră TV 14,55 Preuniversitaria 15,30 Teleşcoală. Curs de limba franceză. Curs de limba spaniolă 16 00 Muzica pentru toţi 16,30 Convieţuiri 17,00 Actualităţi 17,05 Repere transilvane. Emisiune realizată de Studioul de Radioteleviziune Cluj 17.35 Recital 18,00 Salut prieteni ! 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20.00 Actualităţi 20,35 Sport 20,45 Telecinemateca. Ran (Japonia — Franţa, 1985) 23.30 Cronica Parlamentului. Actualităţi 24,00 Cultura în lume 0,30 Jazz-Fan.

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16,15 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,40 Cercetarea ştiinţifică agricolă 17,10 Studioul de literatură 18,10 Film serial. Marc şi Sophie 19,10 Sport-Magazin 19,40 Tribuna non-conformiştilor 20 00 Super Channel 20,30 Studioul muzicii contemporane 21 05 De-ale pieţei în economia Capitalei 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

MIERCURI

4 martie. Programul 1 : 10.00 Actualităţi 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film serial. Familia Polaniecki 11,05 Canal France Internaţional 12,20 Ora de muzică 13,10 Vîrsta a treia 13,40 Divertisment internaţional 14,00 Actualităţi 14,20 Civilizaţia montană 14,55 Preuniversitaria 15,30 Teleşcoală. Curs de limba germană Curs de limba italiană 16,00 Tineri interpreţi de muzică populară 16,30 Lumea sportului 17,00 Actualităţi 17 05 Arte vizuale 17,30 : 15, 16, 17, 18 18,00 Reflector 18,30 Muzicorama 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate. Alice în Ţara Minunilor 20 00 Actualităţi 20,35 Sport 20,45 Film serial. Joseph Balsamo 21,45 Exerciţiu de admiraţie 22.40 Universul cunoaşterii 23,10 Cronica Parlamentului. Actualităţi 23,40 Pro Musica.

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16,15 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,40 Emisiune în limba maghiară 18,10 Teatru TV. Oamenii cavernelor de William Saroyan 20 00 Worldnet Usia 20,30 Dialog cu edilii Capitalei 21.00 Bijuterii muzicale 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

JOI

5 martie. Programul 1: 10.00 Actualităţi 10,20 Calendarul zilei 10,30 TV5 Europe 12,10 Ora de muzică 13 00 Oameni de lîngă noi 13,30 Jazz Magazin 14,00 Actualităţi 14,20 Audio-vizual studio 14,50 Preuniversitaria 15,25 Teleşcoală. Limba engleză americană 16,00 Muzica pentru toţi 16,30 Forum 17,00 Actualităţi 17,05 Repere moldave 17,35 Drumuri în memorie 18,00 Tele-discul muzicii populare 18.20 Stadion 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate. Alice în Ţara Minunilor 20,00 Actualităţi 20,35 Sport 20.45 Film serial. Dallas 21,40 Reflecţii nutriere 21,55 Microrecital Caterina Valente 22,05 Reporter '92 22,35 Cronica Parlamentului. Actualităţi 23,05 Vîrstele peliculei...

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16,10 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,35 Motor ! 17,05 Emisiunea în limba germană 18,05 Concertul Orchestrei Naţionale Radio 20,30 O viaţă pentru o idee 21.00 Muzica populară în concert 21,30 TVE Internacional 22 00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

VINERI

6 martie. Programul 1 : 10.00 Actualităţi 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film artistic. Greşeala domnului Honoré de Balzac 12,05 Super Chanel 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualităţi 14,20 Mondo-Muzica 14,40 Medicina pentru toţi 15 10 Bicentenar Rossini 15, 25 Preuniversitaria 16,00 Limba noastră 16,30 Muzica pentru toţi 16,45 Tragerea Loto 16,55 Actualităţi 17,00 Emisiunea în limba germană 18,00 Pro Patria 18,45 Video-Ghid 19 05 Viaţa parlamentară 19,30 Desene animate. Alice în Ţara Minunilor 20.00 Actualităţi 20,35 Sport 20,45 Film serial : Familia Chisholm 21,45 La ceasul viselor tîrzii 22,05 Simpozion 22,55 Actualităţi 23,10 Top 10 23,45 Gong ! 0,15 Povestea de iarnă

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16,10 Recomandări din program 16,15 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,40 Tradiţii 17,10 Dacă e vineri, e... sport şi muzică ! 20 00 Studioul de dans contemporan 21,00 Serenada 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

SIMBATA

7 martie. Programul 1 : 9.00 Bună dimineaţa ! 10,00 Actualităţi 10,10 Club „Anda" 11,10 Descoperirea Planetei 11,30 Viaţa spirituală 12,30 Ora de muzică 13,30 : 7×7 14,00 Actualităţi 14,10 Tele-Club 15,55 Mapamond 16,25 Rugby : Scoţia — Franţa 18,00 Balul Mărţişorului... la Pîriul Rece 19 00 Melodii îndrăgite... 19,15 Teleenciclopedia 20.00 Actualităţi 20,35 Film serial. Caracatiţa 22,40 Săptămîna sportivă 23,00 Profil pe 625 de linii 24,00 Actualităţi 0.15 Film artistic. Lungul drum către casă (SUA, 1981)

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16 10 Recomandări din program 16,15 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,40 Convieţuiri 17,10 Film artistic. Duna de nisip (Uzbek Film, 1990) 18,30 Video-clipuri 18.40 Bicentenar Rossini 21,10 Armonii corale 21,30 TVE Internacional 22 00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

DUMINICA

8 martie. Programul 1 : 8.30 Bună dimineaţa ! 9,30 Întreabă-mă ! 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10.50 Actualităţi 11,00 Lumină din lumină 12.00 Viaţa satului 13 30 Flori de cîntec românesc (I) 14,00 Actualităţi 14.10 Atlas 14,30 Video-Magazin 18.05 Ştiinţă şi imaginaţie 18,35 Convorbiri de duminică 19,10 Film serial. Dallas 20,00 Actualităţi 20,35 Film artistic. Domnişoarele din Rochefort (Franţa, 1966) 22.40 Actualităţi 22,55 Duminica sportivă 23,20 Maeştrii.

Programul 2 : 16,00 Actualităţi 16,10 Recomandări din program 16,15 Desene animate. Aventurierii spaţiului 16,40 Convieţuiri 17,10 Pop-Club 17,30 Oraşe şi civilizaţii 18 00 Vedete în concert 18 30 Serata muzicală TV 21,00 Cîntecul inimii mele 21,30 TVE Intenacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service

(După PANORAMIC TV)

În funcţie de evenimentele la zi, Radioteleviziunea îşi rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina [A ZI]

„Sănătate de la Sfînta Maria"

„RENAȘTEREA OMULUI" ÎN VARIANTĂ BIOTERAPEUTICĂ

Medicina alternativă este ramură a medicinei, bioterapia reprezintă esența acesteia. Locul spre care se îndreaptă speranțele bolnavilor de pe vaste întinderi este **Centrul Internațional Bioenergetico-extrasensorial pentru Renașterea Omului „Sfînta Maria"** din Chișinău. Cîteva cuvinte despre colectivul de bioterapeuți care numără 16 membri. Toți sînt dotați cu excepționale capacități extrasenzoriale. Aptitudinile lor, puțin cunoscute și extrem de puțin studiate sînt privite cu speranțe, dar și cu rezerve. Firesc, pentru că alături de bioterapeuți veritabili, superdotați cu biocurenți, mișună o mulțime de șarlatani. Mi s-a spus că, în Moldova sînt vreo zece mii de bioterapeuți, dar cîți dintre aceștia au cîmp bioenergetic puternic și cunoștințe medicale strict necesare? În cazul nostru, situația e alta, din moment ce trei sferturi dintre membrii colectivului au studii medicale.

Cazurile de vindecări miraculoase de extremă diversitate justifică interesul față de metodica diagnosticului și tratamentului cu biocurenți. Imaginați-vă femeia care și-a pierdut auzul cu șase ani în urmă, iar într-o dimineață aude tramvaiul și, în aceeași zi, vorbește cu soțul la telefon; sau cazurile vindecate de psoriazis la femei în stare, după mulți ani, să poarte șosete și mineci scurte, să poată face băi de soare la plajă; imaginați-vă pacienții cu dureri crunte pînă mai ieri, ținînd în palmă pietricelele scoase miraculos de la vezica biliară.

CAZUL-SPECTACOL CU IMPULS DE LA CHIȘINĂU ȘI EFECT LA TIMIȘOARA

Din cele cîteva mii de bolnavi diagnosticați de doamna Maria Vârlan în Republica Moldova și în România am ales un caz-spectacol, incomparabil mai ușor față de maladiile grave vindecate de către bioterapeuții români de la Nistru pîn' la Tisa: două femei, la Timișoara, au vomat pietrele de la ficat; o soție fericită prin reciștigarea potenței soțului; o preoteasă epileptică vindecată a dispărut... de la tratament; un cioban din Carpați diagnosticat la Paris (boală fără speranță) a fost vindecat la Rădăuți, întorcîndu-se la turmele sale; un diagnostic — după ani în șir la București și Londra — pus de eminenți specialiști este dat într-un sfert de oră, bolnavul fiind vindecat în România. O afirmație teribilă: „dintr-un monstru fac un om", este ceea ce a zis și a făcut Elena Rusu din Rădăuți, în cazul copilului-monstru din naștere (Langdon Down sau Trizomia 21) — boală genetică diagnosticată de Constantin Maximilian de la Institutul de Endocrinologie din București; după un an de tratament la Rădăuți a devenit, realmente, om normal, o fetiță drăgălașă, zglobie. În toate aceste cazuri e mîna bioterapeuților români descoperiți, instruiți și testați de către d-na Maria Vârlan. Așadar, cazul-spectacol promis: la bioterapeutul Valter Popescu (descoperit, știți dumneavoastră, de către cine) a venit o întreagă familie de patru persoane — mama, tata și doi copii. Băiețelul de nouă ani, suferind de rinichi, a fost așezat la fereastră în fața familiei și restului pacienților. Supus masajului cu biocurenți de la o distanță de cîțiva metri, copilul spunea ce simte (un curent de aer cald etc.), iar în final, dispariția durerilor. E sigur un caz-spectacol, pentru... Toma necredinciosul. Să precizăm: după dispariția durerilor printr-un singur masaj, au fost necesare 15 ședințe bioterapeutice pentru a scoate „rădăcina răului", energia viciată din organism și pentru însănătoșirea deplină.

C. BORDEIANU

P.S. Doamna MARIA VÂRLAN, împreună cu dr. MARGARETA CAZACU urmează să sosească în România pe la jumătatea lunii martie a.c. Sîntem în legătură directă cu Chișinăul, data exactă a sosirii în București o vom publica în revista „MAGAZIN". C.B.

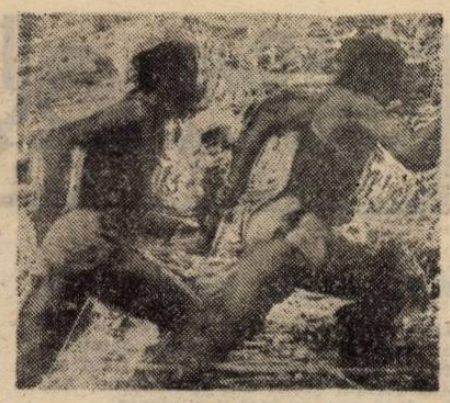

OMUL A FOST CÎNDVA O APĂ CURGĂTOARE...

Detaliind în cele ce urmează cel de-al doilea S din acea tripletă de prost augur (Stres-Sedentarism-Supraalimentație), vom preciza din capul locului că, într-adevăr, omul a fost cîndva o apă curgătoare, și încă limpede și în permanentă mișcare, asemenea unui **riu de munte**, și nu o apă leneșă de **șes**, ca în zilele noastre. Se știe că multă vreme am fost vînători, culegători și păstori. De circa 5 000 de ani am devenit agricultori, iar în ultimii 200 de ani ne-am integrat în ritmurile civilizației mașiniste. Relese din această periodizare că mișcarea a reprezentat **cordonul** ombilical care ne-a legat de natură, și este firesc ca această realitate să fie tezaurizată în **safeurile** memoriei noastre genetice.

Din moment ce făptura umană **conține** în jur de 400 de mușchi **scheletici**, care reprezintă cam 2/3 din **structurile** sale, înseamnă că **din start sîntem proiectați pentru mișcare, sedentarismul reprezentînd o stare potrivnică a naturii umane.** Lipsa de mișcare produce cu timpul o modificare mai mult sau mai puțin accentuată a capacităților **funcționale** ale inimii, de unde debilitarea ei, ca și o alterare a economiei circulatorii. Ceea ce trebuie reținut este că **aceste** efecte nefaste se observă — după cum subliniază Helmut Rosskamm care **s-a** ocupat mult de această problemă — începînd chiar cu vîrsta de 20 de ani (!). Examinări sistematice efectuate de acesta ca și de un colaborator, Herbert Reindell, efectuate pe un număr de 800 școlari și studenți, au demonstrat faptul că, în enorma majoritate a cazurilor, capacitățile vitale au „pălit" începînd chiar de la această vîrstă. Puterea de consum a oxigenului crește continuu în cursul copilăriei și în adolescență, ajungînd la un maximum între 18—19 ani, pentru ca, odată cu trecerea pe sub bariera celor 20 de ani, acest consum să înceapă a scade, în ipoteza că mișcarea nu se mai menține la același nivel. Alte cercetări efectuate asupra unor indivizi care din diverse motive au afișat o cădere netă a capacităților fizice, și în special ale acelora ținînd de mișcare, permit a se stabili strînse raporturi de condiționare reciprocă între insuficiența mișcării, gradul de hipertrofiere a inimii și scăderea randamentului. Acești indivizi, atunci cînd ar trebui să efectueze un efort, asemenea motorului automobilului cînd îl trecem dintr-o viteză într-alta superioară, inima lor nu mai este capabilă de a asigura transportul sîngelui, decît accelerînd ritmul. Inima nu reușește să-și îndeplinească funcția, prin mărirea undei sistolice, cum ar fi normal. Din acest motiv, la sedentari, cel mai nesemnificativ efort produce creșterea ritmului cardiac, respectiv tahicardie.

Apropo de inimă, merită să știm că sedentarismul așterne patul infarctului de miocard, iar mișcarea, dimpotrivă, îndepărtează acest risc. Aflăm din reputata revistă medicală „La presse médicale", că un grup de medici din mai multe țări occidentale a ținut în observație 36 000 persoane, pe parcursul a 10 ani. Aceștia au ajuns la concluzia că riscul indivizilor sedentari sau a acelora care au o activitate fizică doar în mod sporadic, este cu 55% mai mare de a face un infarct de miocard, decît al acelora care practică în mod regulat mișcarea sau chiar un sport de mare solicitare fizică. Referindu-se la genul de mișcare cel mai la îndemînă omului modern, prin definiție întotdeauna în criză de timp, autorii studiului menționat conchid că acesta ține de urcatul treptelor, operațiune ce trebuie să vizeze urcatul a peste 50 de trepte pe zi. Aceî ce nu și-au însușit încă acest obicei, sînt supuși unui risc cu 30% mai mare de a face un infarct de miocard. După cum vedeți, mișcarea este prima și cea mai frumoasă dintre calitățile naturii, după cum se exprimă în acest sens un romancier și eseist francez din secolul al XVIII-lea, François De Sade.

ARCADIE PERCEK

Dosarul sîngelui contaminat

„Ce-ați zice să încercăm să căutăm și să spunem cu onestitate adevărul?" Omul care a pus la un moment dat această problemă este un reputat medic francez, dr. Jean-Baptiste Brunet, directorul Centrului european pentru supravegherea SIDA. „Nu e mai normal spunea în continuare dr. Jean-Baptiste Brunet, ca în locul cascadei de ezitări și controverse care torturează psihic hemofilicii și transfuzații speriați de contaminarea cu virusul HIV, să încercăm să vedem lucrurile în lumina lor reală? Să începem privind puțin în urmă. Totul a început în 1982 cînd se părea că s-a descoperit tratamentul miracol pentru hemofilici. Pînă la acea dată, pentru ei nu exista o altă variantă de supraviețuire decît injectarea cu produse coagulante de cîte ori se producea o sîngerare. Hemoragiile succesive, instalate îndeosebi la nivelul articulațiilor, îi așezau oarecum în rîndul persoanelor handicapate, obligate să trăiască la „ralenti", pentru a evita accidentele. Dar iată că, așa cum s-a sperat atunci, a apărut miracolul. Știința medicală aducea o soluție deosebit de promițătoare și relaxantă pentru viața bolnavilor de hemofilie. Niște preparate pe bază de sînge, administrate sub forma unei injecții săptămînal, se constituiau într-un factor de prevenire, oferind hemofilicilor o mai mare libertate de mișcare, un risc mai mic în cazul unor traumatisme sau accidente ușoare. Totul părea să fie perfect numai că la nici un an după acest succes, își făcea apariția o maladie îngrozitoare, primele cazuri fuseseră depistate în Statele Unite e vorba de SIDA. 50% dintre hemofilicii care beneficiaseră de noua formă de tratament erau deja contaminați. Desigur, imediat s-a bănuit că produsele injectate hemofilicilor sînt cauza răspîndirii temutei boli.

Cînd un grup de specialiști francezi, condus de profesorul Luc Montagnier de la Institutul Pasteur, a identificat virusul (pe atunci l-au denumit LAV), cei mai mulți dintre oamenii de știință au privit acest rezultat ca pe o ipoteză oarecare, printre altele. Era în aprilie 1983. S-au pornit discuții numeroase, care au continuat acerb pînă prin 1984, imunologii fiind cei mai înverșunați în susținerea unei alte teorii, bazată pe originea imunitară a maladiei. Echipa lui Montagnier era pe vremea aceea puțin cunoscută în lumea medicală internațională și a contribuit mult faptul că grupul de cercetători americani, condus de profesorul Robert Gallo, cunoscută spre deosebire de francezi, a ajuns la aceeași concluzie, deci că **un virus este cauza bolii SIDA.** Era la sfîrșitul anului 1984. Comunitatea științifică medicală accepta această variantă.

Dar ce s-a întreprins în acest răstimp pentru hemofilici? Începînd din martie 1983, mai multe laboratoare din lume s-au preocupat de găsirea celor mai sofisticate formule de control privind calitatea produselor destinate hemofilicilor. Accentul a căzut însă pe inactivarea virusului hepatitei B care punea de asemenea multe probleme, iar rezultatele obținute au fost într-adevăr foarte bune. În cazul prevenirii contaminării cu SIDA, nu se putea acționa decît pe baza unei ipoteze destul de subțiri, pentru că la acea vreme nu exista certitudinea că boala se datorează unui virus.

În mai 1984, laboratorul american Travenol propunea, pentru a elimina riscurile contaminării, realizarea de produse pentru hemofilici din sînge provenit în mod exclusiv de la donatori de sex feminin. Biologii americani credeau pe atunci că femeile nu sînt atinse de această boală. Anii au trecut și, din nefericire au confirmat contrariul: SIDA este larg răspîndită atît printre bărbați, cît și printre femei.

AURORA POPESCU

(Va urma)

De ce atîta vulnerabilitate? (II)

● Discul intervertebral, un veritabil „călcîi al lui Achile". ● Înălțimea măsurată dimineața diferă de cea măsurată seara ● O soluție încă neconfirmată, disc-proteză ●

Demonstram într-un articol publicat nu demult că pe cît de robustă și sofisticată e coloana vertebrală, pe atît de mare e vulnerabilitatea ei și, proporțional cu aceasta, suferința noastră. O articulație deplasată, un nerv atins, un disc fisurat, un ligament desprins, un mușchi contractat, toate acestea reprezintă riscuri majore. Adesea la originea durerilor stă un disc uzat. Dar acest gen de îmbătrînire care se traduce printr-o deshidratare progresivă a discului poate să apară chiar de la 20 de ani. Pentru că, se grăbesc să susțină specialiștii, lucrul esențial pentru acest disc este apa. Hidratarea oscilează în funcție de vîrstă (fiind de 85 la sută la adolescenți și de 70 la sută la adulți), dar și în funcție de starea de oboseală a coloanei. Discul se deshidratează în timpul zilei, explică dr. Jean-Yves Maigne, reumatolog. Aceasta este explicația pentru care dacă într-o zi vă măsurați înălțimea dimineața și seara veți constata că cele două cifre nu concid. Seara veți fi cu aproximativ un centimetru mai mic. Îmbătrînit prematur, discul tolerează cu mai multă dificultate efortul și atunci îl transferă celorlalte structuri vertebrale. Căratul repetat al unor greutăți, statul mult timp în picioare dar și tutunul, alcoolul, unele substanțe toxice manipulate de cei ce muncesc în industria chimică sînt de asemenea factori implicați în uzura discurilor intervertebrale. Și chiar dacă durerile sînt uneori de o intensitate greu de descris iar complicațiile neurologice sau paraliziile vorbesc singure despre gravitatea lor, medicamente miracol nu există.

S-au îmbogățit în ultimii ani tehnicile chirurgicale ale coloanei. Cea mai recentă, nucleotomia constă în introducerea în disc a unui tub metalic pe care este montată un fel de freză destinată debarasării discului de hernie. Se studiază de asemenea posibilitatea înlocuirii discului cu o proteză. S-au și realizat primele intervenții chirurgicale de acest gen. Ele sînt însă prea recente pentru a putea fi evaluate.

Ceea ce accentuează constant specialiștii este faptul că discul intervertebral reprezintă un veritabil „călcîi a lui Achile" pentru coloana vertebrală. Un număr considerabil dintre suferințele coloanei nu au o cauză imediată, care poate fi identificată. „Dacă oamenii se servesc atît de prost de coloana vertebrală, constată dr. Claude Hamonet, este pentru că nimeni nu i-a învățat să o facă". Un copil din clasele primare transportă 5 zile din 7 ghiozdanul său ce cîntărește 5 pînă la 7 kg. Aceasta reprezintă 15—20 la sută din greutatea sa. Ori, spun specialiștii, o greutate mai mare de 10 la sută din greutatea corpului pune în pericol coloana vertebrală. Și tot elevii sînt obligați să stea la pupitre de dimensiuni arhaice, în poziții incomode, deși talia lor măsoară cu 13 cm mai mult decît cea a bunicii lor la aceeași vîrstă.

ECATERINA BĂTRÎNEANU

Întîmplări adevărate

Meandrele unei vieți

La 7 ani, Julian Thurston avea un talent deosebit ca fotbalist și era dotat de asemenea cu o frumoasă voce, fiind solistul corului școlii din Eastbourne, Anglia. Pasiunea sa însă era vioara.

În august 1982, Julian a început să se plîngă de dureri de spate. Mama sa, Jane a crezut că e vorba de o febră musculară, dar băiatul suferea din ce în ce

mai mult. Au început o serie de vizite la medici specialiști, dar nici unul nu reușea să stabilească diagnosticul, iar starea copilului se înrăutățea. În scurt timp a trebuit să abandoneze și sportul și vioara... și în cele din urmă, înainte de Crăciun, medicii au făcut cunoscut părinților că Julian avea o tumoră pe măduva spinării. Tumora se dezvolta comprimînd nervii brațelor și picioarelor și provocînd mari dureri. Nu se putea elimina tumora fără distrugerea măduvei spinării, așa încît pentru a-i opri dezvoltarea, singura cale era radioterapia, care la rîndul său ataca placa de creștere a organismului. Deși erau disperați, părinții s-au opus acestei metode.

Într-o bună zi, o prietenă a familiei a povestit că a citit într-o revistă de o intervenție chirurgicală reușită asupra unei tumori la măduva spinării, un caz similar cu al micuțului Julian. Era vorba de un băiețel din Denver (Colorado), care fusese tratat de dr. Fred Epstein, la spitalul universitar din New York, Manhattan. Doctorul extrăsese tumora datorită punerii la punct a unei tehnici complet noi.

Fără să precupețească nici un efort, deși oameni modești, părinții au intrat în legătură cu renumitul medic.

Aflînd cazul, profesorul Epstein s-a arătat dispus să-i ajute, renunțînd îndată la onorariile sale. Trebuia însă plătită spitalizarea. 7000 de dolari. Fără să stea pe gînduri, Pam Cradduck cea mai bună prietenă a familiei le-a oferit un cec cu suma necesară.

La 13 ianuarie 1983, Julian și mama sa se îndreptau către New York iar săptămîna următoare, mai precis la 20 ianuarie, ora 7, Julian era condus la sala de operație. Doctorul Epstein a efectuat operația cu ajutorul laserului, cauterizînd minusculele vase pe măsură ce înainta spre locul unde era fixată tumora. Niciodată nu văzuse una mai mare. Iscusitul profesor luă atunci aspiratorul chirurgical cu ultrasunete, un instrument asemănător unui banal creion, dar a cărui extremitate emite 26 de mii de vibrații pe secundă și începu să distrugă țesuturile tumorii, apoi să le aspire. Analiză la mocroscop, apoi continuă. Nu avea dreptul nici la cea mai mică eroare. O alunecare infimă putea produce paralizia permanentă a pacientului său. Milimetru cu milimetru tumoarea începu să dispară. La ora 15 operația era terminată, iar dr. Epstein epuizat, dar fericit.

Julian a rămas cinci zile la reanimare intensivă, iar laboratorul a confirmat că tumora era benignă. Ziua în care Julian a coborît din pat și a mers prin salon a fost cea mai fericită pentru mama sa, cu toate că pe umerii săi apăsa grija cheltuielilor care se ridicaseră la 20 de mii de dolari.

Urmărind îndeaproape cazul, dr. Epstein a decis să-l facă cunoscut opiniei publice cu ajutorul unei echipe de la televiziunea locală. Sindicatul taximetriștilor din New York, aflînd că Ron Thurston, tatăl lui Julian era șofer, își asumă sarcina cheltuielilor de transport, iar în Anglia asociații civice profesionale și școlare au colectat fonduri, prin vînzări și competiții, venind în ajutorul familiei. În cele din urmă au fost strînși 40 de mii de dolari, iar Julian a scris o sumedenie de scrisori de mulțumire numeroșilor donatori.

Reîntors acasă, Julian a urmat ședințe de kinesiterapie și a putut din nou să alerge, să joace fotbal, să înoate, ca și cum

nimic n-ar fi fost și mai ales să cînte la vioară. Patru ani mai tîrziu, datorită talentului său, Julian a primit o bursă de la un prestigios conservator și a devenit cel mai tînăr membru al orchestrei din Eastbourne.

Peste ani. Julian a simțit nevoia să mulțumească într-un fel anume doctorului Fred Epstein, așa încît anul trecut, cu puțin timp înainte de Crăciun a dat un concert cu cîntece de Crăciun la spitalul universitar din New York, dedicat profesorului care-i salvase viața și susținut în fața unui auditoriu format din personalul și pacienții spitalului.

Pentru Fred Epstein a fost cel mai frumos cadou pe care l-a primit vreodată.

Ingeniozitate și umor

Din tot felul de pantofi uzați prin cîteva lovituri de ciocan și cu multă imaginație, Dominique Bordenave dă la iveală figuri năstrușnice și nesperate, care capătă o nouă expresie în mîna artistului.

Creațiile sale au fost reunite într-o expoziție deschisă în perioada J.O. de la Albertville, încîntînd mii de vizitatori.

A salvat de la moarte 35 de persoane

În valea care adăpostește orășelul Borgo Val di Taro, numele lui Renzo Tagliavini este foarte popular. În cei 30 de ani de serviciu, ca salvator pe malul fluviului Taro, el a salvat de la moarte 35 de persoane. Despre performanța lui Renzo a aflat și un reporter al canalului 5 din Italia și l-a invitat la o emisiune specială intitulată „Adevărul". Cu acest prilej au fost invitați și cele 35 de persoane salvate de la moarte, pentru ca împreună cu Renzo să-și amintească întîmplările petrecute de-a lungul celor 30 de ani de serviciu. Evident, pentru că trecuseră pentru majoritatea celor invi-

tați un număr cam mare de ani de la cazurile semnalate mulți nici nu-l mai recunoșteau sau nu-și aminteau exact împrejurările în care au fost salvați. Pînă la urmă, memoria lui Renzo, implicit amănuntele relatate, au restabilit adevărul (așa cum cerea și titlul emisiunii). Iar emisiunea nu a făcut decît să crească respectul și popularitatea salvatorului.

Un copil chinuit

Într-un apartament din Villeneuve d'Ascq, Franța, Myriam, o fetiță de 12 ani trăia un coșmar. Mama sa, Jocelyne Dubois, în vîrstă de 31 de ani, în lungul șir de necazuri (decesul mamei, divorț etc) își pierduse curajul de a înfrunta viața și se lăsase pradă tranchilizantelor. Depresiunea punea tot mai mult stăpînire pe Jocelyne, care se văzu obligată să accepte spitalizarea și s-o încredințeze pe Myriam, pentru o perioadă, vărului ei Gilles și soției sale Sophie. Căsătoriți de puțin timp aceștia nu aveau copii și au acceptat cu bucurie să găzduiască fetița.

Foarte curînd afecțiunea și amabilitatea gazdelor s-au transformat în tot felul de persecuții. Myriam era privată de hrană, trebuia să absenteze de la liceu și purtările celor doi se dovedirâ de un sadism incredibil, fiind tot timpul tratată ca o sclavă și amenințată că nu își va mai revedea mama.

Alertată de o vecină, Jocelyne și-a recuperat fiica, iar Gilles și Sophie au ne-

gat totul, apoi au refuzat orice explicație.

Deși au trecut cîteva luni de la această tristă întîmplare, Myriam nu și-a regăsit încă zîmbetul..., Rămîne ca justiția să decidă asupra vinovăției acestui cuplu care a exercitat violență, sechestrare și lipsă de hrană față de o minoră.

FIRMĂ DE CONSTRUCȚII ROMANO-GERMANĂ angajează pentru lucrări în Germania : ingineri, maiștri și muncitori constructori, vorbitori de limbă germană, de preferință etnici germani, avînd vîrsta cuprinsă între 25 și 50 de ani. Plata în lei și valută.

Se vor testa cunoștințele profesionale și de germană

Relații la telefon : 13 34 26 între orele : 19–22

Este interzis să mori la ora 0,00!

La ora 0,00 adică fix la miezul nopții este interzis să mori. Și dacă se întîmplă așa, este de rău pentru cel trecut în neființă. Așa s-a întîmplat cu Luigi Ceroso, originar din Napoli, care s-a urcat în gara Santa Lucia pentru o călătorie cu trenul. La un moment dat s-a simțit rău, și-a pierdut echilibrul și căzînd s-a lovit puternic la cap. Era ora 23,15 și, la prima stație, Mestre, nefericitul călător a fost coborît din tren și transportat la spital. O cursă inutilă întrucît medicul de gardă, nu a putut decît să constate că, între timp, cetățeanul decedase. Evident că ignora misterele birocrației. A notat scrupulos toate datele victimei, dar la ora decesului a trecut ora 0,00. Oficiul comunal competent să rezolve pînă la sfîrșit toate problemele legate de acest caz, a decis blocarea tuturor actelor corespunzătoare, afirmînd că nu există ora 0,00 și că normal era să se treacă pe act ora 24 sau 0,01. În concluzie, decedatul a fost întors în celula frigorifică pînă la lămurirea situației.

Un cuplu inedit

Există în viață întîmplări aidoma basmelor. Un exemplu poate fi și istorioara lui Corentin, un băiețel de 8 ani, grav bolnav de inimă, căruia medicii i-au interzis orice efort, interzicîndu-i să se joace cu prietenii săi.

Corentin locuiește în orașul Le Hâvre, Franța, într-un cartier plin de verdeață și de păsărele. Într-o frumoasă zi de septembrie a anului trecut, micuțul stătea întins în patul său, cu fereastra ca-

merei deschisă. Deodată, o vrăbiuță a intrat în încăperea sa. Băiatul nu s-a mișcat. Vrăbiuța l-a privit și a ciripit de trei ori. Copilul a încercat să facă la fel. Vrăbiuța a țopăit pe loc ca și cum ar fi dansat. Ușor, ca să nu o sperie, Corentin s-a ridicat din pat, a închis fereastra, apoi a mers la bucătărie să caute pîine pentru „oaspete"... Noul venit a mîncat miezul, a cîntat și s-a așezat pe dulap. Din acea zi, Corentin și vrăbiuța, pe care a numit-o „Pîrluit", nu s-au mai despărțit. De ce nu pleacă vrăbiuța chiar dacă este lăsată fereastra deschisă ? Mister. „Pîrluit" preferă căldura apartamentului și compania lui Corentin. Cînd băiatul merge la școală, Pîrluit așteaptă cuminte în cameră, iar dacă fluieră de trei ori vine pe umărul său. Ca să se amuze, tatăl lui Corentin fluieră și el, dar Pîrluit se cuibărește mai tare lîngă gîtul lui Corentin fără a ridica măcar privirea. Se pare că numai copilul a pătruns tainele limbajului vrăbiuței.

verificati-vă cunostintele

VRĂJITORI, VRĂJITOARE ŞI MAGICIENI

Începuturile vrăjitoriei şi magiei se pierd în negura timpului, ele existînd chiar înainte de era noastră. Istoric, se menţionează, de exemplu, că în anul 32 î.e.n., triumvirii Octavian, Antoniu şi Lepidus, din antica Romă, au decretat alungarea astrologilor, ghicitorilor şi a profesioniştilor vrăjitoriei. Vrăjitoria a luat însă amploare, mai ales în Europa şi de-abia mai tîrziu în America, dar, deşi după secolul 18 ea s-a redus, continuă să existe încă, prin diverşi vrăjitori ai multor triburi primitive. După apariţia Inchiziţiei, în 1184, înfiinţată de Papa Lucius al III-lea şi împăratul german Frederik Barbarosa, a început însă o perioadă grea pentru vrăjitori, vrăjitoare şi magicieni, mai ales în timpul Evului Mediu şi al Renaşterii. Tribunalele inchizitorii au judecat şi condamnat vrăjitoria pînă prin secolul 17, de pe urma acestor procese murind mulţi, poate chiar nevinovaţi.

Şi acum, cîteva întrebări, legate de acest subiect :

1. Ce se înţelegea în trecut prin magicieni şi ce sens are acest cuvînt în secolul nostru ?
2. Cîte feluri de magii existau pe vremuri ?
3. Ce li se reproşa vrăjitorilor, vrăjitoarelor şi magicienilor de către tribunalele eclezastico-civile, ale Inchiziţiei ?
4. Care erau tehnicile folosite de vrăjitori, vrăjitoare şi magicieni ?
5. Care erau metodele de anchetă şi condamnările folosite de Inchiziţie ?
6. La cît se estimează numărul victimelor, bărbaţi şi femei, condamnaţi la moarte pentru vrăjitorie de Inchiziţie ?
7. Unde a avut loc procesul vrăjitoarelor din Salem ?

(Răspunsul în numărul viitor)

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Laserul

1. Laserele cu rubin sau gaz se compun dintr-un tub de sticlă, uneori destul de lung, chiar pînă la 3,5 metri. La extremităţile tubului se găsesc de o parte şi de alta, în interior, cîte o oglindă perfect polizată, formată din mai multe straturi, dintre care, unele dielectrice. Deasupra tubului se află o spirală, tot din sticlă, umplută cu gazul argon, la joasă presiune, în care au loc descărcări electrice, ca la firmele luminoase. Una din oglinzile de la extremităţile tubului dispuse la centru de o porţiune nemetalizată, circulară, prin care trec radiaţiile generate de laser. Ca urmare a impulsurilor luminoase generate de spirala de sticlă exterioară, umplută cu argon, au loc o serie de fenomene fizice în tubul interior, care a condus la multiple modificări a stării energetice a păturilor de electroni ale atomilor, acestea fiind iniţial excitate, pe nivele superioare de energie, urmate însă apoi de o revenire la starea energetică iniţială, prilej cu care se dezvoltă energie în exterior, sub formă de radiaţii.

2. Primul generator cuantic cu gaz (CO_2), de fapt un IRASER, a fost realizat în România în 1960, la Institutul de Fizică Atomică, de la Măgurele, de către un colectiv condus de profesorul Ion Agîrbiceanu (1907—1971), fiul scriitorului cu acelaşi nume, care şi-a făcut studiile la Universitatea din Cambridge, în Anglia. Tubul iraserului avea o lungime de 3,5 m şi genera radiaţii infraroşii cu lungimea de undă de 1 152,3 nanometri

3. Toate generatoarele cuantice emit radiaţii coerente cu o singură lungime de undă foarte stabilă şi concentrată sub forma unui fascicul care rămîne astfel chiar pînă la distanţe cosmice.

4. Generatoarele cuantice au găsit nenumerate aplicaţii în majoritatea domeniilor ştiinţifice, tehnice, industriale, cosmice etc. Nu pot fi înşiruite aici toate aceste aplicaţii dar, merită a fi menţionate : măsurarea foarte precisă a distanţei Pămînt — Lună ; perforarea fină a unor materiale greu fuzibile ; analize chimice performante ; realizarea de noi sinteze chimice ; tratamente medicale în oftalmologie (la glaucom), în neurologie etc., realizarea de picup-uri care nu uzează deloc discurile ; transmisia prin fibre optice a convorbirilor telefonice şi a emisiunilor de televiziune etc.

Ing. LIVIU MACOVEANU

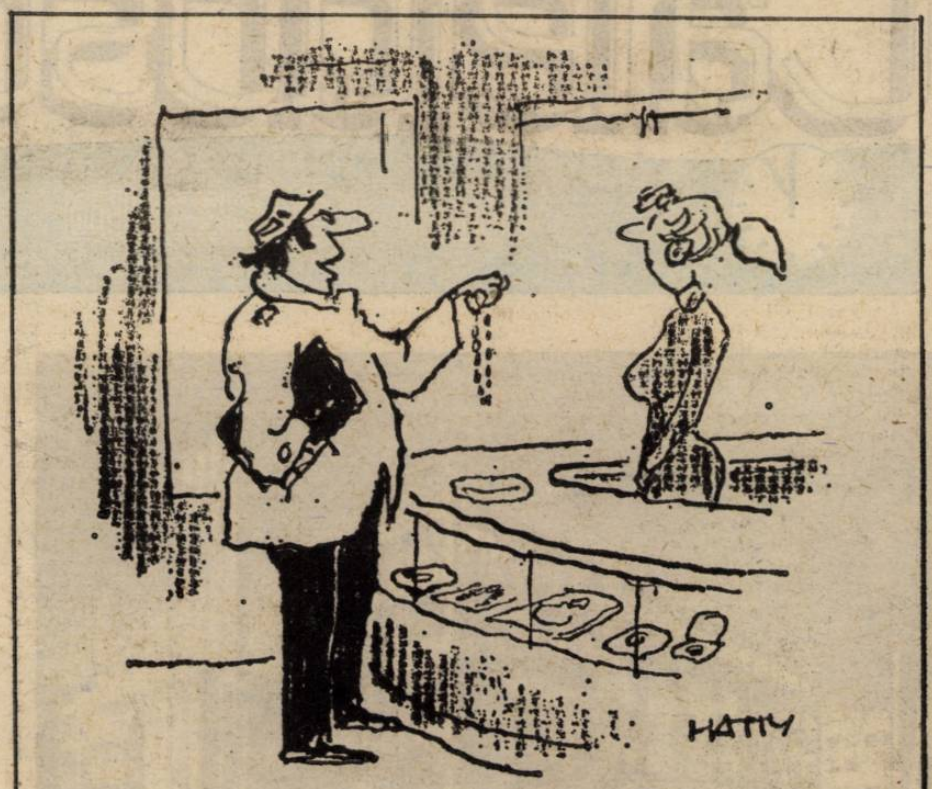

— Cam cîte salarii anuale poate să mă coste acest colier de perle din imitaţie veritabilă ?

O ENIGMĂ pe săptămînă

CRIMA ÎN POLIGON

In poligonul de antrenament al poliţiei se aflau sergenţii Robin, Dave şi Lawrence. Acesta din urmă este împuşcat mortal. Sergentul Robin declară : „Eu am tras doar două cartuşe, care se regăsesc după urmele de pe ţintă ; restul sînt în încărcătorul armei". Dave spune : „Toate cele şase cartuşe ale mele au lovit ţinta în acelaşi punct, lăsînd o singură gaură". Comisarul Kardin analizează armele şi fiecare ţintă în parte şi emite un mandat de arestare. Pe numele cui ?

RĂSPUNS LA PROBLEMA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Eroare fatală

Higins a fost surprins cînd Mark Swim a adus arma de pe care ştersese amprentele. Cei doi nu plănuiseră aşa ceva, de aceea Higins l-a acuzat pe Mark, dovedind că-l cunoaşte foarte bine. La confruntare el a căutat să repare situaţia, dar deja comisese o gravă eroare. Amîndoi erau complici.

ECVESTRĂ

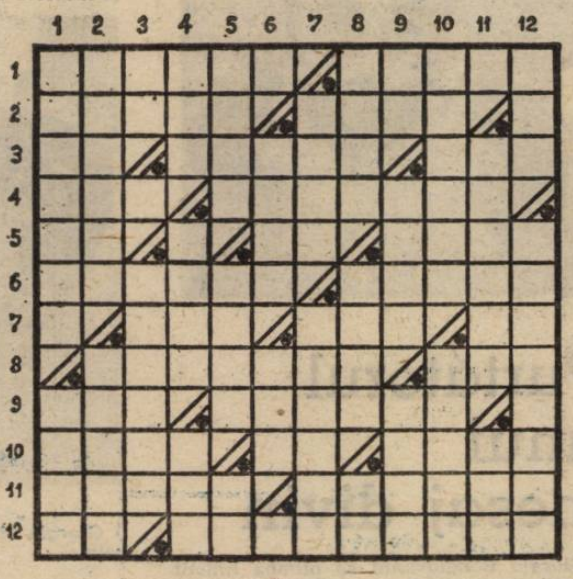

ORIZONTAL : **1) Cai specializaţi pentru viteză mare în mersul la trap (sg). — Sistem de creştere a cailor în libertate 2) Perechea de cai înhămaţi la oişte (sg). — Iapă de culoare cenuşie 3) În pază ! — Curea lată de la ham, care trece peste gîtul calului — Un cal în... oglindă ! 4) Puşă pe cal (var.) — Cal ce muşcă sau azvîrle din picioare 5) Ultimul căluţ ! — Frig, în cele din urmă ! — Lîngă stogoşă (reg.) 6. Trăsură de lux, trasă de mai mulţi cai — Nişte cai cu... şa în şapte! 7) Cai... îndărătnici ! — Un cal şi nimic mai mult! — Primii trăpaşi ! 8) Cal de prăsilă — „International Academy of Astronautics" (siglă) 9) Notaţie pentru baril — Cal sălbatic ce trăia în trecut în stepele de la est de Marea Neagră 10) Pana cocoşului (bot.) — În spatele căruţei ! — Aurora, zeiţa zorilor la indieni (mit.) 11) „Rudă" apropiată a calului — Cal iute, greu de struninit (pl.) 12) Rotaşul din dreapta ! — Călărie.**

VERTICAL : **1) Trasă de cai — Plantă leguminoasă 2) Nasture de alamă purtat în trecut, la cizme, de ostaşii din trupele de cavalerie — Cal nărăvaş 3) Cal dobrogean — Cureaua frîului pentru călărie 4) Cal negru sau roşcat cu pete albe — Om sărac (reg.) — Personaj din opera lui Caragiale 5) E tot un măgar — Salcîm (reg.) — Rece! 6) O porţie... la botul calului — Aşezare rurală 7) Cal cu părul galben-deschis (cel din coamă, din coadă şi de la extremităţile picioarelor fiind negru) — Peşte teleostean (pl.) 8) Stă lîngă cal la începutul jocului de şah — Geto-dac — Ionel Tudor 9) Ultimul călăuşar ! — Ţesătură străvezie de mătase — Nimb 10) Cal alb-gălbui (pl.) — La pas 11) A fi de faţă — Prefix pentru albine 12) Pom fructifer — Transport făcut cu căruţa trasă mai ales de cai.**

DICŢIONAR : ONIC, BBL, ARON, UCAS, AVAM, ACAŢ.

REMUS C. BUTĂNESCU
Sibiu

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

APE

ORIZONTAL : Rovan — Stoian — Amăriţi — Col — D — Lăcărie — BL — Ur — Minerali — Leca — An — Neit — Evu — Osar — U — A — Sătura — Oi — Ni — Cris — Cos — Ban — Ust — Chiuvetă — A — Alee — Itu — Arina — Sudori — Himera — Maniu

POŞTA REBUS

Sabin Condre — Criştioru de Jos : nu am putut reţine cele două careuri cu temă sportivă din cauza slabei densităţi tematice.... **Constantin Bran** — Solont : am reţinut, cu unele rezerve „Industria" dv. **Constantin Dumitru** — Buzău : bună „Hibernala" dv. Celelalte careuri nu mi-au parvenit... **Marian Mitroi** — D.T. Severin : multe trageri la temă cu „Terra, vita nostra". Am reţinut „Literatura". **Emanuel Tentea** — Dej : bune „Bucate" aţi pregătit ! Aştept şi felul doi : **Nelu Tiurean** — Blaj : „Călătorie pe meridiane" a intrat în portofoliul reţinutelor. **Cristina Oprea** — Bîrlad : „De ziua mamei" va apărea săptămîna viitoare.

MARIAN MINCULESCU

Test

BALANŢA

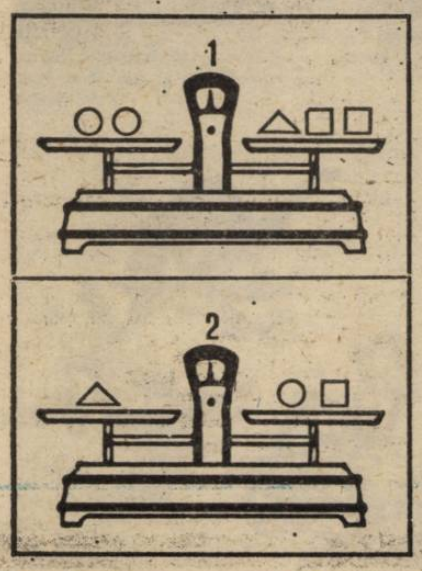

Cu cîte pătrate corespunde în greutate un cerc ?

(Soluţia în numărul viitor)

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT OPT DIFERENŢE

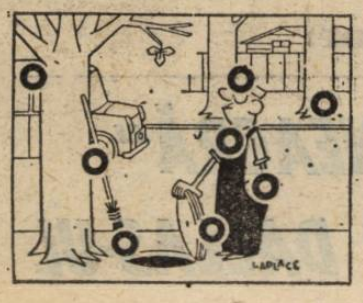

cînd ati rîs ultima oară

— Aî în casă o lipsă de 13 000 lei. Ce ai de gînd ?

— Nu mă pot hotărî, domnule inspector ! Să-i restitui ori să-mi fac autocritica ?...

★

— Şofer, te amendez pentru că n-ai becul roşu la stop.

— Ba am unul da e stins, domnule poliţist.

— Mai bine să n-ai nici unul, dar să fie aprins. Actele...

— Am impresia că îţi cam place să bei.

— Aşa e, domnule doctor ! Beau în fiecare zi o litră de coniac şi am început să văd şoareci albi.

— Trebuie să renunţi la băutură.

— N-ar fi mai bine să-mi iau o pisică ?

— Iubitule, care ar fi impresia ta despre mine dacă aş intra în legătură cu un extraterestru ?

— Ai scădea în ochii mei foarte mult.

— Nu te înţeleg draga mea ! Explică-mi !

— Simplu : ce mai poate însemna pentru mine un încurcă lume ca tine pe lîngă un încurcă-Univers ?

★

— Ce facem, şefule ? Magazinul e aranjat, mărfuri avem, dar clientele lipsesc.

— Nu-i nimic, vindem şi fără clientelă.

★

— Examinînd firele de păr foarte răzlete, ale unui client, frizerul îi zise :

— Ei bine, am impresia că lotiunea capilară, pe care v-am recomandat-o nu a avut efect.

— Nu, răspunse cu tristeţe cheliul Şi totuşi am băut deja şase flacoane.

Auzite şi pătite de DUMITRU VASI-ŞOIMOŞANU

Nr. 9 (1793) din 29 februarie 1992

Caleidoscop

magazin

PENTRU... PACE

„Va fi ca un înalt far aprins 21 de ore din 24". Cu aceste vorbe, un grup de locuitori din localitatea elveţiană Reinach, au montat cea mai înaltă candelă din lume. Mai precis are o înălţime de 5,72 metri şi cîntăreşte 42 de kilograme. O realizare deosebită cu care grupul de cetăţeni n-au urmărit să-şi înscrie isprava în „Cartea recordurilor", ci au dorit ca această candelă să însemne un simbolic mesaj de speranţă pentru instaurarea păcii în lumea întreagă, acuma cînd războiul curmă vieţi omeneşti chiar şi în Europa.

CLĂDIRE ULTRAMODERNĂ PENTRU POŞTĂ

Premiul german pentru Arhitectură pe anul 1991 a fost atribuit lui Margot şi Joachim Schürmann, din Köln. Cei doi au intrat şi în posesia sumei de 30 000 de mărci pentru proiectul premiat : desenarea şi asigurarea construcţiei biroului de distribuţie a poştei, situat în apropierea catedralei din Köln. Distincţia este atribuită odată la doi ani de societatea Ruhrgas AG din Essen şi de Camera Arhitecţilor Republicii. Construcţia cu şase nivele, în imagine, a fost realizată pe un schelet de beton armat. Spaţiile destinate activităţii însumează 11 000 de metri pătraţi şi sînt ordonate de o manieră concentrică în jurul unei curţi interioare cu o luminozitate excepţională.

Purtătorul unui mesaj divin

Giorgio Bongiovanni se plimba liniştit pe străzile oraşului sfînt Fatima, în Portugalia, cînd deodată i-au apărut pete de sînge pe mîini. Pentru acest italian, în vîrstă de 27 de ani, catolic convins, mesajul era clar şi divin : era voinţa creatorului şi fusese atins de suflarea acestuia. După părerea sa Christos îl alesese să trăiască calvarul crucificării. Era 2 septembrie 1989. De atunci, Giorgio afirmă că Isus nu-l mai părăseşte nici o clipă. El sîngerează zilnic, uneori cu suferinţe greu de suportat. Giorgio a întreprins cîteva călătorii în diferite colţuri ale lumii, evident acestea fiind pelerinaje sfinte. Considerîndu-se purtătorul stigmatelor lui Christos, el trebuie să predice mesajul acestuia în faţa maselor de credincioşi catolici ai planetei.

Oamenii de ştiinţă rămîn perplecşi. De la începutul secolului nu se cunosc decît aproximativ douăzeci de cazuri asemănătoare, fără a fi găsite cu adevărat explicaţiile convenabile. Lui Giorgio puţin îi pasă. De cînd a fost atins de „mila lui Dumnezeu" viaţa sa a devenit un lung şi laborios drum al crucii.

Giorgio sîngerează şi suferă „calvarul" zilnic.

Mîinile sale cu puţin timp înainte de hemoragie şi după.

Cum se iubesc!

„Îţi doresc toate cele bune dragă mamă" ! Sîntem siguri că acestea ar fi cuvintele micului cimpanzeu Tato (de la Parcul zoologic din Budapesta) pe care le-ar rosti mamei sale, Mila, dacă ar fi putut să-i vorbească. Şi pentru a o face să înţeleagă şi mai bine sentimentele sale de dragoste, micul Tato o trage cu delicateţe spre ea pentru a-i oferi un sărut. Mama Mila ştie desigur cît de mult o iubeşte Tato şi-i poartă o grijă deosebită. Cel mai emoţionant moment este acela cînd Mila primeşte fructe (mai ales banane) şi le împarte „frăţeşte" cu micul şi simpaticul său Tato.

TELEGRAME

● Psihooncologia există de mai multă vreme şi ea se ocupă de proiectarea pe plan psihologic a stării generate de boala canceroasă. Ea cercetează pe de o parte factorii care sub aspect psihic au un rol în apariţia bolii şi, pe de altă parte, interdependenţa factorilor externi (situaţii de stres, întîmplări negative din viaţă) care influenţează declanşarea maladiei.

● Şase din cei mai călduroşi şapte ani ai lumii au fost înregistraţi după anul 1980.

● „Marele Atlas din Rostock", aflat în posesia bibliotecii din acest oraş german, este a treia cea mai mare carte din lume. În lungime de 1,66 m şi o lărgime de 2,04 m atlasul conţine 32 de hărţi. Coperta în grosime de 2 cm, este confecţionată din lemn de stejar îmbrăcat în piele. Preţiosul atlas a fost realizat în 1664, la Amsterdam, de Kors Dierksen şi fiul său.

● Cel mai mic atlas din lume — 67 mm × 68 mm — se află în posesia Bibliotecii din Rostock. Miniatlasul este opera unei imprimerii litografice din oraşul-port Rostock şi datează din 1931. El conţine 26 reproduceri, colorate de mînă, ale ţărilor europene, ca şi ale Africii, Asiei şi Australiei. Fiecare din aceste hărţi nu depăşeşte ca suprafaţă un centimetru pătrat.

● Pentru a-şi face meseria, taximetriştii olandezi sînt nevoiţi să treacă o serie de probe. Nu pentru a demonstra că şi-au însuşit temeinic regulile de circulaţie, ci de a dovedi că cunosc temeinic regulile de... politeţe şi de bună purtare. Acest „model olandez" nu ne-ar strica nici nouă.

● Jogging-ul, înotul şi gimnastica aerobică sporesc numărul anilor de viaţă. Un studiu efectuat pe un eşantion format din 16 936 bărbaţi ce au urmat Colegiul Harvard în perioada 1916—1950 arată că exerciţiile de gimnastică adaugă cel puţin doi ani de viaţă.

● Vagoanele cu două nivele vor oferi o capacitate sporită de transport pentru trenul de mare viteză (TGV). Vor fi 540 locuri într-un vagon de etaj faţă de numai 400 în unul obişnuit, cu un singur nivel. Vagoanele cu două nivele vor putea rula şi cu viteza de 300 km/h, astfel ca viteza de croazieră a TGV-urilor pe rutele sud-est şi Atlantic se va mări de la 270 km/h la 300 km/h.

● Înlocuirea genelor defectuoase nu va întîrzia să devină monedă curentă. În anul 2010 — afirmă societatea pentru viitorul lumii — „fiecare familie va beneficia probabil de un asemenea tratament".

EURONEWS

Supremaţia canalului american de televiziune CNN, în timpul războiului din Golf, a incitat pe europeni, care au pus la punct un proiect de televiziune european de informaţie. Botezat „Euronews", acest „CNN european" va trebui să emită în anul viitor, difuzînd programe în cinci limbi (engleză, germană, franceză, spaniolă şi italiană), atît în toată Europa, cît şi asupra unei părţi din fosta Uniune Sovietică şi a ţărilor riverane la Marea Mediterană. Nouă canale de televiziune, oficiale la Uniunea europeană de radiodifuziune sînt asociate la acest vast program, care va putea fi urmărit, datorită cablului sau antenelor parabolice, în circa 23 de milioane de cămine.

Escapadă în plin aer

Această fotografie face parte din „Emotions bleues", un magnific album, care reuneşte cele mai bune clişee a patru fotografi francezi. În total două sute de imagini remarcabile atît din punct de vedere artistic cît şi sportiv. Poate vom avea prilejul să le privim cu ochii noştri.

Citiţi în numărul viitor:

„VĂDUVA NEAGRĂ" VREA SĂ UCIDĂ DALLAS-UL

Biblioteca judeţeană MUREŞ

magazin

SERIE NOUĂ – 44

ANUL XXV • Nr. 10 (1794) SÎMBĂTĂ 7 MARTIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

Cercetări la bordul navetei spațiale "Discovery"

3 O.Z.N.-uri la pîndă pe Calea Mosilor!

"Văduva neagră" vrea să ucidă Dallas-ul

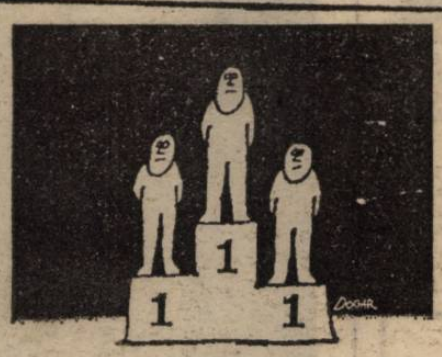

„Nimic n-are darul să-i
separe mai mult pe oameni
decît felul în care
ierarhizează valorile"

Vladimir Volkoff

music box

PALMELE-CA DOUĂ MICRORADARURI

program tv

Ni se transmite exact atît cît putem înțelege

Multe staruri au început cu... bateria

De obicei starurile din universul pop-rock fac parte din așa numita categorie a frontmanilor, soliști sau chitariști solo. Foarte adesea bateriștii rămîn în umbra lor de aceea am hotărît să vă aduc în prim plan cîteva nume celebre din show-businness care și-au început cariera muzicală ca baterişti : unul dintre cei mai populari este englezul **Phil Collins** care face parte din clasa „bateriștilor cîntăreți" avînd șansa de a „prinde" un grup mare, **Genesis.** Să continuăm cu așa zisul „sex slab", cu Suzy Quatro (vă spune ceva acest nume, nu-i așa ?) care încă de la vîrsta de opt ani „bătea" toba în formația tatălui său, **The Art Quatro Trio,** mai tîrziu stăpînea întregul set de tobe și abia la 20 de ani a progresat spre chitara bass... Vi-o imaginați pe **Mădonna** bateristă ? Așa-i că nu ? Aflați că în 1979 „Ambiția blondă" a avut acest rol în trupa prietenului său (de pe atunci...) **The Breakfast Club !** Niciodată nu voi uita glasul frumoasei **Karin Carpenter** care, din păcate, nu mai este printre cei vii... Și ea a început ca bateristă în trioul de jazz al fratelui său Richard iar, mai tîrziu, în toate discursurile duetului **Carpenters,** Karin era solistă și baterista. Cîștigase și trei premii Grammy...

Timmy T. pozînd așa cum place fan-ilor.

În trupa lui Prince este o „fată" care lovește tobele cu o atît de mare îndîrjire încît cu greu reușește să-și împiedice sînii să iasă din decolteul generos. Se numește **Sheila Escovedo** și a fost descoperită de George Duke. Tatăl ei este celebrul Pepe Escovedo, maestrul în percuție a grupului Santana... Voi continua cu bărbații și voi avea destule surprize constatînd că mari nume ale funk-ului și soul-ului au început absolut neobservați în spatele unui set de tobe : **James Brown,** supranumit The Godfather of Funk, înainte de a fonda **Famous Flames** a fost mult timp „tobosar" în diferite coruri religioase, iar **Barry White,** unul din cei mai atrăgători interpeți de soul, a fost baterist în duetul **Bob And Earl** în anii '60... **Marvin Gay** rămîne una din legendele muzicii soul, baladele sale l-au făcut zeu în ochii miloanelor de admiratoare. A debutat ca baterist în trupa lui **Stevie Wonder,** cîntînd apoi cu Smokie Robinson și celelalte staruri ale casei Motown în albumul **The Miracles.** Din păcate, după o aventură amoroasă, se ceartă cu tatăl său (pastor) acesta trimițîndu-l în Rai (la propriu) cu „ajutorul" unui revolver. Era 1 aprilie 1984. Nu e nici o păcăleală ! **Joe Cocker** a fost bateristul grupei fratelui său acest fapt părîndu-i-se prea obositor, a preferat să lucreze ca instalator pînă au apărut **Beatles-ii** cu al lor **With A Litte Help From My Friends.** Urmarea se știe... **Eddie Van Halen** a început și el în spatele tobelor în timp ce fratele său Alex cînta la chitară. Apoi au schimbat instrumentele și... au intrat în istorie !

music box

Rubrică realizată de MARIAN MINCULESCU

TOLBA CU SCRISORI

PETRONELA R. (?) — Pitești, dorește să corespondeze cu fani ai lui Jason Donovan. Îi puteți scrie pe adresa : str. Exercițiu, bl. D 15 sc. B, ap. 11, Pitești, cod 0300, Argeș.

CRISTIAN SÎRB — Ineu : am primit scrisoarea. Ți-am scris...

SIMONA ȘTEFANI — București, str. Liviu Rebreanu nr. 12, bl. A3, sc. 5, et. 4, ap. 65, sector 3, dorește să corespondeze cu admiratorii duetului suedez Roxette.

DANIELA BOROȘ — Tulcea : 1) puțină răbdare cu Skid Row 2) urmărește Poșta Rebus O.K. ?

MARIUS POP — Ploiești : jale mare cu benzile de magnetofon ! În București se mai găsesc, pe ici pe colo, benzi ORWO (1000 lei bucata) și AGFA (1400—1500 lei). A sosit timpul să-ți vinzi magnetofonul și să te reprofilezi pe casete. Rentează...

EMA CORODEANU — București : 1) în curînd, alte informații despre Al. Jarreau (discuri nu am, le-am ascultat la un prieten...) 2) celelalte LP-uri îți stau la dispoziție 3) Ema o roagă pe Andreea Petcu să-i scrie pe adresa : str. Izvorul Mureșului nr. 1, bl. D 5, sc. F, ap. 52, sector 4, cod 75385.

ALINA BÎRCĂ — Brașov : nimic nou despre Metalica.

VASILE NEGOIȚĂ — Ploiești : despre Prince, George Michael, Depeche Mode s-a tot scris, astfel că n-aș putea face decît unele variațiuni pe aceeași temă... 2) în curînd voi prezenta și albumul „Emotions". 3) urmărește revista...

DORIS IRIMIE — Bistrița : n-am uitat-o pe Whitney Houston. Te vei convinge, în curînd, de asta...

Albumul săptămînii

Live Your Life Be Free — BELINDA CARLISLE

După ce în decembrie '91 vă anunțam apariția primului single de pe cel de-al doilea LP al **Belindei** (primul LP fiind Runaway Horses) iată acum prezentarea întregului album : durata — 45 minute, conține 11 piese. Trebuie să vă spun că în acest LP Belinda a cam bătut pasul pe loc, preferînd să continue linia melodică a mai vechilor ei hituri **(Heaven Is A Place On Earth, Summer Rain, Runaway Horses, La Luna)** astfel că majoritatea pieselor componente ale acestui album seamănă între ele... Începem, deci, cu melodia titlu care este, categoric, cea mai bună din cele 11. **Do you Feel Like I Feel ?** este întrebarea pe care o pune Belinda în cea de-a doua melodie iar „jumătate din lume" — **Half The World** (titlul celei de-a treia piese) îi răspunde — Oh, yes ! După acest slow (singurul de pe disc) urmează o „bucată" ritmică (apropiată de reggae) **You Came Out Of Nowhere** care precede cea mai săltăreață piesă a albumului, **You're Nothing Without Me** (tranșant titlu, nu-i așa ?!). Piesa următoare ne aduce în prim plan chitara electrică, instrument care reușește să dea o tentă de culoare melodiei, destul de monotonă altfel, **I Plead Insanity.** A șaptea compoziție este cenușie **(Emotional Highway)** și a fost creată, parcă, pentru a evidenția melodicitatea următoarei piese a albumului, **Little Black Book,** a doua ca valoare de pe acest disc... Monotonia revine, cu înverșunare, în **Love Revolution,** cea mai slabă compoziție și dacă n-ar fi fost utilmele două piese care să-mi mai îndulcească amarul... Cele două melodii se intitulează **World Of Love** și **Loneliness Game.** Ce-aș mai putea să vă spun despre acest album ? Putea fi și mai rău...

TOP-TEN MAGAZIN

Bine v-am găsit la o nouă întîlnire cu topul nostru ! Avem trei piese noi aduse de primăvară, trei melodii sprințare care vă vor plăcea cu siguranță... Deci :

10. Cu regret, ne vom despărți săptămîna viitoare de **Genesis** cu al lor **No Son Of Mine,** o melodie nici prea-prea, nici foarte-foarte.

9. **Don't Let The Sun Go Down On Me** intră în eclipsă totală de soare și va împărtăși, se pare, soarta piesei precedente. Ce ziceți, **Elton John** și **George Michael** ?

8. **Prince** urcă două locuri cu **Diamonds And Pearls...**

7. ... în timp ce **Mariah Carey** coboară două cu **Slow-ul Can't Let Go.** Pe **21 martie vă voi prezenta LP-ul.**

6. Noi intrări, **Twilight Zone** interpretată de duetul olandez **2 Unlimited,** o „zonă crepusculară" foarte săltăreață, o „zonă" în care toată lumea „ride, cîntă și dansează".

5. Se putea un top fără **Michael Jackson ?** Așa-i că nu ? Este vorba de cel de-al doilea single **„Remember The Time",** new entry care înlocuiește pe **Black Or White...**

4. **KLF** coboară un loc cu **Justified And Ancient...**

3. ... pe cînd tînăra interpretă americană **Shanice** intră direct pe poziția a treia cu **I Love Your Smile.** În curînd, veți afla date despre acest nume nou...

2. **Colour Of Love** pierde locul întîi, dar **Snap** nu renunță la luptă...

1. ... care a fost cîștigată, deocamdată, de **Color Me Badd** cu **All For Love.**

FLICȚE

Terminator 2

Se spune că este cel mai scump film din istoria cinematografului, de data asta se spune, chiar se vede și se aude. După **Total Recall,** din 1990, **Arnold „Schwarzy"** a trecut în altă dimensiune : la un cinema

niciodată văzut, debordînd de atîtea efecte speciale, de mașini infernale, curse de urmărire, totul pe un fond îndrăcit de rock, bune sentimente, erotism bodybuilding (aluzia este evident la corpul Lindei Hamilton). Pe scurt, T2 cum i se mai spune de obicei este un film de referință, evident în seria filmelor comerciale. Deși este ceva mai mult decît un vulgar film s.f., T2 este o „operă, o tragedie futuristă, și, sub aspectele violente, o frumoasă odă închinată păcii". Așa o fi...

Jamie, o fată care-și iubește părinții

Rămînem în lumea filmului pentru a vă spune cîteva cuvinte despre **Jamie Lee Curtis,** nimeni alta decît fiica lui **Tony Curtis (Unora le place Jazz-ul,** vă mai aduceți aminte, nu ?) și a Janettei Leigh. Din 1988, după exuberatul film **Fish Called Wanda,** Jamie a dispărut pur și simplu de pe ecrane, asta după ce jucase și în vreo șase filme de groază, fiind numită „regina urletelor" ; motivul invocat : nu i s-au mai propus scenarii incitante. Alt motiv, poate ceva mai important al dispariției sale de la Hollywood fiind că ea dorește să se ocupe mai mult de fi-

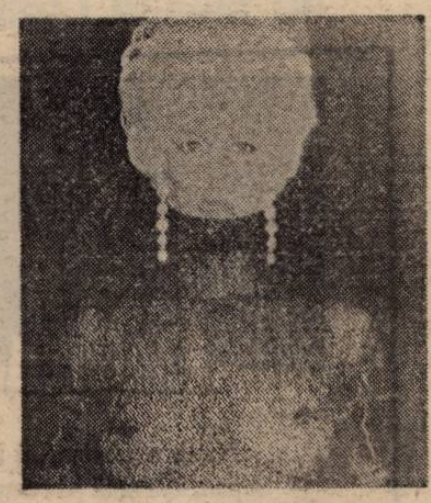

ica sa adoptivă, Annie, de 4 ani. Iat-o că revine acum, la 32 de ani, mai atrăgătoare ca niciodată, în comedia **My Girl,** unde joacă alături de Dan Aykroyd și Macaulay Culkin, puștiul de 10 ani despre care v-am mai vorbit și care e deliciul Hollywood-ului. Dar visul lui Jamie Lee Curtis este altul : acela de a-i vedea reuniți pe părinții ei, în serialul său de televiziune **Anything but Love** care are mare succes în SUA. „Au divorțat pe cînd aveam 3 ani. A-i face să joace împreună ar fi reușita vieții mele", explică tînăra actriță din imagine.

Rubrică realizată de
GEORGE CUȘNARENCU

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALĂ „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :
Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRÎNEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Imprimeria „CORESI" — București.

Administrația „Editura Națională S.A." SERVICIUL DIFUZARE : 18.24.27

Redactor șef : DUMITRU FILIP
Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrîneanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).
SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele și fotografiile nepublicate nu se înapoiază.

CERCETĂRI ÎN SFERA MICROGRAVITAȚIEI LA BORDUL NAVETEI SPAȚIALE „DISCOVERY"

Aventura „cargoului spațial" Discovery a debutat la 22 ianuarie a.c., la Cape Canaveral, cu o oră întîrziere față de termenul fixat. Amînarea decolării s-a datorat, între altele, dificultăților neprevăzute datorate pilelor care aprovizionează naveta cu electricitate. Detectarea panei intervenite a necesitat și efectuarea unor teste suplimentare, pentru a putea fi siguri de fiabilitatea sistemului. După decolare, astronauții aflați la bordul navetei au avut la dispoziție mai puțină electricitate. Și conținutul de oxigen al cabinei de pilotaj nu a fost cel normal, după ce astronauții și-au luat locurile lor în navetă. El depășea norma admisă. La 510 secunde de la desprinderea de sol a navetei, propulsorul principal a fost oprit, iar cîteva secunde mai tîrziu „cargoul spațial" s-a separat de uriașul rezervor cu carburant.

A trecut o lună de la primul zbor din acest an al unei navete spațiale, dar ea continuă să se mențină în actualitate datorită succesului înregistrat la absolut toate capitolele. Această misiune a fost denumită IML-1, (International Microgravity Laboratory — 1) iar experiențele întreprinse pe durata zborului au fost patronate de N.A.S.A., Agenția Satială Europeană (ESA), germană (DARA), franceză (CNES), canadiană (ASC) și japoneză (NASDA). Experiențe comune în sfera microgravitației vor fi realizate și în cadrul altor misiuni IML. Este vorba, neîndoios, de experiențe de microgravitație ce vor avea loc la bordul navetelor spațiale, ele fiind consacrate cercetării fundamentale. Se urmărește să se ajungă la „izolarea", mai bine zis la înlăturarea unor anumite efecte, care, din păcate, au efecte negative asupra procesului fabricării diverselor materiale, alterîndu-le calitatea. Este cazul cristalelor foarte pure. Oamenii de știință sînt interesați în a cunoaște modul în care se desfășoară procesele biologice, înlăturîndu-se cît mai mult cu putință influența gravitației terestre.

Demn de subliniat este faptul că la bordul navetei „Discovery" s-a aflat laboratorul spațial european „Spacelab". Timp de o săptămînă, doi astronauți (unul specialist în domeniul materialelor, iar celălalt expert în biologie) au lucrat cu multă rîvnă și pasiune. Atari experiențe întreprinse în Cosmos în vederea obținerii de materiale cu calități superioare, care pe Pămînt, din cauza gravitației, sînt practic imposibil de realizat, sînt subvenționate de multi ani de către puterile spațiale. Dar și de alte state interesate în acest domeniu de preocupări. Pentru a se ajunge la reușita unor astfel de experiențe, oamenii de știință au fost nevoiți să facă apel la creativitatea lor, pentru a putea pune la punct procedee îndrăznețe. Cele mai puțin costisitoare dispozitive necesare „metalurgiei cosmice" s-au dovedit a fi turnurile pentru căderea liberă. Un astfel de dispozitiv funcționează la Brême, în Germania. În respectivul turn, înformează la Tribune d'Allemagne, se află un recipient metalic cu o înălțime de 110 m, în care se pot asigura timp de patru secunde și jumătate, condițiile lipsei de gravitație cu ajutorul unei capsule aflată în cădere liberă. Capsulele care se pot desprinde din baloane care navighează la o distanță de 40 km de Terra permit și ele obținerea lipsei de gravitație timp de 60 de secunde. Același rezultat se poate înregistra și în zborul unui avion pe o traiectorie parabolică.

Creșterea duratei microgravitației la mai multe minute este posibilă gratie pachetelor experimentale. Din păcate însă, nici unul din aceste procedee nu a permis realizarea lipsei totale de gravitație. Este limpede, deci, că în orice situație mai rămîne un „rest" de gravitație. Datorită acestui adevăr incontestabil, agențiile spațiale preferă să-și realizeze experiențele în condiții de microgravitație.

Experiențele ce au avut loc la bordul lui „Discovery" au impus diverse grade de microgravitație. Ele au fost repartizate în trei grupe. În primele două zile ale zborului navetei, cei șapte astronauți — Ronald Grabe (comandant), Stephen Oswald (pilot), William Readdy, Norman Thagard și Dave Hilmers (specialiștii misiunii), Roberta Bondar (neurolog canadian) și Ulf Merbold (primul german care participă pentru a doua oară la o misiune spațială, reprezentant al ESA) — au examinat maniera în care ei se adaptează la condițiile spațiului extraterestru. În aceste prime zile au existat și preocupări în sensul urmăririi îndeaproape a proceselor de obținere a cristalelor, a creșterii plantelor și celulelor în condiții de microgravitație. Timp de trei zile astronauții au fost nevoiți să se deplaseze în interiorul „cargoului spațial" cu cea mai mare grijă, pentru a nu perturba desfășurarea experiențelor științifice. În ultimele două zile ale reușitei, astronauții și-au putut permite luxul de a se deplasa în navetă după cum au dorit, fără a mai fi terorizați de ideea că ar putea face zgomote lovindu-se de diversele aparate. Activitățile „celor șapte" în Cosmos au fost înregistrate pe peliculă cu ajutorul unei camere de luat vederi IMAX. Imaginile realizate cu filme IMAX sînt de trei ori mai mari decît cele de 70 mm care sînt utilizate la proiectia filmelor pe marile ecrane. Filmele IMAX sînt proiectate numai în săli special amenajate, astfel că cel care privește imaginile va avea impresia că se găsește în centrul evenimentelor.

Participarea germană la misiunea „Spacelab" a fost remarcabilă. S-au executat un număr de șapte experiențe. Deosebit de relevant s-a dovedit a fi experimentul destinat aflării modului de influențare a razelor cosmice asupra organismelor vii. „Cobaii" au fost ouăle de „phasme", insecte care împrumută culoarea frunzei pe care stau. S-a încercat să se descopere modul în care ființele unicelulare, care nu au nici un receptor de gravitație, sînt în măsură să înregistreze, totuși, informațiile de acest fel. În beneficiul Universității din Frankfurt s-au efectuat cercetări pentru a se afla cum se desfășoară în Cosmos creșterea sporilor de bacterii. Pentru alte centre universitare germane s-a lucrat în direcția obținerii cristalelor pure. În Cosmos există condiții foarte favorabile realizării unor materiale și preparate unice. Chiar și prin aplicarea studiilor cosmice necesităților terestre, progresul în planul calității și al nivelului producției civile ar face pași importanți.

Călătorii cu 500 km la oră cu Transrapidul

Lucrările de construcție a trenului cu sustentație magnetică vor începe în Germania în anul 1995. Prima linie va lega orașele Hamburg și Berlin, iar cel mai tîrziu în anul 2000 călătorii vor putea sosi la Berlin cu noul tren magnetic, ce va atinge viteza record de 500 kilometri la oră, relevă „Mannheimer Morgen". Se apreciază că, datorită unificării Germaniei, traficul de mărfuri est-vest va cunoaște o creștere spectaculoasă spre anul 2000, fapt care servește de minune ideii Transrapidului. Numărul pasagerilor care vor utiliza noua linie Hamburg—Parchim—Berlin este estimat la 16 milioane pe an.

Transrapidul circulă din 1984 pe un circuit de numai 31 de kilometri lungime, la Emsland (landul Saxonia Inferioară), totalizînd pînă în prezent 110 000 kilometri parcurși. Viteza maximă atinsă a fost de 435 kilometri la oră. Partizanii Transrapidului argumentează că s-a pierdut deja mult timp pînă la punerea în circulație a Bundesbahn-ului (ICE)-tren de mare viteză, și că trebuie evitată cu orice preț o nouă eroare de acest fel. Pe de altă parte, experiența dobîndită pînă acum de pe urma exploatării Bundesbahn-ului a arătat că au fost înlăturate toate îndoielile legate de comportamentul trenului magnetic pe timpul iernii, protecția sistemului electronic împotriva trăsnetului, aerodinamica în tunele și la întîlnirea a două trenuri. Un alt atu al Bundesbahn-ului este acela că nu este mai zgomotos decît un minibus cînd circulă cu viteza de 250 kilometri pe oră.

De la începutul anilor '70, ministerul cercetărilor a alocat 1,6 miliarde de mărci pentru dezvoltarea trenului cu sustentație magnetică. În prezent se prevede alocarea sumei de 360 milioane de mărci pînă în anul 1995 pentru ameliorarea sistemului. Costul realizării liniei Hamburg—Berlin este apreciat la 7,5 miliarde de mărci. Trenul magnetic nu-i va face concurență celui de mare viteză (ICE), ci îl va completa în mod fericit, planurile alcătuite pentru anii '90 în legătură cu ICE nesuferind nici o modificare din cauza Transrapidului.

Tendința actuală de dezvoltare a transporturilor germane este clară : alături de calea ferată tradițională, autostrăzilor, căilor fluviale și aeriene, va fi acordată prioritate Transrapidului. Această decizie are o deosebită importanță dacă o privim prin prisma influenței pe care o exercită în domeniul tehnologiilor de vîrf : germanii au un avans de cîțiva ani asupra japonezilor în ce privește trenul magnetic și trebuie să și-l mențină. Din momentul în care va fi dată în exploatare linia de referință Hamburg—Berlin, industria germană va putea exporta sistemul în lumea întreagă. Linia rapidă Mannheim—Stuttgart a fost întîrziată din mai multe cauze minore. Același lucru va trebui evitat cu orice preț cu ocazia realizării proiectului Transrapidului. Trenul magnetic, ce va circula cu o viteză de 500 kilometri la oră, prezintă și avantaje ecologice. Împreună cu ICE-ul, Transrapidul va face ca numeroasele linii aeriene interne, naționale, să devină superflue, ceea ce va fi extrem de profitabil pentru mediul înconjurător.

ȘERBAN FILIP

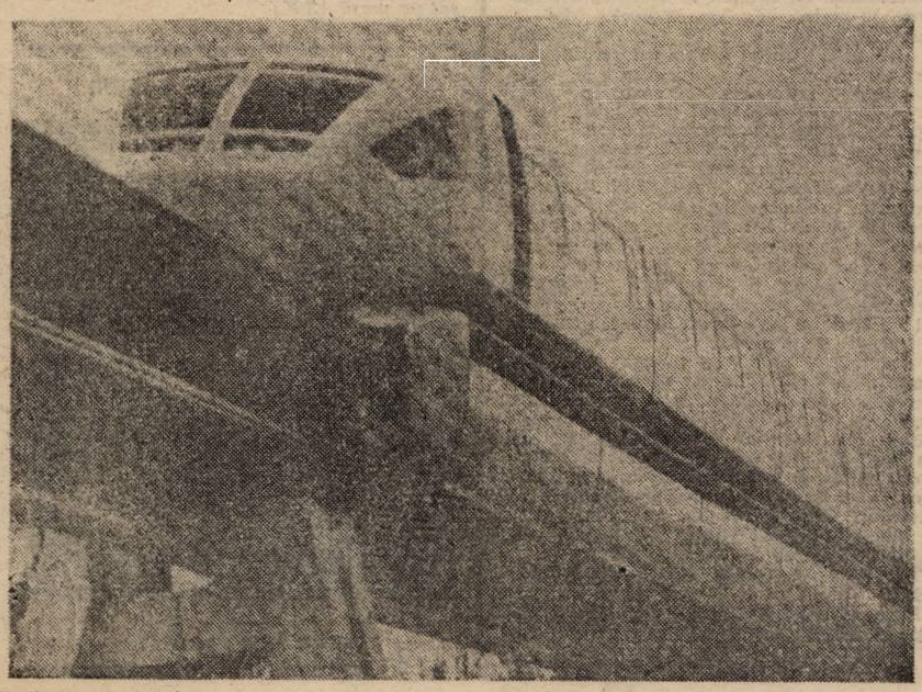

enciclopedie

MISTERELE TORNADEI (II)

Recent o tornadă puternică a făcut ravagii și într-unul din satele din vestul țării noastre.

Mecanismul formării norului continental și al coborîrii trombei este în general explicat printr-o serie de ipoteze plauzibile acceptate. Enigmatică rămîne însă explicația faptului că deși tornada ca formație independentă se deplasează pe pămînt cu o viteză de 40—60 km/h, coloana de aer din interiorul ei înregistrează viteze uriașe ale masei de aer în rotație care potrivit unor măsurători efectuate ating 500 km/h. Cu toate acestea orificiile fără fisuri marginale perforate de jetul de aer în sticlă, despicarea în mii de așchii a tulpinii copacilor și alte asemenea fenomene susțin presupunerea că deseori viteza reală din interiorul tornadei este mult mai mare. Continuă să rămînă inexplicabil fenomenul anulării vitezei la granița dintre coloana de aer în rotație riapidă și atmosfera înconjurătoare.

Toate aceste manifestări și efecte caracteristice nu se regăsesc în ecuațiile cunoscute ale hidrodinamicii care descriu circulația lichidelor și gazelor.

Studiul „anatomiei" tornadei a sugerat oamenilor de știință și metodele de combatere a acestui fenomen meteorologic. Astfel, un procedeu eficace îl constituie atacarea norului generator de tornadă cu reactiv special care să producă condensarea vaporilor de apă și transformarea lor în ploaie. „Administrarea" acestui reactiv se poate face supunînd norul unui „tir" dirijat dintr-un avion, metodă folosită și pentru combaterea norilor producători de grindină.

O altă metodă propusă constă în desprinderea trombei de norul care întreține vîrtejul de aer. Acest lucru se face printr-o explozie produsă în zona joncțiunii dintre vîrtej și nor. Explozia se poate realiza cu ajutorul unei mine care produce dezagregarea trombei de aer. Antrenarea minei pînă în zona unde trebuie să se producă explozia o poate face chiar coloana de aer în mișcare prin efectul de absorție pe care îl produce.

Specialiștii consideră că aspectele teoretice privind acțiunea fenomenului tornadei pot să fie folosite la realizarea unor tipuri noi de aspiratoare, a unor instalații de încărcare —descărcare și transport a materialelor pulverulente, a unor mașini de recoltat bumbacul și a altor utilaje similare.

Dr. ing. MIHAI CONSTANTINESCU

Nr. 10 (1794) din 7 martie 1992

incursiune în paranormal

NI SE TRANSMITE EXACT ATÎT CÎT PUTEM ÎNȚELEGE

În episodul anterior al traducerii din cartea „Punctul de lumină" a scriitoarei elveţiene Silvia Wallimann, traducere datorată doamnelor Felicia Gicovan şi Eva Forika, din Ocna-Mureş, Judeţul Alba, se făcea demonstraţia dominării în sens pozitiv, de către un spirit sau chiar de către Divinitate a unuia din marii filozofi ai lumii antice — Socrate. În fenomenele paranormale, de-a lungul timpurilor astfel de „relaţii directe", revelate bilateral, se întîlnesc în mod frecvent. Dar nu numai în lumea înţelepţilor. Poate că tocmai înţelepţii vorbesc mai puţin despre aceste legături. Motivul ? Se pare că incredibilitatea scontată şi neputinţa de a demonstra „concret" ce se întîmplă îi fac pe înţelepţi să-şi tăinuiască experimentele. În fine, încheiam episodul anterior cu o afirmaţie a Silviei Wallimann uşor stresantă, dacă nu chiar înfricoşătoare : „... morţii care sînt încă în întuneric, din cauza unor păcate săvîrşite cîndva, caută disperaţi ajutor la oameni".

În continuare, Silvia Wallimann reţine un exemplu dintr-un experiment efectuat de ea însăşi :

„Într-o şedinţă s-a prezentat plîngînd o rudă al cărui suflet nu era încă la lumină şi a confirmat că, din cînd în cînd, caută ajutor la ruda sa. Am observat apoi că acest participant cădea de multe ori în stare depresivă, pentru el inexplicabilă. El mi-a confirmat acest lucru şi mi-a povestit că această tristeţe îi apare atît de brusc şi de surprinzător încît el însuşi se întreabă în acele momente cît va dura starea apăsătoare. Mentorul meu spiritual a explicat cum cîmpul de vibraţii a celui ce caută ajutor se apropie atît de mult de participant încît declanşează această tristeţe neintemeiată care poate fi înţeleasă ca un flux deranjant în circulaţia de energie a omului respectiv. Cînd mentorul meu spiritual a asigurat sufletul nefericit că va primi ajutor, a mulţumit într-un mod impresionant şi şi-a luat rămas bun. De atunci vizitatorul meu s-a eliberat de apăsarea interioară.

Trebuie să vorbesc aici — continuă Silvia Wallimann —, despre cel mai important mentor al fiecărui om, care e numit şi „portar". Lui i se atribuie o funcţie foarte specială, de pază a omului, de obicei pe durata unei evoluţii a omului respectiv. Bineînţeles că unui om cu un nivel foarte evoluat de conştiinţă i se cuvine alături un „păzitor" care stă pe o treaptă potrivită a-l putea ridica pe scara evoluţiei. „Portarul" păzeşte evoluţia sa spiritual-sufletească şi împiedică faptul ca experienţele de viaţă să-l devieze prea mult de la scop. El reglementează totodată ajutorul altor mentori.

În numeroase şedinţe în care am aruncat o privire în lumea spirituală, am constatat mereu că unui participant i se transmite exact atît cît poate înţelege, accepta şi prelucra conform nivelului său de conştiinţă. În funcţie de înţelegerea interioară pe care o are fiecare om în legătură cu existenţa lumii spirituale, i se poate da ajutor nu numai pentru nevoile cotidiene, ci şi pentru acelea ale evoluţiei spirituale.

Sînt deosebit de fericită cînd pot să-i spun participantului numele propriului său mentor spiritual. Cînd, în sfîrşit, în meditaţiile sale, el se străduieşte să stabilească un contact, el va putea după un timp să-şi dezvolte organul, antena cu care simte sau recepţionează prezenţa mentorului spiritual, vibraţiile sale speciale şi chiar să facă schimb de idei. În funcţie de nivelul de evoluţie interioară a fiecăruia, este posibil ca mentorul să fie chiar văzut în meditaţii.

Am prezentat deja în alte cărţi greutăţile întîmpinate pe calea mea de evoluţie pînă aici. Astăzi îi sînt foarte recunoscătoare mentorului meu spiritual pentru că stă lîngă mine la toate şedinţele de meditaţie. El are grijă, de exemplu, ca aceste şedinţe care mă solicită încă destul de mult să nu mă suprasolicite din punctul de vedere al sănătăţii. El fixează de obicei şi durata unei şedinţe şi-mi pretinde s-o întrerup de îndată ce mi-ar putea dăuna sănătăţii o prea îndelungată stare de transă".

Începînd cu numărul următor al revistei, vom insera un serial care-şi propune de data aceasta o „privire" ştiinţifică asupra unor fenomene paranormale. În speţă, va fi vorba de „Omul — fiinţă energetică, Profeţia". Interlocutorul nostru, inginerul Silviu Georgescu, din Bucureşti, ne spune, într-un argument la analiza pe care o face, următoarele :

„Nutresc convingerea că afirmaţiile mele vor fi citite de acei oameni care au pătruns în unele aspecte ale parapsihologiei, prin sufletele lor sensibile şi sincere, care cred în senzaţiile lor, încercînd să şi le explice. Ştiu că ei vor să discute cu cineva, să încerce să clarifice întrebările ce-i frămîntă sau să facă cunoscute nişte adevăruri pe care le-au descoperit. De cele mai multe ori se feresc, pentru că s-au lovit de risetele ironice ale celor din jur, sau de explicaţiile vehemente şi declamatoare date de cei ce cred în puterea logicii. Aceşti sensibili vor să-şi confirme senzaţiile pe care le simt adevărate, pentru că, în afară de aspectul real, surprins de conştientul nostru, trebuie să fie şi altceva, care să dea o continuitate, un sens vieţii..."

ION ŢUGUI

Punţi către lumea de dincolo

ERA ÎNSUŞI VÎNTUL, RÎUL DE ARGINT, ÎNTR-O DRAGOSTE TOTALĂ, INFINITĂ...

Stan Grof, psihiatrul praghez pe care tragedia Cehoslovaciei din 1968 îl surprinde în SUA şi îl determină să nu se mai întoarcă acasă, este într-o adevărată cursă contra cronometru pentru a înţelege, a explica, a vindeca. Lucrează la spital, clasifică simptome şi situaţii, ţine conferinţe. La una din acestea, în 1972, la Harvard, participă şi o mai veche cunoştinţă a noastră, Ken Ring, pe care Van Eersel îl întîlneşte în 1981 ca director al IANDS — Asociaţia Internaţională pentru studiul stărilor în vecinătatea morţii.

Stan Grof este fascinat de descoperirile Mecanicii Cuantice şi de posibilul lor impact asupra psihologiei. Căci faimosul „principiu de nedeterminare" al lui Heisenberg — nu se pot cunoaşte concomitent, cu precizie totală şi viteza şi poziţia unei particule — îşi are şi aici un corespondent : „nu poţi niciodată percepe concomitent şi procesul în întregimea sa, şi fiecare din stările sale. Şi, o intuiţie tulburătoare : la un anumit nivel, nu se poate spune că două entităţi separate se comportă ca şi cum ar fi una ? Nimic nu permite a spune că această unitate s-ar situa la nivelul actual al lumii fizice. Dar chiar dacă s-ar situa într-un plan virtual, potential ea nu este prin aceasta mai puţin reală. Cel puţin la fel de reală ca strania lume subatomică ce face obiectul de studiu al fizicii cuantice...

Grof pretinde că noua paradigmă inaugurată — în limbajul lor specific — de către fizicieni, oferă cu siguranţă mijloacele de a împinge mai adînc aceste investigaţii, pînă în zonele familiare tuturor tradiţiilor spiritualiste, unde conştiinţa depăşeşte ego-ul şi devine transpersonală".

Ken Ring trebuie să înţeleagă toate acestea, trebuie să găsească acea zonă în care se poate detecta transpersonalizarea. Sistematizează şi compară date, pune în lumină celebrele cinci stadii-tip ale unei NDE : ieşirea în obscuritate a corpului (60%), ieşirea din corp (37%), plonjarea în întuneric (23%), viziunea unei lumini în depărtare (16%), scufundarea în lumină (10%). Ceea ce urmăreşte el cu precădere este identificarea celor care au atins ultimul stadiu. Şi aici are şansa unei întîlniri de-a dreptul extraordinare. Cu... Tom Sawyer. Nu cel din poveste, ci un simplu mecanic auto, fără calităţi şi pregătire speciale. De nici un fel. Un simplu Tom, din oraşul Rochester, New York.

Care într-o zi repara în curte un camion. Intră sub el, dar cricul cedează şi camionul îl striveşte. Trei tone. Urletul lui Tom este auzit de copiii care se jucau în grădină. Îngroziţi, mai au putere să alarmeze vecinii. Salvarea ajunge însă după zece minute...

„Zece minute foarte grele pentru Tom. Căci nu leşină. O bară i-a străpuns toracele şi abdomenul. Pluteşte între o pînză neagră şi una roşie. O durere fulgerătoare şi, în valuri, senzaţia de sufocare îl copleşeşte. Primii sosesc pompierii. Reuşesc să ridice camionul. Scăpat de sub povara celor trei tone, leşină. Este pus pe o brancardă. Moare. Sau aproape : în ambulanţa care îl duce cu viteză maximă la spital, Tom Sawyer încetează să mai respire. Apoi inima se opreşte... Dar nu se ştie niciodată... şi după douăzeci de minute, inima porneşte din nou. Cele mai nebuneşti momente din viaţa sa. Pe din afară nu arăta prea bine. Dar pe dinăuntru !

După şase ani, într-o formă de zile mari, începe să povestească. Cu o voce mereu înecată de emoţie, pe care, ca un copil, încearcă să şi-o stăpînească. Dar sînt lacrimi de bucurie, ca atunci cînd revezi pe cineva drag, apropiat, sau care a lipsit mult timp. ... Căci în clipa cînd pompierii i-au scos de sub camion, el s-a simţit brusc bine.

Calm ca niciodată. Uşor ca un fulg. Greutatea părea să-i fi dispărut odată cu cea a camionului. Se simţea plutind, pe un fel de saltea făcută din ...nimic, dar un nimic infinit de odihnitor. O stare de totală fericire. Ca şi cum nu ar fi fost decît un zîmbet plutind în gol. Apoi, dintr-o dată, Tom s-a văzut. Pe jos, în atelier. Singele i se prelingea din gură. Vedea toată scena. Ambulanţa roşie mergînd înapoi pe alee, brancarda... Le vedea pe toate dintr-un punct aflat cam la vreo trei metri deasupra solului, apoi patru, zece, o sută... La un moment dat imaginile s-au oprit. Tom s-a simţit aspirat într-o prăpastie întunecată. Şi totuşi continua să se simtă bine şi calm... Cum făcea să înainteze ? Nu se întreba. Pur şi simplu se lăsa să meargă. Ceva îl atrăgea din ce în ce mai puternic... Încă plutea, dar cu o viteză nebunească. Îşi spunea că aşa o să ajungă pînă la stele... La un moment dat a ajuns la concluzia că de fapt el trebuia să fi murit. Atunci a început lumina.

Mai întîi ca o stea, un punct la orizont. Apoi un soare. Enorm, gigantic, de o claritate orbitoare care totuşi nu-l afecta. Dimpotrivă, era o plăcere să-l priveşti... Din străfundurile memoriei se aprindea o amintire, cuprinzînd puţin cîte puţin întreaga conştiinţă... Părea compusă exclusiv din dragoste... Avea impresia că nu fusese atît de concentrat niciodată în viaţa lui. Viaţă ? Dar nu era mort ? Cu cît se apropia de lumină, cu atît fenomenul devenea mai puternic, iar cînd în sfîrşit a pătruns în ea, extazul a fost de nedescris... Peisaje feerice îi treceau pe dinainte. Şi a realizat că el era aceste peisaje, că era vîntul, că era rîul de argint... Doar atunci viaţa lui întreagă i-a revenit în memorie. Şi, fapt curios, a avut impresia că îşi aduce aminte de toate în acelaşi timp. Şi că nu lipseşte nici un detaliu... Dar, mărturiseşte el şi astăzi cu un zîmbet stinjenit, esenţialul nu se poate exprima în cuvinte... Pentru că este ceva pe care în mod obişnuit nu-l cunoaştem în viaţă... O dragoste totală, infinită.

Tom Sawyer nu va mai fi niciodată acelaşi.

Doar că modul în care această schimbare a avut loc a fost total neaşteptat.

MIHAELA DOROBANŢU

Comoara pierdută în negura vremurilor

La 10 miliarde de dolari se cifrează astăzi averea lăsată ca moştenire familiei de stră-străbunicul Irkăi Reinhard! Iar bătăioasa nepoată, în vîrstă de 24 de ani se zbate să cîştige această avere amintind de fantasticul basmelor. Dar şansele ei sînt modeste : comoara zace în seifurile Băncii Angliei, iar aceasta cu greu oferă ceva...

★

Povestea îşi are rădăcinile undeva prin anul 1745, cînd Josef Walter Reinhard călătorea în India ca soldat mercenar. Iar India acelor vremuri trăia vremuri zbuciumate. Francezii şi englezii tînjeau s-o cucerească, căpeteniile indiene autohtone luptau unele împotriva celorlalte, nu se ducea lipsă nici de aventurieri din lumea întreagă care căutau aici prilejul să facă ceva avere...

Iar Reinhard, măcelar de felul său în viaţa civilă, a izbutit. Se distinsese pe cîmpul de luptă şi curînd se afla în fruntea unei armate de 4 000 de suflete. A devenit mai întîi guvernator al oraşului Agra (cu însărcinarea stringerii impozitelor...) apoi prinţ al Sardhanului (în prezent oraş în Pakistan). Satisfacţiile de pe cîmpul de luptă a reuşit să le împletească cu cele din afaceri, astfel că la moartea sa, în 1778 a lăsat în urmă o agoniseală uriaşă : palate, moşii şi o comoară de aur de peste două tone. Valoarea actuală a întregii agoniseli : 10 miliarde de dolari !

Reinhard s-a stins fără urmaşi, aşa că moştenirea a revenit „familiei din Germania". Dar nici una dintre rude nu s-a grăbit să pornească spre India, călătoria era deosebit de riscantă şi în afară de asta nu ştiau cu ce avere avea de-a face. În 1836, Compania britanică a Indiilor de Est a preluat moştenirea rămasă în urma celor decedaţi. De-abia atunci, moştenitorii din Germania au intentat proces pentru obţinerea banilor. Zadarnic.

În 1919, Tratatul de la Versailles a garantat că Germania va renunţa la orice pretenţii privind averile, lăsînd bunurile lor în India. Astfel şi familia Reinhard a pierdut după cît se vede orice urmă de şansă. În ciuda acestei situaţii, moştenitorii îşi amintesc în continuare despre bunurile ce li se cuvin, atacînd problema în justiţie încă din 1919, dar aurul strămoşului lor fusese transferat mai devreme la Londra. Irka Reinhard i-a scris chiar Reginei Elisabeta, cerîndu-i ajutorul. Dar, după cum afirmă presa germană, este îndoielnic ca regina să fi vrut şi să fi putut s-o ajute pentru a-i reda averea acaparată acum un secol şi jumătate de britanici. Se va fi gîndit oare străstrăbunicul Irkăi, Josef Walter Reinhard, că, peste timp, ceea ce agonisise el avea să se confrunte cu zicala „aurul, ochiul diavolului" ? *(M.D.)*

Vaccin anti-SIDA pe scară largă?

Specialişti apreciază că, în următorii cîţiva ani, este posibil să se pună la punct un vaccin contra flagelului acestui sfîrşit de secol care este SIDA. Renhard Kurth, Preşedintele Institutului Paul Ehrlich din Langen (landul german Hessa) a dezvăluit că aici s-a pus la punct un vaccin care a protejat maimuţele de o contaminare cu SIDA. Pentru a stabili, însă, compoziţia exactă şi dozajul vaccinului, este necesară efectuarea altor experienţe pe cimpanzei, primatele cele mai apropiate de om, urmînd ca, apoi, să se treacă la teste pe subiecţi umani.

Această etapă presupune, bineînţeles, şi o importantă latură etică, căci experienţa va trebui efectuată pe scară largă, mai precis pe un eşantion de 500—1000 de persoane, care vor fi supravegheate timp de un an, înainte ca vaccinul să poată fi lansat pe piaţă. (S.F.)

FOTOGRAFII DE LA CITITORI

„voinicul" din poveste

BARANCEA L. COSTEL, Bucureşti

starea de VEGHE

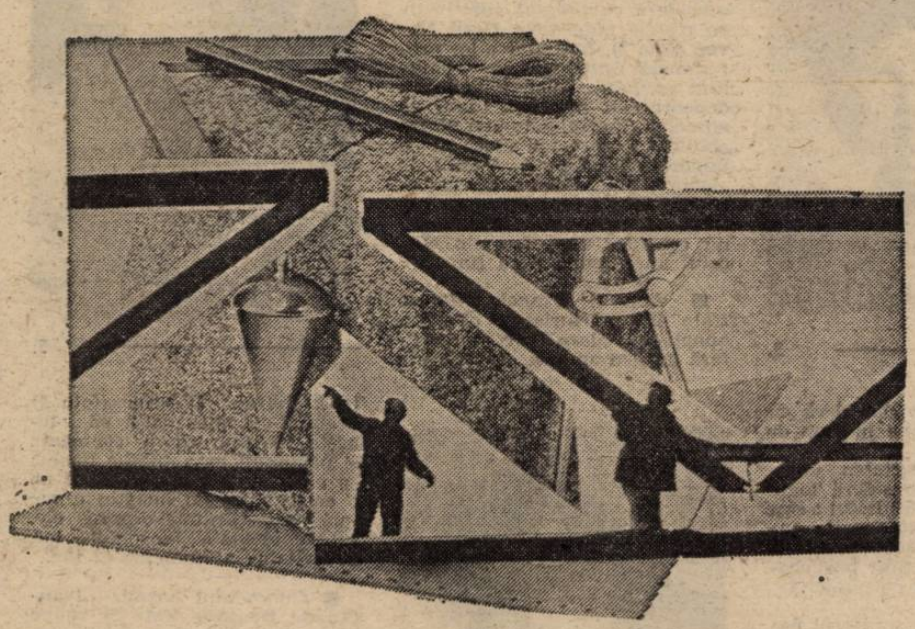

LUNGUL DRUM AL NOPȚII ÎNSPRE MÎINE

Aminteam în numărul precedent al revistei de cele aproape 30 de milioane de germani care-și petrec concediul anual de odihnă călătorind, plecînd în străinătate. Cifră impresionantă, aproape tulburătoare pentru cititorii din estul post-totalitar al anilor '90, dar fără a fi, nici pe departe măcar — ni s-a și reproșat, de altfel — un indicator relevant, prin el însuși, al unui standard de viață. Altcineva, tendențios, ne-ar fi putut întreba — în treacăt fie spus, am și fost întrebați — dacă nu sîntem la curent și cu puterea de circa 8 la sută șomeri în ansamblul forței de muncă germane. Desigur, nu cifrele ne lipsesc, nu de indicatori ducem lipsă... Relevant este, într-adevăr, cît poți cheltui în timpul unui concediu (cele 30 de milioane de turiști din Germania cheltuiesc exact cît se cuvine), după cum semnificativă se dovedește tendința șomajului, în creștere sau în scădere, în cazul dat la un nivel constant. Toate acestea, însă, încă o dată, în treacăt... În fond, ce se întîmplă în Germania, începînd cu anii '50, e bine cunoscut, și numai cine nu vrea să vadă avantajele unei economii sociale de piață, bine servită de spiritul german, va izbuti, poate, să nu vadă nimic. Altceva ne-a atras în precedenta „stare de veghe" spre controversatul „Schalaraffenleben" german, concept înrudit într-un fel cu acel „dolce vita" imortalizat de Fellini, dar absolut altceva în contextul unui sistem economic și al unui ansamblu social în plină prosperitate. La care, declarat ori în secret, chiar și „nevăzătorii", pe cîte știm, aspiră...

■

După cel de-al doilea război mondial, timp de 3—4 ani, Germania a cunoscut o perioadă de veritabilă disperare. Milioane de oameni fără adăpost, milioane de refugiați, milioane de prizonieri și milioane de deportați, peste hotare, în lagărele de muncă forțată. Nu existau, s-ar fi zis, nici măcar disponibilitățile fizice pe care le reclama îndepărtarea, înainte de toate, a celor 400 de milioane de metri cubi de dărîmături și moloz care acopereau cea mai mare parte a Germaniei. Primarul orașului Frankfurt a estimat că îndepărtarea dărîmăturilor din oraș va dura pînă în anul 1978, iar un politician comunal din Darmstadt, din landul Hessen, a stabilit că, datorită repartițiilor precare de ciment care se practicau pe atunci, orașul ar putea fi reconstruit abia în 500 de ani. Reconstrucția le părea unora aproape imposibilă fără o „mînă forte", fără un sistem centralizat, fără un cancelar fără scrupule. Cum să gîndești altfel după un regim hitlerist?! Introducerea unei economii sociale de piață părea o aventură, un risc, și organisme (instituții partide etc) de cert prestigiu se opuneau unei atari soluții. La 2 ani după terminarea războiului situația se înrăutățise. După cel de-al treilea devenise insuportabilă. Se căutau «țapii ispășitori»... Cine spune că istoria postbelică ar trebui atent recitită, nu greșește deloc.

■

Înainte de a vorbi despre „Schlaraffenleben"-ul german, de orice „dolce vita" saxonă, iată încă un reper interesant al acelui dezastru postbelic. **Pe la începutul anului 1948, producția industrială a zonelor occidentale ale Germaniei se afla la circa 53 la sută față de nivelul realizat în Germania anului 1936.** O creștere cu rată „zero", o sistare a scăderii producției industriale părea un vis, germanii — nu puțini — regretau vechiul Reich, iar prognoziștii întrevedeau o schimbare în bine abia peste vreo 10—15 ani. În cea de-a doua jumătate a anului 1948, o dată cu infuzia de capital, producția industrială se redresase, totuși, rapid, ajunsese la 73 la sută față de 1936, în noiembrie 1949 ajunsese la 100 la sută, iar în noiembrie 1950, industria producea cu o treime mai mult decît în anul precedent. Totul din surse de o precizie indiscutabilă și cu sugestii absolut stenice azi, dacă ar exista un nou «plan Marshall», adaptat anilor '90. Contele Otto Lambsdorff, fost ministru al economiei, evaluînd nivelul de trai german existent la începutul anului 1990, afirma concluziv: **«niciodată în istoria noastră n-am trăit atît de bine».** Urmau o serie de cifre concrete care o confirmau. Dar nu de cifre și nu de indicatori, repetăm, ducem lipsă... A existat un «plan Marshall», un economist, conducător de școală (celebra școală de la Freiburg), Walter Ericken și un organizator desăvîrșit, un spirit creator și tenace, Ludwig Erhard. Și s-a muncit pe brînci! Nu fără a exista și atunci (ca peste tot și întotdeauna) afaceriști, venali, politicieni arivișți, escroci și traficanți de orice. Germania postbelică rămîne o lecție de istorie.

■

Că o țară prosperă este și o țară a contrastelor? Normal, de la sine înțeles. Că îmbogățiții în timp (în timp de patru decenii) ca și cei îmbogățiți peste noapte, prin mari lovituri de afaceri (sau cu lovituri sub centură) nu sînt neapărat oameni de spirit, «valori»? Cine-și închipuia altceva?! Și tot de aici. „ciudățeniile" comportamentale, de care aminteam în numărul precedent, al celor care-și pot oferi un covor de Tabriz, de sute de mii de dolari, ori un patefon aproape în întregime de aur. Sînt «întîmplări» cu un statut de extravaganță. Nu însă și apariția unei preocupări cvasi-generale pentru decorația interioară a apartamentelor (ni se pare un semn pozitiv), încredințată însă unor decoratori profesioniști — despre care avea să vorbească Anna Golin, proprietara magazinului de mobilier modern „Wunderhaus". Un alt semn pozitiv — atenția acordată petrecerii timpului în aer liber, în excursii, a folosirii fiecărui week-end. Timpul liber, preasfîntul „Freizeit" — o altă preocupare — devine tot mai sfînt... Și de ce ne interesează pe noi, putem fi întrebați, cum trăiesc astăzi germanii? **Poate pentru a găsi un temei, un nou temei, acelei mobilizări de voință și demnitate socială, inclusiv de efort, pe care-l presupune lecția germană.**

■

Putem face oricîte glume despre modul în care germanii își respectă pauza de prînz („Mittagspause"), rigoarea cu care închid magazinele exact la ora fixată. Și ca peste tot există snobi pentru care golf-ul e de „bon-ton", în timp ce tenisul... a devenit prea popular. Mașini — oricîte vrei, dar, „face bine", nu-i așa să aștepți 4 ani și să plătești 77 000 de dolari pentru un Mercedes Benz. Ca o reacție pozitivă la orice exagerare, există o tendință, tot mai manifestă, chiar dacă nu majoritară, de a se reveni la „neue Bescheindentheit" (o nouă modestie comportamentală) și la valorile esențiale ale vieții.

După alți 40 de ani? — am putea fi din nou provocați. ... Da, 40 de ani pare îndeajuns de mult, pentru noi foarte mult, și 20 ne poate însnăiminta: chiar și un răstimp de numai 10 ani ne cam îngrijorează. Dar și Moise cam atît a rătăcit cîndva prin pustiu... Dar, cine știe, poate că lungul drum al nopții înspre mîine, mai poate fi scurtat.

DOREL DORIAN

„Un ceai în Sahara"

Un nou film ale celebrului regizor italian Bernardo Bertolucci este întotdeauna un eveniment. În ultimii 25 de ani, peliculele cum ar fi „Prima de la revoluție", „Strategia păianjenului", „Conformistul", „Ultimul tango la Paris", „1900", „Luna", au servit drept repere unei generații întregi de cinefili. Bertolucci a trebuit să depășească „moștenirea maeștrilor neorealiști, fondatori ai filmului modern precum și moartea cinematografiei italiene ca industrie. Vestitele filme „Ultimul împărat" și „Un ceai în Sahara" l-au situat în virful ambiției unui grup de cineaști

europeni aflați în căutarea unui drum nou, situat între divertismetul hollywoodian dominat de elementul comercial și ceea ce mai rămîne din cinematografiile naționale. Astfel, Milos Forman Jean-Jaques, Stephen Frears și Wim Wender încearcă să lucreze independent, supunîndu-se regulilor limbii dominante — engleza, pe parcursul adaptărilor foarte personale ale unor subiecte de notorietate internațională, cum ar fi „Numele trandafirului" sau „Legăturile periculoase".

Numeroase premii Oscar și Ceasar au încununat „Ultimul împărat", o peliculă mai aproape de convențional. „Un ceai în Sahara" îmbină cele două versiuni contradictorii ale cinematografiei-spectacol și a unui univers al autorului. Imaginea domină: imaginea iubirii imposibile, a morții sigure și inevitabile a frumuseții deșerturilor. Film deconcertant. „Un ceai în Sahara" spune inefabilul, arată invizibilul cîntă timpul ce se scurge reversibil. Epicul și frescele realizate sînt splendide. Bertolucci a rămas același mare poet al imaginii. (Ș.F.)

„S.O.S. Bebe"

Borcane cu alimente, cutii cu lapte praf lenjerie, scutece,... toate la „S.O.S. Bebe", un adevărat paradis pentru copii ai căror părinți nu au posibilități financiare. Le Reims, Franța, în fiecare marți

și vineri după-amiază, mamele cu copii strînși la piept se prezintă la acest depozit cu minuni, pentru a se aproviziona. Fiecare bebe are o fișă în care se înregistrează primirea săptămînală a unui set ce conține alimente și scutece pentru o săptămînă.

Inițiativa acestei asociații aparține lui Térese Gurin, iar selecționarea familiilor se face în funcție de plafonul resurselor financiare, adică venituri mai mici de 2000 de franci. Același sistem există deja și la Charille și Iroyes și s-a anunțat că experiența fi preluată și la Indre-et-Loire și Nord-de-Calais.

După cum se vede un adevărat baby-boom!

Cînd EUL părăsește trupul...

Literatura științelor oculte este plină de evenimente picante, sistematizate și analizate, cu denumiri care diferă uneori de la autor la autor, într-o încercare destul de puțin concertată de a unifica toate concepțiile despre absurdul (așazisul absurd, evident) și imaginarul existenței noastre. Nu e cazul aici să privesc cu nuanțe critice confuzia dulceagă ce o răspîndesc termenii diferiți ce au același înțeles, mai ales cînd provin din limbi de mare circulație internațională care admit destul de greu includerea de neologisme (mai ales din germană în franceză sau din engleză în germană). Am apelat de aceea la specialiști români care au reușit să împace mai multe moduri de exprimare.

Iată un prim exemplu lămuritor: un francez, Gaston P., susține (într-o relatare a fizicianului Robertville, un analist lucid al ipotezei reincarnării, posesor al unei cauzistici impresionante în materie) că „a lipsit din propriul său corp circa doisprezece ani". În tot acest timp, spiritul său (iată introdusă noțiunea de spirit) a voiajat pur și simplu într-o lume foarte asemănătoare cu cea reală, numai că acolo se vorbea o limbă necunoscută, dar pe care și-o însușise foarte repede. Întrebat cum și-a dat seama că spiritul său a plecat și că apoi a revenit la „matcă", la corpul său originar, Gaston P. n-a putut explica plecarea, dar revenirea s-a produs în timpul unei ședințe de exorcism (practicată de vindecare, de alungare a spiritelor străine, de regulă rele). **De undeva din spațiu el s-a văzut în calitate de „pacient" suportînd un ritual specific exorcismului** (avea să afle ulterior termenul exact).

gîlceava IDEILOr

Astfel de cazuri (destul de numeroase de altfel) se caracterizează printr-o amnezie totală a subiectului, adică perioada de lipsă a spiritului din corp reprezintă un fel de pată albă a istoriei vieții sale. Se impun deci, primele două întrebări esențiale: **1) ce (cine) a înlocuit spiritul originar despărțit temporar de corp? 2) cum s-a efectuat controlul (cenzura) între diferitele etaje ale EULUI la persoana care a trăit efectiv în acea perioadă?**

Prima întrebare are o justificare obiectivă de netăgăduit: întrucît persoana nu a decedat, ci a continua să trăiască (parcă în așteptarea reintoarcerii spiritului originar), este evident că trupul el a fost animat de un alt spirit (sau entitate psihică, cum vreți să-i spuneți). „Ștafeta" dintre cele două entități s-a desfășurat, evident, fără hiatusuri, fără întîrzieri provocatoare, probabil, de moarte.

A doua întrebare vizează concepția lui Freud cu privire la etajele structurate funcțional ale EULUI: conștientul, preconștientul și inconștientul, devenite ulterior SINELE (das Es), EUL (das Ich) și SUPRAEUL (das Überich). Ce înseamnă, din această perspectivă, că spiritul originar a fost înlocuit temporar de un spirit străin disponibil? Din relatările persoanei în cauză și ale anturajului său reiese că instinctele sexuale și alte tipuri de refulări nu au dispărut, deci SINELE originar a continuat să existe la locul său. EUL reprezintă etajul care ajustează, mediază între instincte (SINELE) și realitatea înconjurătoare. El conștientizează și ne apără de angoasă. La rîndul lui, SUPRAEUL menține sub control EUL, prin asimilarea de criterii și interdicții. Dacă toate aceste etaje (instanțe) au funcționat normal, înseamnă că **spiritul este independent de personalitatea respectivă și își poate lua libertăți incredibile (precum cea relatată) fără să altereze comportamentul fundamental al persoanei respective.**

PAUL IOAN

Reflecții psihologice

ȘASE DECLARAȚII DE DRAGOSTE

■ **Philippe Aubert,** (foto 1), cunoscut jurnalist francez, iubește femeile. Dovada : le-a consacrat o carte în care realizează 25 de portrete feminine excelente : „Nu este, totuși,

1.

nebunia mea, spune Philippe Aubert, dacă femeia contemporană se pretează la caricatură. Sînt obsedate de înfățișarea lor, stau mereu cu ochii pe acul cîntarului și preferă sala de gimnastică celei de cinematograf. Apoi, există cele care „s-au cățărat" cu forța brațelor lor firave, în posturile puterii. Acestea sînt mereu în întîrziere, dar trebuie să decidă în ciuda feminității, ca un bărbat. Oricum vechea idee potrivit căreia femeia care conduce ar fi puternic masculinizată este complet depășită".

Philippe Aubert aruncă o privire și asupra generației tinere : „spre deosebire de „surorile"

2.

3.

lor mai mari, ele consideră că nu au nici o bătălie în curs de desfășurare".

Contracepția, libertatea sexuală, munca, ele consideră toate acestea normale. Rezultatul : sînt puțin cam indolente, nu le pasionează nimic. Și apoi, priviți cum se îmbracă ! Sînt provocatoare, nu țin cont de nimic".

■ La rîndul său scriitorul **Sebastian Japrisot** (foto 2) mărturisește „îmi place să fiu înconjurat de femei. Ele mă înțeleg cel mai bine. Cu ele nu există raporturi de forță și aceasta este odihnitor. Sînt personalități puternice". Care ar fi „prototipul" femeii ideale ? „Nu trebuie să fie prea drăguță. Ele trebuie să conserve o doză de copilărie. Bărbații suportă cu dificultate îmbătrînirea femeii. În rest, eu nu vreau nici să vorbesc, nici să gîndesc de rău femeile. Ele nu sînt decît ceea ce se vrea ca ele să fie. Și puțini bărbați înțeleg acest lucru".

■ „Femeile s-au schimbat, consideră cunoscutul sportiv de pe piste'e auto-moto **Cyril Neveu** (foto 3). Activitatea lor profesională contribuie la echilibrul cuplului. Apoi, femeile au devenit mai sportive, lucru de apreciat. Sportul este una dintre activitățile care îmi place să „o împart" cu o femeie. Alături de „amor", bineînțeles . Să amintesc și micile lor defecte : gelozia și susceptibilitatea. Apoi, nu consider prea feminin obiceiul unor femei de a fuma".

■ Actorul **Francis Huster** (foto 4) mărturisește că din punct de vedere fizic nu preferă un gen anume. „Interiorul"

4.

îl interesează mai mult decît aspectul exterior. Ele sînt cele mai bune regizoare ale lumii : ne dirijează cum doresc. Exigente, ele vor mereu mai mult decît bărbații. La o femeie vocea este primordială. Și, în plus, femeile au umor, mă fac să rid, bărbații nu reușesc niciodată. Ele au în vene sensul vieții în vreme ce bărbații au sensul morții. Pentru mine „cuplul" anului 2000 ar fi format din mamă și copii în vreme ce tatăl care se consideră etern tînăr, ori se va ocupa de metrese, ori se va aprofunda în cariera sa".

■ La rîndul său ziaristul **Patrick Poivre D'Arvor** (foto 5) declară cu nonșalanță că iubește femeile, adoră compania și parfumul lor. „Iubesc femeia ca pe o specie distinctă, ca pe o curiozitate. Eu nu știu nimic sau aproape nimic despre ele. Iubesc violența inocenței lor. Severitatea atașamentului lor".

5.

■ Cunoscutul boxeur **Jean-Claude Bouttier** (foto 6) spune că îi plac „femeile care știu să fie femei. Eu sînt foarte exigent în ceea ce privește eleganța. Cu aceeași exigență privește comportamentul general, modul de a vorbi, de a mînca, de a merge. Am oroare de vulgaritate. Apreciez inteligența femeilor. Și puterea lor, pentru că în general sînt mai puternice decît avem noi bărbații impresia".

6.

magazin Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÎNEANU

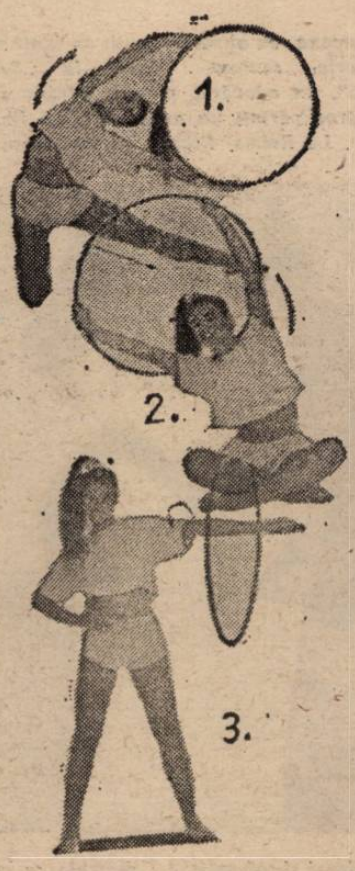

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

Pentru tonifierea musculaturii, cîteva exerciții executate cu ajutorul unui cerc adaptat înălțimii dv. Exercițiul 1 : sprijiniți pe un genunchi, cu celălalt picior întins lateral (foto. 1), ținînd cercul deasupra capului vă aplecați spre stînga. Reveniți în poziția inițială, vă aplecați spre dreapta. Repetați exercițiul de opt ori. Exercițiul 2 : așezate ca în foto. 2, cu cercul deasupra capului, sprijinit ușor pe gît, prins cît mai de sus, rotiți ușor bustul din talie, întindeți bine coloana, apoi vă aplecați spre stînga, spre dreapta și înainte. Repetați de 5 ori. Exercițiul 3 : cu picioarele depărtate, o mînă în șold, celălalt braț întins lateral, învîrtiți cercul (foto. 3) de 30 de ori, apoi schimbați brațul.

Dosarele frumuseții

CREMELE ANULUI 2000

Cu timpul cercetătorii care lucrează în laboratoarele cosmetice au reușit să cunoască mai bine pielea și funcțiile ei. Au descifrat astfel nevoile sale privind hidratarea, apărarea împotriva radicalilor liberi și maniera în care ea răspunde diverselor agresiuni. O nouă generație de produse destinate înfrumusețării obrazului feminin va vedea curînd lumina zilei. În privința „texturii", ea va fi extrem de ușoară, chiar și cremele destinate tenului foarte uscat se prezintă sub forma unei creme foarte fine, aproape fluide.

Noile creme devin invizibile în cîteva minute. Penetrarea instantanee este o garanție a eficacității, pentru că o cremă trebuie să ajungă în straturile interne ale dermei, acolo unde se derulează procesele de hidratare și regenerare.

Va mai exista un anumit ritm al utilizării ? Vor mai fi creme „de zi" și altele „de noapte" ? Progresele cosmeticii vor permite să reunești într-o singură cremă elementele active de care pielea are nevoie timp de 24 de ore. În privința compoziției, toate cremele cu acțiuni declarate antiîmbătrînire au componente specifice mărcii : vitamina E, care ajută pielea să lupte împotriva radicalilor liberi. Produsele cu acțiune mai ales hidratantă sînt bogate în acid hioluronic, cel care împiedică evaporarea apei din straturile profunde ale epidermei și în steroli, constituenți chimici necesari hrănirii celulelor. Aceste două substanțe reechilibrează filmul hidro-lipidic.

rețeta săptămînii

BEZELE

Din albușurile rămase de la maioneză puteți prepara un dulce ușor și gustos.

Un albuș se bate spumă cu 3—4 linguri de zahăr pudră. Dacă avem mai multe albușuri e bine să le batem pe rînd ca să nu se lase compoziția rămasă. De asemenea albușurile trebuie să aibă temperatura camerei. Ca să fim sigure de reușită putem adăuga cîteva picături de lămîie. Dacă nu avem mixer sau un tel foarte bun le putem bate la abur.

Cînd albușul este bine bătut (nu mai cade dacă întoarcem vasul) putem adăuga nuci sfărîmate, alune sfărîmate sau stafide.

Din această compoziție se ia cîte un vîrf de linguriță și se pune în tava unsă și tapetată cu hîrtie. Se coc la foc potrivit.

CRONICA modei

Concepute cu har, tricotajele pot fi mereu în pas cu moda. Bunul gust nu le exclude, chiar dacă unele voci pretind că împletitura de mînă reprezintă un obicei desuet. (A.P.)

MAGAZIN global

CALENDARUL UNIVERSAL ÎN ATENȚIA O.N.U

Calendarul, sistem de împărțire a timpului în ani, luni și zile, este bazat pe un fenomen astronomic periodic, respectiv mișcarea de revoluție a Pământului în jurul Soarelui. Unui calendar îi este caracteristică durata anului : la egipteni 365 de zile, la romani 355 de zile (până la reforma lui Caius Iulius Caesar din anul 46 î.e.n., ce a stabilit durata unui an la 365 de zile și șase ore — calendarul iulian). Actualul calendar, cel instituit în 1582 de papa Grigore al XIII-lea, are la bază durata anului tropic (365 de zile, 5 ore, 48 de minute, 46 de secunde). Anul 1992 fiind un an bisect, luna februarie are 29 de zile. Această corecție permite apropierea numărului de zile al lui Făurar de cel al celorlalte luni ale anului, compuse din 30 sau 31 de zile. Stabilită prin calendarul gregorian, corecția se efectuează o dată la patru ani și corespunde unei mișcări de revoluție a Pământului în jurul Soarelui.

Prin urmare, calendarul gregorian este foarte precis. El satisface, în general, pe toată lumea, mai puțin instituțiile financiare și pe statisticieni. Dificultatea rezidă tocmai în faptul că lunile nu au același număr de zile. Iată de ce la O.N.U. se intenționează a se adopta un calendar care garantează același an solar pentru toată lumea, indiferent de religie. De multă vreme se fac propuneri de instituire a unui calendar unic. Israelienii și musulmanii continuă să aibe un calendar propriu.

Unul din proiectele calendarului universal constă în împărțirea anului în 13 luni și 4 săptămîni. Un altul prevede un an de 12 luni și patru semestre a cîte 91 de zile fiecare, în acest caz lunile de la începutul fiecărui semestru urmînd să aibă 31 de zile. Zilele suplimentare (cel puțin una pe an) vor fi adăugate la mijlocul sau la sfîrșitul anului.

După celălalt calendar universal, fiecare dată ar corespunde unei zile fixe a săptămînii. Fiecare trimestru ar începe cu o duminică, fapt care ar atrage, totuși, după sine un decalaj între datele începutului sezoanelor : începutul verii ar fi 22 iunie, al toamnei 25 septembrie, iar al iernii 24 decembrie. Toate zilele de sărbătoare ar corespunde unei zile fixe a săptămînii. Va exista un 29 februarie și un 30 februarie, ca și un 31 aprilie, dar va dispare 31 martie, iar luna august va număra 31 de zile numai o dată la patru ani.

Ritmul obișnuit al săptămînii de șapte nu este afectat de aceste două proiecte, probabil datorită faptului că s-a dorit conservarea mitului privitor la crearea lumii în șapte zile.

ȘERBAN FILIP

„Văduva neagră" vrea să ucidă Dallas-ul

Aflînd într-o zi că s-a contaminat cu virusul complitei boli SIDA, o tînără femeie s-a hotărît să terorizeze orașul lui J. R., ca un act de răzbunare față de cel care i-a adus în viață nenorocirea. De peste doi ani, această femeie supranumită „văduva neagră", și căreia nu i se cunosc decît inițialele, C. J. are în medie patru contacte sexuale pe săptămînă, cu bărbați diferiți. Desigur, asupra orașului texan s-a abătut teroarea.

C. J., aceste două inițiale desemnează o tînără negresă de 30 de ani, pe care un animator de radio pretinde că a văzut-o în urmă cu doi ani și deci, ar putea vag să o descrie din amintiri. Indiciile pe care le poate oferi sînt însă insuficiente pentru identificarea „văduvei negre". O singură excepție există, un singur element ar putea ajuta : vocea sa. Istoria acestei femei începe din momentul analizelor și deci că este purtătoare a virusului HIV. Disperată, a trimis atunci o scrisoare lui Willis Johnson, de la radio K.K. Dallas AM. În mesajul său, semnat C. J., citit pe post, femeia anunța că este contaminată cu virusul bolii ucigașe și că are de gînd să se răzbune, avînd contacte sexuale cu cît mai mulți bărbați. La momentul respectiv, istoria a făcut un pic de vîlvă, dar știrea, senzațională cînd s-a aflat, a fost dată destul de repede uitării.

Dar și Wills Johnson pretinde că ar fi cunoscut-o pe „văduva neagră". El povestește că la scurt timp după emisie, în timpul unei campanii publicitare, o tînără femeie a venit la el și i s-a prezentat C. J. Era o negresă în jur de 30 de ani, cu părul pînă la umeri, foarte frumoasă, genul de femeie căreia greu îi poate rezista cineva.

C. J. a fost uitată o bună perioadă de timp, pînă cînd, pe la mijlocul anului trecut, în emisiunea Ebony, destinată populației de culoare, s-a dat citire unei noi scrisori venite de la „văduva neagră". La 15 septembrie, Willis Johnson a dat pe post încă o scrisoare primită și, după un timp, el a fost chemat la telefon de C. J. Avea vocea unei femei triste, dar resemnate. A povestit că dorea să se răzbune, fără a avea nici cea mai mică remușcare a contactat sute de bărbați care, la rîndul lor puteau să contamineze alte femei sau pe soțiile lor ce puteau naște copii bolnavi de SIDA. De atunci în Dallas s-a instalat din nou groaza. În discoteci, s-a format un obicei care nu mai miră pe nimeni : băieții întreabă cînd văd o negresă dacă nu e C. J. Unele fete poartă tricouri cu inscripția „Nu sînt C. J.". De altfel, discotecile, ca și barurile pentru celibatari au început să fie din ce în ce mai puțin frecventate la Dallas.

Poliția și presa au încercat să realizeze un portret-robot bazîndu-se pe indicațiile date de Willis Johnson, dar fără rezultat în găsirea vreunui element ajutător.

O ultimă știre transmisă la radio repeta cuvintele „văduvei negre" care aveau aerul unei glume sinistre : „Am fost în vacanță 15 zile, dar m-am întors". Să fie totul adevărat sau doar o formă de propagandă subtilă contra SIDA ?

AURORA POPESCU

ELBA A DEVENIT „CLOACA EUROPEI"

Oamenii de știință au atras atenția autorităților de la Berlin și Praga cu mulți ani în urmă asupra pericolului pe care-l prezintă infestarea nesăbuită a apelor Elbei. Cauza ? Apele uzate deversate în acest fluviu și afluenții săi. În urmă cu doi ani, nava de cercetări științifice „Belunga" pornea la drum pentru a prelua din apele fluviului eșantioane necesare determinării gradului de infestare. La mijlocul anului trecut erau date publicității informații prețioase în legătură cu această operațiune ecologică pusă pe roi de „Greenpeace". Concluzia principală care se degaja era aceea că Elbei i se poate spune, fără a greși, „cloacă a Europei".

Cel mai important „furnizor" de poluanți ai Elbei îl reprezintă industria. Locuitorii Pragăi, în jur de 1.300.000 își trimit și ei apele uzate și nepoluate în Elba, curs de apă ce izvorăște din Munții Sudeți, Vetava străbate Praga, „orașul de aur", și după un drum de sute de kilometri își varsă apele în Elba, al cărui afluent este. În cele cinci noi landuri ale Germaniei (fostul teritoriu al R.D.G.) circa 13,6 milioane de locuitori trăiesc în bazinul Elbei și al afluenților săi. Cele mai importante regiuni ale Germaniei de est sînt alimentate cu apă de Elba și afluenții săi. Și agricultura își deversează apele uzate în acest fluviu.

„Die Welt" subliniază că „orașe precum Zwickau, Chemnitz, Leipzig, Halle, Dresda, Magdeburg, dar și Praga, Berlin și Hamburg poluează direct sau indirect Elba, fluviu în lungime de 1143 km".

Experții sînt unanimi în aprecierea lor, în baza dovezilor de care dispun, că Elba este mai bolnavă decît Rinul datorită poluării apelor. Concentrația metalelor grele, de pildă, este de trei pînă la unsprezece ori mai mare în apele Elbei. În ceea ce privește hidrocarburile clorurate, concentrările s-au dovedit a fi de trei ori pînă la opt ori mai mari în Elba decît în Rin.

Și Rinul a fost extrem de poluat, aflîndu-se, la un moment dat, chiar în pragul unei catastrofe ecologice. Dar Bonn-ul a intervenit pentru a se găsi sumele necesare diminuării infestării apelor Rinului. Economia R.D. Germane nu-și putea lua sarcina purificarea apelor Elbei, care, odată cu scurgerea anilor, au devenit tot mai murdare. Este deajuns să amintim în acest context că orașul Dresda, în care trăiesc peste o jumătate de milion de oameni, nu dispune de nici-o stație pentru epurarea apelor uzate. Și afluenții varsă zilnic mari cantități de produse toxice în fluviu, care distrug oxigenul. În consecință, fauna și flora subacvatică este amenințată cu dispariția. Mostrele de apă obținute în dreptul așezării Mulde și supuse cercetării în laboratorul aflat la bordul navei „Beluga" au permis constatarea că puterea de autoepurare a fluviului a scăzut la mai puțin de 2 miligrame oxigen la un litru de apă. La această situație s-a ajuns ca urmare a deteriorării rapide a calității apei. Eșantioanele de apă culese din Rin, în segmentul care străbate orașul Köln, au evidențiat că oxigenarea apei este de cinci-șase ori superioară celei înregistrate în fluviul Elba. Combinatul chimic de la Bitterfeld a deversat în Elba, zilnic, circa 200 000 m.c. de ape uzate netratate. Se apreciază că un sfert din mercurul pe care Elba îl cară către Marea Nordului provine din această regiune. S-a demonstrat cu dovezi peremptorii că La Salle este un afluent extrem de primejdios pentru Elba. El transportă în albia fluviului mari cantități de compuși de azot, săruri, cianuri, metale grele, fenoli și hidrocarburi clorate, provenite de la uzinele chimice de la Buna și Leuna. La Havel, apele uzate ale celui mai mare oraș german, Berlin, pătrund în Elba.

Este îmbucurător faptul că și-a început activitatea comisia de protecție a Elbei. Prima măsură și cea mai importantă care se impune a fi luată este prevenirea infestării Elbei. Este o cale sigură de diminuare a cantităților de poluanți deversați. Intensificarea colaborării între Berlin și Praga va fi și ea de bun augur. Dacă omul este vinovat de infestarea Elbei și nu natura, atunci el va trebui să pună capăt acestei nesăbuințe, care poate decima flora și fauna subacvatică și amenința viața oamenilor. Între dezvoltare și păstrarea calității mediului, în speță a apelor Elbei, nu ar trebui să mai existe nici un conflict de interese.

JACKIE, a doua soție a lui J.F. KENNEDY?

Pentru toți americanii soții Kennedy reprezentau un cuplu ideal și de invidiat. Frumoși, bogați, avînd viitorul în față. Așa că nu e de mirare că nimeni nu s-a întrebat cîte soții a avut președintele John Kennedy? În orice enciclopedie sau carte de politologie se specifică — una. Dar adevărul este altul : înainte de Jackie, J.F.K. a avut o altă soție, și aceasta, timp de... 14 ani. Iar acest lucru a fost ținut secret.

Prima soție a chipeșului John a fost Durie Kerr Malcolm, pe atunci în vîrstă de numai 20 de ani... dar deja divorțată de două ori. Căsătoria a fost oficiată în 1939, toamna, la New Jersey, cei doi insistînd pentru grăbirea ceremoniei. Idila trebuie să fi fost furtunoasă, iar dragostea intensă și... de scurtă durată. Numai după cîteva luni, cei doi soți erau deja separați.

Tatăl lui John, Joseph Kennedy a păstrat într-un secret total această căsătorie. El a realizat de la bun început că dacă fiul său — catolic ! — va avea la activ două căsătorii, aceasta i-ar putea compromite cariera politică. Iar tatăl avea planuri mari cu fiul său ! În momentul separării, bătrînul Joseph a inițiat pe loc manevre de culise pentru anularea căsătoriei. A încercat chiar să găsească un document corespunzător la arhiepiscopul Richard Cushing. Desigur, nu a fost prea ușor și de-abia în 1953 John era din nou liber. Imediat după aceea s-a căsătorit cu fermecătoarea Jackie.

Prima soție, Durie Malcolm trăiește și astăzi în Florida, împreună cu cel de-al cincilea soț. Nu acordă interviuri, nu participă la petreceri sau întîlniri amicale. Un singur lucru s-a putut afla de la ea : clanul Kennedy i-a plătit milioane ca să tacă ! Totuși, în ciuda tuturor încercărilor de a păstra secretul, una dintre revistele americane i-a dat de urmă, scormonind prin documentele FBI-ului. Iar familia Kennedy nu a adoptat nici o poziție față de dezvăluirile publicate. Oare o va face vreodată ?

M.D.

Miraj în Univers

Doi astronomi americani au observat un miraj gravitațional deosebit de intens. Demonstrat în 1919 de Einstein acest efect corespunde unei deviații a razelor luminoase care trec în apropierea unui corp ceresc foarte masiv. Observarea unui astfel de fenomen este foarte delicată pentru că ea presupune alinierea perfectă a observatorului, a unei surse luminoase îndepărtate și a unui corp masiv interpus între cele două. Într-o astfel de configurație obstacolul nu ascunde sursa luminoasă ci produce, din contră, un inel luminos ale cărui dimensiuni sînt proporționale cu masa obiectului respectiv. Un inel cvasiperfect a fost detectat în domeniul undelor radio de astronomii americani de la radiotelescopul uriaș din Mexic în timp ce confrații lor de la Observatorul Astronomic din Paris l-au observat în domeniul vizibil. (E.B.).

FOTOGRAFII DE LA CITITORI

Mirare...

CĂLIN CĂTĂLIN, București

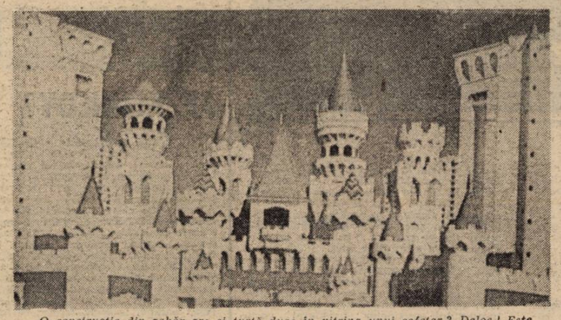

O construcție din zahăr ars și turtă duce în vitrina unui cofetar ? Deloc ! Este doar imaginea hotelului-cazino „Excelsior", în plină zi !...

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII (IV)

5. UN PARIU DE... 57 MILIARDE DE DOLARI !

Don Payne, confrate de la „Las Vegas News", explica existența acestor prețuri mai mult decît convenabile (pentru ei, acolo !) prin intenția manifestă de a atrage și a fixa clientela în oraș și a o așeza în cele din urmă la mesele de jocuri... Toate miliardele investite pentru seducerea vizitatorilor nu au alt scop decît scontarea acestora din hoteluri (activitatea hotelieră fiind relativ puțin profitabilă, chiar dacă, bunăoară, „Circus-Circus", care aparține acelaiași lanț hotelier ca și „Excalibur", servește zilnic peste 12 000 de prînzuri și atrage-rea discretă dar fermă, implacabilă la mesele de joc a vizitatorilor (principalul profit). Totul este astfel organizat încît țelul să fie atins și „victimele" hipnotizate : lecții gratuite de black-jack, consumații gratuite de băuturi etc., etc., toate non-stop, 24 de ore din 24, timp de 365 de zile pe an... O mașinărie excelent pusă la punct, care se învîrte continuu la turația maximă, fără odihnă, storcind miliarde, dolar după dolar...

O dată pătruns în imperiul hazardului e bine să lași orice speranță de scăpare încă din prag, fiindcă e cumplit de greu să reziști tentațiilor care sînt pretutindeni pe potriva oricărui buzunar ! De la **slot machine** (automatul de jocuri), unde poți juca un penny, o jumătate sau un sfert de dolar pînă la masa de joc unde miza minimă este de 400 de dolari (far în sus — cît te ține averea !), orice e posibil, la îndemînă și gata să-ți scoată dolarii din buzunar, unul cîte unul sau cu zecile, sutele, miile, milioanele... Cîștigurile sînt stabilite după bunul plac al fiecărui cazino : pe Strip pot fi cîștigați 10.000 de dolari cu numai un sfert de dolar și chiar 25.000 de dolari pentru un dolar jucat ! Este visul nebunesc al oricărui american mediu ! Demn de notat este și faptul că orice cîștig e scutit de taxe și impozite iar cazinourile, cu excepția unei taxe pentru jocuri, sînt, la rîndul lor, scutite de impozitele pe beneficii pe care este obligată să le achite orice altă societate comercială americană.

Las Vegas cu ochii spre ziua de mîine, tinteste departe ! Iar „ziua de mîine" pare să fie zugrăvită în culorile cele mai trandafirii cu putință ! Se caută încă de pe acum extinderea „pieței" prin atragerea unei clientele din Hongkong, Japonia și Germania, principalele „mine de aur" de azi și de mîine ; se oferă noi jocuri, astfel încît cu viitoarele **slots** (automate) dezvoltate de societatea „International Game Technology", botezate „Megabucks" (mega-dolari !) poturile pot atinge fantastica sumă de 5 milioane de dolari la o priză, jucătorilor solitari oferindu-li-se astfel posibilitatea să joace pocker sau black-jack cu ajutorul unor „parteneri" în întregime informatizați !

Dar cea mai consistentă sursă de profit a viitorului nu va fi reprezentată nici de pockerul informatizat, nici de ruletă, ci, de departe, de... pariurile sportive, distracția de bază a americanului din middle class care este îndeobște un împătimit al curselor hipice, de iepuri (!), al meciurilor de box sau base-ball. Este o sursă estimată la nu mai puțin de 57 de miliarde de dolari anual, de peste zece ori mai mult decît ce aduc în prezent toate jocurile de noroc luate la un loc ! Pentru moment însă, încă nu există reglementări ferme între marile firme multinaționale în acest domeniu așa că deocamdată încă mai domnește legea junglei : în tripourile din Downtown încă mai sînt înscrise cu cretă cotele pe tablă în vreme ce la Hilton rezultatele oricărei competiții sportive sînt afișate electronic, în permanență, pe niște ecrane gigantice...

DANIEL VERBINA

(Va urma)

● **În Tadjikistan funcționează un serviciu de glaciologie care ține sub observație ghețarii din masivul muntos Pamir. Imagini luate de la bordul elicopterelor reprezintă o sursă prețioasă de informații. În ultima vreme se recurge și la serviciile satelților artificiali ai Pămîntului. Evoluția ghețarilor este urmărită în permanență cu ajutorul imaginilor luate din Cosmos.**

● **Unul dintre cele mai bogate zăcăminte de aur ale planetei ar fi cel descoperit în Groenlanda. Geologii pre-**

TELEX • TELEX

cizează că zăcămîntul, localizat în apropierea fiordului Kangerlugssuag, se întinde pe o suprafață de 40 km.p. Exploatarea zăcămîntului ar putea începe în 1993, producția anuală de metal galben cifrîndu-se, potrivit estimărilor, între 8—10 tone.

● **Cu 1,5 metri a crescut nivelul Mării Caspice în ultimii 10 ani. Drept urmare, orașe, sate și amenajări portuare au fost inundate. Este vorba de aceste zările umane și unitățile economice amplasate în zonele părăsite de apele mării prin scăderea nivelului ei. În perioada anilor '30 și pînă în anul 1978, nivelul Mării Caspice a scăzut cu 3 metri.**

Trei OZN-uri la pîndă pe Calea Moșilor

Un telefon, la redacție. Eram căutat. Mi se transmite o știre din aceea pe care orice ziar sau revistă le reține imediat. Eventual pentru prima pagină. Iarăși farfurii zburătoare ? Nu-mi pot reprima starea de suspiciune — „maladie" care locuiește orice om „construit" în spiritul rațiunii.

Evident, mă interesează mai întîi calitatea emițătorului. Curînd suspiciunea slăbește lînd locul scuzei. Doamna care îmi comunică întîmplarea este la fel de rațională în argumente pe cît sînt eu însumi să le accept. La capătul discuției, golit de orice îndoială, n-am făcut decît să transcriu informația. Martorii sînt în afara oricărui dubiu în credibilitate. Doamna B.C. și domnul B.D. soțul, se uitau la televizor, în casa domnealor din Aleea Cenușăresei nr. 2. Iată ce ne spune doamna B.C.

„Faptul s-a petrecut în seara zilei de 24 februarie anul curent, orele 19,00 (cu aproximație). În timp ce priveam la televizor o emisiune, cu luminile stinse, soțul mi-a atras atenția asupra unei lumini neobișnuite care pătrundea pe fereastră. Apropîndu-mă de aceasta și deschizînd-o, am observat că lumina provenea de la trei corpuri de formă sferică, staționate deasupra cartierului situat între Calea Moșilor și B-dul Dimitrov, la circa 2—300 metri înălțime. Sferele se diferențiau ca mărime, poziție și luminozitate : una din sfere era mai mare, celelalte două mai mici, dar egale între ele. Sfera mai mare era situată în urma celor două mici și dezvolta o lumină roșietică, asemănătoare cu aceea dată de becurile cu halogen. Sferele mici dezvoltau o lumină albăstruie.

Datorită poziției fixe, luminile metalice, nefirești precum și liniștii absolute, impresia a fost ciudată — de ceva foarte neobișnuit, dar și de pînă ! Dar la cîteva secunde după ce am deschis fereastra păreă sesizînd că sînt observate, sferele străniі s-au pus în mișcare într-un mod la fel de neobișnuit : cu o viteză atît de mare, de parcă aerul alunecă de sub ele. Trebuie să remarc silențiozitatea desăvîrșită a deplasării. În timpul zborului celor trei sfere am putut remarca, împreună cu soțul meu, schimbarea intensității luminii : scădea și se intensifica aceasta în momentele instalației electrice pentru pomul de Crăciun. Trebuie să mai adaug că cele trei sfere veneau dinspre cartierul Colentina și au dispărut cu o viteză inimaginabilă spre Foișorul de Foc".

Ce vor fi voind vizitatorii străniі ? — o întrebare firească, dar căreia s-ar putea să nu-i găsim un răspuns prea curînd. Întrucît astfel de fenomene se repetă destul de des, mi-e teamă să afirm că n-o să aflăm niciodată... •

ION ȚUGUI

VIVIEN LEIGH ȘI LAWRENCE OLIVIER (II)

Prima dată cînd Vivien Leigh îl vede pe scenă pe Lawrence Olivier, ea își spune : „Într-o zi, mă voi căsători cu el !" Jurămîntul său începe să se realizeze în timpul turnărilor filmului „Invincibila Armada", în care ei sînt starurile. Ea în lady Hamilton, el în Nelson. Pentru în-

ceput că îl seduce prin voința ei de fier de a se perfecționa lîngă el, apoi, mai ales prin temperament. De atunci, zarurile au fost aruncate. Fără încetare, și în ciuda prezenței soției sale, Jill, ea îl urmează la Capri, la Elseneur și la Hollywood, unde el toarnă „La răscruce de vînturi". Acolo, destinul ei e în derivă. Aparînd, cu premeditare, pe platoul unde se filmează incendiul din Atlanta, ea cîștigă, sub nasul celor mai mari staruri ale Hollywoodului, rolul cel mai rîvnit din istoria cinematografiei : acela al lui Scarlett O'Hara, care-i aduce un Oscar și gloria mondială.

De acum înainte Vivien și Larry sînt egali și, zdrobind inimile consorților respectivi, se căsătoresc la 31 august 1940, înainte de a cîștiga Anglia războiul ! De atunci încep anii lor fastuoși.

Tineri, frumoși, bogați și celebri ei sînt cuplul „regal" al teatrului englez. În oraș, cel mai mic amănunt despre gesturile și faptele lor apare în ziar. Pe scenă ei triumfă în piesele repertoriului. Vivien joacă Ofelia și Cleopatra, epuizîndu-se pentru a-i egala talentul lui, pentru a-l uimi și este susținută de adulația publicului. Deosebită onoare : în 1947, regele George VI îl înnobilează pe Lawrence. Ea va fi pe viitor lady Olivier. Nobley Abbey cu 27 de încăperi devine căminul fericirii lor. Vivien îl decorează cu gust și primește în el, ca o foarte mare doamnă, crema societății : Orson Welles, David Niven, Merle Oberon, Noel Coward, Michael Redgrave...

Așa se formează legenda.

MANUELA SPĂTARU

(Va urma)

O noapte excentrică și gurmandă

■ *Prințul Georg von Fürstenberg elogiază berea Fürstenberg în timp ce soția sa, prințesa Victoria, preferă șampania.*

■ *Contele Maximilian von Auersperg și-a transformat capul în varză...*

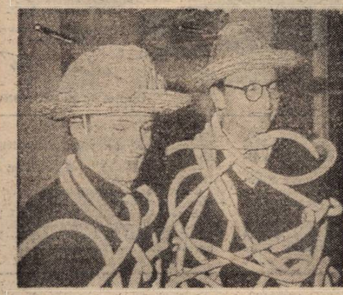

■ *Contele Mathias și contesa Ludmila von Spiegefeld s-au acoperit cu spaghete.*

■ *Este evident că prințesei Johanna von Hohneberg îi place tare mult brînza elvețiană.*

În cel mai desăvîrșit decor baroc, la Viena, în grădinile palatului Schwarzenberg, proprietatea prinților Schwarzenberg, a avut loc un original bal. Tema propusă de contele Johannes Nostitz-Rieneck a fost „Culinarium absurdum" și a reunit sute de invitați transformați în... bucatele favorite. De remarcat că profitul acelei seri a fost vărsat în beneficiul copiilor bolnavi de cancer.

EXPOZIȚII UNIVERSALE

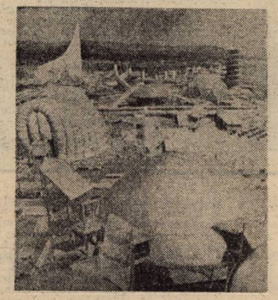

Ideea expozițiilor mondiale, o trecere în revistă a tezaurului tehnico-științific al lumii, s-a născut încă de la începutul sec. XIX. Prima manifestare de acest tip „Marea expoziție a industriei tuturor popoarelor" s-a organizat în 1851, la Londra. Cu această ocazie s-a construit vestitul Crystal Palace — un ansamblu monumental din oțel și sticlă, considerat o revoluție în arhitectura sec. XIX. Mai tîrziu a devenit o tradiție ca fiecare expoziție mondială să fie însoțită de un simbol arhitectonic. Nestemata expoziției mondiale de la Paris din 1889 a fost Turnul Eifel. Și deci el s-a construit pentru a da strălucire expoziției, s-a mai urmărit în ansamblu și demonstrarea posibilităților gîndirii tehnice franceze. Devenit curînd celebru a rămas pînă în prezent un simbol al Parisului.

SIMBOLURI ALE TEHNICII DE VÎRF

Șapte expoziții mondiale (în anii 1855, 1867, 1878, 1889, 1900, 1931 și 1937) s-au organizat la Paris. Și, cum era de așteptat organizatorii lor — arhitecții și decoratorii — au avut o mare influență asupra dezvoltării și formei finale a acestor manifestări. De la expoziția de la Paris din 1867 datează și planificarea tuturor suprafețelor expoziționale, astfel că, în 1868 a început construirea pavilioanelor concepute în stil național. Convenții internaționale (Berlin 1912 și Paris 1922) au marcat o extindere evidentă a expozițiilor și tîrgurilor internaționale. Expoziția de la Paris din 1900 a fost concepută după moda secesionistă. Din acel moment, fiecare expoziție își adaptează arhitectura la direcțiile actuale, la modă, la artă.

Expozițiile mondiale înseamnă în primul rînd o prezentare a performanțelor tehnice de vîrf. La prima dintre ele, de exemplu în 1851 a fost prezentat telegraful. Următoarele „au lansat" telefonul, fonograful, posibilitățile de folosire a electricității, automobilul, avionul, radioul, televiziunea alb-negru și apoi în culori. Și-au lăsat o puternică amprentă și alte descoperiri : aluminiul, țesăturile din fibre sintetice și plasticul însuși, cucerirea cosmosului, electrotehnica, computerele, laserul...

Expozițiile au fost puse în legătură cu importantele evenimente și aniversări din istoria omenirii. Expoziția de la Chicago din 1893 a marcat cea de-a 400-a aniversare a Americii și a prezentat realizările acestui continent ; cea de la Paris, din 1896, a comemorat în avanpremieră centenarul Revoluției franceze.

EXPOZIȚIILE UNIVERSALE SALUTĂ SECOLUL XX

De cel mai mare succes s-a bucurat expoziția mondială de la Paris din 1900. Ea cuprindea sec. XIX împreună cu realizările sale tehnice și aducea un salut noului secol. Simbolul său a constat din trasee luminoase compuse din sute de mii de lămpi electrice, semnale radio erau transmise din Turnul Eifel, mari ecrane găzduiau invenția fraților Lumière, o panoramă mobilă a unei călătorii cu trenul transiberian. Expoziția de la Paris care a prezentat și „Un veac de artă franceză" s-a bucurat de o participare record, înregistrînd peste 50 milioane de vizitatori (depășită fiind doar de expoziția de la Bruxelles din 1958).

Următoarele expoziții au fost însă mult mai modeste. Expoziția din 1915 de la San Francisco s-a desfășurat tocmai în momentul cînd Europa era zguduită de primul război mondial. Expozițiile din 1931 de la Paris și din 1933 de la Chicago au avut loc în perioada de mare criză. La expoziția de la Paris din 1937 s-a încercat o revenire la fosta strălucire a acestei manifestări. În acest scop s-a folosit printre altele televiziunea. Expoziția de la New York din vara anului 1939 a avut loc sub amenințarea primului război mondial. Aici au fost prezentate printre altele, realizări aviatice, dar și nylonul și perspectivele utilizării materialelor plastice.

... ÎN ERA ATOMULUI

Un mare eveniment l-a constituit prima expoziție postbelică EXPO—58, la Bruxelles. Simbolul său a fost Atomium : o construcție de 140 m care înfățișa — mărit de 200 milioane de ori — modelul structurii atomului. În Pavilionul SUA — s-au făcut demonstrații cu televiziunea color, iar în cel sovietic s-a expus modelul primului sputnik. Expoziția prezentat evoluția cercetărilor cosmice și primele încercări de folosire a energiei atomice. S-a accentuat că noua tehnică trebuia pusă în slujba omului, de unde deviza acestei expoziții : „O lume mai umană".

La Expo '64 de la New York organizată sub deviza „Pace prin dialog" deasupra întregii suprafețe a dominat un glob, la o înălțime de aproape 40 m. Construcția s-a numit „Unisphere" — subliniind unitatea planetei noastre și a legăturilor ei cu Cosmosul. În schimb, la EXPO '67, la Montreal și EXPO '70 de la Osaka s-a impus pentru prima oară la scară planetară problematica ecologică. S-a accentuat necesitatea apărării mediului și a resurselor naturale ale planetei noastre. De unde și deviza expoziției de la Montreal „Pămîntul planetă a oamenilor, iar la Osaka — „Progres și armonie".

Următoarea mare expoziție universală, de care ne mai despărte doar foarte puțin timp își va deschide porțile la Sevilla. Deviza sa : „Era descoperirilor".

MIHAELA DOROBANȚU

(Va urma)

LOTUS — o garanție a calității

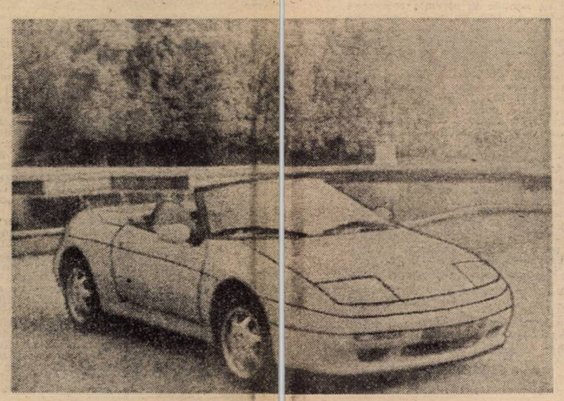

Prezentat în premieră la Salonul de la Londra, în 1962, primul model „Elan" a fost una din principalele reușite ale lui Colin Champan, genialul creator al lui „Lotus". Cu propulsia pe spate, suspensie independentă, cu multiple supape, motorul Ford Lotus de 1 500 cmc era încarnarea însăși a tradiției britanice în domeniul mașinilor sport.

Cu tracțiunea pe față, activat de un motor Isuzu, modelul Elan de astăzi apare, teoretic, mai puțin interesant. Impresie falsă, însă, căci inginerii au știut să-i confere celui care-l conduce o ofăcere aproape identică cu cea de acum 30 de ani. Scurt, compact, aerodinamic, ca un veritabil sprinter ce este, gata să devoreze drumul aflat înaintea sa, prototipul Elan se remarcă și prin proporțiile sale aproape miniaturale. Capota simplă, lisse de manufactură, rulmul portbagaj ce poate totuși adăposti două bagaje mari, două scaune mai mult decît confortabile și o înălțime foarte redusă a barbrizului se constituie în alte atuuri ale modelului. În rest, s-a acordat prioritate absolută tehnologiilor moderne, începînd cu tracțiunea pe față, atît de neutră, încît nu reduce cu nimic plăcerea condusului. Cîteva mici detalii singularizează acest model printre celelalte mașini sport : o chei-minisculă pentru portiere, diferită de cea de contact, un spațiu suplimentar în care este „disimulată" capota, un elegant volan de piele cu sigla „Lotus". Viteza maximă atinsă este de 220 km la oră, iar consumul mediu de 8 litri la 100 km. Motorul în patru cilindri are o capacitate de 1 588 cmc. Prețul de comercializare : 30 000 dolari.

În 1991, această mașină cu caracter exclusivist, căutată de amatorii de mașini sport cu dare de mînă, a fost vîndută în 400 de exemplare, datorită recesiunii încă nedepășite, manifestate pe piața mondială. Dl. Alain Mosconi, directorul general comercial al marelui concern General Motors (constructorul lui Lotus) este optimist pentru vînzările din anul în curs. (S. F.).

LOGIC

Garanția unui sistem informatic eficient,

BORLAND

Paradox Interbase dBase
QuattroPro FrameWork
Borland C++
Turbo C++ Turbo Pascal
ObjectVision

pentru

MS-DOS și WINDOWS!

LOGIC București
Tel: (90) 17.63.33
Fax: (90) 17.63.74

LOGIC Sibiu
Tel: (924) 4.66.52
Fax: (924) 4.67.04

Telex: 69367

10 glob MAGAZIN

Nr. 10 (1794) din 7 martie 1992

Biblioteca magazin de proză scurtă

CORIFEUL CORIFEILOR [III]

de IGOR ROSOCHOVATSKI

Aici am replicat :

— Dar dumneavoastră tocmai în acest scop i-aţi lăsat de capul lor. Aţi dorit să creaţi aproape o societate a roboţilor.

Interveni Nikolai Karpovici. În virtutea inerţiei continua să-mi explice ceea ce îmi era şi aşa destul de bine cunoscut :

— Le-am dat un program şi am dorit ca ei să încerce să se autoregleze şi să se autoorganizeze. Fără asemenea experienţe nu este posibilă trimiterea de roboţi cercetaţi pe alte planete. Dar rezultatele sînt întrucîtva neaşteptate. Există destul de multe enigme...

— Oho ! Deci acum roboţii sînt cei care vă creează enigme, începui eu să rîd, nescăpînd ocazia de a-l tachina.

Nikolai Karpovici părea că nu observă batjocura mea. Îmi arătă un zid construit din nişte plăci :

— După cum vedeţi au înconjurat cetatea cu un al doilea zid. Prin ziduri asemănătoare cetatea a fost împărţită în sectoare. Dar de ce să vă povestesc eu, vă puteţi convinge şi singur : Să mergem !

Intrarăm pe poartă şi pornirăm în mare viteză pe şoseaua ireproşabil de netedă spre centrul Cetăţii. Dar curînd drumul ne fu barat de un alt zid. Porţile de aici erau închise cu grilaje duble. De partea cealaltă a porţilor făcea de serviciu un robot-santinelă. Nikolai Karpovici îi ordonă să deschidă porţile.

PIN Şaptesuteoptsprezece a primit ordin din partea Marelui Purtător al Poverii, Cel Mai Mare Dintre Cei Mari şi Corifeul Corifeilor să nu vă mai dau drumul, — declară robotul.

Pe pieptul lui se distingea şi seria — TIN PIN 00718. Spunîndu-le, santinela făcu nu se ştie de ce o prescurtare. Aceasta ne păru un semn rău prevestitor.

— De ce nu ne dai drumul ? — întreabă Nikolai Karpovici —

— Nu pot ca să ştiu — raportă robotul. Acest lucru îl ştie Mai Marele În Grad, Nufărul Alb.

— Cheamă-l.

Peste cîteva secunde alături de primul apăru un al doilea robot de construcţie mai simplă — EN LI 92. El repetă ordinul Marelui Purtător Al Poverii.

— Anulez ordinul — spuse sever Nikolai Karpovici.

— Nu ai dreptul — rosti sacadat Nufărul Alb.

— Ba da. Eu sînt Cel Mai Mare Dintre Cei Mai Mari Dintre Cei Mari şi Corifeul Corifeilor Corifeilor şi Cel Mai Mare Dintre Marii Purtători ai Poverii explică Nikolai Karpovici, ţinîndu-şi cu greu rîsul.

Încolţit, robotul începu să clipească din indicatoare, se mişca pe loc nehotărît, dar nu deschidea porţile.

— N-ai auzit ce ţi-am spus ? — strigă Nikolai Karpovici şi Mai Marele În Grad mărturisi :

— Am primit două ordine. Unul îl exclude pe celălalt. Nu ştiu cum să procedez.

— Nu poţi să nu-mi execuţi ordinele. Eu sînt om, eu sînt constructorul principal al institutului — îi aminti Nikolai Karpovici.

— Am primit două ordine. Unul îl exclude pe celălalt, — o ţinea una şi bună Nufărul Alb. Dinspre el veni un val de căldură, semn că mecanismele i se supraîncălziseră din cauza solicitării excesive.

— Se defectează, — îl avertizai eu pe Nikolai Karpovici.

Constructorul scoase autojetonul şi îl puse în funcţiune. O rază îngustă atinse indicatorul robotului, obligîndu-l pe Nufărul Alb la subordonare deplină.

Mai Marele În Grad deschise imediat porţile, dar acestea erau prea înguste pentru autoplanele noastre. Furăm nevoiţi să mergem pe jos.

Drumul ducea spre nişte construcţii uşoare din mase plastice şi sticlă.

De acolo se auzea un zgomot şi un zumzet uniform.

Nikolai Karpovici se îndreptă în fruntea comisiei spre cea mai apropiată construcţie. Mă strecurai pe uşă în urma lor. Un zgomot puternic mă izbi în urechi. Nimerirăm într-o secţie uzinală. Pe banda rulantă defilau în flux continuu piese, iar cîţiva roboţi montau din ele subansamblele viitoarelor maşini. Aceştia erau roboţi de construcţie mai complexă decît Nufărul Alb şi santinela. De altfel, primitivii n-aveau ce face aici. M-am uitat cu atenţie la piesele de pe banda rulantă şi i-am spus lui Nikolai Karpovici :

— Mi s-a comunicat că au dispărut cu autoprogramare. Cine proiectează aceste piese, cine organizează producţia de serie ?

— Asta este o altă enigmă — răspunse el şi făcîndu-mi cu ochiul, se adresă unuia dintre roboţii montori :

— Cine conduce secţia ?

— Mai Marele În Grad Bulonaşul de Argint — urmă răspunsul.

— Este inginer ?

— Ce vorbeşti ! Ce vorbeşti ! — Robotul ridică un braţ în formă de cleşte, apărîndu-se ca de o blasmenie. — Cum se poate ? Inginerii reprezintă o pătură cu totul diferită, o castă inferioară. Ei deservesc procesul de producţie. Iar Mai Marele În Grad dă ordine şi dispoziţii, raportează şi poartă o parte din Povară.

— Unde se află acest Bulonaş de Argint al vostru ?

— În secţia numărul şapte.

Am găsit destul de uşor secţia. În Cetatea Roboţilor nimeni nu s-ar fi putut rătăci. Peste tot erau numai drumuri drepte, cifre uriaşe, şi inscripţii clare, o mulţime de indicatoare, reclame colorate, care te invitau să-ţi montezi articulaţii noi, scheme integrate perfecţionate...

În Secţia a şaptea am fost întîmpinaţi de Bulonaşul de Argint. Era un robot de construcţie învechită. „Oricare dintre mentori este de cel puţin zece ori mai complex decît el" — gîndii eu şi întrebai :

— Ce întră în subordinea ta ?

— Şapte secţii.

— Dar cine le-a construit ?

— Noi ! — spuse el cu mîndrie.

Răspunsul total necaracteristic pentru robot mă surprinse.

Traducere şi adaptare
VASILE OROIANU

(Va urma)

Grafică de M. DEACONU

Concursul internaţional de dans sportiv, ediţia a II-a

RITM, GRAŢIE, ELEGANŢĂ, STIL

În publicaţia „Dansul", special editată de producătorul Concursului internaţional de dans sportiv de la Bucureşti (29.02 — 1.03), dl. **Constantin Duţu** declara printre altele : „Am dorit ca în 1992, la a II-a ediţie, să conferim Festivalului internaţional de dans sportiv de la Bucureşti, o mai mare deschidere". Pentru cei care au fost spectatori sau pentru cei care au urmărit secvenţe la televizor acest lucru a fost evident. Pentru ca, dacă la ediţia precedentă au participat doar perechi din România şi Republica Moldova, anul acesta au participat 12 ţări, unele din acestea trimiţînd la Bucureşti perechi de primă mînă, laureate la diferite campionate internaţionale. Da, Festivalul a fost o deschidere şi o reuşită incontestabilă, iar cel „vinovat" de această reuşită a fost, evident, maestrul Constantin Duţu, producător şi regizor artistic care a investit fără rezerve nu numai bani, foarte mulţi bani, ci şi energie, pricepere, timp. A dorit să lase un spectacol de talie internaţională şi a reuşit fără echivoc. De la prezentarea perechilor participante pînă la aranjarea şi plasarea invitaţilor speciali, de la prezenţa unei echipe de protocol formată din studente, unele manechine, altele cîştigătoare sau participante la concursurile de „Miss", pînă la surprize şi programul variat care au ţinut trează atenţia spectatorilor, totul a fost gîndit cu profesionalism. Duminică seara, după încheierea Concursului am fost curios să aflu părerea dlui **Hubert Sharmers** din Elveţia, unul din cei şapte arbitri ai Concursului. „Totul a fost excelent organizat, sînt pur şi simplu uluit, trebuie să spun că nu mă aşteptam. Vin prima oară în România şi dacă ar fi şi numai acest Festival de dans sportiv şi tot ar trebui să recunosc că este o mare deschidere. Felicitări dlui. Duţu care am înţeles că a fost creierul acestui festival, felicitări şi prezentatorului Ursulescu un foarte bun orator, un adevărat profesionist". Şi dacă o spune un om umblat pe la mai multe campionate europene şi mondiale, nu avem motive să nu-l credem. Aceleaşi cuvinte de laudă la adresa organizării Festivalului a avut şi dna **Claire Panzer**, din Elveţia, specialist internaţional în domeniul televiziunii, directoarea programelor televiziunii italiene precum şi dnul **Enrico Fachini**, mare industriaş italian, membru al Romital '92 GIRI, grupul de iniţiativă româno-italian al cărui preşedinte este dl. Constantin Duţu. Dl. Fachini îmi spunea că „profesionalismul maestrului Constantino iese la iveală în orice face şi oriunde. Este un om foarte apreciat în Italia pentru acest lucru şi observ acum că acelaşi om talentat reuşeşte un lucru extraordinar, producerea acestui Festival internaţional. Bravo !" Ca spectator, mi-a mărturisit că prezentarea french can-canului a fost excelentă, chiar cu unele elemente de noutate în privinţa concepţiei coregrafice. În fine, de la dl. **Constantin Duţu** am aflat unele amănunte, să le spunem „de culise" : Cheltuielile suportate din buzunarul propriu s-au ridicat la 85 milioane de lei. 140 de persoane au avut asigurate transportul, masa şi cazarea, în condiţiile în care o cameră de hotel a costat 30 000 lei, fără nici o reducere. Televiziunea a cerut 3 000 000 lei pentru a prelua acest festival, deşi atunci cînd transmite un meci de fotbal televiziunea trebuie **să plătească** ea cluburilor. Toţi oamenii, toţi participanţii au fost plătiţi, chiar pînă la ultimul copil. Ministerul culturii n-a onorat nici măcar invitaţia de a asista la Concurs, care n-a fost totuşi „concursul lui Duţu, ci al Federaţiei Române de Dans Sportiv". Închei cu precizarea că tînăra federaţie română este recunoscută de Federaţia Internaţională, iar nu peste mult timp o pereche din ţara noastră va participa la Campionatul mondial de dans sportiv de la Singapore. Cînd s-a anunţat acest lucru, copiii participanţi la clasa „E" (care descoperă de la o vîrstă fragedă aripile dansului, ale graţiei şi ritmului) au visat, măcar pentru o clipă, la ziua cînd, ca seniori, vor prelua ştafeta...

GEORGE CUŞNARENCU
Foto : MIHAI CUCU

HOROSCOP

Săptămîna 09.03 — 15.03

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : Zi senină, optimism realist.
Marți : Probleme cu sănătatea.
Miercuri : Un ghinion previzibil.
Joi : Melancolie, neproductivitate.
Vineri : Reușită financiară.
Simbătă : Eterna capcană a iubirii.
Duminică : Zi cenușie, monotonă, rece.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Intimitate, tandrețe, parfum.
Marți : O veste foarte bună.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Suprasolicitări, nervozitate.
Vineri : Un compromis sentimental.
Simbătă : Scadența unei decizii importante.
Duminică : Excese temperamentale trecătoare.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Migrenă, indispoziție, apatie.
Marți : Conflict profesional.
Miercuri : Oscilații psihice minore.
Joi : Muncă febrilă, suprasolicitări.
Vineri : Două motive de optimism.
Simbătă : Cheltuieli neprevăzute.
Duminică : Un amic vă dezamăgește.

RAC (22.06—22.07)

Luni : O dură confruntare sentimentală.
Marți : O promisiune neonorată.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Se destramă un vis.
Vineri : Erotism, detașare, dantelă.
Simbătă : Surmenaj fizic și psihic.
Duminică : Confortul căminului și atît.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Capcana sexului opus.
Marți : Agresivitate, iritare, confuzie.
Miercuri : Tolerați o injustiție.
Joi : O întîlnire foarte profitabilă.
Vineri : Reușita unei afaceri.
Simbătă : O scrisoare îmbucurătoare.
Duminică : Zi opacă, neproductivă.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Deznodămîntul unei afaceri.
Marți : Digresiuni sentimentale.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Creativitate, productivitate.
Vineri : O hotărîre înțeleaptă.
Simbătă : Drumuri costisitoare.
Duminică : Indispoziție, pesimism.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : Dispoziție sufletească deosebită.
Marți : Reușită financiară.
Miercuri : Polemici profesionale dure.
Joi : O criză de orgoliu trecătoare.
Vineri : Detașare, singurătate, meditație.
Simbătă : O veste foarte bună.
Duminică : Toate vă merg din plin.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Disensiuni profesionale.
Marți : Criză de gelozie profundă.
Miercuri : Două motive de optimism.
Joi : Refugiu în muncă frenetică.
Vineri : Sensibilitate accentuată.
Simbătă : Zi plumburie, insatisfacții.
Duminică : O afacere ratată.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : Suprasolicitări intelectuale.
Marți : Scadența unei afaceri rentabile.
Miercuri : Zîmbet, seninătate, fantezie.
Joi : Erotism dezlănțuit.
Vineri : O situație foarte delicată.
Simbătă : Vă obsedează un vis.
Duminică : Zi agitată, dispoziție incertă.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : Se confirmă o presimțire.
Marți : Toate vă merg din plin.
Miercuri : O revanșă sentimentală.
Joi : Activitate intelectuală susținută.
Vineri : O decizie cu bătaie lungă.
Simbătă : Refugiu în intimitate.
Duminică : O veste foarte bună.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : Succes financiar deosebit.
Marți : Două motive de optimism.
Miercuri : Noi obligații profesionale.
Joi : Contacte dezagreabile.
Vineri : Pasivitate, contemplare.
Simbătă : O călătorie obligatorie.
Duminică : Tandrețe, amor, dantelă.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : Excese temperamentale, iritare.
Marți : Succes financiar previzibil.
Miercuri : Creativitate, fantezie.
Joi : Suprasolicitări sentimentale.
Vineri : Finalizați o afacere rentabilă.
Simbătă : Productivitate maximă, muncă pasionată.
Duminică : Dispoziție sufletească optimă.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Somități ale artei

Marele arhitect Petre Antonescu (1873—1965) a fost unul dintre marii animatori ai mișcării pentru renașterea arhitecturii naționale, pentru afirmarea celor mai valoroase tradiții ale acestei arte. Printre cele mai renumite realizări ale sale, amintim : Arcul de Triumf din București, Facultatea de Drept și Clădirea Primăriei Capitalei, Palatul Administrativ din Craiova. La 3 iunie 1923, Petre Antonescu este ales membru activ al Societății Culturale Ateneul Român, iar la 22 iunie 1929 este ales în conducerea acestei Societăți. A fost, de asemenea, inițiator și președinte al Concursurilor de artă decorativă organizate de Ateneu (1942—1943), președinte al comisiilor speciale pentru restaurarea Palatului Ateneului (1926—1947). Petre Antonescu a funcționat ca profesor la Școala Superioară de Arhitectură din București, iar din anul 1945 a fost membru al Academiei Române.

Cele mai vechi orașe

În seria celor mai vechi orașe, din cele atestate documentar în secolul XIII mai amintim : **Aiudul** (1299, important centru de meșteșugari și viticultori, cu o existență mult mai veche estimată chiar la secolul III înainte de Christos) ; **Cimpulung** (Județul Argeș ; în anul 1330, domnitorul Basarab I își stabilește aici reședința, Cimpulung devenind prima Capitală a Țării Românești). Din secolul XIV amintim orașul **Isakgi** (Isaccea, atestat documentar la 1321 prin scrierile geografului și istoricului arab Abul Feda), **Baia Mare** (1329, renumită prin minerit), **Baia Sprie** (1329, sub numele inițial de Mons Medius), **Curtea de Argeș** (1330 ; aici mută Capitala Țării Românești, în 1369, Vlaicu Vodă ; se pare că în această zonă a trăit o populație condusă de Dromichaites, în sec. IV—III înainte de Christos), **Tirgu Mureș** (1332, dar așezarea este mult mai veche, dovadă centru dacic de olărit descoperit în zonă).

Cel mai vechi manuscris slavo-român

Cel mai vechi manuscris slavo—român a cărui datare este certă, îl reprezintă „Tetraevanghelul lui Nicodim", realizat în 1404—1405 (probabil în Țara Românească). Acesta se păstrează și astăzi și are o superbă ferecătură din argint.

Premieră europeană

Unul dintre primele spitale din Europa iluminate cu electricitate este Spitalul Militar din București. În anul 1884 s-a instalat aici o uzină proprie pentru generarea curentului electric dotare tehnică foarte rară în Europa acelei epoci.

Superlativ vegetal

Cea mai mică plantă cu flori din țara noastră este lintița mărunță (Wolfia arrhiza), o plantă de apă de dimensiunile unei gămălii de ac. Lintița mărunță trăiește în Delta Dunării și în bălțile mai mari.

GUINNESS BOOK

PE DRUMURI DE APE

Despre originile navigației nu se poate vorbi niciodată cu mare exactitate. Este imposibil ca necuprinsele întinderi de ape să nu-l fi fascinat pe om din cele mai vechi timpuri. Guinness amintește în acest domeniu, de faptul că aborigenii au fost capabili să străbată strîmtoarea Torres, navigînd dinspre Noua Guinee spre Australia cu ajutorul a ceea ce am putea numi canoe duble. Acest eveniment se petrecea cu aproximativ 40 de milenii înainte de Christos. Printre alte vechi urme ale navigației se numără și ambarcațiunea din lemn de pin descoperită la Pesse, în Olanda, datată a fi din anul 6315. Cea mai veche navă care a supraviețuit pînă în zilele noastre a fost găsită îngropată, în apropiere de marea piramidă a lui Kheops ; ea avea o lungime de 42,6 metri și o greutate de 40 tone, fiind destinată transportului pe Nil. Vechimea ei este de peste 4.000 de ani (a fost îngropată după ce fusese demontată). De asemenea lîngă insula grecească Hydra a fost descoperită cea mai veche epavă (în anul 1975), datînd probabil din anul 2450

Cea mai mare ambarcațiune propulsată prin forța umană a fost gigantica galeră Tessarakonteres, construită pentru Ptolemeu IV în anul 210. Î.ch., la Alexandria. Ea era prevăzută a fi pusă în mișcare de patru mii de vîslași. Cea mai lungă canoe este cea construită în scopuri războinice de populația din Noua Zeelandă, în anul 1940 ; ea are o lungime de 35 de metri, 20 de tone și poate adăposti peste 70 de oameni. În India, faimoasele „bărci-șarpe" au o lungime de 40,5 metri și sînt acționate cu ajutorul a 100 de padele — ele sînt folosite pentru sărbătorile rituale ale anotimpurilor. În scopuri asemănătoare, „bărcile-dragon" care se întrec la Hong-Kong, sînt mai mici și mai rapide.

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

DANA CRĂCIUN, Brașov : (n. 18.02. 1958). V-ați născut în anul Cocoșului de Foc doi Lap Chun, în luna Tigrului, la ora Șobolanului ; ecuația vieții este : Foc + Metal + Lemn + Apă + Foc (o personalitate echilibrată din multe puncte de vedere, cu ușoare tendințe spre orgoliu și excese temperamentale, datorate dominației Focului). Afinități : Bou, Șarpe, Adversități : Iepure, Șobolan, Cal. După specia europeană sînteți Vărsător, zodie de Aer de gradul III (inteligență practică),planete dominante Saturn și Uranus, sensibilitatea sănătății în zona spatelui. Cuplu sexual optim : EL — Taur, Vărsător. În constelația gemelor mistice, la nașterea dv a strălucit safirul. Parfumul primei respirații cosmice a fost cel al mimozei. Pitagoreicii v-au fixat cifra mistică favorabilă 3, iar ziua optimă a săptămînii este simbătă. Umbra protectoare ce vă va urmări toată viața este cea a Curmalului (izvor de optimism, dispoziție sufletească propice depășirii obstacolelor). După specia indiană sînteți Apa (feminitate, șiretenie, adaptabilitate).

SERGIU POSTOLACHE, Galați : (n. 25.01.1966). V-ați născut în anul Calului de Foc doi Lap Chun, an de excepție, cu personalități remarcabile în toate domeniile, un destin pigmentat cu evenimente extreme), luna Tigrului, ora Cîinelui. Ecuația vieții este : Foc + Foc + Lemn + Metal + Foc (dominanța Focului, 60 la sută din personalitate, este concludentă). Afinități : Tigru, Cîine. Adversități : Șobolan, Iepure, Cocoș. (pentru specia europeană vezi răspunsul anterior). Umbra protectoare este a Chiparosului; (spirit religios, fidelitate în mariaj). După specia indiană sînteți Vultur Pleșuv (ambiție, detașare, solitudine, blazare).

D. DUMITRESCU, București : (n. 18. 08.1980). V-ați născut în anul Oii de Pămînt, doi Lap Chun, luna Maimuței, ora Mistrețului ; ecuația vieții Pămînt + Foc + Metal +Apă + Foc (personalitate suficient de echilibrată, deși lipsește Lemnul pentru a fi desăvîrșită). Afinități : Iepure, Mistreț. Adversități : Bou, Dragon, Cîine. După specia europeană sînteți Leu, zodie de Foc de gradul II, planetă dominantă Soarele, sănătatea sensibilă în regiunea inimii. Cuplu sexual optim : EA — Leu, Scorpion. În constelația gemelor mistice vă favorizează rubinul, iar parfumul primei respirații cosmice a fost cel al heliopei. Cifra fixată de pitagoreici este 6, iar ziua optimă a săptămînii este duminică. Umbra protectoare este cea a Curmalului (optimism realist). După specia indiană sînteți Urs.

RADU COROVAT, Vaslui : (n. 6.09. 1971). V-ați născut în anul Cîinelui de metal fără Lap Chun, luna Cocoșului, ora Maimuței. Ecuația vieții este: Metal + Metal + Metal + Metal + Foc (dominația categorică a Metalului, 80 la sută din personalitate este de natură să favorizeze intransigența, loialitatea față de principii, duritate etc.). Afinități : Tigru, Cal. Adversități : Dragon, Oaie, Bou. După specia europeană sînteți Fecioară, zodie de Pămînt de gradul II, planetă dominantă Mercur ; sănătatea sensibilă în zona aparatului digestiv. Cuplul sexual optim : EA — Gemeni, Pești. În constelația gemelor mistice, la naștere a strălucit jaspul, iar parfumul primei respirații cosmice a fost cel de azalee. Cifra mistică optimă este 3, iar ziua cea mai favorabilă a săptămînii este miercuri. Umbra protectoare este a Salciei (spirit contemplativ, melancolic). După specia indiană sînteți tot Fecioară, ceea ce face ca amprenta lui Mercur (inteligență aplicativă) să fie foarte distinctă.

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

■ „N-avem unde sta, bani nici atît nu avem someră sînt, iar el, după ce termină armata, va fi și el, sigur...", îmi scrii cu amărăciune, draga mea **LILIANA G... (Constanța).** Ce mai, recunosc cu mîhnire, nu-i deloc o situație roză care să inspire o Ileană Cosînzeană spre drăgăstoase visări alături de Făt-Frumosul ei ! Am înțeles, vreți să plecați, pentru 1—2 ani" la fratele lui din Australia, să munciți acolo și să faceți „economii" cu care să vă întoarceți aici, acasă, bogați... Mă bucur că amîndoi sînteți niște tineri hotăriți, harnici, gata să înfruntați greutățile și necunoscutul unei schimbări atît de radicale a vieții voastre. Totuși, a porni în această încercare cu ochii închiși, doar cu niște visuri care au gustul... viselor, e frumos numai atunci cînd aventura e susținută cu bani, **mulți bani !** Știți ce vă așteaptă la capătul călătoriei ? Ați aflat răspunsuri la **toate întrebările** pe care ar trebui să vi le puneți ? Uite, eu, dacă aș fi într-o situație similară, m-aș gîndi : ce știm să facem ? cît de căutate sînt (sau nu) acolo meseriile noastre ? cunoaștem bine limba locurilor încît să ne adaptăm cît mai repede ? ce șanse există să ne găsim slujbe relativ sigure și acceptabile în timp rezonabil ? cît timp va voi (sau va putea) fratele cu „stare materială bună" să ne ajute (întreținã) ? cît de scumpă e viața acolo ? etc... Altfel, în afara unei temeinice pregătiri pentru un astfel de pas, nu văd prin ce s-ar deosebi condiția de a fi șomer aici, de condiția șomerilor de acolo, atîta vreme cît o „stare materială bună" acolo, în raport cu situația actuală de la noi, poate să însemne enorm de puțin în raport cu pretențiile și exigențele locurilor. În plus, demult am înțeles că, oriunde aș fi, doar dacă pot dovedi că sînt foarte bună, **prima** adică, mi se va acorda de către localnici dreptul de a ocupa locul... doi sau trei sau... Așa că, abia **după** ce aș întoarce pe toate fețele, toate întrebările și problemele ridicate de „o nouă viață" gîndindu-mă, firește, și la mama...), aș cuteza să iau o hotărîre — **oricare ar fi aceasta !** Înainte de a face, deci, acest pas foarte important, gîndiți-vă amîndoi cu toată seriozitatea la consecințe și implicații **și apoi decideți** — da ori ba. Dar, orice hotărîre veți lua, vă doresc din inimă noroc, fericire și... mai scrie-mi ! Chiar și din Australia, dacă n-o fi prea scump !

■ Dragul meu **F.E. DAN (București),** delicatețea și sensibilitatea sufletului tău, dublate de inteligență, constituie „armele" tale redutabile ! Și totuși, cît de puțin ne cunoaștem și ne prețuim noi înșine ! Zău așa, la 19 ani, prea îți faci probleme și-ți pui singur piedică ! De parcă mîine s-ar isprăvi lumea asta „delicioasă" și tu încă n-ai apucat să cucerești Everestul ! Punînd atîți de „dacă" înainte de a intra în... pădure, nici nu mă mir că pînă la urmă ajungi singur la concluzia temerară (dar absolut falsă !) că, de fapt, nici nu merită să intri și nici nu vrei. „Dacă vine lupul...", „dacă am să cad într-o groapă...", „dacă mă voi rătăci...", „dac-am să găsesc, în loc de zmeură, aguridă...", „dacă... dacă... dacă...". Concluzia ? „Mai bine singur !" Ce spui, ia hai să fim serioși ! Nu peste multă vreme vei constata singur, cu detașare, zîmbind, că ai supraestimat „dușmanul din pădure" care, vai ! și el se teme, e timid și nu are experiență. Tu înveți acum „tactică și strategie militară". Foarte frumos, dar te întreb, în fața unei redute inamice vei ajunge la aceeași concluzie că „nu merită" cucerită ? ! Păi, dacă vrei s-o cucerești, din cîtă militărie știu și eu, ca femeie, cred că n-ai altă soluție decît să ataci ! Cu inteligență, nu orbește, cu stăpînire de sine, nu oftind de zor, cu spirit cavaleresc nu ca un barbar, cu seriozitate, nu fanfaron, plin de curaj, nu cu gîndul înfrîngerii... Dragul meu viitor comandant de oști viteze, crizele de creștere, știu, sînt neplăcute dar din fericire nu durează decît... pînă ne maturizăm !

LAURA

POȘTA by Air Mail

Între sutele de scrisori sosite pe adresa redacției și regretul sincer de a nu putea răspunde, precum am dori-o, la toate (fapt ce ne-ar cere cel puțin două pagini pe săptămînă), din cînd în cînd ne cad ochii și pe epistole ciudate. La una din aceste ciudățenii voi răspunde azi — mai exact, mă voi opri asupra ei, întrucît relevă un mod de-a privi cu totul antideluvian fundamentul sacru al creștinismului. Din capul locului trebuie spus că nu cenzurez gîndurile și opiniile nimănui, mai ales atunci cînd este vorba de credință ; **așa cum rostul meu nu este** acela de a mă transforma în pedagogul cuiva pe calea creștinării. Surprinzător însă mi se pare ca în acest veac care se încheie, **să mai existe oameni care pot imagina și** gîndi astfel :

„Iisus Hristos pînă la 30 de ani, nu prea se știe unde a fost. Foarte probabil că a făcut cunoștință cu tehnicile yoga. Iar după ce a împlinit 30 de ani viața lui a fost un șir de spectacole ambulante în folosul și spre mărirea propriei sale persoane, culminînd cu răstignirea, moartea aparentă și după aprox. 35 de ore aparenta înviere. Totul pentru faima sa. Totul indică că el a fost un yoga scăpătat care și-a folosit puterile obținute în folosul pămîntesc. (...) Creștinismul este religia civilizatorilor învingători și ea v-a continua să fie puternică. În concluzie, la așa învățătură așa discipoli. Imoralitate, bigotism, cabotism (probabil cabotinism ați ați vrut să scrieți !) Ar trebui să faceți măcar o pagină de pornografie științifică, sau religioasă — nu contează, bani să iasă. **Altfel de ce am mai făcut revoluție...**"

Autorul acestor aberații este bucureștean. Nu-i trecem numele, i-am transcris însă o parte din scrisoare pentru a ilustra un fapt pentru noi surprinzător. Să-l detaliem metodic :

1. Dacă aparțineți unui rit ezoteric care neagă creștinismul și chiar figura Mîntuitorului, nimic nu vă dă dreptul de a blasfemia religia fundamentală — în speță creștinismul.

2. A gîndi și a transmite „idei" despre Iisus Christos ca acelea pe care le-am reprodus mai sus, nu înseamnă doar o fixație cu substrat ateu, ci un act de ignoranță ce se cuvine a fi compătimit.

3. Ce va fi avînd revoluția din decembrie 1989, cu „tezele" pe care le înșirați? Vă supără oare faptul, pe care îl sugerați, că aceeași revoluție ne-a redat libertatea de-a fi creștini ?

4. Toate acestea nu-și aveau rostul dacă nu s-ar fi încununat, prin voia expeditorului nostru, de o concluzie îmbucurătoare — oarecum : scrisoarea este de la un capăt la altul abundentă în agramatisme ! Or, cunoașterea, lumea ideilor — inclusiv cele creștine — trec și prin gramatică. Dacă nu neapărat prin gramatică, atunci aceasta poate fi înlocuită cu bunul simț omenesc și deopotrivă creștin...

ION TUGUI

Grădina de lîngă casă

ÎNMULȚIREA PLANTELOR PRIN MARCOTARE

Marcotarea (sau marcotajul) este un procedeu de înmulțire vegetativă a plantelor, asemănător cu butășirea, cu singura deosebire că lăstarul pus în pămînt la înrădăcinat, numit marcotă, nu este detașat de planta mamă decît după înrădăcinare, cînd a devenit o plantă de sine stătătoare. Marcotele se aleg din lăstarii de 1—2 ani de la baza plantelor. După modul cum se execută, marcotarea poate fi : verticală sau orizontală. La marcotarea verticală, plantele se taie primăvara la 2—3 muguri deasupra solului, astfel că vor da lăstari noi din mugurii de la bază. În luna iunie, lăstarii se vor mușuroi la jumătate din înălțimea lor. Pe măsură ce lăstarii cresc, se repetă mușuroirea încă o dată, de două ori, astfel ca 15—20 cm din lăstari să fie sub pămînt. Acest procedeu se aplică la gutui, corcodus și unele tipuri de portaltoi pentru meri. Marcotarea orizontală se aplică la plantele cu tulpini anuale lungi și flexibile. Procedeul se aplică primăvara și constă din aplecarea tulpinilor anuale și fixarea lor, cu cîrlige de lemn sau de sîrmă, în niște șănțulețe adînci de 8—10 cm. După aceea, șănțulețele se acoperă cu pămînt reavăn, pentru a ușura înrădăcinarea tulpinilor. Din mugurii de pe tulpină vor crește noi lăstari care pe măsură ce cresc, vor fi mușuroiți pînă la jumătate din lungimea lor. Toamna, marcotele cu rădăcini se taie și se plantează la locul definitiv. Cînd lăstarul este îngropat pe o singură portiune iar vîrful rămîne afară, marcotarea se numește simplă, iar cînd el este îngropat în mai multe porțiuni, avînd mai multe porțiuni rămase afară, marcotarea se numește serpuitoare.

Pentru procurarea pomilor și arbuștilor fructiferi necesari vă puteți adresa la Stațiunea de Cercetare și Producție Agricolă Bacău, Telefon 931.34514.

IOAN URSU

PROGRAM TV

● SELECȚIUNI ●

Săptămîna 09.03 — 15.03

LUNI

Programul 1 : 13.00 Sfinții 40 de mucenici din Sevasta 14 00 Actualități 14,20 Worldnet Usia 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni 16,00 Casa și grădina 16,30 Muzica pentru toți 17,00 Actualități 17,05 Emisiune în limba maghiară 18,35 Mistificare sau adevăr ? 19,35 Desene animate 20 00 Actualități 20,35 Tezaur 21,00 Teatru TV. Al matale Caragiale 22.10 Studioul economic 22,35 Repriza a treia 23,00 Cronica Parlamentului. Actualități 23,30 Confluențe.

Programul 2 : 16.00 Actualități 16.15 Desene animate 16.40 Traditii... 17.10 Veniți cu noi pe programul doi... la Athenée Palace ! Milionarii se prezintă 19,10 Worldnet Usia 20,30 Magazin auto-moto 21,00 Studioul muzicii de cameră 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

MARȚI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,30 TV5 Europe 12 10 Ora de muzică 13,00 Interferențe 13,30 Muzica pentru părinți 14,00 Actualități 14,20 Tradiții 14,55 Preuniversitaria 15,30 Teleșcoală 16,00 Agenda muzicală 16,30 Convietuiri 17,00 Actualități 17,05 Repere transilvane 17 35 Recital José Feliciano 18,00 Salut prieteni ! 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20.35 Sport 20,45 Telecinemateca. Moromeții 23,10 Cronica Parlamentului. Actualități 23,40 Cultura în lume : Ernest Hemingway : 0,10 Meridianele dansului.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Documentar științific 17,10 Studioul de literatură 18,10 Film serial. Marc și Sophie 19,10 Sport-Magazin 19,40 Tribuna non-conformiștilor 20,00 Worldnet Usia 20,30 Studioul muzicii contemporane 21,00 De-ale pietei în economia Capitalei 21 30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22.35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

MIERCURI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film serial. Familia Polaniecki 11,15 Canal France International 12,20 Ora de muzică 13,10 Vîrsta a treia 13 40 Divertisment internațional 14,00 Actualități 14,20 S.O.S. Natura ! 14.55 Preuniversitaria 15.30 Telescoală 16,00 Tineri interpreți de muzică populară 16,20 Lumea sportului 16,50 Tragerea Pronoexpres 17,00 Actualități 17,05 Arte vizuale 17 30 : 15,16,17,18 18,00 Reflector 18.30 Studioul muzicii ușoare 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial. Joseph Balsamo 21,45 În fața națiunii 22,05 Pro musica 22,35 Universul cunoașterii 23 20 Cronica Parlamentului. Actualități 23,50 Lumea ideilor.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16.10 Recomandări din program 16,15 Desene animate 16,40 Emisiunea în limba maghiară 18,10 Teatru TV. John Gabriel Borkman de H. Ibsen 20,05 Worldnet Usia 20,30 Dialog cu edilii Capitalei 21,00 Bijuterii muzicale 21,30 TVE Internacional 22 00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închideaerea programului.

JOI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10.30 Worldnet Usia 12,10 Ora de muzică 13,00 Oameni de lîngă noi 13,30 Jazz-Magazin 14,00 Actualități 14,20 Culorile Maramureșului 14 55 Preuniversitaria. Bacalaureat '92 15,35 Teleșcoală 16,05 Muzica pentru toți 16,30 Forum 17.00 Actualități 17.05 Repere moldave 17,35 Dosarele istoriei 18,00 Tele-discul muzicii populare 18,20 Vîrstele peliculei... în vizită la Berlinală 19,00 Studioul economic 19 30 Desene animate. Alice în Țara minunilor 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial. Dallas 21,40 În fața națiunii 22,05 Reflecții rutiere 22,20 Microrecital 22,35 Reporter '92 23,05 Cronica Parlamentului. Actualități. 23,35 Stadion.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Dicționar de personaje 17,05 Emisiune în limba germană 18 05 Concertul Orchestrei Naționale Radio 20.30 Club SF 21,00 Arhive folclorice 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

VINERI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,30 Film artistic. Căsătorie blestemată (Franța, 1990) 12 10 Worldnet Usia 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualități 14,20 Mondo-muzica 14,40 Medicina pentru toți 15,10 Bicentenar Rossini 15.25 Preuniversitaria 16.00 Limba noastră 16,30 Muzica pentru toți 16,55 Actualități 17,00 Emisiune în limba germană 18,00 Pro Patria. Emisiune realizată de Ministerul Apărării Naționale 18.45 Ecranul 19 05 Viața parlamentară 19,30 Desene animate 20.00 Actualități 20.35 Sport 20.45 Film serial. Familia Chisholm 21,45 Simpozion 22, 30 Pe cărări de munte, pe cărări de dor... 23,30 Actualități 23,45 Gong ! 0,15 Top 10.

Programul 2 : 16 00 Actualități 16,15 Desene animate. Aventurierii spațiului 17,10 Dacă e vineri, e... sport și muzică ! 20,00 Concert extraordinar de muzică ponează21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

SIMBATA

Programul 1 : 9,00 Bună dimineața ! 10,00 Actualități 10,10 Feriți-vă de măgăruș ! 11 10 Itinerarii 11.40 Viața spirituală 12,30 Ora de muzică 13,30 : 7×7 14,00 Actualități 14,10 Tele-Club 15,25 Fotbal : Rapid — F.C. Argeș 17,20 Ați întrebat ? Vă răspundem ! 17,30 Mapamond 18,00 Bicentenar Rossini 19,00 Munte, munte brad frumos ! 19,15 Teleenciclopedia 20,00 Actualități 20,35 Film artistic. Pînă cînd ne vom revedea... (Anglia, 1989). Partea I 22,20 Săptămîna sportivă 22,40 Actualități 22.55 Film serial. Eu spionez (SUA, 1966) 23.50 Top — 12 0,50 Video-discoteca.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,40 Convietuiri 17,10 Film artistic. Ultimul rendez-vous al președintelui (Franța, 1989) 18,45 Video-clipuri 19,00 Bicentenar Rossini 21,00 Armonii corale 21.30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22 35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

DUMINICA

Programul 1 : 8,30 Bună dimineața ! 9,30 Clovnissimo 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10,50 Actualități 11,00 Lumină din lumină 12,00 Viața satului 13,30 Aripă de cîntec maramureșan 14.00 Actualități 14 10 Atlas 14,30 Video-Magazin 18,10 Știință și imaginație Antologie Ray Bradbury 18,40 Convorbiri de duminică 19,10 Film serial. Dallas 20,00 Actualități 20,35 Film artistic. Stavisky (Franța, 1974) 22 35 Studioul șlagărelor 23,05 Actualități 23,20 Duminică sportivă 0.05 Mesterii.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,40 Convietuiri 17,10 Pop-Club 17,30 Orașe și civilizații 18,00 Varietăți internaționale 18,30 Serată muzicală TV 21,00 Cîntecul inimii mele 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22 35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

(După PANORAMIC TV)

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina la zi

SENZAȚIONAL

VOIAJ ÎN... INTERIORUL UNOR CREIERE

■ Un studiu la microscop, ultrasecret ■ Genii in... lamele ■ Unul din cele 400 de cortexe conservate prezintă un interes maxim ■ Tăiat în 20 000 de lamele de 20 de microni fiecare, creierul lui Lenin evidențiază o scleroză datorată unei epuizări cerebrale.

După decenii de interdicții azi se poate vorbi despre „secretul camerei 19" din incinta Institutului creierului din Moscova. Mai exact, ziariștii de la „Journal de neurologie et de psychiatrie" au făcut-o deja. „Camera 19" deține toate secretele posibile despre... creierul lui Vladimir Ilici Lenin, simbolul comunismului, mort la 53 de ani. În 1924. Pînă acum nici-un studiu științific despre creierul său nu a fost făcut public. Astăzi, academ. Oleg Adrianov, directorul Institutului poate spune că „oficial Lenin a murit după 22 luni de agonie, datorată unor atacuri repetate ale unei maladii cerebrale antrenată de epuizarea creierului său". Cititorilor le voi reaminti o singură secvență biografică : la 21 de ani Volodia decide să devină avocat. În cinci luni și fără a urma cursurile, el asimilează programa celor patru ani de studii de drept. „Noi nu am avut niciodată un caz asemănător, scrie rectorul în amintirile sale. O memorie și un raționament uimitor care l-au plasat în fruntea promoției 1891 de avocați din Saint-Petersburg".

Revenind la momentul morții sale, medicii oficializau atunci cauza decesului : „scleroză cerebrală cronică datorată epuizării cerebrale".

Era vorba despre o dereglare a sistemului venos și limfatic al creierului, decelată la autopsie. În timp ce se năștea „mitul Lenin", știința va folosi ca piesă de investigare creierul său pentru a încerca să descifreze dereglarea. În lunile ce au urmat ministrul sănătății de atunci prin intermediul ambasadorului Germaniei l-a abordat pe celebrul prof. Oscar Vogt în ideea creării la Moscova a unui laborator ruso—german care va deveni Institutul creierului și al cărui unic obiect de investigație era la începuturile sale studierea creierului lui Lenin. În noiembrie 1929 prof. Vogt prezenta guvernului lui Stalin un raport foarte detaliat rezultat din analizele medicale efectuate, interzis difuzării. Se pare că Vogt a fost primul care a constatat o hipertrofie a emisferei stîngi și o atrofie a celei drepte. O densitate anormală a celulelor piramidale despre care prof. Vogt va declara că „niciodată nu a mai văzut grupate atît de multe celule de acest tip și atît de mari". „Al treilea cortex" era supradezvoltat în detrimentul celui de-al patrulea, aproape distrus. După studii privind dimensiunile, formele, interacțiunile celulelor cerebrale ale creierului lui Lenin, tăiat în aproximativ 20 000 de lamele de 20 microni, cu ajutorul unei tehnici și al unui aparat pus la punct de autorul studiilor, prof. Vogt va concluziona că „moartea lui Lenin s-a datorat unui caz extrem de ateroscleroză". Întrebat ulterior de prof. Rudolf Rabi de la Institutul Max Planck din München despre localizarea celulelor anormale, prof. Vogt avea să precizeze că „acestea erau răspîndite peste tot. Atipic prin talia sa, creierul lui Lenin era deosebit în egală măsură prin calitatea celulelor asociative" (așa-numitele celule ale inteligenței).

Prof. Adrianov, directorul de azi al Institutului, unic în lume, explică faptul că specialiștii de aici compară structuri cerebrale ale savanților, scriitorilor, politicienilor ale căror familii au acceptat cedarea creierelor pentru cercetări științifice. Astfel aici au fost studiate aproximativ 400 de creiere, incluzîndu-le și pe cele ce au aparținut lui Stalin, Gorki, Maiakosvki și Pavlov. Ultima achiziție de excepție este creierul acad. Saharov. Pentru a face un creier „să vorbească" sînt necesari aproximativ doi ani, spune prof. Adrianov. Cercetările macroscopice efectuate permit azi să se spună despre Saharov că prezintă o cantitate peste medie a neuronilor cortexului, craniul era mic, iar creierul implantat foarte sus.

Nu peste mult timp aceste date vor fi studiate de ordinator.

ECATERINA BĂTRÎNEANU

„Sănătate de la Sfînta Maria"

PALMELE CA DOUĂ MICRORADARURI

Cum decurge un masaj bioterapeutic, o ședință de diagnostic sau de tratament ? Bioterapeutul îl invită pe pacient să se aseze pe scaunul ori patul ergonomic, și cere să închidă ochii și să se relaxeze, apoi fără a-i citi nimic din fișa medicală și nici din peliculele Roentgen sau electrocardiograme, îi dezvăluie orice semn de boală, pur și simplu purtînd palmele ca pe două microradaruri de la creștet pînă-n tălpi și invers. Palmele se mișcă la o anumită distanță de corpul pacientului, brațele parcă au acele mișcări dirijorale pentru vals lent sau tango argentinian.

Chiar este posibilă depistarea semnelor de boală cu palmele ? Un medic cu o funcție respectabilă a venit la Centrul din Chișinău să încerce potențialul de diagnostic al extrasensorilor după ce mai întîi a trimis un pacient cu fișa medicală bine pusă la punct. S-a prezentat și el incognito, dar auzind de la Maria Vârlan diagnosticul exact și cu detalii suplimentare i-a recunoscut harul și s-a decis să-i fie pacient. Doamna Vârlan mărturisește că în timpul masajului de diagnostic ori tratament simte impulsuri în palmă, simte starea organismului ca și cum ar vedea în interiorul lui.

ADEVĂRUL SÎNT EU ÎNSĂMI

Ascultăm povestea unei femei venite cu ultima speranță să-și încerce norocul la Chișinău. „Ai mei habar nu aveau că eram atinsă de „boala secolului" și nici nu voiam să se știe. Refuzasem intervenția chirurgicală, le-am spus medicilor : cît mi-i dat să trăiesc vreau să rămîn întreagă, nehăcuită. Mă și împăcasem cu verdictul de boală incurabilă. Auzind de Centrul de bioterapie din Chișinău am vrut să încerc măcar să-mi prelungesc viața. Chiar la primul contact cu Doamna-Miracol am simțit că-mi insuflă un anume optimism și încredere. După mai multe cicluri de tratament intensiv, iată-mă sănătoasă, încît nici nu-mi vine a crede. Spre fericirea mea, aceasta e realitatea, adevărul sînt eu însămi.

CERNOBÎLUL UCRAINEAN ȘI CERNOBÎLUL FIECĂRUIA

La Chișinău au venit sute de copii din Ucraina și Belarus nenorociți de pe urma Cernobîlului. Din fericire sînt vindecabili. Un caz autentic, tocmai din îndepărtata Timișoară, unde se practică aceleași metode bioterapeutice ; Rozalia Cîrnu, aflată la Kiev după Cernobîlul ucrainean, a fost tratată, în 1991, de către bioterapeuții descoperiți de Maria Vârlan în municipiul de pe Bega. Pacienta iradiată prezenta simptome de oboseală — sfîrșeală — nădușeală, amnezie accentuată, sindrom astmatic. După 15 ședințe de masaj bioterapeutic au dispărut toate simptomele de boală. Dar, îngrijindu-ne de jertfele Cernobîlului Ucrainei, să nu uităm de Cernobîlul din noi și de lîngă noi, al fiecăruia, poluare, chimicale, tutun — care produc în flux neîncetat schilozi, debili, nevropați, bolnavi în ultimul hal. Multe dintre maladiile care ne bîntuie își au sorgintea în noxele care ne înconjoară.

„ENERGIA CERULUI" ÎN MÎINILE BIOTERAPEUȚILOR

Încercăm să înțelegem tainele vindecării miraculoase. De unde vine forța tămăduitoare ? „De unde, de la Dumnezeu din ceruri, din Cosmos, zice M. V. Dacă n-am fi dăruiți cu energie, n-am avea ce da bolnavilor. Simt cum îmi curge în corp această energie atunci cînd o dărui bolnavilor". Este un dar al providenței sau e vorba de fondul genetic nativ, de transmisie ereditară ? „Probabil și de una și de alta. Dacă mă gîndesc bine, bunica mea dinspre mamă era doftoroaie vestită. Mi-a spus că și eu am să lecuiesc bolnavii și, ceea ce a prezis s-a împlinit. Îmi amintesc cînd mergeam pe cîmp, la școală ori la joacă, o imitam pe bunica făcînd gesturile repetitive cu mîinile, fără să știu că practic biomasajul. Pacienții mei, copiii se înviorau, îmi mărturiseau că nu-i mai doare nimic. De pe atunci, după aceste „jocuri de-a sănătatea" simțeam îndemnul de a mă retrage, de a mă însingura. Poate pentru a mă reîncărca cu energia cerului ?

C. BORDEIANU

(Va urma)

Promisiuni ale geneticii

În premieră mondială o echipă de specialiști englezi și americani au tratat parțial un șoarece cu miopatie folosind ingineria genetică. Acest rezultat este departe de a reprezenta o certitudine a aplicării sale la om dar el demonstrează că soluția respectivă nu este o utopie.

Potrivit unor cercetări desfășurate în ultimii ani miopatia este datorată unui „defect" genetic. În cadrul experimentului echipa dr. Kay Davis de la un spital din Oxford în colaborare cu cea a prof. Jon Wolff, de la Universitatea din Wisconsin (S.U.A.) au inserat o anumită genă umană în celulele fibrelor musculare și miocardice ale unui șoarece cu miopatie. Acesta a început să producă distrofină, o proteină musculară, dar în cantitate foarte mică, doar 1 la sută din valoarea normală. Concluzia cercetătorilor ? Rezultatul este promițător și se putea spera în efectul terapeutic al genei identificate. (E. B.).

Vitaminele, efecte pozitive sau nu?

Potrivit unui studiu american, vitamina E ar avea valențe protectoare împotriva cancerului de piele. Cel puțin, acestea sînt concluziile în urma unui studiu efectuat pe șoareci. Cei care au absorbit un ulei îmbogățit cu vitamina E și apoi au fost expuși la raze ultraviolete, au dezvoltat de două ori mai puține cazuri de cancer decît cei cărora nu li s-a administrat ulei cu vitamină. În schimb, un experiment efectuat de un grup de cercetători englezi a pus în evidență faptul că abuzul de vitamină A la femeile însărcinate ar fi dăunător fetusului, astfel încît ar putea să provoace malformații grave.

Vaccin antigripal cu administrare nazală

Nu e o noutate, de mult timp există medicamente care se administrează pe cale nazală. Cel mai des folosite sînt picăturile decongestionante utilizate în caz de răceală. De cîtva timp însă, cercetările se orientează către medicamente administrabile pe cale nazală, deși ele sînt concepute să aibă o acțiune generală. S-a ajuns chiar să se cerceteze și să se prevadă apariția, nu peste mult timp, a unui vaccin contra gripei care să se administreze sub formă de picături pe cale nazală. Acesta va stimula formarea de anticorpi la nivelul nasului și al gîtului, principalele porți de intrare a virusului gripei în organism.

Dosarul sîngelui contaminat (II)

SCANDAL LA PARIS

În octombrie 1984, Centrul de control al bolilor din Atlanta recomanda medicilor utilizarea pentru tratarea hemofilicilor a produselor securizate. Eficacitatea acestor produse fusese demonstrată pe șoareci contaminați cu un virus foarte apropriat de cel responsabil de SIDA.

De aici pornește istoria unui întreg scandal, cu rezonanțe internaționale, care s-a abătut asupra Franței. Parisul a fost de acord cu recomandarea Centrului din Atlanta. Dar nu și marea majoritate a medicilor care trebuia să o aplice. În revista pentru hemofilici chiar și-au exprimat un fel de protest, concluzionînd că „e mai bine să avem încredere în medicii noștri și în produsele pe care le foloseam și pînă acum". Mai mult, la data de 25 iunie 1985, hemofiliții au fost asigurați printr-un document oficial emis de asociația națională că nu e cazul să-și facă griji în legătură cu seropozitivitatea LAV. S-a estimat atunci că numai 20% dintre seropozitivi erau în pericol de a fi victimele maladiei SIDA, în forma sa acută, declanșată. La ora aceea, ideea a avut ciștig de cauză, mai ales că se baza pe modelul bolilor virale care se cunoșteau pînă atunci și care nu frapau prin faptul că unele persoane erau atinse de virușii care le produceau. Abia spre sfîrșitul anului 1986 a început să se lanseze ideea că orice seropozitiv ar putea sfîrși prin declanșarea efectivă a bolii. Specialiștii recomandau însă ziariștilor în special să nu divulge această idee, pentru a menaja moralul pacienților. Cascada de ezitări, de lipsă de clarificare a situației a continuat. Mai mult, la o reuniune a Centrului național francez de transfuzii s-a afirmat, cu ocazia prezentării bilanțului privind distribuția produselor pentru hemofilici că, din cauza presiunii mediatice, s-au folosit și produse „nesecurizate". Pe de altă parte, în urma unei anchete epidemiologice efectuată la un spital din Cochin, s-a raportat că 5 din 1000 de donatori parizieni sînt seropozitivi. Desigur, era nevoie de o baterie sigură de testare a donatorilor. O soluție era să se apeleze la testele americane. Dar autoritățile franceze de atunci au hotărît să aștepte testul realizat de Institutul Pasteur. Astăzi, unii pretind că această decizie a fost absolut criminală. Dar se pare că atunci, presa, opinia publică n-au luat prea în seamă toate aceste lucruri, iar aminarea nu i-a deranjat. În fine, începînd din iulie 1985 s-a hotărît testarea sistematică a donatorilor și, începînd cu 1 octombrie al aceluiași an folosirea sistematică a produselor încălzite pentru hemofilici. Între timp s-au produs sute de drame. Francezii se întreabă de cîtva timp a cui a fost vina.

Dr. Jean Baptiste Brunet, directorul Centrului european pentru supravegherea SIDA, consideră că totul este posibil, ca și în acest caz, datorită unei lipse de clarviziune, dintr-o lipsă de experiență, dintr-o orbire explicabilă în fața unei situații noi, derutante. „Este mai ușor să judeci azi ce s-a întîmplat, avînd la dispoziție cunoștințele dobîndite pînă în 1991. În 1985, ele nu existau".

Dar neștiința, se întreabă oricine, poate scuza greșeala ?

AURORA POPESCU

Întîmplări adevărate

O mamă acuză armata

În salonul casei nu se aude decît tic-tac-ul ceasornicului. Georges şi Renée contemplă cu un aer grav portretul unui tînăr în uniformă militară. „Ca să oprim cercetările, armata ne-a propus 150 de mii de franci : preţul tăcerii". Dar familia Merle nu vrea bani, ci adevărul despre moartea fiului lor, Denis. Nimic altceva ! Ei nu pot admite decesul misterios, în numai cîteva ore, pentru „o cauză nedeterminată" a unui tînăr de 21 de ani.

Denis era robust şi plin de viaţă şi se angajase în armată în octombrie 1985, la Şcoala naţională de subofiţeri activi la Saint-Maixent, din Deux-Sèvres, Franţa. Tatăl său, cadru comercial şi mama sa, învăţătoare, locuiau la Malintrat în Puy-de-Dôme şi nu vedeau nici un inconvenient în faptul că băiatul lor îndrăgea milităria şi sportul. Cel mai mare dintre cei trei băieţi ai acestei familii, Denis era un băiat bun, vesel şi curajos. În vacanţa de Crăciun, la părinţii săi, Denis a acuzat dureri în picior, în urma unei partide de cros. Mama l-a sfătuit să consulte un medic, ceea ce Denis a şi făcut, spre nefericirea sa, pe 6 ianuarie 1986. La ora 9, băiatul s-a prezentat la infirmeria şcolii miliare, iar medicul i-a injectat un amestec de Xylocaină — (anestezic) şi Coltramyl (antiinflamator), în regiunea lombară. La ora 10, pacientul a fost trimis în camera sa fără supraveghere. O oră mai tîrziu camarazii săi l-au găsit întins pe pat, incapabil să vorbească şi să se mişte. La infirmerie i s-a mai prescris atunci o injecţie intravenoasă de Avafortan asociată cu Coltramyl, deşi specialiştii afirmă că cel de-al doilea medicament nu se administrează decît intramuscular...

În timp ce bolnavul a început să se cianozeze infirmiera a părăsit serviciul. În cele din urmă s-a făcut apel la o ambulanţă, dar prea tîrziu căci Denis decedase de 15 minute în urma unui stop cardiac.

Copleşiţi de durere, dar şi hotăriţi să afle cum a fost posibil decesul fiului lor, Georges şi Renée Merle au depus o plîngere la Tribunalul din Niort şi Poitiers. Procurorul a cerut doi ani de suspendare a drepturilor şi şase luni de închisoare pentru medicul infirmeriei, dar procesul nu este încă încheiat.

Nedrept şi inacceptabil

În urma divorţului, Marie-Christine Jez, o tînără de 30 de ani îşi construise viaţa în jurul celor trei copii ai săi : Magali, Jonathan şi Aurélien. Mezinul avea 4 ani.

Din noiembrie 1990, Marie-Christine era casieră într-un super-magazin din localitatea Soisson, Franţa. Ar fi preferat să rămînă acasă pentru a se ocupa de copii, dar modestele sale venituri nu-i permiteau. Cei 2700 de franci cîştigaţi îi dădeau totuşi posibilitatea să se descurce mai bine. De obicei, cînd pleca la serviciu, mama îşi lăsa micuţii în grija unei colege, însă în acea blestemată zi de aprilie a anului trecut, a fost nevoită să-i lase singuri... Aurélien, mîndru de noua sa bicicletă a vrut probabil s-o arate puştilor din cartier şi ignorînd sfaturile mamei a ieşit în stradă.

Reîntorcîndu-se acasă lui Marie-Christine nu-i venea să creadă că în faţa casei sale era o ambulanţă, un camion de pompieri... Disperată, nefericita mamă imploră medicul să-i salveze copilul, însă toate încercările se dovediseră zadarnice. Numai cei ce au pierdut un copil pot înţelege durerea acestei mame. Cum să nu urli de durere la funeraliile unui „omuleţ" atît de drăgălaş ? Cum să accepţi că viaţa i-a fost oprită atît de violent ?

Tragedia s-a produs în momentul cînd Johnatan a încercat să-l prindă pe Aurélien, iar acesta a pedalat mai repede izbindu-se de o maşină. Deşi vehiculul rula încet, şoferul nu l-a putut evita...

Şocată, Marie-Christine nu poate uita că a plecat la serviciu lăsînd copiii nesupravegheaţi. Pentru 2700 de franci, viaţa unui copil... Nedrept şi inacceptabil.

FIRMĂ DE CONSTRUCŢII ROMANO-GERMANĂ angajează pentru lucrări în Germania : ingineri, maiştri şi muncitori constructori, vorbitori de limbă germană, de preferinţă etnici germani, avînd vîrsta cuprinsă între 25 şi 50 de ani. Plata în lei şi valută.
Se vor testa cunoştinţele profesionale şi de germană
Relaţii la telefon : 13 34 26 între orele : 19–22

magazin publicitate

CASA DE LICITAŢIE Cercul Militar National bd.Kogalniceanu 2
730 564 orele 17.00-20.00
Relatii: Cercul Militar National
Luni-Vineri, orele 10.00-18.00
Expertizari-evaluari obiecte de arta, gratuit
Consultatii cu personalitati in domeniu:
miercurea si simbata, 9.00-13.00
Cercul Militar National, intrarea prin
B-dul Kogalniceanu
Expertizari la domiciliu pentru mic mobilier stil
covoare, in vederea vinzarii prin licitatie
OBIECTE DE ARTĂ

Violenţă gratuită

Lise Marchand făcuse de sute de ori drumul între Grenoble şi satul bunicilor. De obicei, mama sa o însoţea, însă de această dată plecase singură în maşina R5 pe care părinţii i-o oferiseră la aniversarea celor 19 ani.

Era o după-amiază senină de septembrie, cu puţină circulaţie pe şosea. Totuşi Lise avea o neliniştе ! La un moment dat a încetinit, crezînd că şoferul de la un Opel, care ru'a în urma sa, vrea să o depăşească. Autoturismul însă nu se angajă în depăşire. Atunci, Lise a accelerat, deşi drumul era sinuos, dar spera că în acest fel va scăpa de obsesia că e urmărită. Tocmai în acel moment primi un şoc puternic, apoi încă unul şi înţelese că nu era vorba de un simplu accident, ci că era terorizată. Îşi muşcă buzele pînă la sînge. Neputîndu-şi explica agresiunea încerca să scape defilînd cu viteză printre viraje, pe înserat. La un moment dat monstrul începu să scuipe flăcări, orbind-o cu luminile farurilor în oglinda retrovizoare. Lise pierdu atunci controlul maşinii...

Printr-o minune R5 îşi încetă cursa în cîmp, fără prea mari avarii. După un oarecare timp Lise a fost găsită de jandarmi, încă la volan, conştientă, dar incapabilă să vorbească. Incredibilul său rodeo se încheiase cu o profundă stare de şoc pentru care a trebuit să rămînă mai multe zile la spital.

Beţi morţi, ocupanţii Opelului, un barman şi coechipierul său, un şomer şi-au continuat „vînătoarea", urmărind un cuplu de pensionari. Din fericire au fost opriţi la timp de poliţie, unde au declarat că : „doreau să se amuze puţin..."

Astăzi, Lise nu mai are curajul să conducă singură şi deşi urmează un tratament cu tranchilizante, coşmarul îi revine adesea...

Un cadou cu ghinion

Dacă portărelul ar fi fost înţelegător şi-ar fi putut da seama că pensionara Marie-France Raspail, din Toulouse, Franţa, nu era de rea credinţă. Afectată de moartea recentă a soţului său, cu care petrecuse 36 de ani din viaţă, Marie-France pierduse puţin sensul realităţii. Din păcate, nici cei doi fii, militari de carieră nu au fost preveniţi de ceea ce se întîmplă. Deşi vorbeau mereu la telefon, mama lor nu le-a pomenit niciodată de două scrisori recomandate pe care le primise şi care rămăseseră nedeschise...

Într-o zi însă, un portărel se prezentă să facă inventarul şi Marie-France nu înţelegea ce trebuie să plătească. Într-adevăr, înainte de dispariţia sa neaşteptată, la începutul lunii februarie 1991, Jean-Jacques, soţul său comandase în vederea aniversării soţiei un foarte frumos covor. Acesta constase 7 000 de franci şi trebuia plătit în şase luni. Fiind vorba de o surpriză, ascunsese covorul în pivniţă. Marie-France nu ştia nimic. Prima scrisoare pe care o primise era un avertisment, iar a doua provenea din partea unui serviciu de contabilitate...

Portărelul însărcinat cu sechestrul n-a făcut nici cel mai mic efort pentru a înţelege starea depresivă în care se afla doamna Raspail şi faptul că nu era în cunoştinţă de cauză şi nici n-a încercat să se adreseze fiilor. În schimb, a pus sechestru pe televizor, frigider, maşina de spălat, mobilă şi a considerat că aceste bunuri, prin vînzare la licitaţie vor acoperi suma datorată, adică 6000 de franci...

Înspăimîntată, Marie-France a părăsit casa şi s-a aruncat în faţa unei maşini. Surprins, automobilistul n-a mai avut timp să frîneze şi a lovit-o din plin. Medicii au făcut tot ce au putut, dar nu a mai fost posibilă recuperarea şoldului sting, aşa încît Marie-France a rămas handicapată pînă la sfîrşitul zilelor.

Nici acum, Marie-France nu poate înţelege de ce portărelul nu a avut măcar bunăvoinţa unei explicaţii.

verificați-vă cunoștințele

RITMURILE NATURII (I)

Probabil că de cînd există planeta Terra, natura și-a impus anumite ritmuri. De exemplu, este vorba despre periodicitatea fazelor fluxului și refluxului, a fazelor Lunii, a ciclurilor solare de 11 ani, legate de petele de pe Soare, care afectează foarte mult propagarea undelor radio și chiar — uneori — a legăturilor telefonice prin cabluri, apoi a ciclurilor Saros, din 18 în 18 ani și altele, ale Soarelui. Dar pentru natura vie, cele mai importante sînt ritmurile sau ciclurile biologice. Bioritmul primordial, care se întîlnește atît la oameni, cît și la animale și plante este cel legat de trecerea ciclică de la starea de veghe la aceea de somn. Ritmurile naturale, mai ales cele biologice, au atras atenția multor specialiști, mai ales în ultimele două secole, constatîndu-se că, de fapt, mai există și alte bioritmuri, legate de viața noastră și a altor ființe vii, fie ele chiar și microorganisme. În prezent însă nu toți specialiștii biologi, medici, bacteriologi, biochimiști, ingineri, ciberneticieni etc., au ajuns la un consens, existînd deci diverse concluzii teoretice sau experimentale, uneori contradictorii, cercetările continuîndu-se deci.

Nu știm în ce măsură aveți cunoștințe din acest domeniu, deși aici vă vom prezenta cîteva întrebări, dar răspunsurile din rubrica ce va urma sperăm să îmbogățească cît de cît bagajul dv. de cunoștințe în acest domeniu.

Iată și întrebările :

1. Cîte alte bioritmuri se consideră că există, în afară de cele cunoscute, precum ciclul de veghe și de somn sau cel menstrual ?

2. Ce legături sau influențe au aceste bioritmuri cu viața noastră ?

3. Ce specialiști ai lumii au studiat și studiază acest domeniu ?

4. Ce specialiști din țară au studiat și se preocupă de bioritmuri ?

Ing. LIVIU MACOVEANU

(Răspunsul în numărul viitor)

UN PARCURS DIFICIL

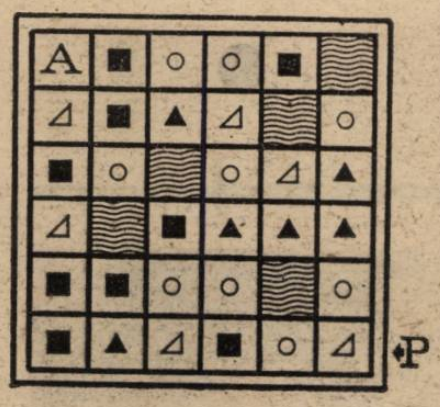

Plecînd de la punctul P (jos, dreapta, trebuie să ajungeți la punctul A (sus, stînga) utilizînd doar zece casete, dintre care patru pătrățele, trei cu triunghiuri negre, trei cu cercuri și două cu triunghiuri albe. „Operația" se poate desfășura numai în direcții orizontale sau verticale, evitîndu-se casetele hașurate.

(Soluția în numărul viitor)

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

BALANȚA

Un cerc corespunde cu trei pătrate. Dacă un triunghi este egal cu un cerc și un pătrat, substituind acest rezultat, rezultă că în primul desen două cercuri sînt egale cu un cerc și trei pătrate și, simplificînd situația prin eliminarea egală a figurilor din ambele desene, ajungem la rezultatul enunțat mai sus, adică un cerc = trei pătrate.

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Vrăjitori, vrăjitoare și magicieni

1. În trecut, prin magicieni se înțelegeau niște oameni care aveau preocupări de astrologi, vrăjitorești, dar și cu caracter util medical, unii dintre ei fiind chiar alchimiști. În secolul nostru, magicienii sînt diverși prestidigitatori, artiști de circ, de music-hall etc.

2. Existau două feluri de magii : una albă, benefică și alta neagră, malefică.

3. Vrăjitorilor, vrăjitoarelor și magicienilor care practicau magia neagră, tribunalele Inchiziției le reproșau că pactizează cu diavolul, vînzîndu-și sufletul acestuia și negîndu-l pe Dumnezeu.

4. Tehnicile folosite de vrăjitori, vrăjitoare și magicieni, constau în diverse blesteme, descîntece, elixiruri, ritualuri, precum noaptea Walkiriei, sabatul etc., încantațiile, invutările etc. Prin invutare se înțelegea un proces de răzbunare împotriva unei anumite persoane, care putea duce chiar și la moartea acesteia. Se confecționau mici modele din ceară sau lut, asemănătoare cît de cît persoanei respective care apoi, o dată cu diverse blesteme, erau străpunse cu un ac în zona inimii, sau în cap. Era una din practicile magiei negre, mizîndu-se pe înrăutățirea sănătății persoanei în cauză sau chiar decesul său, ceea ce de fapt nu prea se întîmpla, totul fiind o șarlatanie adresată celor care solicitau astfel de acțiuni.

5. Metodele folosite de tribunalele Inchiziției constau în anchete dure, însoțite de obicei de diverse torturi, printre care și „ordaliile".

Ordalia consta în legarea mîinii drepte de piciorul stîng și a mîinii stîngi a presupusului vinovat de piciorul drept, după care el era aruncat într-o apă adîncă. Dacă acesta se ducea la fund se presupunea că ar fi nevinovat. Dacă plutea se credea că nu se scufundă datorită existenței în trupul său a satanei, care îl făcea mai ușor. Bineînțeles însă că toți cădeau la fund, murind înecați, chiar presupunîndu-se că sînt nevinovați.

De obicei, datorită torturilor, majoritatea, chiar nevinovați, își recunoșteau vinovățiile inventate de tribunale sau chiar de ei. Finalul era condamnarea la moarte prin ardere pe rug, spînzurare sau înec.

6. Se estimează că pe parcursul cîtorva secole, numărul celor bănuiți de vrăjitorie, bărbați și femei, condamnați la moarte de tribunalele Inchiziției, răspîndite aproape în întreaga Europă, ar fi de peste 100 000 oameni.

7. Procesul vrăjitoarelor din Salem, în număr de peste 200 femei, din care 19 au fost spînzurate, a avut loc în S.U.A., către sfîrșitul secolului 15. După mai mult de 400 ani, procesul acestor victime a fost redeschis în 1957, de către un tribunal, sesizat de parlamentul din statul american Massachussetts și toate au fost reabilitate. Dar, ce folos ?

ENIGMĂ pe săptămînă

RĂZBUNARE

E iarnă. În salonul de recepție al reședinței sale, Lordul Fax găsește cadavrul cameristei lui Lady Fax. Numai ei doi erau atunci în castel. Cei doi își aduc reciproc învinovățiri. Lord Fax : „Te-ai răzbunat, crezînd că mi-am făcut-o pe Betty amantă. Criminalo !" Lady Fax : „Tu ai ucis-o, căci te-a surprins cu nevasta grădinarului nostru ! Ți-era teamă de scandal, mai ales că a refuzat banii tăi în schimbul tăcerii". Mai trebuie amintit că Lordul Fax a fost cel care telefonase deja la poliție. Cine era vinovatul ?

RĂSPUNS LA PROBLEMA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Crimă în poligon

Teoretic este posibil ca șase gloanțe să lovească ținta în același loc. Dar dacă în poligon a avut loc un incident — împușcarea lui Lawrence — randamentul maxim e imposibil de realizat, iar urmele de pe țintă nu mai reprezintă o dovadă, chiar și pentru un trăgător de elită. Comisarul l-a arestat pe sergentul Dave.

— Azi e 13 și ca să nu fac un accident mi-am lăsat mașina acasă...

FEL DE FEL

● **Marea Baltică** este una din cele mai puțin sărate din lume : iar în golful Botnic salinitatea este și mai scăzută, ceea ce permite și prezența unui număr mai mare de pești de apă dulce.

● **Există** o specie de porumbel — „Sterna codalunga" — care deține, probabil, recordul în ceea ce privește lungimea distanței în domeniul migrației. Își face cuiburile în regiunile arctice, în perioada iunie-august, pentru a zbura apoi spre sud, spre regiunile antarctice, unde își petrece o altă perioadă de timp. Acest elegant porumbel marin are un cioc roșu și zboară de două ori pe an de la un pol al pămîntului la celălalt, aproximativ 17 500 de kilometri !

● **În localitatea** Dedham (SUA) s-a constatat, la deschiderea testamentului preotului John Nicholl, că și-a lăsat averea copiilor săi, Robert și Luella, cu condiția să renunțe la fumat și la băutură. În caz, contrar, averea sa va fi pusă la dispoziția institutelor de binefacere.

● **Un englez**, pe numele său, Cyril Skinner, a produs mare senzație printre specialiști, prezentînd o rață din crescătoria sa care nu știa să înoate !

DE ZIUA MAMEI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	E	M	I	N	E	S	C	U	■	A	G	A
2	S	O	S	I	■	T	A	R	A	■	R	R
3	E	N	A	C	H	E	■	A	L	B	I	T
4	N	I	C	O	A	R	A	■	B	U	G	I
5	I	Z	■	L	S	I	■	D	O	N	O	S
6	N	■	P	A	S	■	F	O	I	■	R	T
7	■	R	A	U	■	A	L	B	U	M	E	■
8	F	O	C	■	A	M	O	R	■	S	S	V
9	E	T	E	R	N	■	R	E	P	A	C	I
10	M	A	■	I	A	S	I	■	A	■	U	C
11	E	R	O	U	■	B	A	N	U	S	■	O
12	I	U	R	E	S	■	N	E	Z	I	I	L

ORIZONTAL : 1) Marele nostru poet (Mihai), autorul poeziei „O mamă" — Ofiter turc. 2) A ajunge la destinație — „Mamă...", cor de Dan Buciu pe versurile lui Tudor Arghezi — Bir ! 3) Interpreta melodiei „Mama" de Aurel Giroveanu (Stela) — Poetul George Chirilă este semnatarul poeziei „...mamă". 4) Îi apare în revista „Ramuri" poezia „Mama" (Florin) — Tauri (reg.). 5) Miros specific — „Landing Ship Infantry" (abr.) — Ne invită să asistăm la „Bucuria mamei" (Arcadie). 6) Scriitor român (Ion), de la care ne-a rămas „Povestea unei fete" — File — Rodica Teodoru. 7) Amintim din creația acestui poet (Aurel) poezia „Mama" — „...pentru cei mici", vol. de Mihail Cruceanu unde include și „Pisica mamei-mari". 8) „Din mamă în mamă izvorăște...", ne spune poeta Victoria Raicov Voicescu (neart.) — Iubire — Sud-Sud-Vest (abr. uz). 9) „...mamă", film american cu Mabel Normand și John Bunny (masc.) — Scriitor italian (Leonida), autorul piesei de teatru „Mama înlănțuită". 10) Can de mamă ! — În acest oraș din Moldova în stagiunea 1909—1910 are loc premiera piesei „De ziua mamei" de Mihail Sadoveanu — Miez de nucă : 11) Viteaz — Poetă contemporană (Maria), autoarea poeziilor „Mama" și „Mamei". 12) A fost la plimbare „Cu mama, duminica" (Ștefan) — Cunoscut poet ceh (Vitezslav: 1900—1958), semnatarul vol. „Mama speranței".

VERTICAL : 1) Regretat poet rus (Serghei), care ne-a transmis o „Scrisoare mamei" — „...pieptănîndu-și copilul „tablou semnat de pictorul olandez Gerard Terborch (pl.). 2) Medic portughez (Egas ; 1874—1955), laureat al premiului „Nobel" pentru medicină din anul 1949 — Textierul cîntecului „Iubirea de mamă" de Ion Cristinoiu (Eugen). 3) Poet ardelean (Emil), autorul poeziilor „Mamei" și „Se așterne umbra mamei" — Deziderat pentru care luptă toate mamele din lume — — Olga Raicu. 4) Tînără poetă (Marieta), din creația căreia amintim „Zodia mamei" și „Mamei" — Năpasta (fig.). 5) Împreună cu Paula Wessely dețin rolurile principale din filmul austriac „Dragoste de mamă" (Waltraut) — „Mama mea, ...", poezie de Traian Iancu. 6) Unități de măsură folosite la cubajul lemnelor — Inimă de mamă ! — Sabin Bălașa. 7) Constanța Albu — Acest poet include în vol. „Existența patriei" poezia „Părinții mei" de unde amintim versurile : „Lăsată de mama, pe masă. / Pîinea de multă vreme uscată". 8) Sentiment care nu poate exista în inima unei mame — Poetă contemporană (Alta Victoria), autoarea poeziei „Mama" — La un ineu ! 9) Ne spune că a asistat la „Întoarcerea mamei" — Ofrandă de vin și pîine care se dă de pomană pentru morți. 10) „Mamă...", piesă de teatru din creația scriitorului francez Jean-Pierre Claris de Florian (masc.) — Riu în Ceho-Slovacia — Sanda Voinea. 11) Compozitor român (Valentin), semnatarul partiturii melodiei „Pentru mama". 12) „Mama...", tablou din creația lui Alexandru Ciucurencu (neart.) — Îi aparțin poeziile „Sîngele mamei" și „Mîinile mamei" (Sterian).

DICȚIONAR : ~~AGA~~, ~~BUGI~~, ~~MONIZ~~, PAUZ, MSA.

CRISTINA M. OPREA
elevă, Bîrlad

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

ECVESTRĂ

ORIZONTAL : Trăpaș — Tabun — Rotas — Sură — U — Az — Gitar — Lac — Sea — Nărăvaș — Ut — A — Ig — Onic — Radvan — Caisa — A — Iac — Cal — Tr — Armăsar — Iaa — Bîi — Tarpan — U — Aron — Ta — Ucas — Măgar — Sirepi — As — Echitație.

Nr. 10 (1794) din 7 martie 1992

Caleidoscop magazin

Un nou născut în familia Pahlavi

În Statele Unite, unde familia imperială trăiește în exil, la 26 octombrie anul trecut s-a anunțat oficial că Reza și Yasmine așteaptă un copil. Momentul nu a fost ales la întîmplare, aceasta fiind data nașterii lui Mahomed Reza Pahlavi, ultimul șah al Iranului, mort în exil în 1980. Fiul său a dorit ca în această zi să vestească lumii întregi că așteaptă un moștenitor.

Acest anunț însă, reprezintă un risc de care ei sînt conștienți, dar în același timp trebuie ca „poporul iranian să știe că dinastia Pahlavi - supraviețuiește", cu toată condamnarea în exil a familiei imperiale o dată cu ajungerea la putere a ayatolahului Komeini, cu toate amenințările de asasinat care o vizează pe Farah Diba și pe copiii săi și care vor viza de acum înainte și pe acest nou-născut nevinovat pentru simplul fapt că este nepotul șahului, moștenitor al unei dinastii blestemate de către fundamentaliștii iranieni. „Acest pericol — mărturisește Yasmine — este principala mea preocupare și aș dori copilului meu o copilărie fără griji, dar pentru moment trebuie să păstrăm secret data nașterii sale..."

Un sărut sui-generis

Tînărul din fotografia de mai jos lucrează în cea mai mare crescătorie de crocodili din lume. Situată la 10-km. de orașul Bangkok, capitala Thailandei, acest centru de prăsire și creștere a crocodililor adăpostește peste 30.000 de exemplare, bucurîndu-se de un mare interes din partea vizitatorilor. Cei mai îndrăzneți pot să încerce chiar și un joc care nu-i scutește însă de emoții : profitînd de momentul în care un crocodil și-a deschis larg gura, curajosul vizitator poate să introducă între dinții săi ascuțiți cîteva bancnote pe care temerarul îngrijitor le va recupera apoi, și le va păstra pentru că și-a asumat riscul sărutului tandru și prelung !

TELEGRAME

● **Siliciul reprezintă mai mult de 25 la sută din componența scoarței terestre, aproape 90 la sută din aceasta fiind formată din combinațiile a numai 12 elemente chimice.**

● **100 de trăsnete cad asupra globului pămîntesc în fiecare secundă.**

● **Oxigenul reprezintă cam 50 la sută din conținutul pămîntului, circa 20 la sută din cel al atmosferei și aproape 80 la sută din cel al mărilor.**

● **Circa 8-10 tone de oxigen produce anual un hectar de pădure de molizi.**

● **Sahara a înaintat spre sud cu circa 300 km în ultimii 25 de ani. „Viteza" de înaintare a celui mai mare deșert al planetei a fost anual, în medie, de 10 km.**

● **Viteza aerului expulzat la un strănut este de 150 km/h.**

● **Circa o tonă de alimente, inclusiv lichide, consumă un om anual.**

● **Pe parcursul a 70 de ani, inima omului bate de circa 3 miliarde de ori.**

● **42 de țări sînt invadate anual de stoluri de lăcuste. Cel mai urgisit continent este Africa : pe o suprafață de un metru pătrat se pot așeza... 20 000 de lăcuste. Un stol de lăcuste poate cuprinde chiar și în jur de 10 miliarde de lăcuste. Cîntărind aproape 80 000 tone, un asemenea stol gigantic poate distruge recolta de pe un perimetru de 100 km. p.**

● **„Linkia columbiae" este o specie de stea de mare care trăiește în apele de coastă ale Californiei. Ea își smulge unul dintre cele cinci tentacule, din care crește apoi o nouă stea de mare.**

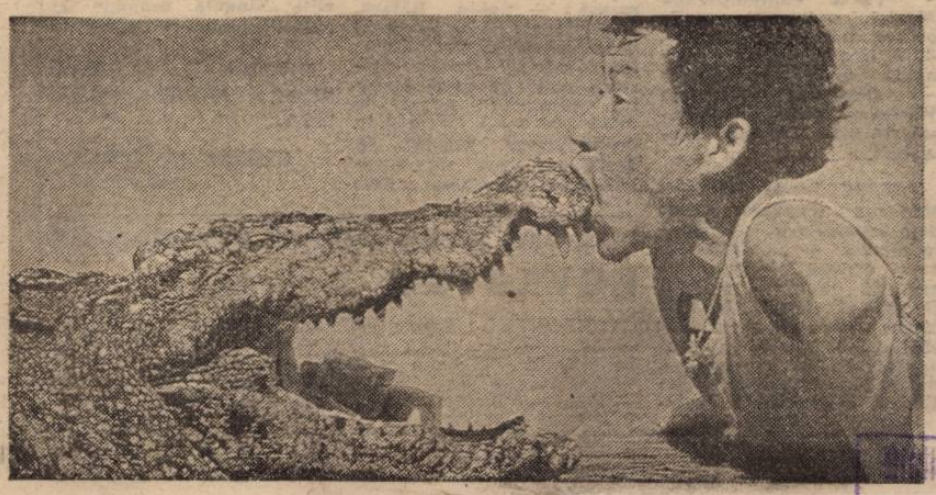

SFIDÎND IARNA

Prințesa Galilor nu se teme de frigul lunii ianuarie ! Lady Di a participat de curînd la o seară de gală în onoarea coloniei britanice din Hong-Kong, care a avut loc la Londra și după cum o înfățișează fotografia, era îmbrăcată ca în plină vară, ignorînd rigorile iernii.

Seara a fost deosebit de agreabilă, așa încît guvernatorul Hong-Kong-ului, care a invitat-o pe prințesă, nu are de ce să regrete lungul său voiaj !

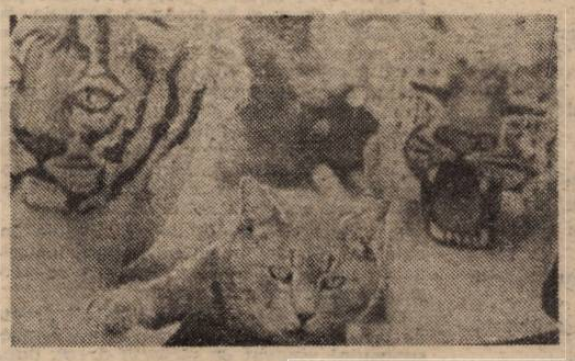

Coafură „cap de mîță"

Colin Watkins, un coafor englez de 37 de ani, dă o nouă înfățișare clienților săi ! Maestru atît în colorarea părului, cît și în executarea tunsorii, coafurile sale sînt cel puțin originale și se inspiră din realitate.

Capodoperele durează între trei și șase săptămîni.

Indicator rutier

Instalat pe șoseaua din apropierea orașului Passau (Germania) indicatorul prezentat în imagine are rostul de a preveni pe conducătorii auto asupra faptului că în această zonă se pot ciocni cu rîndunele care zboară la înălțime mică. De aceea și viteza de deplasare a autovehiculelor în zonă este limitată.

Prima femeie-matador

O revistă americană a clasat-o nu de mult pe Marie-Sara Bourseiller, printre personalitățile cele mai seducătoare din întreaga lume (50 la număr). Ea este singura franțuzoaică menționată în cadrul acestui clasament. De fapt ea s-a remarcat într-un mod cu totul deosebit devenind în toamna anului trecut unica femeie matador ecvestru din lume. În afara arenei Marie-Sara Bourseiller se ocupă de micul său magazin — Boutique — din Nîmes, în care pot fi procurate și cele mai elegante și autentice componente ale vestimentației de toreador.

Citiți în numărul viitor:

NU EXISTĂ CRIMĂ PERFECTĂ

Biblioteca județeană MUREȘ TIRGU-MUREȘ

magazin

SERIE NOUĂ – 45

ANUL XXXV ● Nr. 11 (1795) SÎMBĂTĂ 14 MARTIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

Speologi români în ghețurile arctice

CĂLĂTORII ÎN ALTE LUMI

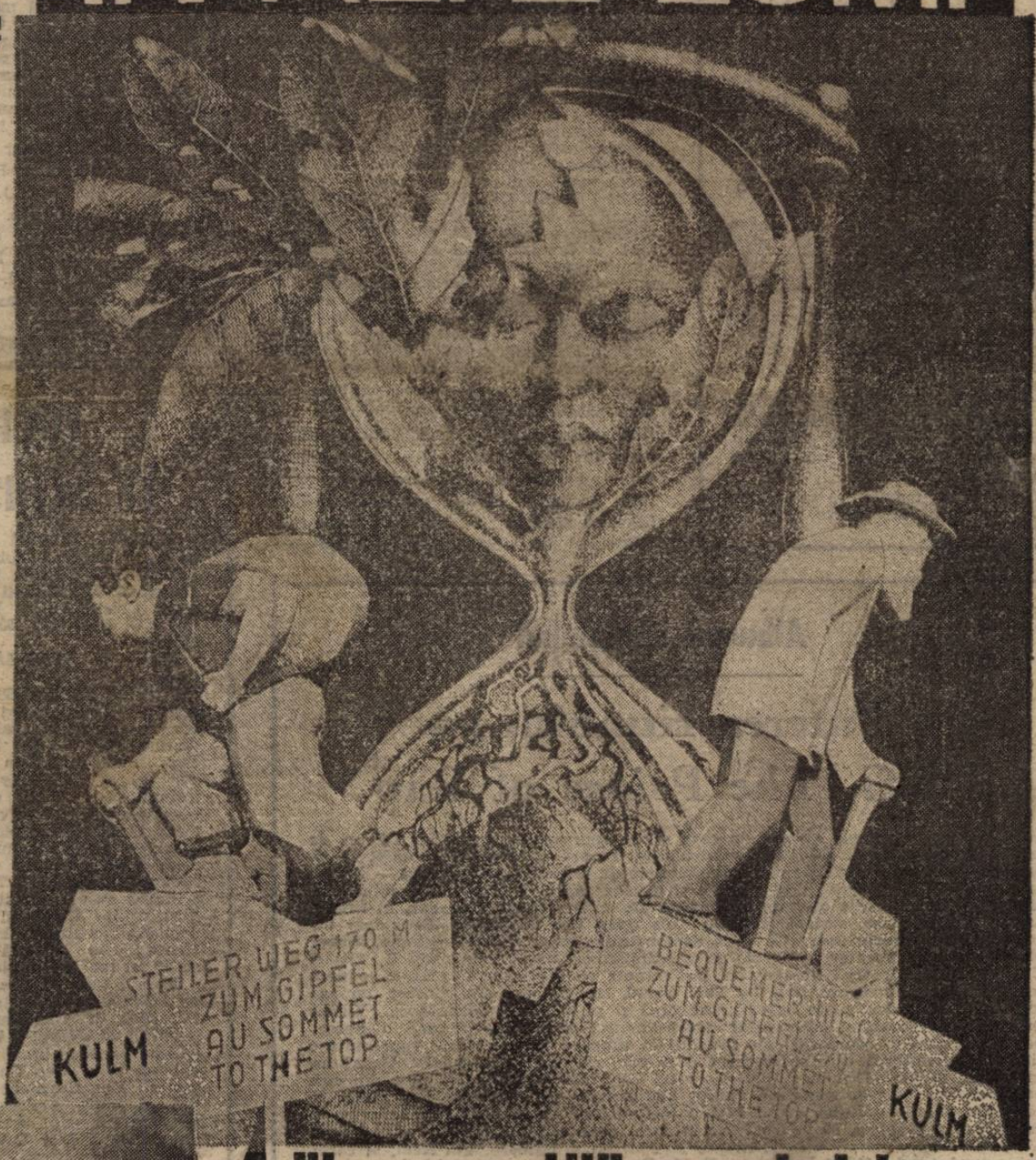

Nu există crimă perfectă

VIRGINITATEA DIN NOU LA MODĂ

☆HOROSCOP☆

incursiune în paranormal

"Inocenții" cu dublă personalitate

Pilotul avionului Boeing KAL-07 se destăinuie

musicbox

Rubrică realizată de MARIAN MINCULESCU

TOP-TEN MAGAZIN

10. New entry. După succesul avut cu Let's Talk About Sex Salt 'n'Pepa (trio feminin de rap) isi incearcă norocul si cu **You Showed Me** (de pe albumul Black's Magic, apărut in vara anului 1990...)

9. **De la Soul** ne sfătuieste să „păstrăm credinta"... **Keepin' The Faith**

8. **Mariah Carey** coboară, din nou, un loc si chiar dacă ne spune **Can't Let Go** noi o vom lăsa, totusi să plece.

7. **Prince — Diamonds And Pearls.** Urcă un loc.

6. **Justified And Ancient** al băietilor de la **KLF** cade incă două pozitii...

5. ...in timp ce **Colour Of Love** pierde trei locuri, neputind face fată celor trei new entry-uri de data trecută. Oricum, sint sigur că **Snap** se va răzbuna...

4. „Zona Crepusculară" isi arată puterea magică, propulsindu-i pe cei **2 Unlimited** două locuri in fată...

3. ....in timp ce **Michael Jackson** (care se află intr-un turneu african) ne aminteste că a sosit timpul să devină din nou Number One cu **Remember The Time**

2. „Totul pentru iubire" — **All For Love** cedează prima pozitie. **Color Me Badd** rămînind totusi, unul din cele mai populare grupuri ale momentului...

1. „Fenomenul" **Shanice** s-a instalat pe primul loc cu hitul **I Love Your Smile**, reusind ca după numai două săptămini să ajungă Number One...

Simbătă, 21 martie, vă voi spune mai multe lucruri despre ea.

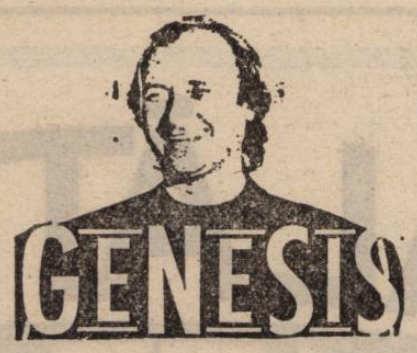

PHIL COLLINS

„Mic, burtos si plesuv"... Asa l-a caracterizat (fizic) pe Phil o prestigioasă publicatie muzicală britanică, caracterizarea nu l-a impiedicat, insă, să devină o vedetă de primă mărime in show-biz... Fiecare „stea" are o strălucire proprie iar „steaua" lui Phil a fost talentul său exceptional, dublat de o modestie incredibilă ! Philip David Charles Collins s-a născut pe 30—31 (spun „30—31" deoarece unele surse indică, 30, altele 31) ianuarie 1951, la Londra, fiind al treilea copil in familia unui agent de asigurări si al unei profesoare de „măiestrie artistică" si dacă la implinirea virstei de cinci ani părintii nu i-ar fi dăruit o tobă atunci, in mod sigur, ar fi indeplinit visul mamei sale de a deveni actor (a avut, totusi, cîteva incercări in music-hall). Muzica l-a atras mai mult decit teatrul si Phil devine bateristul grupului (celebru acum) **Genesis** iar după ce Peter Gabriel părăseste (in 1971) grupul, Phil va fi solistul trupei. Paralel cu activitatea la Genesis, Phil incepe si cariera solistică, primul LP solo apărind in 1981 (titlul acestuia „Valoare nominală") album de pe care

hitul **In The Air Tonight** va fi declarat cel mai bun single al anului 1981 in Marea Britanie... Pe 13 noiembrie '82 apărea al doilea LP solistic — **Hello, I Must Go**, album care va sta 160 (!) de săptămini in topuri. Pe 4 august 1984 Phil se căsătoreste (după un prim mariaj nereusit...) cu Jill Doubleman. Se spune că fosta doamnă Collins i-ar fi dat lui Phil un ultimatum : „ori eu, ori tobele" in timp ce Jill, inteleaptă, a impăcat „capra cu varza"... In februarie 1985 Phil primeste un premiu Grammy, fiind declarat cel mai bun solist al anului 1934, iar in martie '85 apărea al treilea LP (care va fi cinci săptămini Number One in U.K.). Vă mai amintiti de marele hit **One More Night ?** In '86, un nou Grammy, pentru cea mai bună piesă scrisă pentru televiziune, **Two Hearts** iar in 1989 albumul **But Seriously** devenea cel mai repede vîndut LP din istoria discografică a Regatului Unit (U.K.). Anul 1990 îi aduce titlurile de cel mai bun solist al Angliei si de cel mai bun baterist (potrivit publicatiei Rolling Stones). In februarie '91, un nou premiu Grammy pentru single-ul **Another Day In Paradis.** La sfirsitul anului trecut a scos cu Genesis albumul **We Can't Dance**, LP pe care vi-l voi prezenta in curind. Chiar dacă este multimilionar Phil este destul de econom, nu are un Rolls Royce ci un BMW (de cîtiva ani...), preferă să trăiască la tară, in liniste, impreună cu sotia si fiica lor, in timp ce Mike (Rutherford) si Tony (Banks) locuiesc doar la cîtiva kilometri de el, distantă, care, pentru o prietenie de excepție ca a lor, nu reprezintă nimic...

TOLBA CU SCRISORI

IULIANA DOBRE — am primit de la prietena rubricii noastre Elena Ursu (căreia îi multumesc) adresa la care îi poti scrie lui Michael Cretu. Iat-o : Mambo Music, P.O. Box 1472, 8032 Gräfelfing, Germany.

EDUARD FRUNZĂ — Brașov : ti-am scris.

CORNEL MARINESCU — Bucuresti : sint de acord cu tine in ceea ce priveste „calitatea" săptăminalului P.R.&S. Referitor la Top Ten-ul american prezentat vineri seara de Teddy Dumitrescu trebuie să-ti spun că sint foarte nedumerit de faptul că nu ni se dă topul la zi. Cui foloseste această intirziere de cîteva luni ? Melomanilor ? Nici intr-un caz... In incheiere, recomand TVR-ului să schimbe titlul emisiunii „Mondo Muzica" in „Cimitirul elefantilor", deoarece vechiturile stau la loc de cinste ! De „Muzică pentru părinti" nu mai zic nimic...

ANA SAVU — Craiova : George Michael, 17 Dolsfield street, P.O. Box. W. 1 England.

LIVIA MANEA — Iasi : Sepultura este un grup brazilian de thrash, originar din Sao Paulo. Componenta : Max Cavalera (21 ani, voce, chitară solo), Andreas Kisser (22 ani, chitară solo), Paolo Junior (21 ani, bass) si Igor Cavalera (20 ani, tobe).

DAN MICU — Ploiesti : Mariah Carey, c/0 CBS, 51 West 52 Street, New York, N.Y. 10019, USA.

CORNELIA IONESCU — Bucuresti : melodia New Kid In Town apartine legendarilor Eagles, fiind al doilea Number One al grupului in topurile americane.

Albumul săptămînii

Puterea ritmului = B.G. The Prince of Rap

Am primit cîteva scrisori in care mi se reprosează lipsa unor LP-uri de rap in spatiul acestei rubrici si pentru a-mi repara greseala am hotărît să vă prezint astăzi unul din cele mai bune albume de rap ale anului trecut — Power of Rhythm. Discul contine 13 melodii si durează aproape o oră. Inceputul este ciudat, îti dă impresia că interpretul abia atunci invată să cînte dar, in finalul acestei scurte piese, sintem anuntati : **It's Only The Beggining** (Este doar inceputul). Intr-adevăr, asa este si ca demonstratie avem a doua melodie, **Power Of Rhythm**, o „bucată" in forță, un mixtum-compositum à la Joey B. Elis si C & C Music Factory ! Relaxati-vă trei minute cu **Whishing For Love**, o piesă lentă, deoarece urmează **Rap To The World**, inregistrare din concert, un rap foarte săltăret care poate binedispune pină si pe cei mai morocănosi... **Vietim** incepe cu un saxofon „demential" (instrumentul meu favorit) care o deosebeste de celelalte compozitii ale discului in timp ce **Take Control** reprezintă o „bubuială" continuă care se remarcă doar prin ritmul său infernal... Am ajuns, in sfirsit, la piesa Number One a acestui LP, **This Beat Is Hot**, una din cele mai bune melodii de dans ale anului 1991 urmată de **Give Me The Music** in care zbuciumul continuă avînd insă o melodicitate sporită... Ne linistim putin cu un rap mai select, **Move To Love** in care vocea este dozată foarte inteligent, acest lucru neputind fi spus si despre compozitia următoare, **I'm Real**, al cărei bas astupă totul... **Whatcha Gonna Do Is Dance** este cea mai slabă de pe acest LP, o piesă ternă, monotonă, salvată intru-cîtva de refrenul original. **In Be My Girl** ne impăcăm cu B.G. (nici nu se putea altfel cu un slow atît de reusit...) iar in final sintem răsplătiti cu un remix al marelui său hit **This Beat Is Hot.** Pe ansamblu, albumul nu va dezamăgi pe nici un iubitor de rap, meritînd să stea in rindul celor mai bune albume ale genului. In curînd vă voi prezenta un LP (pe care l-am tot aminat) la fel de bun (dacă nu chiar mai bun). Este vorba de **Too Legit To Quit** al lui Hammer.

PUNCTE

O nouă Marlene Dietrich ?

Presa s-a specializat in a „descoperi" vedete noi care amintesc de fostele vedete ale ecranului. Probabil o chestiune de nostalgie. De aceea sint concursuri „Chaplin", se anunță o nouă Merylin Monroe. Mai nou a fost anunțată aparitia unei noi „Marlene": blondă, misterioasă, atrăgătoare, talentată.

Primul său clip video cu melodia Sombre desir *a fost cenzurat de Consiliul superior al audiovizualului din Franța. Motivul? Imaginile ar fi putut ofensa ochii publicului mai tinăr. Cu toate acestea, la 21 de ani,* Marlene Mourreau *are in spate o lungă carieră. De la 14 ani participă la concursurile „Miss", iar la 20 de ani si-a deschis propria sa agentie de manechine, continuind să pozeze pentru reviste, să apară in reclame televizate sau in clipuri video. Deocamdată consideră că are un succes incontestabil, frumusetea e un lucru atît de rar, motiv pentru care prezintă cu aplomb emisiunea „Venus" de pe canalul M 6 francez. Vă oferim plăcerea de a o privi in două ipostaze complet diferite.*

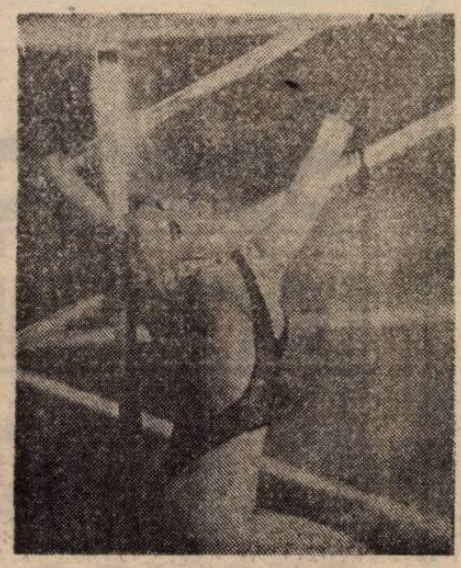

Tous á la Une

In cadrul acestei emisiuni de varietăti prezentată de Patrick Sabatier, *am avut plăcerea de a revedea cîteva imagini, de acum cîtiva ani, cîteva declaratii nonconformiste ale controversatului artist care a fost Serge Gainsburg, poet, cîntăret, regizor. Iată cîteva extrase : „Intr-o noapte, Jane (Birkin) mi-a cerut să scriu cel mai frumos cîntec de dragoste, asa că am compus* Je T'aime, moi non plus...". *„Toate poemele mele de dragoste sint negative, ceva in genul* am venit să-ti spun că te părăsesc...". *„cînt nefericirea iubirii...". La rîndul său, Jane Birkin, rugată să spună in limba franceză cel mai frumos cuvînt de dragoste, a rostit aproape fără să se gîndească „toi" (tu), referindu-se evident la Serge. Simplu, emotionant, dezarmant. Ca, de altminteri si declaratia lui Gainsburg (cel care bea si fuma pentru că voia să „crape"), care a sunat cam asa: „Nu fac nimic altceva decît să trec in neființă". Altii au pretentii mai mari...*

Rubrică realizată de GEORGE CUȘNARENCU

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALA „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :

Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRÎNEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Imprimeria „CORESI" — București.

Administrația „Editura Națională S.A." SERVICIUL DIFUZARE : 18.24.27

Redactor șef : DUMITRU FILIP

Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrîneanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).

SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele si fotografiile nepublicate nu se înapoiază.

PREMIERE SPEOLOGICE ROMÂNEȘTI ÎN GHEȚURILE ARCTICE

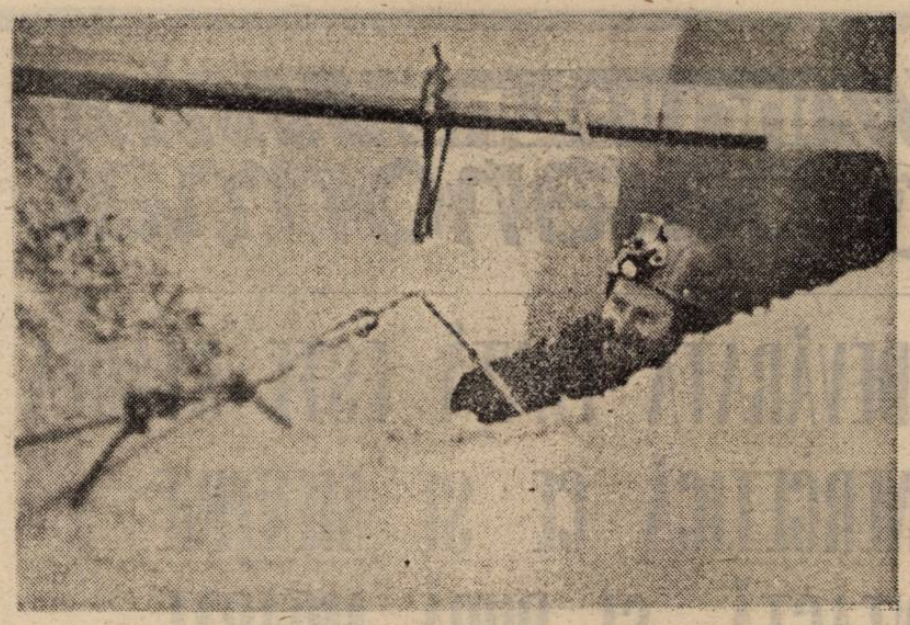

de vorbă cu ing. T. NEGOIȚĂ

Conducătorul Programului român de cercetări polare

— Acum, cînd descoperirea unor peșteri în rocă, cu prilejul celor două expediții pe care le-ați organizat în Arhipelagul Svalbard constituie o realitate, ce ne puteți spune despre pasiunea dv. pentru speologie ?

— Fac speologie din 1979, începînd prin a mă înscrie la Cercul „Speotimiș". Pe atunci speologia din România se îndrepta către apogeu. La fel ca și colegii mei efectuam cercetări de suprafață, explorări de peșteri și avene (peșteri verticale), nou descoperite în zonele carstice din țara noastră. Erau pe atunci cercuri de speologie și speologi de diverse profesii cu realizări deosebite.

— Ce v-a atras în mod deosebit ?

— Aș putea spune, contactul dintre om și peșteră. Dobîndisem, cred, o oarecare experiență în singurătatea calmă a adîncurilor. Eram prins în realitatea încețoșată de zi cu zi, astfel încît m-am refugiat în cercetarea peșterilor. Am parcurs solitar cele mai mari avene de la noi și peșteri importante cu rîuri subterane de-a dreptul fascinante, în paralel cu preocuparea pentru o literatură speologică.

— Și ați reușit ?

— „Este greu să scoți dintr-un mediu în care este numai frig, întuneric și umezeală, cuvinte frumoase, eu n-aș putea așa ceva. Mie îmi trebuie soare, cer albastru, verdeață" — spunea scriitorul Mircea Sîntimbreanu, într-o discuție pe care am avut-o la sediul Ed. „Albatros".

Zilele n-au mai fost repetiții de rutină. Drumurile mele solitare pe verticală ce duceau în abis, erau comparabile cu cele făcute de alții. Se mai găsea cîte un „nebun" francez, italian, american, care se lansa în astfel de ture, dar nu pot spune că mă aruncam în apă cu ochii închiși. Odată mi s-a spus chiar că fac speologie în stil „capitalist"...

— ...Și așa ajungem la cele două expediții polare. Ce ne puteți spune despre peșterile din Svalbard ?

— Am plecat în Svalbard pasionat de speologie. Din cei 62 400 km², cît are în suprafață arhipelagul, 2/3 sînt acoperite de gheață, iar întinderi reduse conțin roci calcaroase.

La Institutul Polar Norvegian din Oslo se spunea că în Svalbard nu există peșteri în rocă. Deci cu atît mai mare a fost satisfacția mea atunci cînd le-am descoperit pe coasta occidentală a Insulei Spitsbergen între 78°—79° latitudine nordică : La Capul Festningsodden, trei peșteri, dintre care două mai importante, ascendente. Accesul dinspre mare a fost posibil la reflux. Ultima cumulează 16 m.l. și 2,5 metri denivelare. La Capul Nemrododden cavitățile au fost descoperite de colegul nostru Hanu Marin. Am efectuat imediat cartarea lor. Sînt peșteri orizontale în jur de 10—20 m. lipsite de formațiuni, adăpostind cîte un mic ghețar. Tot aici am cartat patru abriuri mari (14—20 m lungime), iar la Capul Lewinodden — o singură peșteră de 10 m. lungime.

La intrarea din fiord (Isfjorden) pe Valea Urșilor am descoperit o peșteră ascendentă (19,5 m lungime și 5 m denivelare), cu o intrare înaltă, la nivelul mării, aflată sub un perete vertical, cu brîne pe care cuibăresc mii de păsări. Îți atrag atenția pereții și tavanul din straturi de calcar dispuse în mod egal, înnegrite de timp, iar la bază grămezile de stînci de prăbușire, dispuse în scări, pe care înaintezi spre capătul galeriei. De aici, printr-o mică gîtuitură se ajunge într-un horn înalt de cîțiva metri, brumat și cu stalactite de gheață. În general, în toate aceste cavități formate prin abraziunea apei oceanului este pretutindeni vizibilă roca vie.

Ținînd cont că în Svalbard au fost zeci de expediții, prin descoperirea acestor peșteri la o asemenea latitudine din punct de vedere speologic, expedițiile noastre și-au adus acum o însemnată contribuție.

MIHAELA DOROBANȚU

(Va urma)

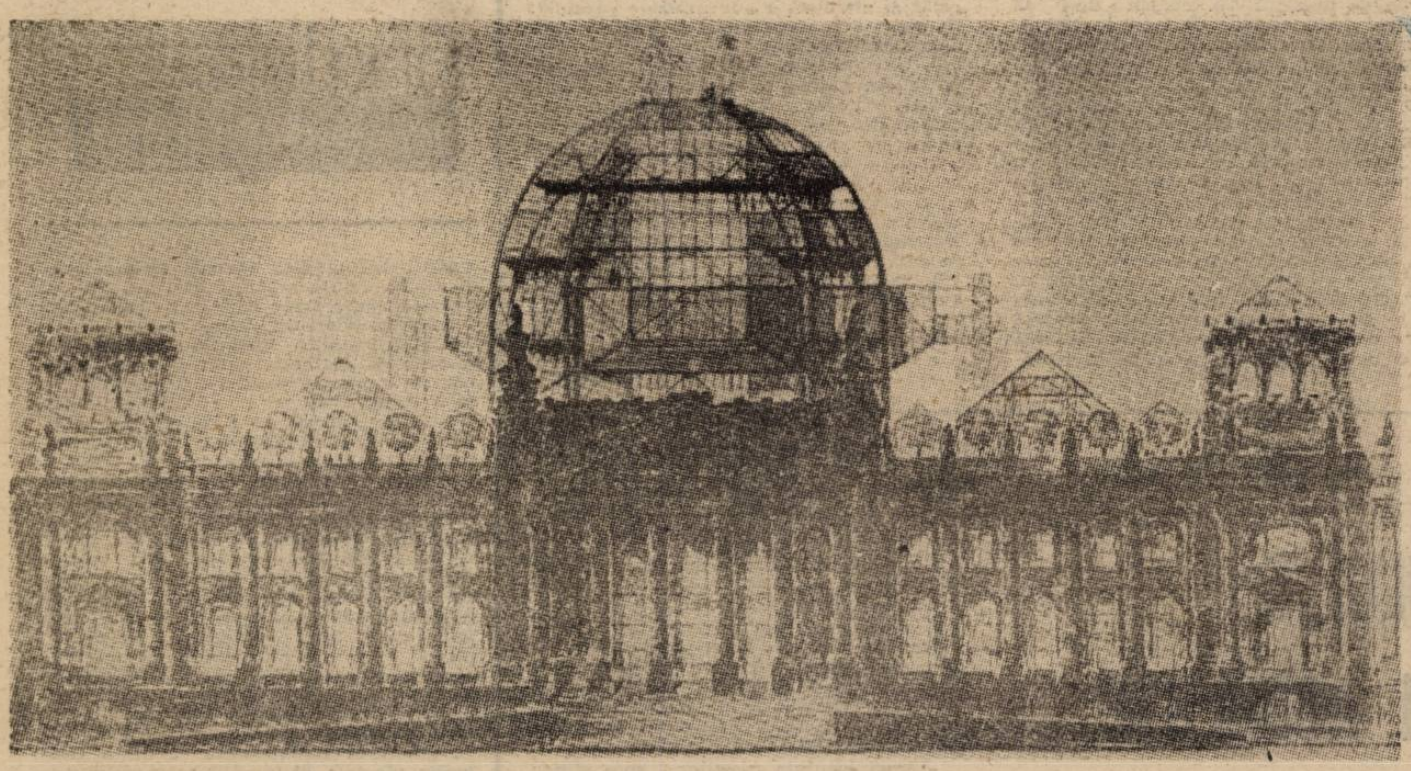

Noua tinerețe a Reichstag-ului

Inaugurat în anul 1894, operă a arhitectului Paul Wallot, Reichstag-ul a cunoscut splendorile și mizeriile democrației parlamentare, ascensiunea naziștilor, incendiul din noaptea de 27 spre 28 februarie 1932, bombardamentele aeriene ale celui de-al doilea război mondial, ocuparea Berlinului și marile manifestații de după război. Într-un cuvînt, o bună parte a istoriei contemporane a Germaniei s-a petrecut în interiorul acestei clădiri monumentale.

Reichstag-ul trăiește astăzi o nouă tinerețe, reamenajarea sa fiind pe agenda de lucru a edililor orașului. În cele patru decenii de divizare germană ce au urmat războiului nu s-a luat nici o hotărîre în legătură cu împrejurimile Reichstag-ului. Abia în urma concursului intitulat „Platz der Republik", care a avut loc în 1985, clădirea a revenit în centrul atenției generale. Însă nici unul din proiectele ce au prins atunci contur pe hîrtie, printre care se numără și Muzeul istoric german, nu a fost transpus în realitate. Întreaga suprafață de teren continuă să fie disponibilă, cu atît mai mult cu cît se află în patrimoniul statului federal. Unii factori responsabili ar prefera să vadă fostul Reichstag și viitor Bundestag în plin centrul Berlinului, pe insula de la Spree unde se găsea altădată castelul baroc al familiei de Hohenzollern sau „Palatul Republicii".

Dificila sarcină pusă în fața arhitecților constă în îmbinarea armonioasă între respect și amorul propriu. Un arhitect din Köln, Gottfried Böhm, a preconizat o transformare originală a Reichstag-ului. El fusese însărcinat în anul 1988 de către guvernul de la Bonn să studieze modalitățile de completare și renovare a clădirii. Rezultatul studiilor sale a fost tratat cîțiva ani ca un secret de stat, relevă „Frankfurter Allgemeine Zeitung". După reunificare, proiectul a fost refăcut, pe baza numărului sporit de deputați. Sala centrală a fost sensibil mărită. Acest proiect dezvoltă un peisaj urban adaptat circulației, dotat cu spații verzi, pasaje, curți și terase. Săli de reuniune, restaurante, ornate cu capiteluri de piatră, înconjoară noua cupolă, care nu este mai înaltă decît cea precedentă, dar este mai masivă. Ea adăpostește sala de ședințe, împreună cu tribuna și galeria rezervată presei, care dau spre exterior, ca și ascensoarele, de altfel. Creatorul Reichstag-ului, Paul Wallot, îi obligase pe deputați să urce 60 de trepte. Gottfried Böhm, contemporanul nostru, le oferă și posibilitatea de a utiliza liftul ce ar urma să troneze la o înălțime de 15 metri. Ceea ce a urmărit Böhm prin instalarea liftului nu a constat în cîștigarea a cîteva secunde pentru deputați ci în utilizarea cupolei, element estetic esențial al ansamblului arhitectural. Böhm dorește ca impozanta cupolă să fie centrul de atracție al Parlamentului, simbolul acestuia.

Edificiul de sub cupolă va trebui să suporte modificări importante : cupola necesită opt sute de perechi de stîlpi de susținere, care vor trebui să traverseze sala inferioară, iar punerea sa în valoare reclamă mari spații în aripa de vest. Costul total al refacerii cupolei și întregului ansamblu este estimat la circa 500 de milioane de mărci. Este un proiect costisitor, chiar și pentru germani, dar el constituie, pînă în prezent, modalitatea cea mai fericită de îmbinare a noului cu elementele tradiționale. Construirea unui edificiu pentru democrație este una dintre cele mai nobile misiuni. Va trebui, în orice caz, clarificat gradul de monumentalitate pe care societatea germană actuală poate și dorește într-adevăr să și-l acorde... În fotografie se află proiectul îndrăzneț al lui Gottfried Böhm : el ar adăuga clădirii actuale o cupolă ce acoperă direct sala principală și ar amenaja un spațiu verde pe acoperiș.

ȘERBAN FILIP

Enciclopedie transpusă pe dischetă

Portarul de altădată al unei instituții controla scrupulos persoanele ce intrau pe poarta acesteia pe baza legitimațiilor de liberă-trecere. Portarul de mîine va avea la dispoziție două ecrane de televiziune : pe ecranul din stînga va apare fotografia vizitatorului, iar pe cel din dreapta o fotografie de referință. Cele două fotografii vor fi comparate pentru a se vedea dacă corespund.

Evantaiul prețurilor noilor creații din domeniul electronicii, prezentate anul trecut în expoziția de la München (Germania), variază de la 19,80 de mărci („scrisoarea de dragoste electronică") la 1 milion de mărci. Folosirea unui congelator pe bază de program este prea complicată și, în general, treburile obișnuite ale unei case se fac de către oameni în mod direct, relevă „Mannheimer Morgen". Microordinatoarele cele mai căutate sînt cele care exploatează posibilitățile micro, realizează calcule și oferă imagini animate.

Programul „PC-Geos", care furnizează date geografice din lumea întreagă, a cunoscut un succes fantastic. El este completat actualmente cu „PC-Cosmos", care oferă toate informațiile despre planete și stele, „PC-Astrology", ce se ocupă de horoscop și „PC-Man", un program de anatomie. Acest ultim program permite studenților în medicină (și nu numai lor) să vizioneze imaginile tuturor oaselor, mușchilor și organelor, dar și să dispună de detalii în culori, precum și de denumirea în latină sau engleză a acestora.

Cu toate că nici un program nu este la fel de detaliat ca o enciclopedie, atîta vreme cît se dorește a se învăța de o manieră decontractată, nimic nu este mai recomandabil decît un bun program cu imagini animate. Iată motivul pentru care specialiștii anticipează o nouă creștere a cererii de astfel de programe pe piață, ele urmînd a fi oferite chiar și în librării.

Un alt cuvînt magic este „CD-ROM" (Compact Disk Read Only Memory"). În această competiție sînt angajați toți giganții informaticii de pe glob : IBM, Hitachi, NBC, Apple, Atari, Hewlett & Pachard, Philips, Sanyo, Sony, Toshiba, Commodore. În comparație cu dischetele sau memoriile RAM, modelul CD-ROM nu poate, deocamdată, decît să redea datele înregistrate.

Acestea nu pot fi schimbate și nici altele noi nu pot fi stocate. O singură dischetă poate înmagazina echivalentul a 270 000 de pagini dactilografiate. Astfel, conținutul unei enciclopedii de 21 de volume devine extrem de accesibil.

Ș. F.

incursiune în paranormal

ADEVĂRATA FIINȚĂ ESTE STAREA ENERGETICĂ CE SE MENȚINE INTACTĂ ȘI DUPĂ MOARTE

(I)

Așa cum am promis, abordăm într-un scurt serial al acestei rubrici o perspectivă științifică a fenomenelor paranormale, mai puțin narativă și în primul rînd argumentată prin mijloacele de care dispune la ora actuală un specialist. Necesitatea acestei abordări este reclamată de adevărurile fenomenelor paranormale, adevăruri paradoxale — existența lor îndubitabilă și insuficienta claritate în explicarea lor. Prin tezele și argumentele interlocutorului meu, dl. ing. SILVIU GEORGESCU, un cercetător devotat al fenomenelor, sperăm să facem un pas mai departe. Autor al mai multor studii dedicate fenomenului, dumnealui consideră că „marea de scrieri ce ating domeniul parapsihologiei, cu un profund caracter comercial, dau unui neinițiat senzația că în România se vorbește destul despre asta. Cei care le-au așteptat cu adevărat se mulțumesc cu cele cîteva traduceri, interesante, dar care nu oferă posibilitatea unui dialog cu autorul".

— Ne aflăm acum față în față pentru un asemenea dialog. Dar trebuie să începem, totuși, amintindu-ne de monologurile despre fenomene paranormale...

— Este destul să avem curajul să scriem lucruri culese din propria noastră experiență, pentru a găsi un larg ecou în inima celor ce se simt legați de acest domeniu, dîndu-le curajul și făcîndu-i să-și împărtășească gîndurile, făcîndu-i părtași la bogăția spirituală a țării. Voi încerca deci să prezint idei pe care le-am adunat prin munca pe care o dedic din pasiune fenomenelor produse de energia umană, cu credința că cei care dau importanță senzațiilor mă vor completa cu propria lor experiență.

Profeția este un domeniu care atrage, care intrigă pentru că atinge una din laturile cele mai active ale omului, curiozitatea. Ne întrebăm cît este de adevărată, cît este de posibilă și, dacă există, ce fel de influență are asupra noastră? De ce este interzisă de religia creștină? Ce rău poate să ne facă o profeție?

Dacă este adevărată, ne ajută să scăpăm de accidente grave; dacă nu, atunci de ce atîta îndîrjire împotriva ei din partea acestui domeniu în care ești anunțat încă de la început să crezi și să nu cercetezi? Este posibil un avertisment adevărat asupra unor primejdii provenite din legi necunoscute nouă?

— Dacă îmi îngăduiți să ocolim în discuția noastră modul de a privi, al bisericii, astfel de fenomene (ceea ce va face obiectul altei discuții, la această rubrică), ne putem opri doar la întrebările pe care singur le-ați formulat...

— Întrebările au devenit mai acute în momentul în care profețiile unor oameni celebri în acest domeniu s-au adeverit pas cu pas, de-a lungul secolelor, dar nerealizîndu-se tocmai în ultima parte, cea care ne interesa atît de mult, fiind vorba de prezent. Au început deci să fie cercetate tot mai mult legile cîmpurilor energetice, în sfera energeticului fiind cuprinsă energia umană. A devenit tot mai clar că omul este compus dintr-o multitudine de cîmpuri energetice, de natură superioară, nedepistabile cu aparatele de care dispunem, pînă la cele de natură superioară, nedepistabile cu tehnica actuală, dar a căror existență este dovedită de efectele lor. Orientalii nu pun mare preț pe demonstrarea existenței acestor energii, lucrînd însă cu ele, obținînd rezultate deosebite în toate domeniile. Prin aplicarea energeticului în viața zilnică, au înțeles că adevărata ființă nu este haina carnală, ci această stare energetică ce se menține intactă după moarte, putîndu-se lucra în continuare cu ea...

— Dacă reținem ultima teză drept un adevăr, atunci el este fundamental pentru cunoașterea a tot ce ne rămîne încă ascuns în fenomenologia paranormală...

— Știința a ajuns la un stadiu în care a înțeles că Universul în care trăim are mai mult de trei dimensiuni, fenomenele pe care încă nu le înțelegem fiind legate de acele „n" dimensiuni necunoscute.

— Și sîntem dominați de o energie care depășește funcțiile vitale, răspunzătoare de manifestările transcendentale?

— Energia din care sîntem alcătuiți aparține acestui univers „n" dimensional, dar noi lucrăm prea puțin cu ea din cauza limitării datelor cuprinse în creier, acest computer cerebral. El este programat să lucreze în sistemul tridimensional, traducerea datelor culese de energie din „n" dimensional necesitînd implantarea unui program ce poate fi realizat printr-o intensă muncă de conștientizare și perfecționare.

— Vă referiți, evident, și la cei care au reușit acest lucru...

— Mă refer mai ales la cei care au înțeles acest lucru și au început să lucreze cu propria energie, închizînd comenzile cerebrale, lăsîndu-și senzațiile libere să culeagă informații. Aceste senzații-informații au dus, încet-încet, de la cunoașterea legilor adevăratului univers, pînă la senzația înțelegerii rostului omului pe Pămînt. Pe acești oameni, care pot să cerceteze universul în care trăim cu ajutorul energiei din care sînt alcătuiți, depășind obișnuitele și limitatele noastre simțuri, captînd informații adevărate, netrunchiate de o stare limită tridimensională, i-am numit „Văzători", adică cei care au reușit să vadă fața reală a lumii în care trăim.

— Ce sînt de fapt „Văzătorii"?

— Văzătorii sînt foarte diferiți, aflîndu-se pe diferite trepte ale cunoașterii. Unii abia au întrezărit cîteva noțiuni, după care încetează antrenamentul, folosind în schimb puținul cules pentru a cîștiga bani. Aceștia, după părerea mea, sînt cei mai nocivi, putînd produce multe greșeli grave datorate cunoașterii incomplete! Cei care ajung la un grad ridicat de cunoaștere au puține contacte cu cei din jur, preferînd să corecteze în tăcere greșelile produse de cei dintîi. În nici un caz, un adevărat văzător nu va încerca să cîștige ceva din experiența sa, beneficiile sale fiind pe un alt plan.

— Interesantă această „conștiință morală" și altruistă a adevăraților văzători! Ea pare din afara lumii și oricum din afara obiceiurilor ei!

— Cea mai mare parte a profeților fac parte din prima categorie de văzători, avînd în vedere cîștigurile imediate. Văzătorii din cea de-a doua categorie, care cunosc în mare parte legile universului „n" dimensional, sînt prea puțin interesați de viitor, acesta fiind un aspect cu totul secundar dar și primejdios pentru universul tridimensional. Dar pentru a înțelege mecanismul profeției, precum și modul în care acționează asupra noastră, trebuie să cunoaștem cîteva noțiuni extrase din știința văzătorilor...

— Ceea ce vom și realiza în numărul următor al revistei.

ION ȚUGUI

EFECTUL PLACEBO ȘI SEXUALITATEA

Cu foarte puține excepții (diferite maladii ce au efecte secundare în sfera sexualității), diminuarea temporară, accidentală a apetitului (dorinței) și potenței sexuale nu reprezintă subiecte de analiză și tratament de pe pozițiile biologiei. **Disfuncțiile sexuale nu constituie o realitate biologică, ele fiind — potrivit opiniei specialiștilor — o realitate de natură strict psihologică, o consecință a unor blocaje psihice în raporturile individului cu mediul său de viață.** Între cauzele care generează astfel de blocaje funcționale se numără surmenajul psihic și fizic, astenia, unele complexe de inferioritate dobîndite, alte psihoze, defecte de educație ce antrenează o greșită adaptare la mediu, folosirea unor medicamente antidepresive etc. Astfel privite, ca disfuncții cu bază de manifestare exclusiv psihică, deficiențele sexuale temporare reprezintă **tulburări interne ale mecanismelor de ansamblu ale dorinței care iradiază și în sfera comportamentului sexual.** Așadar, e cu totul inutil, în cazul unor astfel de disfuncții sexuale, să căutăm a influența un anume segment al mecanismelor neurofiziologice ale dorinței atîta vreme cît **ansamblul** acestor mecanisme este dezechilibrat sau blocat (inhibat). Dacă, ipotetic, ar exista posibilitatea de a influența biochimic, selectiv, „capetele" lanțului acestor mecanisme **fără** a acționa în sensul armonizării ansamblului, rezultatul nu ar fi decît că dezechilibrul se permanentizează, se adînceste, fapt ce poate însemna, practic, posibilitatea, deloc ipotetică, a instalării unui blocaj definitiv. Cu alte cuvinte, impotență sau frigiditate cronică... Re-

Afrodiziacele — o eternă iluzie

mediul disfuncțiilor sexuale trebuie conceput cu dublă acțiune, atît la nivelul **cauzelor exterioare** care au condus la instalarea dezechilibrelor, cît și la nivelul **sistemului neurofiziologic de ansamblu al dorinței**, astfel încît reechilibrarea acestora, eliminarea blocajelor să aibă drept consecință reabilitarea comportamentului sexual la nivelul normalității, cu tot ce înseamnă aceasta. Din nefericire, nu există substanță chimică, naturală ori de sinteză, de natură să acționeze eficient la nivelul ansamblului acestor mecanisme neurofiziologice. Presupunînd, prin absurd, că ar exista o astfel de substanță miraculoasă, ea ar putea acționa, deci, asupra efectelor, fără ca prin aceasta să poată fi înlăturate cauzele disfuncțiilor respective. Este, dacă vreți, ca și cum am alimenta cu pipeta, direct, fiecare cilindru al unui motor de automobil care are rezervorul de benzină gol! A îndopa organismul cu hormoni sau cu orice alt produs „afrodisiac" este o splendidă inutilitate care dă iluzia că „motorul funcționează" anulînd **temporar** efectele disfuncțiilor și nicidecum cauzele. În acest caz care mai este multtrîmbițatul „rol" al stimulenților sexuali considerați a fi „afrodisiaci"? Cu riscul de a dezamăgi, nici unul — sau aproape nici unul. Altfel spus, produsele socotite „afrodisiace" care se găsesc de vînzare în sex-shopurile europene și americane (de care, slavă Domnului, dughenarii noștri ne-au cruțat, deocamdată...) au aceeași eficiență pe care ar avea-o o bucată de cretă înghițită pe post de afrodisiac! Relativa lor eficacitate se datorează exclusiv „prestigiului psihologic", produs al superstițiilor, cu care sînt „ambalate" produsele respective. Acțiunea „afrodisiacelor" este exclusiv psihologică, fiind vorba, în cel mai bun caz, de un veritabil **efect placebo** (autosugestie). Grație acestui efect care stimulează prin autosugestie imaginația, poate deveni un redutabil afrodisiac pînă și banala fiolă cu apă distilată! Totul e să crezi înainte de a utiliza un „afrodisiac" și minunea se va produce! Acesta e adevărul în situația a cel puțin 98 la sută din produsele „afrodisiace" comercializate astăzi în lume... Dacă mai adăugăm și faptul că în majoritatea cazurilor aceste produse sînt oferite într-un mediu „cultural" suprasaturat de mesaje pornografice care, oricum, excită imaginația și simțurile, avem întreagă imaginea „rețetei fericirii veșnice" pentru care mulți oameni — creduli, naivi sau neștiutori — plătesc bani grei pentru o iluzie...

ADRIAN HOAJĂ

(Va urma)

Punți către lumea de dincolo

FASCINAȚIA STADIULUI 5: ȘOCUL CUNOAȘTERII ABSOLUTE

După accidentul cumplit a cărui victimă a fost, după incredibila sa revenire, Tom Sawyer își revine spectaculos. Dar în cazul său, după o întoarcere din stadiul cinci, după ce pătrunsese deci acea mirifică lumină a iubirii, el manifestă nu doar obișnuita „poftă de viață", ci și o... subită pasiune pentru fizică. Noapte după noapte, viscle acestui mecanic din Rochester care nu are nici măcar bacalaureatul sînt populate de figuri legendare ca Niels Bohr și Max Planck, a căror existență nici nu o bănuise pînă atunci.

„Dar găsește normal acest lucru: pretinde că în contact cu lumina știa tot. Pentru că, într-un anumit fel, era tot.

— Fără să vă pierdeți cunoștința? îl întreabă reporterul TV.

— Dimpotrivă, răspunde Tom".

În statistica lui Ken Ring se află vreo 15 persoane care au revenit din stadiul cinci. Povestirile lor conțin toate aceleași trei cuvinte: **inefabil, iubire, cunoaștere.** Ce fel de cunoaștere? Cu această întrebare, s-ar putea spune, începe fascinanta poveste a lui Tom Sawyer.

„Tom spune că a revenit din experiența sa cu crîmpeie de noțiuni de mecanică cuantică. Cum poate fi posibil așa ceva? El nu are bacalaureatul și pretinde că n-a auzit de fizică, nici de Einstein, înainte de accident. După aceea însă... ca un strigăt de pasăre, absurd și obsedant, cuvîntul «cuantă» îl obsedează. ...Cînd și-a revenit, primul drum pe care l-a făcut a fost la o librărie universitară. Impresionat, neîndrăznind să ceară nimic, rătăcea printre rafturi, absorbit de imensul ocean al cunoașterii.

Dar pînă la urmă își face curaj și întreabă cu voce joasă: «Scuzați-mă, cuvîntul cuantă vă spune ceva?».

— Poftim?

— Este... pentru un joc... trebuie să găsesc o carte despre... în fine, de fapt ce înseamnă cuantă?

— Cuantă — îi răspunde celălalt — păi să vedem. Cuantum, cuantic, așteptați... e vorba de fizică, fizica particulelor, sau ceva de genul ăsta. Cred că trebuie să căutați acolo...

Cînd însă Tom Sawyer deschide la prima pagină «Tratatul elementar de mecanică cuantică» pe care îl ia din raft, șocul este extraordinar. Dacă ar fi fost scris în arabă sau chineză, ar fi fost același lucru: total de neînțeles. Dar nu cedează. Depășind orice complexe, Tom merge să se informeze la un colegiu. Degeaba. Insistă. Este trimis la un institut de electronică, iar de aici mai departe. În final descoperă un curs de inițiere pentru autodidacți. Și după șase ani se pregătește să obțină echivalentul unei licențe în fizică. Iar convingerea sa nu slăbește nici o clipă: la universitate pretinde că a regăsit, încetul cu încetul, știința la care avusese acces global în «lumină».

— Ce înseamnă gluma asta? se întreabă Ring, care, desigur, se gîndește la pacienții lui Grof. Să-ți amintești că ai fost «o plantă», o «celulă vegetală», «un cloroplast».

Toți reveniții din faza a cincea povestesc același lucru: «În momentul cînd părăseam lumina, o voce mi-a spus: Vei uita totul. Am răspuns: Dar de ce, vreau să știu totul, să povestesc la prieteni. Dar vocea a insistat: nu, nu se va putea. Vei uita. Mai tîrziu mi-am dat seama de evidență: uitase esențialul».

— Dar cum puteți ști, de vreme ce ați uitat? întreabă reporterul.

— Rămîne bucuria, dar știu că am uitat ce a provocat-o.

Uitarea forțată... Izvorul uitării la care grecii poposind pe tărîmul morților trebuia să bea din el înainte de a se întoarce printre oameni. Fluviul care spală memoria. Și iată că un peisaj grec apare pe neașteptate la marginea Rochester-ului. Și niște cuvinte străvechi săpate pe o piatră de mormînt orfic:

«Lîngă locuința morților, spre stînga, vei găsi un izvor. Lîngă el, alb, se înalță un cedru. La acest izvor să nu te duci, de el să nu te apropii. Vei găsi un altul, care țîșnește din Lacul Amintirii, un izvor cu apă rece. Acolo îi vei vedea pe păzitori. Spune-le: Sînt copilul Pămîntului și al Cerului înstelat, dar eu vin din Cer. Și voi știți aceasta. Setea mă chinuie și mă ucide. Ah! Dați-mi repede să beau din Lacul Amintirii. Și ei îți vor îngădui să bei din izvorul divin, și atunci printre toți eroii, tu vei stăpîni».

Lacul Amintirii? Kenneth Ring va descoperi civilizația misterelor egiptene și grecești. Dar fără să găsească un material consistent pentru cercetările sale încă stîngace. Cum să definești memoria? Cum să-ți amintești ceva ce în viața ta nu l-ai întîlnit niciodată. De fapt, cum funcționează amintirea? ...Și se gîndește din nou la afirmațiile lui Grof: descoperirile fizicienilor sec. XX ar putea furniza o bază solidă pentru intențiile psihologiei transpersonale...".

Și pentru Ring începe o aventură senzațională, care îl va purta pe întortocheatele cărări ale fizicii, unde se va întîlni cu David Bohm, cu holografia... drumul care duce spre hotarele stupefiante ale științei de avangardă de astăzi. Noi însă vom trece, împreună cu autorul acestei atît de neobișnuite cărți, Patrice Van Eersel la ultima parte, intitulată de autor „Reintoarcerea zeilor". Și cum tot el spune, cu aceasta vom trece „de cealaltă parte a oglinzii".

MIHAELA DOROBANȚU

stăreа de VECHE

„Inocenții" cu dublă personalitate

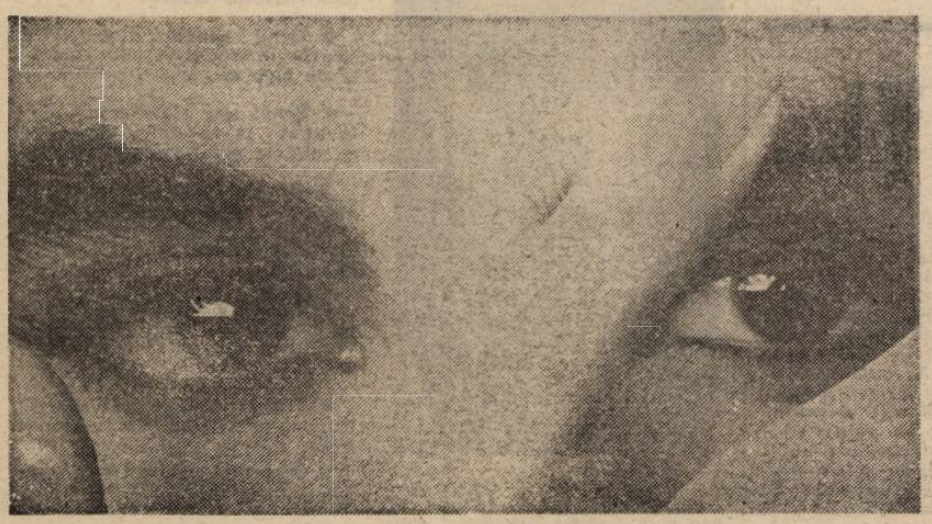

Ori de cîte ori comportamentul vreunui semen de-al nostru se dovedește «contradictoriu» — mai fură bietul om «din cînd în cînd», bunăoară, mai face «un mic trafic» de influență, ori se plasează «accidental» pe tărîmul amoralității flagrante, și tot așa mai departe, uneori chiar pînă foarte departe — în locul unei definiri categorice a «speței», cum ar face-o juristul, spiritul conciliant strecoară insidios ideea de ambivalență temperamentală. Altfel spus, personajul în cauză, din nebăgare de seamă și iuteală de mînă, devine un om «complex», cu «dublă personalitate». De unde, dom'le, dublă ? ! — încerci să protestezi, dar spiritul conciliant îți aminteste prompt de studiile unor mari psihologi — Allport, Stern, Sullivan sau Kardiner — care învederează caracterul dinamic al personalității, odată cu distincția netă între «personalitatea de bază» (sintetizînd sentimente, aspirații, atitudini, valori) și o anumită «personalitate de statut», rezultînd din raporturile individuale cu sistemul social etc., etc.

Cum, dom'le (dacă spiritul conciliant este «domn», iar interlocutorul său încă n-a explodat), dumneata vrei să spui că asasinul (hotul, violatorul, traficantul de droguri) s-ar cere judecat și absolvit din unghiul vreunei «duble personalități», ca o victimă, el însuși, a inadaptării sociale sau a confuziilor de valori pe care le instituie orice etapă de tranzitie ? !

■

De vreo cîțiva ani buni, și mai puțin buni, simplismul și simplificările vehiculează, pe mai toate meridianele lumii, această așa-zisă «dublă personalitate» a infractorului modern. În paginile celor mai stimabile publicații, abundă titluri de-o schioapă, care, dincolo de orice argument functional de atractivitate, convoacă cele două fațete ale personajului devenit «erou judiciar» dacă nu chiar un «inocent» pus la zid fără nici-o justificare.

„Violatorul din Nisa — citim într-o revistă de relativ tiraj — **era consilier municipal". Sau, alt titlu : „Fosta regină — hoață de pantaloni" ; „Un polițist vede cu ochii lui o fantomă"...** Plus titlurile absolut fără de echivoc : **„Dubla personalitate a bunului doctor Peschard".** Pînă și Paul Tuvier, fostul șef al miliților pronaziste din Lyon, un criminal notoriu, arestat cu o întîrziere de 45 de ani, are și el, aflăm, o «dublă» personalitate. Ca mîine, în statisticile polițiilor, inclusiv în cea autohtonă — în loc să se mai consemneze creșterea numărului de infractori — se va spune, „în ultimul timp asistăm la o creștere semnificativă a subiectilor cu dublă personalitate..." Să revenim, însă, la articolele și la cazurile — multe din ele celebre — la care ne-am referit anterior.

■

William Fort, un bărbat de 27 de ani, din mica localitate Castillon, aflată la numai cîțiva kilometri de Nisa, ales consilier municipal în martie 1989 (acum trei ani !) cunoscut „ca un tip cumsecade și sărilor la nevoie" (un profesionist într-ale electricității, căsătorit, tatăl unui copil, biografie inatacabilă) se dovedește a fi autorul a cel puțin 17 violuri abominabile (inclusiv a unei femei gravide). Recunoscîndu-și vinovăția, afirmă că „nu știe cine și ce îl îndeamnă să devină alt om, uneori". Un prieten de-al infractorului, declara în instanță : „Aveam totală încredere în el. Aș fi încredințat-o lui Willy și pe propria mea fiică".

Procurorul, aflăm, ar fi cerut o condamnare severă, avocatul apărării — un tratament psihiatric, și atît. În ceea ce ne privește **sîntem de părere că funcția de** consilier municipal pentru un om cu o aleasă «dublă personalitate» este încalificabil de... **insignifiantă. Un om cu dublă personalitate, dacă nu este „Führer", trebuie să fie cel puțin șeful suprem al unui serviciu de securitate...**

Cu fosta „Regină — hoață de pantaloni", situația pare mai simplă. Fusese în tinerețea ei, într-adevăr, acum vreo 30 de ani, o regină, un monarh absolut, dar nu al unei țări ci al unei distincții native, i se spunea „Etty La Douce"; „Etty — Regina Nopții" sau „Etty — Regina Frumuseții". La aproape 60 de ani — cum a susținut apărătorul ei — fosta regină nu mai este decît o femeie singură, o prizonieră a unor amintiri minunate, dar lipsită de orice mijloace materiale, un om pe care atitudinea insolentă a noilor generații de regine care vin incontinuu din urmă a împins-o spre demoralizare. Fură și ea ce poate... Regina a fost eliberată pe cauțiune, ceea ce, după noi, rămîne o nedreptate. Unde am ajunge dacă ne-am ghilotina toate fostele noastre regine și tinerețea noastră, altă dată... regală.

■

Dl. John Pearson, fost sergent de poliție, în prezent pensionar, are la activul său în serviciul public, elucidarea spectaculoasă a misterelor unei clădiri lugubre din Bukinghampshire. Apariția fantomelor la sus-numita adresă, cum avea să explice John Pearson, este legată de faptul că actuala clădire ar fi înălțată pe un teren unde, în 1830, întreaga familie a unui fierar-potcovar a fost măcelărită cu sălbăticie. Și pentru ca explicația să fie inatacabilă, John Pearson ne asigură că el însuși a avut prilejul în viață să lovească în plin, cu mașina, un pieton care... murise exact în acel loc, cu trei luni înainte ! Deci îi lovise «fantoma». Dubla personalitate a lui John Pearson, evidențiată clar, conjugă într-adevăr «personalitatea sa de statut» (polițistă) și «personalitatea sa de bază», secretă, de reprezentant autorizat al lumii fantomelor. Și chiar dacă John Pearson, inclusiv toate rudele sale polițiste din nord-sud-vest-și-mai-ales-estul european au mai călcat strîmb vreodată, cum o să-i judecăm noi, cu ce drept, pe acești demnitari, cu dublă personalitate, plenipotențiari ai unei lumi defuncte ? Propunem amnistie totală.

■

Cu bunul doctor Peschard, istoria se complică. Ucis în plină stradă de un mic comandò al crimei organizate, Peschard —primarul unuia din sectoarele Marsiliei — **declanșează post-mortem o răsunătoare** anchetă. Chirurg eminent, creatorul unui **Centru medical („Supermarketul inimilor miloase") și al unui sistem de cantine fără** plată, pentru năpăstuiți, același Peschard întreținea, simultan, o viață nocturnă trepidantă, poate tot cu scop științific, nu știm... Noaptea, doctorul Peschard devenea un Don Juan nepotolit, cu ticul medical (citățm) „de-a nota pe un carnet de rețete toate «minunile» înfăptuite de el cu numeroasele sale amante, prostituate, de regulă, descriindu-le trupurile și performanțele cu lux de amănunte erotice".

O viață dublă ? Ei, cum ?! Medicul cerceta, omul de știință nota, ca-n orice „supermarket" în care totul se cumpără, se vinde, se cercetează științific, și îndreptățește compasiunea inimilor caritabile. Aceeași compasiune care l-a apărat și ascuns timp de 45 de ani pe Paul Tuvier, un criminal nazist, care în numele aceleeași duble personalități s-a considerat în tot acest răstimp cel mai nedreptățit inocent cu putință. Cu milioane de susținători ! În ultimii 45 de ani, este drept, n-a ucis pe nimeni. Timpul prescrie tot... Și cum să condamni un om care a optat între cele două ipostaze de «personalitate», **devenind un «prea-sfînt» ?! Să ne amintim acum de ostateci ucisi în timpul** celui de-al doilea război mondial ? Dar a existat un al doilea război mondial ?

Dacă «dubla personalitate» ajunge să explice pînă și asasinatul politic, personal, nu mai vrem explicații. Și nu mai vrem nimic...

DOREL DORIAN

gîlceava IDEILOr

CEI DOI QUINN

Una din cele mai fantastice puteri (sau însușiri sau, mai prudent spus, evenimente existențiale) ale omului — manifestate de multe ori fără voința lui — este detașarea conștiinței de trupul fizic. Cînd comentatorii fenomenului vorbesc de conștiință, ei se referă probabil la etajele superioare ale eului, adică EUL și SUPRAEUL. Cu un termen deja consacrat, evenimentul ne numește extracorporalitate. Spiritul, eul și supraeul pornesc într-o lume accesibilă numai în acest mod și au acces la cunoștințe, informații, chiar la detalii cu mare putere de revelație, inaccesibile în mod conștient. În documentata sa carte „Viață înaintea vieții ?", Traian D. Stănciulescu amintește în acest context de cazul lui Enoch, cel care „a văzut pămîntul de sus", constatîndu-i sfericitatea. De altfel, în textul precedent am prezentat un exemplu elocvent de călătorie temporală în timp a propriului eu și revenire la trupul fizic.

Extracorporalitatea are numeroase forme de manifestare, iar psihiatrii și psihanaliștii mai folosesc termenul de dedublare. Un astfel de caz — cu nuanțe destul de delicate și de vagi — îl reprezintă binecunoscutul actor Anthony Quinn. Marile sale obsesii existențiale s-au concretizat într-un volum cu tentă autobiografică. În original, cartea se numește „The Original Sin" (Păcatul originar), dar versiunea românească apărută în 1977, a adoptat titlul „Lupta cu îngerul" (după variantele din germană și franceză).

Cum s-a manifestat extracorporalitatea acestui star impetuos, acestui „Zorba Grecul" ce afișează o personalitate extrem de puternică, de masivă și imperturbabilă ? Pur și simplu prin prezența eterică, văzută și auzită numai de el. Această persoană insesisabilă de către altcineva era reprezentată de un băiat de circa unsprezece ani, care apărea în orice împrejurare, oricît de inoportună ar fi fost intervenția lui, și — mai ales — împotriva voinței lui Quinn.

Pentru a înțelege relațiile cu acest Eu-copil al marelui actor, trebuie să amintim cortegiul de complexe ce dominau (mai ales în tinerețe) personalitatea lui Anthony Quinn-omul. Ar fi în primul rînd, (conform studiului introductiv al cărții, care aparține lui Constantin Popescu, complexul freudian fiu-tată (a avut un tată deosebit, de origine irlandeză, de unde și numele de Quinn) ; ar fi apoi complexul metisului, avînd mama de origine mexicană (Quinn a fost făcut în copilărie și adolescență „mexican împuțit" și nu „irlandez împuțit", după cum afirmă el însuși). Ar mai fi și complexul sărăciei („Dacă ajungi să te simți murdar și nedorit fiindcă ești sărac, pînă la urmă ajungi să te gîndești că pînă și Dumnezeu te urăște cînd ești sărac" — Quinn este un om credincios n.n.) la care se va adăuga treptat și complexul geloziei. Quinn și-a dorit întotdeauna să fie primul în toate privințele, în legăturile sale cu femeile. Iar pentru asta, el se simțea nevoit să lupte pentru a le face să uite de existența celorlalți bărbați care le iubiseră...

Întreg acest conglomerat de complexe de inferioritate a măcinat mult timp conștientul lui Anthony Quinn. Din copilăria lui s-a detașat o ființă eterică, un alter-ego, care nu a fost un simplu partener de căutări lăuntrice, de dialog interior. Era o existență exterioară bine conturată pentru spiritul lui, un fel de „fantomă" care i-a chinuit un timp existența. „Băiatul" (cum îi spunea) era păstrătorul tuturor idealurilor din copilărie, era oaza de puritate și adevăr a micului Quinn, pe care bărbatul Quinn a trădat-o, nedevenind un sfînt.

PAUL IOAN

● **UN NOU STATUT INTERNAȚIONAL.** Aceasta este dorința Germaniei, exprimată de cancelarul Helmut Kohl în interviurile acordate cotidienelor „Handelsblatt" și „Wall Sterrt Journal Europa". În opinia lui Kohl, Constituția Germaniei trebuie modificată chiar în această legislatură, pînă în 1994, pentru a permite trupelor germane să participe la acțiunile ONU de menținere și restabilire a păcii mondiale. Un loc permanent al Germaniei în Consiliul de Securitate al forumului mondial este și el un subiect care nu poate lăsa indiferente autoritățile de la Bonn.

● **SIDA AMENINȚĂ.** Pe mapamond sînt 2,5 milioane de bolnavi de SIDA, iar peste 10 milioane dintre semenii noștri sînt purtători ai virusului. La sfîrșitul secolului, epidemia se va stabiliza în Africa dar va continua să se extindă în alte zone, în primul rînd pe coasta de Est a S.U.A., în Asia și în America Latină. Dr. Michael H. Merson, directorul programului SIDA al Organizației Mondiale a Sănătății, este de părere că „în anul 2000 vor fi, în întreaga lume, între 30 —40 milioane de seropozitivi".

● **VULCANI ACTIVI PE VENUS.** Considerată moartă pînă în prezent planeta Venus este de fapt un „cazan" viu al metamorfozelor geologice. Prima hartă detaliată a pla-

netei elaborată de NASA pe baza fotografiilor transmise de sonda interplanetară „Magellan" indică urme ale unor mari erupții vulcanice. Lipsa craterelor pe Venus se datorează, sînt de părere oamenii de știință, revărsărilor periodice de lavă. Sonda „Magellan" a și găsit dovada acestui fenomen — structurile în formă de cupolă și torente de rocă împietrite înșiruite pe văile munților venusieni. S-ar putea ca pe baza noilor informații pe care sonda „Magellan" le va furniza (în prezent se execută a doua observare a suprafeței îndepărtatei planete) să se facă un pas decisiv în direcția demonstrării teoriei vulcanilor venusieni.

● **DIAGNOSTIC PRIN COMPUTER.** Nu este nici-o exagerare, „Apache al III-lea „cum a fost botezat computerul de la Clinica Catherine McAuley din Ann Arbor, în statul Michigan, are rolul de a confrunta condițiile clinice ale pacientului cu cele ale a altor 18000 de cazuri introduse în memoria sa și oferă un verdict. Este un diagnostic ofeit cu discernămînt realizat după efectuarea unor estimări foarte laborioase, pe care un medic, oricît de experimentat ar fi, nu ar fi în măsură să-l dea.

● **ÎN CONDIȚII DE IMPONDERABILITATE.** Firme nipone de prestigiu vor efectua la bordul stației orbitale „MIR" experimente destinate punerii la punct a sistemului de creștere a cristalelor proteice pentru biocomputere și transmițătorii sensibili. Recurgerea la serviciile stației „MIR" s-a datorat faptului că Statele Unite și-au modificat planurile de construcție a stației cosmice „Freedom", în sensul amînării cu alți cîțiva ani.

● **CU GÎNDUL LA GERMANIA.** Circa două milioane de germani se află pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice. Ei sînt nemulțumiți de soarta lor. Este vorba mai ales de tineri. Circa 500 000 de germani și-au și pregătit valizele pentru a reveni în patrie, relevă „Süddeutsche Zeitung" din München. Peste 200 000 de germani sînt de părere că Rusia nu le poate oferit nici-un viitor copiilor lor. Și, totuși, autonomia promisă, pentru Republica de pe Volga, și ajutorul german rămîn două șanse posibile.

magazin Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRINEANU

FĂRĂ PREJUDECĂȚI...

Cu douăzeci de ani în urmă un divorț și o nouă căsătorie erau considerate declanșatoare de adevărate furtuni de ordin moral. Astăzi însă „da-ul" rostit solemn a doua sau a treia oară, ca și noile concubinaje fac parte din „peisajul" conjugal modern. Cum înțeleg „ei" să trăiască în doi? Inventează oare îndrăgostiții sfîrșitului de secol XX un nou cod al iubirii? Și, copiii „lui" sau „ei" cum sînt acceptați în noile formule conjugale? Psihologi, demografi, sociologi, medici, cupluri fericite sau altele nu prea au participat la o anchetă pe această temă. Și iată cîteva dintre „judecățile de valoare" rezultate. „A doua căsătorie este laboratorul mariajului de mîine", consideră sociologul Louis Roussel. Să uiți obișnuințele care țineau loc de pasiuni să reinventezi timpul petrecut în doi, să-ți rănești proprii copii și să răsfeți copiii celuilalt... Cine ar putea pretinde că toate acestea nu fac nici un rău? Și totuși, astăzi, în ritmul în care se schimbă mașina, se refac și existențele amoroase sau conjugale. Totul cu o deconcertantă lejeritate. A trăi „altundeva" a devenit tot atît de normal cu a respira. De asemenea, acești aventurieri ai cuplurilor pierdute și regăsite, acești candidați la fericire mărturisește ușor acuzator același sociolog, reprezintă în Franța, unde s-a desfășurat ancheta, un element esențial al noului peisaj conjugal. Un cuplu legitim din trei se desparte. Ba chiar, pentru Paris, procentul este de unul din două cupluri. Dar imediat divorțații se recăsătoresc. Și fenomenul este în creștere. Bărbați și femei care patru, cinci sau cincisprezece ani și-au jurat fidelitate „pentru toată viața" se simt liberi să-și înceapă o nouă poveste de dragoste. Există însă și cuplurile care și-au asumat ruptura definitivă deși nu au oficializat prin divorț acest lucru. Cu implicațiile psihosociale de rigoare. Iar despre acestea, cu alt prilej.

Dosarele frumuseții

CULORI MODERNE

În viziune Chanel „femeia ideală" a acestei primăveri este cea care adoptă un machiaj în culori ardente, cu obraji viu colorați, și o privire plină de mister. Pentru acest anotimp creatorii propun două tendințe în machiaj. În funcție de personalitatea dv., de stil și gust în materie de culori, aveți de ales între „armonia rece" și cea „caldă". Altfel spus, putem alege un machiaj discret, aproape neutru, dar care pune în valoare luminozitatea figurii.

- Ochii capătă o strălucire aparte în asocierea unor nuanțe de bleu sau violet cardinal.
- Tenul este transparent, dar înviorat la nivelul pomeților cu nuanțe corai-viu sau roz.
- Buzele, foarte naturale, vor avea o nuanță de caisă arămie. Tendința „armoniei calde" propune accente de culoare mai îndrăznețe.
- Ochii vor fi fardați în nuanțe luminoase dar mai intens. Sînt moderne brunul, verdele, galbenul, maronul, rozul închis.
- Tenul păstrează aceeași transparență. Tendința este de a folosi nuanțe naturale, dar fardul este mai cald: oranj sau brun-auriu.
- Buzele vor fi obligatoriu... roșu intens.

PENTRU PĂRINȚI

Eșecul școlar

Statisticile spun că aproximativ 25 la sută dintre copii ar avea dificultăți școlare. Depistarea precoce a cauzelor ar putea salva acești copii de la eșec, explică prof. Echenne, neuropediatru. Un prim element: nu toți copiii au aceeași viteză de asimilare. Referindu-se doar la învățarea cititului profesorul Echenne reamintește că unii copii se familiarizează cu această deprindere la 5—6 ani, alții la 8. În țările în care școlarizarea obligatorie nu este prea precoce eșecul școlar este mult diminuat. Ce trebuie făcut cu un copil care la clasă prezintă dificultăți? În primul rînd trebuie acționat încă din clasele primare. Unele tulburări de limbaj, dificultăți în înțelegerea cititului sau scrisului trebuie luate în serios în fazele incipiente. Primul imperativ este cercetarea cauzelor. De regulă se caută cauze psihologice. Nu este suficient, consideră prof. Echenne. În acest fel se pierde adesea timp prețios, pentru că de cele mai multe ori sînt implicate cauze de ordin medical. Se impune deci o abordare simultană a psihologului și medicului pentru că poate fi vorba de cauze de ordin clinic, neurologic sau chiar leziuni organice. La fel de utile sînt și testele de aptitudini.

Studiile au evidențiat faptul că aproximativ 6 la sută dintre copiii cu eșec școlar suferă de dislexie nediagnosticată. Este vorba despre o tulburare care face dificilă învățarea scrisului în ciuda unei inteligențe normale. O reeducare ortofonică bine adaptată este adesea singurul „retuș" ce trebuie făcut. Adesea este implicată funcțiunea înțelegere-memorizare-atenție. Doar în 19 la sută din cazuri eșecul școlar este explicat de factorii psihologici.

ETAJERE

Cîteva dintre atuurile lor: dau o notă de originalitate spațiilor, pun în valoare obiectele preferate și reprezintă suprafețe suplimentare ușor de folosit. Să aruncăm o privire asupra celor destinate bucătăriei. Așa cum arată și imaginea, rafturile din zona superioară sînt prevăzute cu tuburi fluorescente. Dedesubt, o etajeră ceva mai mare în spatele căreia se găsesc trei oglinzi înclinate. Rafturile din mijloc, cu o latură de 46 de cm., ca și cele din imagine, sînt în formă de semicerc. Întreg ansamblul se montează pe perete.

Ouă speciale

Se fierb ouăle (pentru a nu se sparge este bine să punem în apă pe fundul cratiței o farfurioară cu fundul în sus), se curăță, și, întregi, se prăjesc repede, ca gogoșile într-un tuci de ulei.

Se dau prin pesmet încins, se pun pe un platou și, călduțe încă, se acoperă cu maioneză, sărată și acrită după gust.

Sînt și mai gustoase cu maioneză de usturoi: usturoiul bine pisat, frecat încetișor cu ulei ca la maioneza obișnuită.

Se servesc reci, eventual cu pătrunjel verde tocat deasupra. (I.S.)

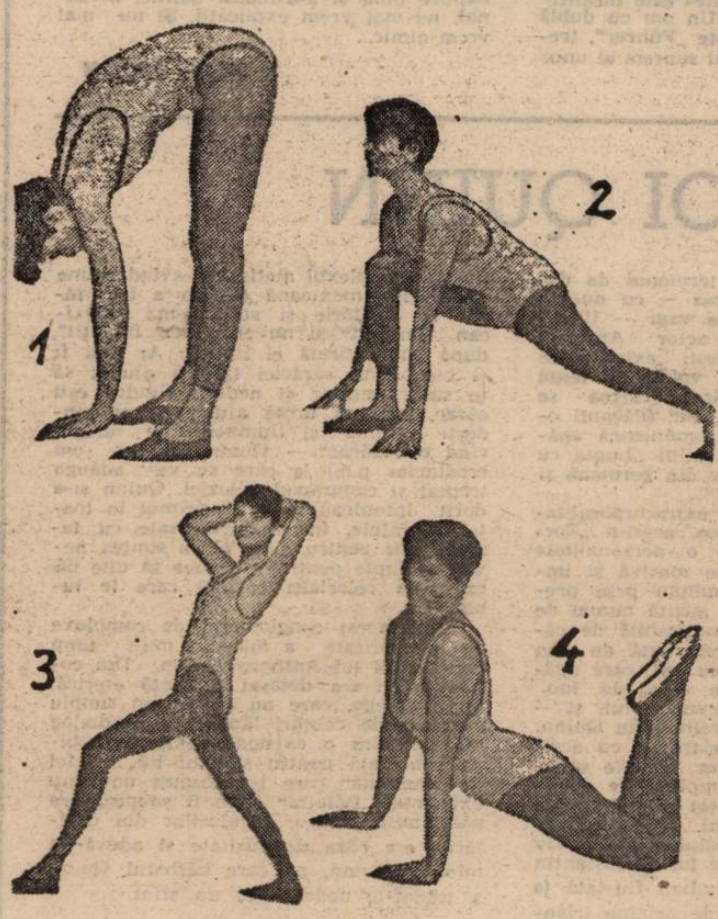

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

Cîteva exerciții ușoare capabile să confere fermitate mușchilor brațelor și picioarelor și, în general, o siluetă plăcută. Exercițiul 1: cu picioarele ușor depărtate respirați adînc și aplecați-vă încercînd să atingeți solul cu palmele (foto. 1). Reveniți în poziția inițială expirînd aerul din piept. Repetați exercițiul de 10 ori păstrînd un ritm foarte lent. Exercițiul 2: cu piciorul drept îndoit, stîngul întins spre spate, aplecați bustul sprijinindu-vă cu palmele de sol. Inspirați profund revenind într-o poziție relaxată, apoi reluați exercițiul de 10 ori cu fiecare picior. Exercițiul 3: mîinile pe ceafă, piciorul sting în față, dreptul întins spre spate. Reveniți în poziția de „drepți" inspirînd. Repetați de 10 ori, alternînd picioarele. Exercițiul 4: sprijinite în mîini și genunchi întindeți bine vîrful picioarelor. Rămîneți astfel două secunde apoi coborîți ușor picioarele. Repetați de 10 ori.

*CRONICA modei

Cu puțini ani în urmă, moda desuurilor părea să fi apus. Furoul, port-jartierul se găseau tot mai rar în garderoba femeilor. Ele preferau bluza pusă direct pe piele, strampii... Azi, asistăm la o revenire. Dantela de bumbac, mătasea naturală cu broderie spartă, fibrele artificiale sofisticat prelucrate cuceresc din nou sufletul femeilor și se apropie mult de ele. (A.P.)

MAGAZIN global

Pilotul avionului Boeing KAL-007 se destăinuie

„Ce ați simțit atunci?" „Într-un moment ca acesta nu ai timp de sentimente. Te concentrezi asupra misiunii. De abia după aceea recunoști, m-am simțit mîndru. Îmi îndeplinisem misiunea" — acestea sînt declarațiile colonelului Ghenadi Ossipovici, la 9 ani de la doborîrea avionului coreean Boeing KAL-007. Au murit atunci 269 de pasageri.

Reporterii de la „Bild am Sonntag" l-au găsit într-o localitate de la Marea Neagră. Maikop, pe pilotul a cărui acțiune a făcut în 1983 înconjurul întregii lumi. El a fost adus aici imediat după doborîrea avionului KAL-007 pentru început ca instructor la școala de aviație (pilotii îl porecliseră „Boeing..."), fiind apoi trecut în rezervă. Dispune de o locuință cu trei camere, un lot pentru cultivarea legumelor și pentru creșterea păsărilor. Pensia lui este de 500 de ruble nu-i ajunge nici măcar pentru un trai modest de aceea pilotul în retragere trebuie să mai cîștige ceva peste. Și este supărat pe superiorii săi că l-au înlăturat dela zbor: „Asta era viața mea" — spune el.

Întrebat despre acea dimineață fatală de 1 septembrie 1983, **Ossipovici nu se simte vinovat.** A acționat conform ordinelor iar acestea veneau direct de la Moscova. Chiar și atunci cînd în timpul zborului l-au frapat unele lucruri. În mod evident era urmărit de un avion care executa o misiune de spionaj iar avioanele americane de spionaj nu pătrunseseră niciodată atît de departe deasupra URSS. Primul ordin „distruge inamicul" l-a ignorat raportînd că avionul are luminile de poziție aprinse. De-abia cel de-al doilea ordin l-a executat. Cele două rachete trase cu precizie nu au mai dat nici o șansă pasagerilor de la bordul avionului KAL-007...

Ossipovici este convins în continuare că avionul executa o misiune de spionaj. Pilotul de de KAL-007 a mărit viteza cînd a observat avioanele de vînătoare sovietice. De ce a încercat să fugă? se întreabă azi Ossipovici. Reporterii de la „Bild am Sonntag" comentează: **poate convingerea asupra misiunii de spionaj a avionului KAL 007 înseamnă pentru Ossipovici unicul mod de a nu înnebuni la ideea că a ucis 269 de persoane nevinovate.** (M.D.)

SATAN INVOCAT PRIN MINITEL!...

„În treizeci de ani de vrăjitorie, un număr incredibil (nici nu-ndrăznesc să-l dezvălui!) de femei mi-au cerut să le suprim soții! Asta în vreme ce numai o singură dată mi s-a întîmplat ca un bărbat să-mi ceară așa ceva...". Aceasta e declarația făcută presei de unul din cei peste 30 000 de vrăjitori și vrăjitoare care profesează legal în Franța zilelor noastre. Este vorba de maestrul-vrăjitor Yul Rugga, un fost psiholog (!) reciclat în arta ocultă a vrăjitoriei. Fără îndoială, această reciclare s-a dovedit cu mult mai profitabilă financiar pentru Rugga, decît fosta meserie, dacă ne gîndim că pentru o consultație de numai 20 de minute taxa obișnuită este de minim 1 000 de franci, „lucrările speciale" de ocultism fiind evaluate între 3 000 și 50 000 de franci, în funcție de renumele vrăjitorului (vrăjitoarei)... În orice caz, dacă în problemele de amor, de răzbunări și alte patimi mai mult sau mai puțin... sentimentale, credulitatea este, la urma urmei, tot o chestiune de... sentiment, de neînțeles apare credulitatea unor aprigi industriași care se simt chemați să semneze an de an contracte — a căror valoare suie pînă la 500 000 de franci! — cu vrăjitori ca Brice Saint-Clair, în prezent cel mai celebru dintre cei ce „muncesc" cu vraja" pe Coasta de Azur. În astfel de contracte bizare, redactate și supervizate cu toată atenția de avocații ambelor părți, sînt prevăzute „lucrări pentru cucerirea unor piețe prin înlăturarea concurenței". Mai mult chiar, după cum afirmă unul din avocații lui Saint-Clair, contractele de acest gen au prevăzută o clauză potrivit căreia „în caz de succes, clientul nu datorează nimic suplimentar iar în caz de eșec, vrăjitorul nu are nici o datorie".

Ce înseamnă viața cînd ești astfel plătit și ai o cifră anuală de afaceri „vrăjitorești" de 5 (cinci) milioane de franci (cum a declarat fiscului tot o vrăjitoare franceză)? Să ridicăm doar un colț al perdelei ce acoperă viața „obișnuită" a lui Brice Saint-Clair. Serile, în piscina veritabilului său palat situat într-un splendid parc, Brice se scaldă deseori în compania unui puma domesticit (care toarce ca o mîță și-și duce traiul împreună cu o panteră neagră și zece iepuri afgani). Frecvent, telefonul sună iar faxul își deapănă bobina de hîrtie, Brice stabilind întîlniri de „afaceri" în toate colțurile Franței — dar și dincolo de hotarele acesteia. La întîlnirile fixate, se deplasează cu avionul personal, fiecare consultație fiind onorată cu sume de 40—50 000 de franci! Între solicitanți se află chiar și trei oameni politici francezi, membri a două partide, care îi solicită cu regularitate „sprijin permanent în activitatea politică" și uneori chiar „îndepărtarea „unui adversar incomod. Firește, nimic nu-i gratuit! Deh, unde-s vremile de-odinioară cînd vrăjitorii erau răsplătiți cu spînzurătoarea sau rugul?...

Ce să ne mai mire atunci faptul că în prezent cimitirul Père-Lachaise din Paris este închis noaptea pentru a împiedica vizitele frecvente ale femeilor însărcinate care veneau să-și frece pîntecul de lespezile anumitor morminte și ritualurile satanice din preajma mormîntului lui Fabre d'Olivet, vrăjitorul asasinat, se zice, de „spirite"?! Ce mai putem spune cînd însuși Satan poate fi invocat prin rețeaua minitelului, pentru numai 200 de franci consultația?! Din 500 000 de ore de conectare la minitel, o întreprindere franceză de importanță națională a decontat o treime pentru servicii de vrăjitorie, divinație și astrologie...

ADRIAN HOAJĂ

DELON:

„Nu poți fi la infinit în frunte"

Imaginea șochează. Ea a fost realizată de niște „paparazzi" în timpul turnării filmului „Retour de Casanova" în care Alain Delon deține rolul principal. Ce să fi vrut Delon cu acest gest? El care are deja la activ peste 70 de filme, alături de atîți monștri sacri ai ecranului, el care a trecut de mult Rubiconul ce separă vedeta de mit, el care se situează, după cum arată un recent sondaj, în fruntea seducătorilor francezi în ciuda vîrstei sale de 55 de ani... Întrebat de revista VSD ce reprezintă „acest revers al medaliei dezvelite", Delon a răspuns simplu: „am vrut să mă amuz, nu să șochez, a fost o glumă". Și interviul a continuat:

— Acest posterior (să nu uităm e vorba de un bărbat de 55 de ani) arată astfel de la mama-natură sau suferă un proces constant de întreținere?

— Am norocul să-l fi primit în dar de la natură. Niciodată n-am făcut gimnastică pentru musculatura fesieră.

— Știți, Renoir considera că orice nud pe care îl picta era gata abia atunci cînd el însuși era atras să pună mîinile pe fesele de pe pînza tabloului. Vă place ca apariția dv. să suscite același sentiment?

— De ce nu?

— Să interpretezi Casanova la 55 de ani nu este o tentativă de a persifla timpul?

— Ba da. Dar, întîmplător, filmul este o adaptare a unui roman al lui Schnitzler, care are drept erou un Casanova de 52 de ani. Lăsînd la o parte acest lucru, Casanova este un mit, un personaj care mă fascinează tot atît de mult pe cît mă fascinează Christ, Napoleon, Vercingetorix, Cezar sau Rasputin. Casanova trebuie să fi avut un carism real, dacă secole de-a rîndul s-a vorbit de el deși nu era înalt și nici foarte frumos.

— La un recent sondaj ați fost considerat un Rhett Butler ideal. Deci un simbol al bărbatului seducător.

— Trebuie să recunosc că îmi face plăcere, mai ales pentru că mă simt încă situat în prezent.

— Nu de mult spuneați că în cariera dv. important este ceea ce ați lăsat în urmă.

— E adevărat. Nu poți să fii la infinit în frunte. Vine un moment cînd obosești puțin. Formidabil este însă să poți găsi soluția de a te menține prezent, printr-o reînnoire continuă. Parisul arde un rege pe zi! În orice caz, cînd am spus că în cariera mea important este ceea ce am realizat în urmă mă refeream la cariera mea cinematografică.

Traducere și adaptare
AURORA POPESCU

Carol Bouquet:

DRAMELE ȘI SUCCESELE SALE

Fața sa de un oval perfect de madonă nu lăsa să se întrevadă disperarea care o răvășea. Din fericire pentru frumoasa actriță franceză, Carol Bouquet aceste cicatrice ale inimii sînt invizibile. Mulți vedeau în ea doar starul de cinema și imaginea sofisticată pentru Canal 5, clasînd-o cu ușurință în categoria „iceberg".

La 33 de ani Carol Bouquet este o femeie care a parcurs drumul de la abis la paradis. Cînd avea 3 ani, divorțul părinților a separat-o de mama sa și a avut o copilărie lipsită de afecțiune, de gingășie maternă, alături de un tată care nu prea dialoga și căruia nu-i putea încredința nici necazurile de fetiță și nici problemele de adolescentă. Mai tîrziu numai psihanaliza către care s-a îndreptat a ajutat-o să se ridice deasupra unor demoni distrugători cum ar fi alcoolul și drogul. Psihanaliza continuă să o preocupe, deși astăzi nu mai e o necesitate.

Înainte de a atinge această seninătate drumul lui Carol a fost presărat cu mulți spini și ochii ei de culoarea smaraldului au vărsat torente de lacrimi.

În prezent, Carol Bouquet și-a regăsit echilibrul și surîsul. Anul trecut, la 22 iunie ea a spus „da" profesorului Leibovitch, cercetător în probleme de SIDA. Dar cea mai mare bucurie sînt copiii săi, Dimitri (10 ani) născut din căsătoria cu primul soț, producătorul Jean-Pierre Rassam, mort în 1985 și Thomas (4 ani) născut din relația cu fotograful Francis Giacobetti. Lor le-a dedicat „César"-ul 1990 pe care l-a primit pentru rolul interpretat în „Trop belle pour toi", cu mențiunea „cea mai bună actriță". De altfel, Carol Bouquet are un gînd bun

pentru toți copiii și în special pentru cei mai puțin favorizați de soartă, încercînd să le aducă o rază de lumină și un strop de tandrețe, prin participarea sa la „Association Enfance et Partage".

În cele din urmă se pare că această actriță de talent a reușit în toate: frumusețe, bani, celebritate, dragoste, copii.

MANUELA SPĂTARU

Nr. 11 (1795) din 14 martie 1992

EXPO'92 SEVILLA

SEVILLA: NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ A ÎNCEPUT

...Era noapte și liniștea se lăsase peste nava Pinta. La postul de observație de pe catarg se afla marinarul Rodrigo de Triana. De-abia începuse ziua de 12 octombrie cînd, la ora două, mult așteptatul strigăt al triumfului a răsunat : „Tierra, tierra". Aceste simple cuvinte aveau să intre în istorie, pentru că de fapt anunțau descoperirea Americii. Se încheia astfel periplul de aproape două luni al navelor cu care la 3 august, Cristofor Columb părăsise Sevilla : Pinta, Santa Maria și Niña. Iar Sevilla însăși devenea poarta spre o nouă lume.

Pentru a comemora acest eveniment cu adevărat extraordinar în istoria omenirii și, o dată cu el, pe Cristofor Columb, cel care a deschis drumul spre Lumea Nouă, Spania organizează, pe un interval de aproape șase luni, Expoziția Universală de la Sevilla — EXPO '92 — așezată sub semnul generos al „Erei Descoperirilor".

Peste 100 de țări, peste 20 de organizații internaționale, peste 50 de milioane de vizitatori și-au dat întîlnire la Sevilla între 20 aprilie și 12 octombrie. Pentru noi Sevilla are o semnificație aparte : este prima manifestare de acest tip și de o asemenea anvergură la care participăm după Expoziția Universală de la New York din 1939 ! Vom reveni cu alt prilej asupra participărilor noastre la Expozițiile universale, inclusiv la Sevilla. Deocamdată însă vom încerca să ne imaginăm ambianța Sevillei.

Organizată pe Insula Cartuja, scăldată de apele Guadalquivir-ului, Expo '92 poate fi, într-un fel, considerată ca un uriaș tunel al timpului. Ai putut coborî într-un mormînt încas. În pavilionul Peru-lui, închizi ochii și cînd îi deschizi te afli în Pavilionul Mexicului, în vîrful unuia din celebrele piramide aztece. Pavilioanele SUA și fostei URSS te poartă în înălțimi cosmice, pentru ca în cel al Omanului sau Porto Rico să poți rătăci printr-o fortăreață sahariană sau un fort colonial.

Materialele din care sunt construite pavilioanele sînt și ele deosebite : francezii au recurs la cele folosite la navele destinate zborurilor cosmice, englezii își acoperă pereții de sticlă ai pavilionului lor cu adevărate „perdele" de apă, înalte de 18 m, apă „trasă" în sus folosind energia solară și căzînd liber, fără pauză, pe întreaga durată a expoziției, tot un panou solar — de data aceasta cam cît un teren de fotbal — susține și pavilionul Germaniei, dînd impresia că ar fi de fapt suspendat pur și simplu în gol. Ca să nu mai vorbim de pavilionul aceleiași foste Uniuni Sovietice, o structură în trepte, din metal și sticlă care își schimbă continuu culoarea, sau Elveția care construiește un uriaș turn de... birtie.

Dar, oricît de impresionante ar fi pavilioanele fiecărei țări, atracția principală o vor prezenta, fără îndoială, așa numitele pavilioane tematice globale, patru la număr, aflate la capătul „Căii descoperirilor", care îl conduce pe vizitator direct în inima expoziției. Pavilionul secolului XV oferă o călătorie în trecut, recreînd atmosfera anului 1492, într-o formidabilă desfășurare de forțe — tehnică de vîrf, actori, animație și chiar... roboți vorbitori. Pavilionul Descoperirilor oferă, ca într-o veritabilă mașină a timpului, o ilustrație de neuitat printre marile descoperiri ale istoriei tehnicii mondiale și pe care vizitatorul le poate experimenta el însuși ! În pavilionul Navigației te poți întîlni cu toate navele care au populat vreodată mările Pămîntului, de la caiacul eschimoșilor la uriașele transatlantice moderne, pentru ca în Pavilionul Viitorului să poți nu doar să fii martor al viitoarelor minuni ale comunicațiilor interplanetare, ci și al nașterii Universului și chiar să poți să pătrunzi într-o gaură neagră.

Mai sînt puține zile pînă la deschiderea porților expoziției. Munca a fost uriașă. Care a implicat fonduri pe măsură. România se pregătește și ea pentru ea, în sfîrșit împreună cu celelalte țări ale lumii, să pășească prin poarta deschisă spre viitor la Sevilla, de unde Columb a pornit spre Lumea Nouă, unde Cervantes și-a împlinit educația și de unde, cîndva, a pornit și cel ce avea să devină Împăratul Traian.

MIHAELA DOROBANȚU

Mascota expoziției de la Sevilla

Se afirmă, și pe bună dreptate, că anul acesta va fi al... Spaniei. Pe lîngă marile manifestări care se pregătesc pentru celebrarea a 500 de ani de la descoperirea Americii, Peninsula Iberică va găzdui o serie de manifestări importante care ne-ndoios îsi vor pune amprenta asupra acestei țări. Începutul anului a fost marcat de numeroase manifestări cu caracter cultural desfășurate în capitala Spaniei, Madridul devenind o adevărată capitală europeană a culturii. Va urma, în aprilie, Congresul țărilor hispano-americane, o acțiune diplomatică de mare anvergură. În aceeași ordine de idei se situează și Expoziția mondială Sevilla — 1992, legătură cu ultima manifestare a cărei mascotă (care a primit denumirea de „Curro") a fost prezentată în public (imaginea noastră) de cunoscuta balerină Maria del Mar.

● Computerul folosit la restaurarea unei picturi murale. De ce nu ? Specialiștii japonezi au recurs de curînd la „serviciile" computerului în acest scop. Este vorba despre o premieră mondială. Tehnica utilizată constă în obținerea unor fotografii infraroșii și introducerea datelor într-un calculator. Astfel s-a obținut o reproducere foarte apropiată a uneia dintre cele mai vechi picturi murale budhiste, descoperite în anul 1947, în cursul unor lucrări de restaurare în pagoda cu cinci etaje din Nara.

● Pe fluviul Tamisa, care traversează maiestuos Londra, capitala Marii Britanii, a fost lansată o navă capabilă să reînnoiască în apă pînă la 24 metri cubi de oxigen în 24 de ore. „Thomes Bubbler", cum a fost botezată respectiva navă, captează lichidul

TELEX • TELEX

din fluviu, îi oxigenează și apoi îl restituie în albia cursului de apă. Bulele de gaz se dizolvă în apă și fac să crească conținutul de oxigen al fluviului.

● Efectul de seră se datorează petrolului pe care-l ardem, folosirii cărbunelui în termocentrale, pădurilor pe care le tăiem fără discernămînt și modului de practicare a agriculturii, care deseori este irațional.

● Monumentele de mare interes arheologic de la Olympia (Grecia), templul budhist de la Sanchi (India) și mînăstirea Alcobaco (Portugalia) urmează a fi protejate în viitor, se subliniază într-o hotărîre a Comitetului pentru patrimoniul mondial al U.N.E.S.C.O.. Pe lista patrimoniului universal au fost incluse parcul național Arguin (Mauritania), cascada Victoria și stîncile de la Bandiagra (Mali).

TEST PENTRU STABILIREA SEXULUI LA SPORTIVI

La prima vedere, pare o... ciudățenie să te preocupe, cercetător fiind, punerea la punct a unui test cu ajutorul căruia numai în cîteva ore să stabilești fără nici un dubiu dacă un om adult este bărbat sau femeie. Și totuși francezii și-au propus acest lucru, avînd în vedere ultimatea lui la Jocurile Olimpice (poate fi vorba de Albertville, apoi de Barcelona etc.) cînd e important să se știe dacă vreo sportivă nu este de fapt... un sportiv.

În fond, toată lumea își amintește de povestea schioarei elvețiene Erika Schinegger, medaliată în sur la campionatele de schi de la Portillo, în 1966, care a fost nevoită să cedeze titlul obținut sportivei Marielle Goitschel, deoarece, între timp devenise în mod oficial Erik Schinegger. Și nu e singurul caz : fantezilile naturii au lăsat cîmp liber fraudelor de acest gen, creînd situații inimaginabile. La jocurile olimpice de la Tokyo, în 1964, controalele ulterioare efectuate sportivilor au dus la concluzia că 27% din medaliile de aur obținute de femei fuseseră de fapt atribuite unor atleți care dispuseau de un anumit grad de feminitate „insuficientă".

Începînd din 1966, avînd în vedere aceste precedente, s-a inițiat verificarea sexului atletelor femei, îndeosebi a celor cu performanțe demne de luat în seamă. Din 1972, examenul esupra sexului sportivilor participanți la jocurile olimpice au devenit absolut obligatorii. Pentru început, controlul se efectua în modul cel mai simplu din lume : examen ginecologic. Dar acest procedeu era dificil de realizat și de suportat de sportivele de virstă foarte mică. Așa că, începînd din 1988, s-a apelat la un test de laborator (testul Barr). Totul se baza pe faptul că la nivelul fiecărei celule exis-

tă 23 perechi de cromozomi, dintre care una determină sexul. Femeile posedă doi cromozomi X, bărbații un cromozom X și un Y. Unul dintre cromozomii X ai femeii ia forma unui corpuscul (corpusculul lui Barr) care la bărbatul normal nu poate exista. Era vorba deci de delectarea acestui corpuscul la microscop. Teoretic, examenul pare simplu de realizat și destul de concludent. Practica a dovedit însă că unsori rezultatele sînt sleaturi și, în cazul unor anomalii de diferențiere sexuală, un bărbat poate să posede un corpuscul Barr, iar o femeie nu.

De aceea, s-au căutat noi procedee de testare. Cel propus de francezi face apel la tehnici mai elaborate care, după părerea multor specialiști, oferă de aceastădată toată garanția. El constă în selecționarea, pe cromozomul Y, a regiunilor specifice care determină masculinitatea (și acestea nu există decît în exclusivitate la bărbați), apoi să fie amplificate de milioane de ori prin intermediul unui sistem enzimatic iar în final, prezența lor să se materializeze prin electroforeză sub forma unei fluorescențe de culoare oranj. Deci în urma efectuării testului, prezența benzii fluorescente arată că sportivul este sigur bărbat, iar absența, că sportiva este sigur femeie.

Examenul pare a fi extrem de simplu de realizat : se recoltează mucoasă bucală și pe baza acesteia, prin folosirea proceselor amintite, se poate da rezultatul în numai cinci-șase ore. Cînd s-au făcut experimente pe loturi martor, rezultatele au fost corecte în proceni de 100%. Să sperăm că acest succes nu va dezamăgi.

AURORA POPESCU

Din lemn...

Locuitorii micii localități Elend Im Harz, din apropierea Pădurii Negre (Germania), sînt pe drept cuvînt orgolioși de biserica lor. Ea este una dintre puținele lăcașuri religioase construită în întregime din lemn și, totodată este cea mai mică din Germania. Un motiv evident ca să devină un interesant punct turistic în zona respectivă. Datorită deosebitei atracții pe care o prezintă, numărul turiștilor devine din ce în ce mai mare ca și al celor care solicită ca să se căsătorească în micuțul lăcaș de lemn.

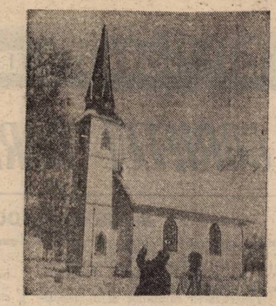

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII (V)

Soarta va înclina și mai mult mîine în favoarea gigan ților spectacolului, visurilor, tentațiilor și hazardului, apre disperarea, vai !, neputincioasă a micilor întreprinderi familiale care mai supraviețuiesc luptînd din răsputeri și gîfîind împotriva multinaționalelor, modernității și reglementărilor fermei. În acest „mîine" este cuprinsă și hotărîrea lui Kirk Kerkorian, fostul proprietar al studiourilor MGM, de a clădi „ceva" care să întrecă în mod absolut tot ce există azi la Las Vegas. Viitorul său hotel-cazino, botezat „MGM Grand", ale cărui fundații le poți zări chiar în spatele lui „Excalibur", va avea 5 000 de camere, 8 000 de salariați și va costa modica sumă de... un miliard de dolari ! Noua uzină de vise și tentații va fi într-un decor ce reproduce marile succese ale celebrelor studiouri MGM — „Ben Hur", „Călătorie în centrul Pămîntului" etc. Inaugurarea este prevăzută pentru anul viitor. „Sînt deja în supracapacitate, este de-a dreptul o nebunie !" clamează îngrijorat Henry Gluck, președintelui grupului „Caesar". Însă, aici, la Las Vegas, nebunia, lichidarea supraofertei s-au dovedit prea adesea unica și cea mai eficientă metodă de a reuși ! Așa încît, cine știe, o nebunie în plus — mai multe zerouri în coada cifrelor de afaceri ! Oricum, lecția oferită de Las Vegas nu poate fi trecută cu vederea de orice întreprinzător din industria hotelieră și turistică de oriunde : investind milioane într-un deșert, poți scoate zeci de miliarde din piatră seacă ! Totul se reduce la a fi chestiune de zerouri, fantezie, abilitate, inteligență și instinct managerial, bufaforie și spectacol, publicitate și clienteli cu preț redus pentru viitoare cîștiguri mari... Contează mai puțin „stilul" arhitectonic sau cultura în fața cîștigurilor de miliarde ! Cu un „vulcan" după care poți regla ceasul, o statuie de șase metri, niște trotuare rulante, holograme, turnire și meniuri „medievale", poți face oriunde minuni financiare ! Cu concluzia ca locul de vise și tentații va fi într-un decor ce reproduce marile succese ale celebrelor studiouri MGM — „Ben Hur", „Călătorie în centrul Pămîntului" etc. Inaugurarea este prevăzută pentru anul viitor. „Sîntem deja în supracapacitate, este de-a dreptul o nebunie !" clamează îngrijorat Henry Gluck, președintelui grupului „Caesar". Însă, aici, la Las Vegas, nebunia, lichidarea supraofertei s-au dovedit prea adesea unica și cea mai eficientă metodă de a reuși ! Așa încît, cine știe, o nebunie în plus — mai multe zerouri în coada cifrelor de afaceri ! Oricum, lecția oferită de Las Vegas nu poate fi trecută cu vederea de orice întreprinzător din industria hotelieră și turistică de oriunde : investind milioane într-un deșert, poți scoate zeci de miliarde din piatră seacă ! Totul se reduce la a fi chestiune de zerouri, fantezie, abilitate, inteligență și instinct managerial, bufaforie și spectacol, publicitate și clienteli cu preț redus pentru viitoare cîștiguri mari... Contează mai puțin „stilul" arhitectonic sau cultura în fața cîștigurilor de miliarde ! Cu un „vulcan" după care poți regla ceasul, o statuie de șase metri, niște trotuare rulante, holograme, turnire și meniuri „medievale", poți face oriunde minuni financiare ! Cu concluzia ca locul de vise și tentații va fi într-un decor ce reproduce marile succese ale celebrelor studiouri MGM — „Ben Hur", „Călătorie în centrul Pămîntului" etc. Inaugurarea este prevăzută pentru anul viitor. „Sîntem deja în supracapacitate, este de-a dreptul o nebunie !" clamează îngrijorat Henry Gluck, președintelui grupului „Caesar". Însă, aici, la Las Vegas, nebunia, lichidarea supraofertei s-au dovedit prea adesea unica și cea mai eficientă metodă de a reuși ! Așa încît, cine știe, o nebunie în plus — mai multe zerouri în coada ci-

VIVIEN LEIGH ȘI LAWRENCE OLIVIER (III)

Reversul decorului este mai puțin idilic. Cuplul se fisurează din interior în mod insidios. În 1944, Vivien a pierdut copilul pe care ar fi dorit atît de mult să i-l ofere lui Larry. Consolînd-o, Larry a rămas la fel de îndrăgostit de ochii ei verzi și de grația-i sclipitoare, dar este epuizat de exigențele ei sexuale și înspăimîntat de furiile terifiante, la fel de neașteptate ca furtunile în plină vară. Pentru că bea și fumează prea mult, pentru că nu doarme îndeajuns, sănătatea i se deteriorează. Atunci se succed pata la plămîni, criza de isterie și electroșocuri într-o clinică psihiatrică.

După lansarea filmului „Pe aripile vîntului", cariera sa cinematografică ar fi trebuit să fie prestigioasă. Dar Anna Karenina este un eșec și dacă obține un al doilea Oscar, în 1962, pentru „Un tramvai numit dorință", este pentru că joacă rolul unei sărmane alcoolice, nevrozată și cufundată în nebunie, căreia îi seamănă perfect. De la „Fața plăcerii" în care l-a refuzat pe Alain Delon ce partener pentru că îl găsea prea drăguț, la „Corabia nebunilor", unde o succede pe Katherine Hepburn, ea nu va mai juca decît acest gen de personaje patetice. În viață este însă patetică din ce în ce mai mult. Face scene ingrozitoare de gelozie lui Larry, fără să țină cont că singura amantă cu care el o înșală este teatrul. Crizele sale nervoase provoacă pulsații sexuale, care o aruncă în brațele tinerilor amanți.

Crezîndu-se îndrăgostită de Peter Finch, un „Laurence Olivier mai tînăr", plecată în Ceylon să joace cu el în „Pista elefanților". Schimbările sale bruște de ioane, fața sa stricată de alcool, imposibil de fotografiat în plan apropiat, fac ca să fie înfocuită de Elizabeth Taylor și repatriată pe targă.

MANUELA SPĂTARU

(Va urma)

VIRGINITATEA, DIN NOU LA MODĂ

Virginitatea femeii a fost, fără îndoială, una dintre cele mai supravalorizate subiecte ale istoriei moravurilor lui „homo simplus", cheia de boltă a unei societăți construite pe mitul Sfintei Familii și al reproducerii legitimizate. Într-un elan bazat pe consens creștin, musulman și iudaic, societatea umană și-a făcut un ideal din a apăra, a proteja și a asigura virginitatea, investind-o cu puteri magice. Gracilă ca o floare,

„Michael Jackson îmi este doar amic", spune Brooke Shields.

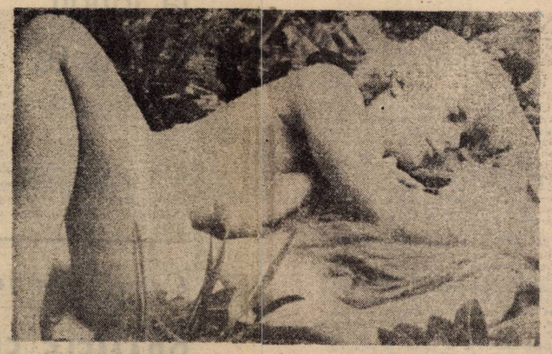

Brooke Shields într-o scenă erotică din „Blue Lagoon"? Fals ! Iată-ne. Este vorba de o dublură care a turnat scena.

Fecioara Maria rămîne în timp punctul de referință, modelul, fantasma unei societăți panicată de a nu fi șubrezită de explozia sexualității.

Și totuși a venit cîndva ziua în care fecioarele au crezut că este nedrept ca natura să le înzestreze cu un dar aparte, pe care ele să îl apere cu sfințenie. Mișcarea din 1968 a adus cu sine noi concepții și, în febra liberalizării moravurilor, „membrana sacră" a devenit un simbol al lumii burgheze ce trebuia dărîmat.

Dar iată că anii au trecut și societatea omenească suferă o schimbare atrasă fiind din nou de valorile tradiționale și chiar de Virginitatea uitată un timp de istorie. În Japonia, de exemplu, chirurgii refac himenul la nouă din zece tinere ce urmează să se căsătorească. În Statele Unite, virginitatea și-a găsit un port-drapel de șoc în persoana frumoasei actrițe Brooke Shields care declară permanent : „vreau să rămîn virgină". În Franța, păstrarea virginității începe să se împingă pînă spre vîrsta de 19—20 de ani. Mai mult de un sfert dintre studenți declară că nu au avut niciodată relații sexuale. Statisticile arată că în prezent 39% dintre bărbați preferă să se căsătorească cu o virgină și numai 4% cu o femeie liberă. În privința femeilor, există unele care doresc să-și păstreze puritatea inițială și altele care doresc să și-o refacă. Sînt femei care practică abstinența, fără sentimentul de frustrare. Ele declară că astfel se simt pure, dar nu în sens religios. Ele cred pur și simplu în iubire.

Întoarcerea la virginitate poate părea unora desuetă, dar există și fata străbătătoare, frumoasă a mediilor : întoarcerea la un romantism fără de care viața devine seacă și insuportabilă.

MARGA RADU

Destăinuirile unui cineast celebru

Unul dintre cei mai mari regizori de film, în prezent în vîrstă de 74 de ani, Ingmar Bergman, a publicat recent o nouă carte, intitulată „Imagini". Dacă aici Bergman, a renunțat la camera de luat vederi, nu și-a abandonat, în schimb, planșele și penelul. În acest scop și-a revăzut întreaga creație (63 de filme pentru cinema și televiziune), și-a parcurs carnetele cu note de amănunți. Prima sa carte, „Lanterna magică", descrie mașina „fermecată" din care ies imaginile ce-i compun creația. O mașină în care mecanismele și ouăle sînt fabricate pe baza trecutului familial, al relațiilor cu femeile, munca în teatru, crizele personale și profesionale. Bergman descrie jocul creației, jocul relațiilor personale, raporturile cu actorii și întîlnirea „istorică" cu viitoarea sa soție, marea actriță Ingrid Bergman (în fotografie împreună cu Ingmar). El mai povestește cum era pe cale de a se transforma într-un „personaj cultural", cu riscul de a se autoparodia, risc identificat și la unii dintre cei mai apreciați confrați.

LOGIC

Garanția unui sistem informatic eficient,

AST® COMPUTER
The Power Of Choice.

Seria AST BRAVO 486/25 MHz
Seria AST BRAVO 386 SX/20 MHz
Seria AST Premium EISA 486/33 MHz
Seria AST Premium Exec 386 SX/20-25 MHz
Seria AST Premium II 386/33 MHz,
486/33Mhz, 486 SX/20 MHz
Seria AST Premium Server 486/25 MHz,
486/33Mhz

LOGIC București
Tel: (90) 17.63.33
Fax: (90) 17.63.74

LOGIC Sibiu
Tel: (924) 4.66.52
Fax: (924) 4.67.04

Telex: 69367

Biblioteca magazin de proză scurtă

CORIFEUL CORIFEILOR [III]

de IGOR ROSOCHOVATSKI

Mare Dintre Cei Mari şi Corifeul Corifeilor nu-şi consumă energia cu fleacuri — obiectă Bulonaşul de Argint. El se ocupă de repartizarea sarcinilor şi de menţinerea ordinii în Cetate.

— Trebuie să-l vedem, spune Nikolai Karpovici. Unde se află ?

— Nu ştiu. Ştie Directorul, Şurubelul de Aur.

— Dar pe el unde îl putem găsi ?

— Unde se poate afla Directorul, dacă nu la Directorat. Acest lucru trebuie să-l ştie fiecare...

Părea că se pregătea să ne facă o morală, dar tocmai atunci răsună un semnal asemănător cu sunetul unei sirene. Pe lîngă noi fiind gata-gata să ne doboare din picioare, treceau în goană roboţii-montori.

— Stai ! — îi ordonai eu unuia.

Acesta se opri pierdut.

— Unde vă grăbiţi aşa cu toţii ?

— Este ora de încărcare a acumulatorilor şi de gresare — se mişca el nerăbdător pe loc, temindu-se că va primi mai puţin decît ceilalţi.

— Dar de ce nu se grăbeşte Mai Marele În Grad ?

— Păi, lui i se aduc în secţie acumulatori noi. Iar de gresat se gresează într-o încăpere specială de aprovizionare cu circuit închis. Acolo se foloseşte ulei de puritate superioară şi nu autol.

— Un asemenea ulei nu ţi-ar strica nici ţie, nu-i aşa ?

— Ba bine că nu ! robotul aproape chiui de plăcere. Dar eu n-am dreptul.

— De ce ? Doar mecanismele tale sînt mai complexe.

— Întrebi ceea ce ştie toată lumea. Noi sîntem mulţi. Nu poţi face stocuri pentru toţi.

Reuşi pentru moment să mă pună în dificultate cu logica sa de fier. Dar îmi revenii repede :

— Cu atît mai mult. Înseamnă că acest ulei trebuie repartizat celor mai complecşi. Iar Bulonaşul de Argint se poate mulţumi şi cu solidol. Şi în general, pentru ce merite o duce mai bine decît voi ?

— Nouă ne este mai uşor decît lui. Noi doar muncim, iar el poartă Povara, o parte din Povară, se corectă robotul.

— Ce povară o mai fi şi asta ? Îmi îndreptai privirea spre Mai Marele În Grad, dar nu observai nici o povară.

— Povara răspunderii pentru munca noastră, spuse solemn montorul.

— Dar tu însuţi, n-ai putea-o purta ?

— Nu ştiu, bombăni robotul. Te rog să mă scuzi. Dacă nu reuşesc să mă gresez, voi lucra mai prost. Mai Marele În Grad o să mă pedepsească. Nu va lăsa să-i scape această ocazie.

Fui nevoit să-l las să plece şi mă îndreptai împreună cu ceilalţi membri ai comisiei spre Directorat.

În imensa clădire goală pe jumătate şi asemănătoare unui palat furăm întîmpinaţi de un robot-ghid din seria TAK-VAK. După construcţie era mai complex decît montorii. De altfel, pentru a te orienta într-un asemenea palat trebuia să cunoşti destul de multe lucruri. L-am urmat pe nişte scări escalatoare şi am nimerit într-un cabinet mare. Aici nu se afla nici un centru de comandă. Lîngă un perete se afla un automat vechi pentru vînzarea apei. Pe el, sub trei deschizături, în loc de inscripţiile : „moneda, apă, eliberare" străluceau în nişte rame de aur cuvintele : „Stop. Mic. Plin".

Robotul-ghid se înclină în faţa automatului, scîrţîind din articulaţiile prost gresate.

— Deci, acesta este ?... — întrebă Nikolai Karpovici, neputîndu-şi stăpîni rîsul, deşi după plecăciunea adîncă a ghidului totul era clar.

— Ia te uită ! Din ce în ce mai rău, adăugai eu.

— Şi vă rog să reţineţi — spuse Nikolai Karpovici — în ciuda acestei ierarhii a conducerii, dacă mă pot exprima astfel, Cetatea Roboţilor, trăieşte şi lucrează, produce mecanisme şi noi tipuri de mase plastice....

— Este posibil doar un singur răspuns — spusei eu pe un ton care nu admitea îndoieli. Undeva pe aici mai există şi alţi roboţi.

M-am întors spre ghid :

— Te rog să-mi enumeri toate categoriile de roboţi, începînd cu Cei Mai Mare Dintre Cei Mari.

— Prima castă. Ajutoarele Marelui Purtător al Poverii : Doamna Şurubelniţă Vîrf de Platină şi Domnii Cei de Piuliţă. Casta a doua : Pîrghiile Sublime şi Strălucitoare. Apoi urmează Automatele Cele Mai Simple. Casta a treia : Directorii, Mai Marii În Grad numărul unu şi doi, Mai Marii În Grad Fără Număr. După ei urmează castele inferioare din care fac parte şi eu. Ghizii, dispecerii, montorii, ajustorii, tehnicienii, inginerii...

— Inginerii ? — întrebai eu şi îl rugai : — Du-ne la ei.

— Aceşti nevrednici lucrează în subteran, la primul nivel, — ne avertiză el. Va trebui să coborîm cu liftul.

Traducere şi adaptare
VASILE OROIANU

(Va urma)

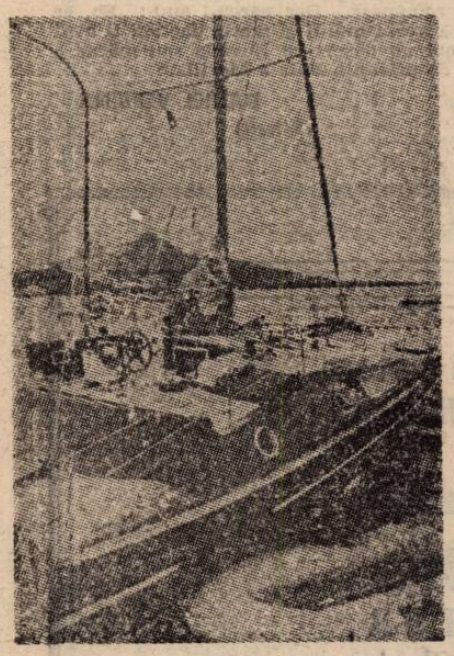

NU EXISTĂ CRIMĂ PERFECTĂ

Un drogat „cules" într-un bar californian, atras într-o casă, supus unei doze mortale de drog, un certificat de deces prin care un medic certifică cauza încetării sale din viaţă datorită unei crize cardiace, un nume străin atribuit decedatului şi o splendidă poliţă de asigurare în favoarea gazdei în valoare de un milion de dolari, iată, pe scurt, datele sumare ale unei crime care a pasionat întreaga Americă. Tot mecanismul părea perfect pus la punct cu multă răbdare şi avea toate şansele să devină un delict care să eludeze legea. Şi, totuşi, ca în majoritatea cărţilor sau a filmelor poliţiste, criminalul este descoperit pînă la sfîrşit.

Cînd cunoscutul industriaş californian John Barret Hawkins (28 ani), a fost arestat la bordul catamaranului său roşu ca focul, „Carpe Diem", ancorat în golful Arzachena (Italia), poate că în primul moment nimic nu lăsa să se întrevadă adevărul. Barret, un bărbat frumos, blond, cunoscut ca un turist pasionat, a prezentat la controlul poliţiei italiene un paşaport perfect, dar totuşi fals. Percheziţia făcută la bordul ambarcaţiunii, avea să scoată la lumină nu mai puţin de 15 paşapoarte (evident false) de care Hawkins s-a servit timp de doi ani pentru a scăpa de urmărirea F.B.I.-ului şi Interpolului, care îl căutau în lumea întreagă. Pentru urmăritorii săi, John Barret Hawkins nu era un delicvent oarecare. Despre crima lui comisă în California, s-au publicat lungi relatări în presă, remarcîndu-se faptul că autorul crimei a dat dovadă de o rară îndemînare, nelăsînd în urma lui nici o urmă care să constituie pentru poliţie un „capăt de aţă".

Proprietarul unei societăţi industriale care se ocupa de articole sportive la Glendale (asociatul lui era Melvin Hanson), John Barret Hawkins şi-a dedicat multe luni de zile pentru a pune la punct delictul său pe care şi l-a dorit să fie perfect. Împreună cu asociatul său au încheiat trei poliţe de asigurare (fiecare dintre ele unul în beneficiul celuilalt), în valoare de cîte o jumătate de milion de dolari, la trei societăţi de specialitate. Un al treilea complice, Richard Boggs, medicul care urma să aibă un rol indispensabil în acţiunea lor, a fost atras în ducerea la bun sfîrşit a proiectu'ui criminal cu promisiunea că va fi recompensat corespunzător.

Acţiunea a început în seara zilei de 15 aprilie 1988 la North Hollywood, cînd dr. Broggs a izbutit să-l „agaţe" la barul „Bullet club" (local frecventat de cei trei complici), pe Ellis Henry Green (32 ani), de profesiune contabil, cunoscut că se droghează şi are o viaţă destul de dezordonată, pe care l-a invitat la el acasă. Folosindu-se de starea de beţie a invitatului, i-a făcut acestuia o injecţie mortală cu o doză masivă de droguri ; în prealabil, i-a oferit ca semn de „simpatie" o doză normală. Ulterior, dr. Broggs a chemat poliţia şi a declarat că cel care a decedat este prietenul său industriaşul Melvin Hanson, care era suferind de inimă şi a avut o criză cardiacă mortală. Între timp, în casa medicului a sosit din „întîmplare" şi John Barret Hawkins, care, în mod firesc, a recunoscut că mortul era amicul şi asociatul său Hanson, şi care suferea de o maladie gravă cardiacă. Pentru a nu pierde un timp foarte preţios, chiar a doua zi Boggs şi Hawkins au procedat la o rapidă ceremonie funerară la cel mai apropiat crematoriu. După un scurt timp, Hawkins a trecut pe la societăţile de asigurare, două dintre ele au plătit sumele prevăzute în poliţele de asigurare, şi numai una dintre ele a cerut ca fotografia mortului şi amprentele sale digitale să fie confruntate cu cele ale titularului poliţei, mai precis Hanson.

Acesta a fost momentul în care „mecanismul", care părea perfect pus la punct, a început să scîrţîie. John Barret Hawkins, care avea milionul de dolari

în buzunar, a fugit dispărînd ca în pămînt. Dr. Boggs, (părintele a patru copii) a fost imediat arestat iar Hanson a reuşit să fugă în Mexic. După zece luni a încercat să se reîntoarcă în SUA, cu o înfăţişare schimbată a feţei, în urma unei operaţii făcută de un chirurg specializat în astfel de operaţii, dar a fost identificat la graniţă şi arestat. Vigilenţă nu glumă. Deşi Barret nu era prezent, fostul său asociat, a fost judecat şi condamnat la închisoare pe viaţă, fără drept de apel. Singurul care era liber era Barret, chiar dacă foştii lui complici au încercat să ajute autorităţile judiciare, dînd numeroase amănunte. Dar căutările întreprinse la care a luat parte şi Interpolul, păreau a fi zadarnice. Aşa au trecut trei ani, în timp ce Hawkins, cu catamaranul său şi folosind cele 15 paşapoarte colinda întreaga lume, concomitent cu căutarea lui la care nimeni nu dorea să renunţe. Şi meritul principal al prinderii sale a revenit căpitanului portului Olbia care suspectîndu-l datorită numeroaselor sale călătorii şi opriri în diferite porturi italiene, şi neţinînd seama de paşaportul său, l-a supus unei percheziţii corporale, descoperind, spre surprinderea lui, o pată simplă într-un loc foarte intim şi delicat. Era o dovadă de necontestat, menţionată în fişa lui de identificare, dar căreia probabil nimeni nu i-a dat atenţia cuvenită. Pe baza unei cereri de extrădare. John Barret Hawkins, cu cătuşe la mîini şi bine păzit, a fost trimis în SUA.

GH. RUSSU

SPORT UNIVERS

TOT FEMEILE... Făcea un prieten remarca nu lipsită de suport real, că „în atletismul românesc, tot femeile sînt cele care scot acest sport cîte de cît în lume, pentru că în privinţa băieţilor...". Or fi femeile mai muncitoare, mai obediente, mai serioase în sport? Tot ce se poate. Ia să vedem ce se întîmplă în Italia. **Alberto Tomba,** zis şi Tomba la Bomba, a atras cel mai mult atenţia compatrioţilor lui din Italia în timpul Olimpiadei de la Albertville, a fost vedeta cea mai mediatizată, e drept că a obţinut şi două medalii, una de aur şi alta de argint. Dar cînd Comitetul Olimpic Italian a luat „la bani mărunţi", de data asta chiar la propriu, performanţele s-a observat că o sportivă italiană, la o probă mai puţin spectaculoasă, a fost cea care l-a întrecut pe Tomba. E vorba despre **Stefania Belmondo,** schioară la proba de fond, care a obţinut trei medalii, cîte una din fiecare metal. Şi, avînd în vedere că în Italia atleţii sînt recompensaţi cu 56.000 dolari pentru o medalie de aur, cu 32.000 pentru una de argint şi 20.000 pentru una de bronz, puteţi face singuri calculele şi trage singuri concluziile.

BIONDI CONDUCE PE LISTA STARURILOR. Este pe punctul de a se alcătui (între timp poate s-a şi alcătuit), echipa de nataţie a SUA. În aceasta, cîteva nume familiare. **Matt Biondi,** 26 de ani, cel care în 1988, la Seul, a cîştigat 7 medalii olimpice, dintre care 5 de aur, a terminat primul cursa de 50 m liber de la Indianapolis, prinzînd astfel un tren dorit de toată lumea. Tom Jager, 27 ani, a sosit al doilea.

Interesant este faptul că Barcelona va însemna pentru amîndoi cea de-a treia prezenţă consecutivă la Olimpiadă, iar Biondi are efectiv şansa de a deveni primul înotător american care cîştigă medalii la trei Jocuri consecutive. „Sînt fericit că am intrat în echipă şi că pot să-mi continui rivalitatea sportivă cu Tom" a spus Biondi. Dar star-ul american are şi alte probleme. Conştient că organismul lui a îmbătrînit, el a fost nevoit să-şi schimbe stilul, nu de înot, ci acasă, în Castre Valley, California. „În apropierea casei se află un deal cu o înclinaţie de 20 de grade. Cînd l-am urcat prima oară îmi trebuiau 30 de minute, după o vreme însă, îmi ajungeau doar 9, spune Biondi. Sînt preocupat să-mi îmbunătăţesc capacitatea respiratorie a plămînilor". În cursa de la Indianopolis, Biondi a avut nevoie de 22,12 secunde pentru cei 50 m, în vreme ce deţinătorul recordului mondial, Tom Jager a sosit cu 5 sutimi de secundă în urma lui. „Matt mi-a luat medalia de la Seul, acum am o şansă să mă revanşez", declara Tom Jager.

ÎN SCHIMB, MICHAEL JORDAN SE AFLĂ ÎN MARE FORMĂ. Şi nu se gîndeşte la retragere, cel puţin pentru anii care vin. Privesc statisticile ultimelor întîlniri în Liga Profesionistă de Bascket din SUA (NBA) şi observ că în meciurile de joi, 5 martie, **Jordan** este jucătorul care a marcat cele mai multe puncte. **Chicago Bulls** a întîlnit pe **Timberwolves** din Minnesota, partidă pe care a cîştigat-o cu scorul 113—100. Din cele 113 puncte, nu mai puţin de 33 au fost înscrise de **Michael Jordan.** Mai mult, citind clasamentele NBA, se observă că **Chicago Bulls** stă cel mai bine nu numai în zona estică, ci chiar în comparaţie cu toate echipele: are 49 de victorii şi doar 12 înfrîngeri, fapt ce denotă că are toate şansele să cucerească primul loc în NBA. Cu un jucător de talia lui Jordan, nici nu este imposibil. Un alt jucător care a atins forma lui maximă, este **Sarunas Marciulionis,** fost component al echipei de bascket a fostei URSS. Acum Marciulionis joacă în Liga americană la formaţia **Golden State Warriens** şi, în partida cu **Cleveland Cavaliers,** Sarunas a înscris 29 de puncte (scor general 116—108), fiind cea mai bună performanţă a sa pentru sezonul actual. Şi dacă mai spunem că **Harper** a înscris 30 de puncte în partida echipei sale, **Dallas Mavericks,** cu **Washington Bullets** (scor 109—119), aveţi o imagine destul de completă asupra celor mai buni realizatori ai etapei de joi, 5 martie, din NBA.

ATLANTA A OBŢINUT PRIMA MEDALIE DE AUR. Deşi nici n-a început febra J.O. de la Barcelona, cu patru ani înainte, oraşul Atlanta a fost cuprins de febra viitoarei Olimpiade, cea din 1996, să fim sănătoşi, s-o apucăm şi noi. Deocamdată, această febră s-a tradus prin semnarea de către Comitetul oraşului Atlanta pentru Jocurile Olimpice, a primului contract de sponsorizare. Primul sponsor a fost **Nations Bank,** cea de-a 4-a bancă din SUA, iar sponsorizarea se ridică la suma de 40 milioane dolari. Să nu uităm însă că Atlanta este oraşul firmei Coca-Cola....

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

Săptămîna 16.03 — 22.03

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : Satisfacție materială deosebită.
Marți : Optimism, euforie, clipe sublime.
Miercuri : Zi foarte productivă.
Joi : Un nou motiv de bucurie.
Vineri : Cheltuieli neprevăzute.
Simbătă : Un amic vă dezamăgește.
Duminică : Detașare, intimitate.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Rezolvați o problemă dificilă.
Marți : Solicitări din toate părțile.
Miercuri : O veste îmbucurătoare.
Joi : Un moment de grea cumpănă.
Vineri : Toate vă merg din plin.
Simbătă : Sănătatea vă dă de furcă.
Duminică : Odihnă activă, productivitate.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Succes financiar.
Marți : Intrați într-o nouă afacere.
Miercuri : Oscilații ale stării sufletești.
Joi : Arbitrați o polemică aprinsă.
Vineri : Probleme familiale.
Simbătă : Sensibilitate exagerată, pesimist.
Duminică : Nimic deosebit.

RAC (22.06—22.07)

Luni : Reușită profesională.
Marți : Umor, bună dispoziție.
Miercuri : Se confirmă o presimțire.
Joi : Suprasolicitări nervoase.
Vineri : O afacere eșuează.
Simbătă : Întîlniri profitabile.
Duminică : Prospețime, inspirație.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Monotonie, plictiseală, iritare.
Marți : Disconfortul psihic continuă.
Miercuri : Disensiuni profesionale.
Joi : Excese temperamentale.
Vineri : Zi mohorîtă, neprodutivă.
Simbătă : Dispute familiale aprinse.
Duminică : Nevoie maximă de relaxare.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Singurătate, apatie.
Marți : O veste de departe.
Miercuri : Luciditate, ambiție, creativitate.
Joi : Ghinion financiar.
Vineri : Toate vă merg din plin.
Simbătă : Drumuri costisitoare.
Duminică : Refugiu în propriu cămin.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : Capcană sentimentală puternică.
Marți : O decizie înțeleaptă.
Miercuri : O migrenă rebelă.
Joi : Deznodămîntul unei afaceri.
Vineri : Conjunctură financiară optimă.
Simbătă : Detașare, proiecte de viitor.
Duminică : Vizită obligatorie, profitabilă.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Irascibilitate, conflicte minore.
Marți : Ghinion previzibil.
Miercuri : Succes profesional deosebit.
Joi : Stagnare, neproductivitate.
Vineri : Mare șansă financiară.
Simbătă : O scrisoare de departe.
Duminică : O hotărîre importantă.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : O confruntare inevitabilă.
Marți : Tracasare, irascibilitate.
Miercuri : Zi senină, satisfacții personale.
Joi : O inițiativă eficientă.
Vineri : Un compromis sentimental.
Simbătă : Drumuri multe, obositoare.
Duminică : Nici un ceas de răgaz.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : Se vindecă o rană a sufletului.
Marți : Creativitate, fantezie.
Miercuri : Două motive de optimism.
Joi : Toate vă merg din plin.
Vineri : O ezitare vă costă scump.
Simbătă : Vă asumați noi răspunderi.
Duminică : Proiecte de viitor, bilanț.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : Suprasolicitări profesionale.
Marți : O veste excelentă.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Cumpărături deosebite.
Vineri : O aniversare mult așteptată.
Simbătă : Toate vă merg din plin.
Duminică : Melancolie, prilej de amintiri.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : Conflicte trecătoare.
Marți : O Balanță vă taie calea.
Miercuri : Un motiv de pesimism.
Joi : Reușită profesională deosebită.
Vineri : Tracasări, suprasolicitări, intelectuale.
Simbătă : Inspirație, creativitate.
Duminică : Un spectacol mult dorit.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Prioritate științifică mondială

Marele fizician român Dragomir Hurmuzescu (1865—1954) construiește în anul 1896 un electroscop ce-i va purta numele ; la acest aparat el a folosit un izolant pe care l-a descoperit în 1894 și pe care l-a numit dielectrina. Dragomir Hurmuzescu a efectuat una din primele măsurători exacte ale raportului dintre unitățile electromagnetice și cele electrostatice ale unei mărimi fizice. Membru corespondent al Academiei Române din anul 1916, savantul român este unul dintre fondatorii școlii naționale de electrotehnică, avînd mari contribuții în studiul electricității și raxelor X. Totodată, Dragomir Hurmuzescu a fost un promotor al introducerii radiofoniei în România — a fost ales primul președinte al Societății de radiodifuziune și membru fondator al Asociației „Prietenii radiofoniei". La data de 3 iunie 1923, el a fost ales membru activ al secției științifice a Societății Culturale Ateneul Român.

Cele mai vechi orașe

Continuăm seria celor mai vechi orașe românești atestate documentar, deci din punctul de vedere al înregistrărilor lor oficiale. În secolul XIV, mai putem consemna : **Sfîntu Gheorghe** (județul Covasna), în anul 1332 ; orașul **Baia** (județul Suceava, cu numele inițial de Civitas Moldaviae ; el a fost prima Capitală a Moldovei sub domnitorul Dragoș și Bogdan I), în anul 1334 ; **Sighetul Marmației**, în același an (cu numele inițial de Plebans de Dygnet) ; **Babadag** și **Enisala**, în 1334—1335 (cu numele inițiale de Baba-Saltik și respectiv Fenikah) ; **Sebeș** în anul 1345 ; în 1360 este atestat documentar orașul **Hațeg** (județul Hunedoara) ; la 20 mai 1388, un hrisov al lui Mircea cel Bătrîn menționează orașul **Rîmnicu Vîlcea** ; în același an, un alt act al lui Mircea cel Bătrîn consemnează orașul **Pitești.**

Superlativ faunistic

Cea mai otrăvitoare insectă din țara noastră este femela păianjenului numit „văduva neagră" (Latrodectus). Doza de venin pe care o posedă este de aproximativ 3—5 mg, iar puterea ucigătoare a acestuia este comparabilă cu cea a viperei sau cobrei. Pînza construită de acest păianjen feroce este în formă de pîlnie și și-o amenajează de obicei la sol, în prundiș sau mascată de buruieni. Nu eliberează niciodată întreaga doză de venin.

Premiere medicale

Primul medic cu titlu universitar (bacalaurio în medicina), numit Hermann, este menționat ca dascăl la Școala slavonă din Suceava, în anul 1431. Acest lăcaș de cultură a fost înființat de domnitorul Alexandru cel Bun.

Cel dintîi medic român care a publicat în străinătate articole pe teme clinice a fost chirurgul Nicolae Turnescu (1819—1890). Comunicările sale științifice au apărut în anul 1857 în „Gazette des Hôpitaux civiles et militaires", care apărea la Paris.

GUINNESS BOOK

ELICOPTERE

Elicopterele au fascinat dintotdeauna pe spectatorii filmelor polițiste, în care trupe speciale se deplasau cu mare viteză în căutarea infractorior. Aparent, mai mult spectaculoase și greoaie, elicopterele își au și ele recordurile mondiale de viteză. Astfel, Guinness amintește de pilotul sovietic (evenimentul s-a petrecut în 1978, la 21 septembrie) Gurghen Karapetian, care a atins viteza de excepție de 357 km/oră cu un aparat tip Mil A-10, într-o cursă pe distanța de 15—25 kilometri, desfășurată lîngă Moscova.

Primul înconjur al lumii cu un elicopter l-au făcut americanii H. Ross Perot și Jay Coburn, din Dallas. Prima circumnavigație a globului au efectuat-o într-un aparat numit „Spirit of Texas", între 1 și 30 septembrie 1982 (tipul aparatului a fost Bell 206 L-1), cu o viteză medie de 57 km/oră. Acest record în tandem a fost completat de un pilot solitar, australianul Dick Smith. Cursa sa a pornit și s-a terminat la Fort Worth, Texas ; Smith a decolat la 5 august 1982 și, după parcurgerea a aproximativ 56.413 kilometri, a aterizat la 22 iulie 1983.

Cel mai mare elicopter este tipul sovietic Mil Mi-12, cunoscut sub codul V—12 ; acesta a stabilit un record de ridicare de 40,152 tone la înălțimea de 2.219 metri — la data de 6 august 1969. Puterea lui era asigurată pe patru motoare turbo de cîte 6.500 CP. Deschiderea elicei principale era de 65,7 metri, aparatul avea o lungime de 36,3 metri și o greutate de 115,7 tone. La polul opus acestui gigant zburător se află cel mai mic elicopter construit în lume, la Aerospace General Co. din Texas. Aici s-a realizat în 1979 un aparat cîntărind 72 kilograme, capabil să zboare autonom 400 kilometri cu o viteză de 136 km/oră.

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

BAICU E., București : (n. 17.03.1959) V-ați născut în anul Cîinelui de Pămînt, doi Lap Chun, luna Iepurelui, ora Șarpelui ; ecuația vieții este : Pămînt+Metal+Lemn+Foc+Foc (o personalitate suficient de echilibrată din completarea căreia lipsește doar Apa ; acest fapt, coroborat cu cei doi Lap Chun ai anului nașterii vă scutește de confruntări majore în viață). Afinități : Calul și Tigrul. Adversități : Șarpele, Boul și Oaia. Specie europeană : Pești, zodie de Apă de gradul III („visează cu ochii deschiși" sau day-dreaming, ultrasensibil), planete dominante Jupiter și Neptun, sensibilitate în zona gleznelor și tălpilor ; cuplul sexual optim : EA — Rac, Scorpion. În constelația gemelor mistice v-a strălucit coralul, iar parfumul primei respirații cosmice a fost al jasminului. Cifra mistică pitagoreică este 2, iar ziua favorabilă a săptămînii este joi. Umbra protectoare ce vă urmărește toată viața este a Teiului, simbolul detașării de zgomot și zbucium, al prosperității nepericlitate. După specia indian sînteți Yoghin, căutătorul profunzimilor.

RODICA STAICU, Brașov : (n.2.06.1963) V-ați născut în anul Tigrului de Apă, un Lap Chun, luna Calului, ora Tigrului. Ecuația vieții este : Apă+Lemn+Foc+Lemn+Foc (principii apărate cu îndîrjire, ambiție, vă asumați mari riscuri pentru un scop bine conturat). Afinități : Cal, Cîine. Adversități : Șarpele, Mistrețul, Maimuța. Specia europeană : Gemeni, zodie de Aer de gradul I, planetă dominantă Mercur (inteligență aplicativă), sensibilitate în zona brațelor și plămînilor. Cuplu sexual optim : EL — Fecioară. În constelația gemelor mistice v-a strălucit berilul. Parfumul primei respirații cosmice a fost al lăcrămioarei. Cifra pitagoreică favorabilă este 2, iar ziua săptămînii este miercuri (Mercur). Umbra protectoare este a Carpenului (fire de artist, generos, imprevizibil). După specia indian sînteți Pasărea Pheonix — independență tenacitate.

DAN GHERGHEL, Bacău : (n.9.09.1952) V-ați născut în anul Dragonului de Apă doi Lap Chun, luna Cocoșului, ora Șobolanului. Ecuația vieții : Apă+Lemn+Metal+Apă+Foc (echilibrat, influența pozitivă din partea Apei — adaptabilitate, inteligență). Afinități : Șobolan, Maimuță. Adversități : Oaie, Bou, Cîine. După specia europeană sînteți Fecioară, zodie de Pămînt de gradul II, planetă dominantă Mercur, zona sensibilă aparatul digestiv. Cuplul sexual optim : EA — Gemeni, Pești. La naștere v-a strălucit jaspul, iar parfumul primei respirații a fost al azaleei cifra mistică favorabilă este 3, iar ziua săptămînii este miercuri. Umbra protectoare este a Salciei, tendință spre melancolie și pesimism. După specia indian sînteți Pană, atenție la vulnerabilitatea psihică.

LETIȚIA DUMITRU, Iași : (n.10.02.1946) V-ați născut în anul Cocoșului de Lemn, fără Lap Chun, luna Tigrului, ora Calului. Ecuația vieții este : Lemn+Metal+Lemn+Foc+Foc. Afinități : Bou, Șarpe Adversități : Cal, Șobolan, Iepure. Specia europeană : Vărsător, zodie de Aer de gradul III, planete dominante Saturn și Uranus ; zone sensibile : gambele și spatele. Cuplul sexual optim : El — Taur, Vărsător. În constelația gemelor mistice, la naștere v-a strălucit safirul, iar parfumul primei respirații a fost al mimozei. Cifra cosmică favorabilă este 3, iar ziua săptămînii este sîmbătă (Saturn). Umbra protectoare este a Chiparosului (fidelitate). După specia indian sînteți Apă (feminitate, șiretenie).

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

● Iată că într-un tîrziu — dar nu prea tîrziu — îți răspund și tie, draga mea **G.P. (Bacău)**, deși scrisoarea ta aproape că am învățat-o pe de rost. Două sînt motivele întîrzierii : întîi, pentru că ,,acum i-a venit rîndul și în al doilea rînd, pentru că... Ei bine, sinceră să fiu, pentru că m-am bucurat că mi se oferă acest răgaz. Nu te mira, fiindcă mi-a fost teamă, ce mai, frică de-a binelea, de acest răspuns întrucît și problema ta este extrem de delicată, antrenînd destinele a cinci oameni... Am apreciat faptul că ți-ai dat seama că o nefericire personală nu se poate îndrepta niciodată prin provocarea unei nefericiri și mai mari altora. De fapt, în tot ce ți s-a întîmplat, un anumit rol nefast l-a avut și căsnicia distrusă a părinților tăi, care ți-a oferit un exemplu negativ asupra vieții de familie. Mai mult chiar, s-ar putea ca ea să fi avut asupra ta o influență — inconștient sau subconștient — pentru felul cum ai privit mai tîrziu sotul. Altfel nu-mi pot explica de ce și cum de ai fost în stare să te căsătorești cu un om pe care **nu l-ai iubit și nu-l iubești** ci, mai degrabă, te-ai ,,obișnuit cu el", după cum îmi scrii. Fiind caractere diferite — tu ești ,,mai energică, mai sociabilă", el ,,nu este un bărbat rău, însă taciturn, o fire mai retrasă" —, v-ați complăcut amîndoi în a trăi fără acea comuniune de idei, sentimente, idealuri și pasiuni proprie unei familii adevărate și nici n-ați prea fost preocupați să vă înțelegeți unul pe celălalt, să comunicați. Ați dus ,,din obișnuință" **o existență paralelă**, unul alături de celălalt. El — fiindcă așa e firea lui. Tu — pentru că te arăți a fi mult mai preocupată de ce crezi **tu**, ce simți **tu**, ce vrei **tu**... Bunăoară, poți să-mi spui ce crede **el**, ce simte **el**, ce-și dorește **el** ? Poți tu, cu mîna pe inimă, să-mi spui că, știind felul de-a fi al lui, ai făcut efortul de a-i pătrunde în suflet, de a-l face să participe din tot sufletul la tot ce înseamnă **viața voastră comună** ? Fiindcă a trăi împreună nu înseamnă numai patul... Iartă-mă, dar nu cred că știi și că ai făcut eforturile de care vorbeam fiindcă ,,din obișnuință", nu-i **asa ?**, el **trăiește** lîngă tine **dar nu există** pentru tine. Pe acest sol friabil pentru o căsnicie s-au clădit toate celelalte. Venirea copilului vostru, atît de dorită de tine, nu a ameliorat cu nimic situația, dimpotrivă, ,,răceala" accentuîndu-se... Așa că nu-i de mirare că și-a făcut apariția un al treilea, fostul tău prieten, care, nici el, ,,nu are o căsnicie strălucită" și.. restul a venit ,,logic" de la sine. Echilibristica triunghiului n-a fost niciodată o sursă reală de fericire... seninătate, liniște și echilibru atîta vreme cît ambiguitatea, nesinceritatea și teama apasă greu peste clipele de tandrețe furișă... Impasul în care te afli nu are prea multe ieșiri. Una ar fi divorțul — deci distrugerea a două căsnicii, cu suferințele, insatisfacțiile și ,,partajele" de rigoare. Divorțul a fost mereu o înfrîngere și niciodată o victorie. Dacă alegi acest drum, atunci trebuie să-ți asumi răspunderea faptului că un copil va suferi — adu-ți aminte de căsnicia părinților tăi ! — și va porni în viață cu aceeași impresie ,,ciudată" despre viața de familie. Divorțul este o rezolvare atunci cînd amîndoi înțelegeți că totul e distrus între voi, toate punților de comunicare au sărit în aer și nu v-au mai rămas decît reprosurile, ripostele, acuzele și vorbele grele... Dar dacă nu ați ajuns încă pînă aici și ceva-ceva, ca un firicel de speranță, de înțelegere, încă există între voi, atunci poate că ar merita să faceți **amîndoi** încercarea de a fi sinceri cu voi înșivă pînă la capăt, și apoi unul cu celălalt, într-o discuție purtată între **doi oameni maturi, inteligenți, serioși, chibzuiți, care se respectă**, pornind de la premisa că **viața copilului vostru e cel puțin tot atît de importantă ca și viața voastră**, avînd amîndoi răspunderi față de el. Însă cum e mai potrivit să faceți, care din cele două soluții e mai bună — eu, una, nu-mi îngădui să-ți spun. Singurii oameni din lume care aveți dreptul și datoria să hotărîți în ce vă privește **sînteți voi doi** și nimeni altcineva... Oricum ar fi, aștept vești **de la tine.**

LAURA

POȘTA by Air Mail

LILIANA TULEA, Brăila : Literatura dedicată domeniului care vă interesează este bine reprezentată acum și în librăriile de la noi. Încercarea de a afla cît mai multe lucruri despre fenomenele la care vă referiți cere, fără îndoială, o corectă cunoaștere. Teritoriul acesteia este foarte întins, iar dezvăluirile nu apar întotdeauna ca-ntr-un joc la care unul din doi cîștigă. Însă cunoașterea, efortul de a înțelege domeniul pot fi răsplătite. În privința cărții Silviei Wellimann, ,,Punctul de lumină", intenția traducătoarelor este de a o tipări în țară. Cu alte amănunte vă stau la dispoziție dacă treceți pe la redacția noastră...

ION ȚUGUI

Grădina de lîngă casă

CE ESTE MOCIRLIREA ?

Operațiunea de mocirlire constă în introducerea rădăcinilor plantelor într-o mocirlă, care constituie prima lor hrană și înlesnește înrădăcinarea (prinderea). Se procedează astfel : se pun într-un vas 3 părți pămînt (argilos), două părți balegă de vacă și apă. Se amestecă pînă se obține o mocirlă lipicioasă, de consistența smîntînii. În aceasta se introduc rădăcinile plantelor, se scot și apoi se plantează. La nevoie, mocirla se poate prepăti numai cu pămînt și apă. Prin mocirlire se asigură o aderență mai bună a pămîntului la rădăcini, se păstrează umiditatea în jurul acestora, se favorizează vindecarea rănilor și apariția noilor rădăcini. Mocirla se aplică în general tuturor vegetalelor care se plantează cu rădăcini și anume : pomi, arbori, arbuști fructiferi, trandafiri, căpșuni, fragi, plante perene, răsaduri de legume și de flori, vițe de vie etc.

ERATĂ. În articolul publicat în nr. 9 din 29.2.1992, rîndul 6 de jos se va citi biloane în loc de bidoane.

HANZU IOAN Com. Gura-Riului, Sibiu. Carbetox ca și Dibutox, Oltitox, Turdacupral, Decis, Karate, Dipel, Vondozeb, Anvil, Ecalux, Policarbecin, Dithane și altele, sînt indicate pentru stropiri la pomi. Nu le-am indicat în articolul respectiv deoarece unitățile de aprovizionare au făcut mențiunea că, în momentul de față, ele nu se găsesc pe piață.

SIMION BURUIANĂ Com. Zemeș-Bacău. La ambele întrebări găsiți răspunsul în nr. 9/1992 al revistei.

POPESCU A. București. 1. Vișinii necesită lucrări de combaterea buruienilor prin prașile vara. Fertilizarea solului se va face, din 3 în 3 ani, cu 25—30 kg gunoi de grajd, 0,4 kg azotat de amoniu, 0,5 kg superfosfat și 0,3 kg sare potasică, pentru o suprafață de 10 mp. Udările sînt necesare în perioadele de secetă.

2. Înmulțirea tîntarilor este favorizată de bălțile cu apă stătută iar a mușteor negre, de resturi animale sau vegetale, intrate în putrefacție. Ca remediu, se impune asanarea mediului.

3. Pentru a obține ceapă verde, este necesar să plantați arpagicul în perioada 10—20 martie sau 10—20 octombrie, la distanța de 20—25 cm între rînduri și 6 cm pe rînd. Lucrări de întreținere : prășitul, de 2—3 ori și irigatul, în caz de secetă, cu 20 l apă la 1 mp. În locul arpagicului se poate planta și ceapa încolțită.

Pentru a veni în ajutorul cititorilor care au nevoie de pomi și arbuști fructiferi, dăm mai jos numerele de telefon de la Stațiunile de Cercetare și Producție Pomicolă (SCPP) : Argeș — 976/32179 ; Baia Mare — 994/22983 ; Bistrița — 990/17895 ; Bihor — 991/32986 ; Băneasa (București) — 32 21 27 ; Buzău — 974/16296 ; Bacău — 931/34514 ; Caransebeș — 965/12302 ; Fălticeni — 989/42080 ; Iași — 981/45565 ; Mureș — 36586 ; Mehedinți — 978/12363 ; Prahova — 971/43261 ; Tg. Jiu — 929/12471 ; Voinești — 926/34106 ; Sibiu — 925/61026 ; Focșani — 939/14331 ; Lipova — 960/61414 ; Satu Mare — 997/35469 ; Strejești — 944/11104 ; Sălaj — 996/33435 ; Vîlcea — 947/18051 ; Mărăcineni — 976/34292.

IOAN URSU

PROGRAM TV

● SELECȚIUNI ●

Săptămîna 16.03 – 22.03

LUNI

Programul 1 : 14,00 Actualități 14,10 Calendarul zilei 14,20 Worldnet Usia 15 20 Avanpremiera săptămînii 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni 16,00 Cheia succesului 16,30 Muzica pentru toți 17,00 Actualități 17,05 Emisiunea în limba maghiară 18,35 Televiziunea vă ascultă ! 19,05 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20 35 Sport 20,45 Tezaur 21,10 Teatru TV. Crimă și pedeapsă 23,10 Între profan și sacru 23,25 Cronica Parlamentului, Actualități 23,55 Confluențe.

Programul 2 : 16,00 Acutalități 16,15 Desene animate 16,40 Tradiții 17,10 Veniți cu noi pe programul doi... ,,În abisul unei crime" 19,10 Magazin auto-moto 19 40 Repriza a treia 21,00 Studioul muzicii de cameră 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service.

MARȚI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,20 Calendarul zilei 10,30 Worldnet Usia 12,10 Ora de muzică 13,00 Interferențe 13 30 Muzica pentru părinți 14,00 Actualități. Meteo 14,20 Tradiții 14,50 Avanpremiera TV 14,55 Preuniversitaria 15,30 Teleșcoală. Curs de limba franceză. Curs de limba spaniolă 16,00 Muzica pentru toți 16,30 Convietuiri 17.00 Actualități 17,05 Repere transilvane 17.35 Vedete în recital 18,00 Salut prieteni ! 19 00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Telecinemateca. Bătaia inimii (SUA, 1946) 22.20 Cultura în lume 22,50 Cronica Parlamentului. Actualități 23.20 Baschet.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16 15 Desene animate 16,40 Cercetarea științifică agricolă 17,10 Studioul de literatură 18.10 Film serial. Marc și Sophie 19,10 Sport-Magazin 19,40 Tribuna non-conformiștilor 20,00 Super Channel 20,30 Muzica azi 21,00 De-ale pieței în economia Capitalei 21,30 TVE Internacional 22 00 TV5 Europe 22, 35 BBC World Service.

MIERCURI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10;20 Calendarul zilei 10,30 Film serial. Familia Polaniecki 11,15 Canal France Internacional. Super Channel 12,20 Ora de muzică 13,10 Vîrsta a treia 13,40 Divertisment internațional 14,00 Actualități 14 20 Civilizația montană 14,50 Avanpremieră TV 14,55 Preuniversitaria 15,30 Teleșcoală. Curs de limba germană. Curs de limba italiană 16,00 Tineri interpreți de muzică populară 16,20 Lumea sportului 16,50 Tragerea Pronoexpres 17,00 Actualități 17,05 Arte vizuale 17,30 ; 15,16,17,18 18,00 Reflector 18,30 Studioul muzicii ușoare 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20.35 Sport 20,45 Film serial. Doamnele de la malul mării (Franța, 1979) 21,35 În fața națiunii 21,55 Pro Musica 22,25 Universul cunoașterii 23,10 Cronica Parlamentului. Actualități 23,40 Patrimoniu.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16.40 Emisiunea în limba maghiară 18,10 Teatru TV. Luna dezmoșteniților de Eugene O'Neill 19,50 Super Channel 20,30 Dialog cu edilii Capitalei 21 00 Bijuterii muzicale 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service.

JOI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,20 Calendarul zilei 10,30 Canal France International 12,10 Ora de muzică 13,00 Oameni de lîngă noi 13,30 Jazz-Magazin 14,00 Actualități. Meteo 14,20 Audio-vizual studio 14 50 Preunivesitaria 15,30 Teleșcoală. Curs de limba engleză 16,00 Muzica pentru toți 16,30 Forum 17,00 Actualități 17,05 Repere moldave 17,35 Drumuri în memorie 18,00 Tele-discul muzicii populare 18,20 Vîrstele peliculei... 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20, 35 Sport 20,45 Film serial. Dallas 21,40 În fața națiunii 22,05 Reflecții rutiere 22,20 Microrecital : Frank Schöbel 22,30 Reporter '92 23,00 Cronica Parlamentului. Actualități 23,30 Jazz-Fan.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Motor ! 17 05 Emisiunea în limba germană 18,05 Concertul Orchestrei Naționale Radio 20,30 O viață pentru o idee 21,00 Muzica populară în concert 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service.

VINERI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10 20 Calendarul zilei 10,30 Film artistic. Parcul de distracții (SUA, 1946) 12,00 Super Channel 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualități. Meteo 14 20 Mondo-Muzica 14,40 Medicina pentru toți 15,10 Bicentenar Rossini 15,25 Preuniversitaria 16,00 Limba noastră 16,30 Muzica pentru toți 16 45 Tragerea Loto 16,55 Actualități 17,00 Emisiunea în limba germană 18,00 Pro Patria 18,45 Video-ghid 19,05 Viața parlamentară 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Film serial. Familia Chisholm 21,45 Pe aripile muzicii 22,15 Simpozion 23,00 Actualități 23 15 Top 10 23,50 Gong ! 0,20 Rock-panorama.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Recomandări din program 16,15 Desene animate 16,40 Tradiții 17,10 Dacă e vineri, e... sport și muzică ! 20,00 Studiou de dans contemporan 21,00 Muzică populară instrumentală... 21 30 TVE Internacional 22.00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service.

SIMBĂTA

Programul 1 : 9,00 Bună dimineața 10,00 Actualități. Meteo 10,10 Universal sotron 11,10 Descoperirea Planetei 11,30 Viața spirituală 12,30 Ora de muzică 13,30 : 7×7 14,00 Actualități. Meteo 14 10 Tele-Club 15,55 Mapamond 16,25 Rugby : Franța—Irlanda 18,00 Arena 19,00 Refrenele amintirilor 19,15 Teleenciclopedia 20,00 Actualități 20,35 Film artistic. Pînă cînd ne vom revedea... (Anglia, 1989) 22.25 Săptămîna sportivă 22,45 Actualități 23 00 Film serial. Eu spionez 23,55 Diamond Awards Festival 1986 (I).

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Recomandări din program 16,15 Desene animate 16,40 Convietuiri 17,10 Film artistic. Lungul drum către casă (SUA, 1981) 18.50 Video-clipuri 19,00 Seara de operetă 21 00 Armonii corale 21,30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22,35 BBC World Service.

DUMINICA

Programul 1 : 8,30 Bună dimineața ! 9.30 Cutia cu surprize 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10,50 Actualități. Meteo 11,00 Lumină din lumină 12.00 Viața satului 13,30 Cîntecele noastre — dorurile noastre 14 00 Actualități. Meteo 14.10 Atlas 14,30 Video-Magazin. La echinocțiu ! Fotbal : Sportul Studențesc — Corvinul Hunedoara 18,05 Știință și imaginație 18,40 Convorbiri de duminică 19,10 Film serial. Dallas 20,00 Actualități 20.35 Film artistic. Îndrăznețul (Franța, 1976) 22,15 Show-ul de duminică. Johnny Halliday 23,50 Actualități.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16 10 Recomandări din program 16.15 Desene animate 16,40 Convietuiri 17,10 Pop-Club 17,30 Orașe și civilizații 18.00 Varietăți internaționale 18,30 Serata muzicală TV 21,00 Cîntecul inimii mele 21.30 TVE Internacional 22,00 TV5 Europe 22.35 BBC World Service.

(După „PANORAMIC TV")

În funcție de evenimentele la zi Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului).

medicina azi

„Sănătate de la Sfînta Maria"

Călătorii în alte lumi

Deci nevoia de însingurare o simțeam de mic copil, ca și nevoia de a călători, inexplicabil, în altă lume. Uneori mă culcam pe iarbă cu fața în sus, închideam ochii și, într-o clipită mă pomeneam în altă lume. Într-o lume împodobită cu flori, în culori fantastice. Toate îmi apăreau luminoase, oamenii se arătau plini de bunătatea, învesmîntați în aceleași culori vii, nepămîntești. Cînd îmi reveneam după aceste „călătorii în alte lumi" realitatea mi se părea sumbră, searbădă, lumea plină de tristețe. Mă cuprindea nostalgia, simțeam o durere sfîșietoare față de cele văzute și dispărute. Și acum mi se arată aceleași tărîmuri de vis. La un simpozion al bioterapeuților extrasensori, un savant din Grecia care se ocupa de fenomenul extratereștrilor a manifestat un viu interes față de ce-i povesteam. Mi-a pus fel de fel de întrebări, apoi mi-a zis : „Dumneata vezi alte lumi, puțini oameni au acest dar. Cunosc cîțiva dintre aceștia, povestea lor e aceeași !? Nu e deci o invenție, nu-s singurul om pe mapamond în stare să călătorească dincolo. Am convingerea că energia îmi vine din Cosmos, ca și darul prezicerii ori al călătoriei extrasensoriale. Îmi vine greu, practic imposibil, să anticipez destinul nostru, al extrasensorilor, nu știm ce ne așteaptă. Ne dăruim iarăși și iarăși prinosul și prinosul de energie, ne bucurăm azi laolaltă cu bolnavii vindecați. Poate că soarta bioterapeuților e tristă, munca lor e riscantă și plină de taine.

MEDICUL PACIENT

Medicii sînt oameni, oamenii se îmbolnăvesc. Cunoaștem mai multe cazuri de medici-pacienți supuși tratamentului bioterapeutic și vindecați. La Centrul de bioterapie din Chișinău au fost și sînt tratați medici din cele mai variate specialități. „Unul dintre ei, un nume ilustru, mi-a provocat emoții. Dar mîinile nu m-au dat de sminteală, i-am conturat tabloul sănătății cu precizie. Am simțit ori am ghicit, cu cîteva luni în urmă suportase o operație complicată, după care organismul nu-și putea reveni. I-am propus un ciclu de masaje terapeutice, încît după două săptămîni a fost în stare să renunțe la concediul medical. Îi sînt recunoscătoare pentru că nu ne-a uitat, ne sprijină la nevoie".

MAMA ÎȘI VINDECĂ FIICA

— Stimată doamnă Maria Vârlan, am întîlnit un caz cînd un pacient a fost tratat de propria fiică — Elena Rusu din Rădăuți, poate cea mai reprezentativă dintre bioterapeuții pe care i-ați descoperit în România. Pacientul, cu părul alb ca neaua, mi-a spus că primele ședințe de masaj pe care i le-ați făcut l-au uluit pur și simplu, părul devenindu-i violet, reflectat ca atare în oglindă. I-aș spune violet de Bacovia... „Da, e o imagine frumoasă și... reală. Precizez că încăperea de masaj era supraîncărcată cu biocurenți, dar părăsind-o, în cîteva minute părul vîrstei a treia redevenea alb. Și, într-adevăr, masajele de tratament care au urmat i-au fost aplicate bătrînului de către fiică sa. Cazuri de acest fel avem și la Chișinău. Eleonora Savin, bunăoară, venise să-și consulte fiica. Am simțit imediat că ea însăși are un puternic cîmp bioenergetic. I-am și spus : „Pe fiică o vei lecui dumneata". „Cum adică ? Eu însă-mi nu-s sănătoasă". Am continuat sugerîndu-i să-și trateze propriile-i boli după dobîndirea cunoștințelor la cursurile de extrasensori ținute de Djuna la Academia de Medicină alternativă. I-am promis că vom lucra împreună, dacă va fi de acord. Nu i-a fost ușor să-și ia rămas bun de la instituția de învățămînt unde era lector de mulți ani. Acum este unul dintre bioterapeuții fără studii medicale speciale, dar care scoate pietre de la rinichi ori de la ficat, tratează nevroze, boli de ochi, cardiopatii ischemice ori boli gastro-intestinale. Cam în același mod au fost descoperite și angajate Polina Cupcov, Elvira Cnol, Silvia Năstase și Andrei Popov. Bioterapeuții descoperiți în Republica Moldova și în România au har cu nemiluita, cîmp bioenergetic puternic dăruit de providență. Îi reunește și capacitatea de dăruire dusă pînă la sacrificiu. Alături de bioterapeuții la care m-am referit aș pomeni cu profund respect pe I. Holban, V. Simonov, M. Bedula, V. Blajinu, T. Socolov, N. Nistor, G. Soloviov, S. Zubag. Toți dăruiți nobilei arte, capabili să aducă sănătate și bucuria de a trăi o viață normală. Mă bucur să spun că bioterapeuții din România sînt animați de același spirit de dăruire. Dar despre aceasta în viitorul apropiat.

C. BORDEIANU

P.S. D-na Maria Vârlan a sosit în București. Sînt înscrise peste 1500 persoane pentru diagnostic. Programări numai pentru lunile următoare. Telefon : 26.68.39

Măslinul, în rețetele fitoterapiei

Simbol al împăcării și longevității, măslinul care poate trăi mii de ani este utilizat azi cu succes în fitoterapie. Virtuțile sale hipotensive, diuretice, calmante și de stimulare a secreților biliare au fost reconfirmate de studii recente, laborioase. Interesante ni se par studiile ce demonstrează proprietățile benefice ale măslinului pentru sistemul cardiovascular. În țările unde se gătește mai ales cu ulei de măsline se înregistrează un procent scăzut al maladiilor coronariene față de statele unde sînt la mare preț grăsimile animale. Și astfel, coroborînd diferitele cercetări, fitoterapia nu a întîrziat să formuleze rețete. Hipertensiunea, ateroscleroza, diabetul, calculii renali se pot ameliora consumînd zilnic 2—3 cești de decoct de frunze de măslin (șase-șapte frunze pentru o ceașcă de apă, clocotită timp de un minut, apoi infuzată timp de 10 minute).

În caz de gută sau febră pasageră, trei cești pe zi de decoct din coajă de măslin (50 gr. fierte cîteva minute într-un litru de apă). Pentru constipație și insuficiență hepatică se recomandă dimineața 1—2 linguri de ulei de măsline, cu un gălbenuș de ou și cîteva picături de lămîie. Și unghiile casante pot beneficia de virtuțile acestei plante. Țineți la „bain-marie" 200 gr. ulei de măsline și 20 frunze de măslin, apoi filtrați și utilizați ca o baie fortifiantă în care săptămînal înmuiați unghiile timp de un sfert de oră.

Uleiul de măsline pare a fi un antidot chiar și al calculilor biliari. Trei-patru lingurițe luate seara, la culcare, ar avea un efect miraculos.

În cazul unor abcese sau furuncule, o cataplasmă cu măsline negre, strivite este salvatoare.

Pentru căderea părului, frictionați cu ulei de măsline, 10 seri consecutive, rădăcina părului, apoi puneți pe cap o căciulită. Dimineața spălați bine părul.

Tuturor, indiferent de vîrstă, dar mai ales copiilor, adolescenților, persoanelor în vîrstă li se recomandă să folosească în alimentație ulei de măsline, pentru bogăția sa în oligoelemente în vitamina (E și F) și în acizi grași polinesaturați, cu acțiune vitaminică asupra pielii și creșterii organismelor tinere.

CATI ADRIANA MIHAI

Prelevarea de organe — controversă continuă

Oamenii se adaptează foarte greu la gîndul principiului prelevării organelor după moarte, respectiv la transplantarea organelor unei persoane decedate la una care are o nevoie stringentă de acestea pentru a supraviețui. Ideea că organele pot servi drept „piese de schimb" este la fel de prost receptată ca și aceea legată de traficul de organe. Astfel, un bolnav, aflat de altfel într-o stare gravă nu va înțelege de ce se procedează la înmormîntarea unui donator de organe, chiar dacă aceasta este o pură necesitate logică.

Cu toate că toată lumea poartă în subconștient ideea că toți vom muri într-o zi, și că moartea face parte din viața noastră de zi cu zi, oamenii nu pot suporta deseori ideea că sufletul lor nu se încarnează după ce corpul lor părăsește lumea terestră.

Nimeni nu-i poate condamna pe cei care nu-și dau acordul în legătură cu o cedare de organe, aici termenul „donație" semnificînd, însă, că cineva trebuie mai întîi să moară pentru ca, mai apoi, să permită altcuiva să trăiască. Pe de altă parte, nici o lege nu reglementează prelevările de organe. Aceasta ar fi o măsură salutară, întrucît nu este vorba de o operație obișnuită. În orice caz, dacă se dorește convingerea unui număr cît mai mare posibil de cetățeni de a dona organe, trebuie făcută o informare aprofundată, temeinică a publicului larg, întrucît prelevările obligatorii ar fi cu totul imposibile și de nedorit. (S.F.).

PARA-HIPNOZA TV

Un interval de timp surprinzător de scurt ne desparte de ziua cînd o nouă stea de primă mărime și strălucire a apărut pe firmamentul civilizației noastre ultratehnicizate : televizorul. Această cutie fermecată, ocupînd locul No. I din inventarul tehnic al casei, a devenit aproape peste noapte un fel de fetiș, o zeitate definitorie a mitologiei noastre tehnocrate, zeitate căreia îi dedicăm zi de zi și în special seară de seară, un autentic ritual, în care investim mai multă credibilitate și mai mult fanatism decît investeau chiar popoarele primitive în fața propriilor zeități. Creditul de care se bucură televizorul în rîndul maselor se bazează pe profunde motivații de ordin științific, principalul dintre acestea ținînd de faptul că aparatul menționat exploatează în modul cel mai plenar analizatorii vizuali și auditivi, așadar ochii și urechile, pe departe cele mai complexe și mai integratoare simțuri ale noastre.

În al doilea rînd, nu trebuie să uităm și de o altă motivație ținînd de faptul că **limbajul televizorului este mai direct și mai sugestiv decît chiar limbajul obișnuit, și asta pur și simplu pentru că o imagine valorează să zicem cît zece mii de cuvinte.** Percepția vizuală și auditivă se amplifică la maximum în condițiile de semiobscuritate pe care le pretinde ritualul vizionării, fapt ce contribuie la focalizarea noastră pe ochiul de ciclop al televizorului ; în cazul ochilor, se poate solda cu inducerea unei anume stări hipnoide de tip special, pe care sîntem tentați să o intitulăm parahipnoză TV. Apropo de această realitate, ați avut vreodată curiozitatea să studiați un copil care urmărește un spectacol de desene animate pe micul ecran ? Dacă da, este imposibil să nu fi realizat faptul că respectivul copil se comportă ca și cum ar fi hipnotizat.

Hipnoza, după cum știm, reprezintă o stare psihică specială, indusă pe calea sugestiei, stare în timpul căreia subiectul adormit artificial, este supus voinței hipnotizatorului. În cursul acestui proces, este absolut obligatorie prezența a doi factori : unul activ — hipnotizatorul —, și altul pasiv — cel care se lasă hipnotizat, — ambii factori fiind ființe vii. Situația se schimbă în cazul stării hipnoide indusă de ochiul de ciclop al televizorului, deoarece acesta este neînsuflețit, însuflețit deci viu fiind doar cel care se lasă hipnotizat, în cazul nostru, copilul, motiv pentru care denumim aces gen de hipnoză parahipnoză TV, (para înseamnă în limba greacă dincolo, alături).

Copilul, după cum știm, este prin definiție un vizual. El este prin însăși structura sa incomparabil mai receptiv la imaginea vizuală decît la impactul auditiv. Din acest motiv, și universul său existențial este alcătuit în mod preponderent din imagini. **Televizorului îi este propriu un uriaș potențial de impresionabilitate, el dispunînd din acest motiv de uriașe posibilități de a ne oferi o realitate chiar mai reală decît realitatea însăși, potențial pe care o vor intercepta în special copiii, după cum am mai menționat, prin definiție vizuali.**

Vom ilustra cele afirmate mai sus cu un singur exemplu, extrem de sugestiv. Acest copil, care, după ce a admirat pe micul ecran spectacolul magnific oferit de cascada Niagara, convingător prezentat grație transfocatorului manipulat cu dibăcie de un cameraman aflat într-un elicopter, a exclamat stupefiat în fața părinților săi, în momentul cînd aceștia cu prilejul unei excursii l-au dus chiar la fața locului : „Cum vine asta, dragă mamă și dragă tată ! Cascada aceasta era mult mai frumoasă la televizor !".

Ținînd cont pe de o parte de marea forță de sugestibilitate a micului ecran și, pe de altă, de marea receptivitate a copilului în fața impactului audio-vizual, de ce să nu admitem și realitatea parahipnozei TV, cu tot ce decurge în mod negativ din această realitate, aspect pe care îl vom dezbate altădată.

ARCADIE PERCEK

Intervenție chirurgicală de excepție

Evenimentul pe care dorim să vi-l prezentăm va figura, fără îndoială, în istoria medicinii, deși pare, mai degrabă că ar reprezenta un subiect S.F. Un copil englez a venit pe lume cu... anticipație, pentru a salva de la o moarte sigură doi frați. Faptul s-a petrecut într-un spital din Ashford (Anglia). Medicii s-au decis pentru o operație urgentă, o cezariană (mama se afla în luna a opta a stării sale de gravitate !) pentru a putea obține o mică cantitate de măduvă osoasă cu ajutorul căreia se putea salva viața fraților săi, un băiat și o fetiță în vîrstă de patru și, respectiv, șase ani. Recurgerea la această intervenție de excepție a fost determinată de faptul că orice zi de întîrziere putea să ducă la decesul celor doi copii, suferinzi de pe urma unei maladii extrem de rare a măduvei osoase. Era indicat un transplant urgent din partea unui donator cu aceleași caracteristici genetice ca ale bolnavilor. Excepționala intervenție s-a încheiat cu un succes pentru toți cei implicați, astfel că ea poate fi apreciată ca una dintre cele mai prestigioase intervenții chirurgicale din istoria medicinii (Gh. R.)

Întîmplări adevărate

Unde poate duce ghinionul în dragoste

În micuțul apartament din Nancy, Franța, unde locuiește Muriel P. în vîrstă de 39 de ani, totul respiră dragoste de viață și curățenie, iar ceea ce frapează e numărul mare de animale de pluș care ocupă rafturile consolelor. Un adevărat magazin de jucării în care se îngrămădesc ursi, veverițe, panda, căței etc. „Sînt ca și copiii mei — spune Muriel — și toți au cîte un nume".

Cu ani în urmă, Muriel s-a lansat în viață cu încredere și optimism, căsătorindu-se cu Paul, un băiat de vîrsta sa. El era șofer, iar ea lucra într-o arhivă. Muriel spera să aibă o fericire simplă, dar sigură, înconjurată de un soț tandru și de copii. După cîteva luni însă, și-a dat seama că nu putea realiza nimic din ceea ce visa. Paul bea tot timpul, era agresiv și se întorcea tîrziu. Muriel se transformase în menajeră, iar în situația sa, degradîndu-se zilnic, renunță la ideea de a mai aduce pe lume un copil... Mai mult, Paul devenind violent, Muriel decise să nu mai prelungească infernul și divorță. Divorțul puse capăt iluziilor sale, viața pendulînd între vizite la părinți și serviciu. Apoi, Muriel l-a cunoscut pe Maurice, divorțat ca și ea, funcționar municipal la Nancy, un bărbat simpatic, dar complicat. Foarte curînd, Muriel și-a dat seama că el refuză căsătoria, din cauză că nu-și poate uita soția, sperînd mereu să o recucerească. Pentru Muriel o nouă decepție, care-i aducea o nouă ruptură.

Așadar, eșecurile și decepțiile au făcut-o să se închidă în sine : o solitudine melancolică și calmante...

Într-o seară, aranjîndu-și lucrurile în cameră, Muriel și-a regăsit jucăriile din copilărie și în special pe Poly, un ursuleț pe care-l adora cînd avea 4 ani. Treptat, afecțiunea pentru animalele din pluș s-a transformat în pasiune.

Acum, Muriel a prins „virusul colecției" și aleargă de la un magazin la altul, căutînd mereu altceva. Prietenii și chiar patronul său îi cunosc pasiunea și din călătoriile lor îi aduc mereu cîte o amintire.

Încîntată că ursții din pluș, nu o mint niciodată, Muriel declară : „acum, ei sînt viața mea".

Eșecul loviturii de grație

Era simbătă 16 noiembrie 1991, ora 19,45. Noaptea se lăsase deja la Alés (Franța), era frig și nimeni nu se aventura pe stradă.

Jean-Marie și Elisabeth Glas mai aveau treabă în micul lor magazin de tutun. Afară, un BX cu număr de Paris făcea pentru a treia oară înconjurul pieții.

Rămasă apoi singură, Elisabeth aranja marfa pe rafturi, cînd deodată fu întreruptă de un derbedeu înarmat, care striga : „repede, banii !" La început femeia a crezut că e o glumă, dar la a doua somație înțelese că era vorba de un adevărat gangster, înarmat cu un pistol la fel de adevărat. Îngrozită, Elisabeth nu găsi forța să declanșeze alarma care leagă biroul magazinului său de comisariat și cu atît mai mult nu se gîndi să declanșeze bomba lacrimogenă ascunsă sub contoarul casei de bani.

Grăbindu-se către magazinul său, Jean-Marie zări un om cu un ciorap pe față la volanul BX-ului parcat în fața magazinului lor și înțelese imediat că erau în primejdie. Intrînd în magazin, începu lupta cu gangsterul care-i amenința soția și un glonț îl lovi pe Jean-Marie în piciorul sting. Un al doilea glonț se înfipse în plafon. Cu toată rana și durerea cumplită, Jean-Marie se lupta totuși cu tipul, căutînd să-l doboare. La un moment dat însă, căzură amîndoi și atunci omul cu ciorapul de damă pe figură trase încă un glonț înspre inima victimei. Durerea atroce îi luă răsuflarea lui Jean-Marie, Și, incredibil, ducînd mîna la inimă, recuperă pur și simplu glonțul ! Un adevărat miracol, după cum l-au calificat experții balistici. Glonțul alunecase pe teavă fără să prindă viteză. Agresorul deja fugise, fără să mai ia cei... 400 de franci din casa de bani, sperînd că va reuși să se facă nevăzut cu ajutorul prietenului său care-l aștepta în BX. Banditii au fost însă repede depistați de poliție.

După cîteva zile de spitalizare, Jean-Marie Glas s-a întors acasă, iar în perioada spitalizării sale, toți comercianții de tabac au lucrat cu programul modificat, adică numai după-amiaza pînă la ora 16, din spirit de solidaritate cu Elisabeth, care era singură.

Un Stradivarius recuperat după 5 ani

Cu prilejul unui turneu întreprins în Italia în anul 1987, violonistul francez Pierre Amoyal a suferit un „accident", puțin obișnuit : din mașina lui personală cu care călătorea i-a fost sustrasă o vioară Stradivarius de o mare valoare. Furtul s-a comis atunci cînd Amoyal, aflat în drum spre Franța, a parcat mașina în fața unui restaurant unde dorea să ia masa de prînz. Cînd a revenit la mașină, Amoyal a avut de suportat un șoc teribil : vioara lui dispăruse. Inutile au fost apelurile lansate de el în numeroase ziare prin care oferea hoțului o foarte mare recompensă, căutînd să-l facă să înțeleagă și faptul că nu va putea vinde niciodată o asemenea vioară. Inutile s-au dovedit și cercetările întreprinse de organele de poliție din Franța și Italia, inclusiv Interpolul. Dar totul a fost în zadar.

Și anii treceau... Singura care-l înconjura pe Amoyal era soția sa, Leslie, care era convinsă că pînă la urmă valorosul instrument va fi găsit și restituit proprietarului. După trecerea a cinci ani de la data furtului, Amoyal a primit o înștiințare de la carabinierii din Torino care-l solicitau să vină la Torino pentru a identifica o vioară care fusese găsită la o gazdă de hoți. Cînd Amoyal a văzut-o și-a dat seama că este vioara care-i fusese furată ! „Nu mi-am pierdut nici un moment convingerea că într-o bună zi o voi recupera. Am așteptat atîția ani s-o recapăt și aș fi fost capabil să aștept chiar 40 de ani. Soția mea m-a susținut tot timpul, mai ales cînd treceam prin clipe de deznădejde", a declarat Amoyal. Să mai adăugăm oare faptul că violonistul francez a oferit carabinierilor din Torino un concert în care a folosit vioara regăsită ?...

Amintiri și dezamăgiri

În grădina unui azil de bătrîni din Franța, Géraldine Girard, o bătrînică de 72 de ani, cu părul complet alb își deapănă amintirile... Doar amintirile i-au mai rămas ! Și dintre acestea o fotografie cu Kouki, cîinele ei drag.

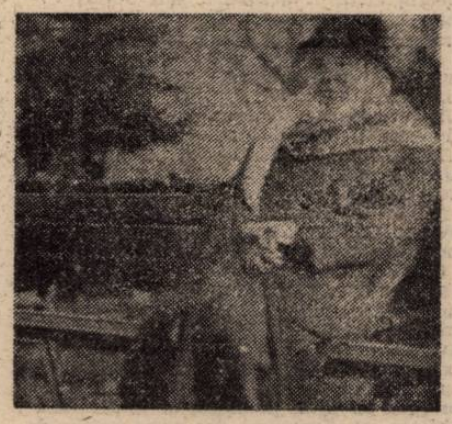

Cei trei fii au internat-o, îndepărtînd-o ca pe un obiect fără utilitate, ca să elibereze casa, acea casă în care își petrecuse 50 de ani din viață cu soțul său, astăzi decedat, casa în care într-o zi aduse un cățeluș pierdut, pe care-l botezase Kouki. Sărbătorile, risetele, aniversările îi răsună în minte,dar cel mai tare o doare că l-a pierdut pe Kouki, care a umplut golul din sufletul ei timp de atîția ani și n-a trădat-o niciodată. La spital cîinii sînt interzișii... și a fost obligată să se despartă de el. Evocînd ultimele clipe de bucurie petrecute în compania lui Kouki, acest prieten pe care a trebuit să-l abandoneze, delicata doamnă Girard are lacrimi în ochi.

Din cînd în cînd, o vecină i-l aducea pe Kouki la spital, dar în momentul despărțirii cățelul urla îngrozitor. Fericirea revederii se transforma repede în disperare.

O plimbare transformată în coșmar

În acea duminică de început de iarnă, Arnaud Devin, în vîrstă de 15 ani și prietenul său Vincent, de 8 ani ieșiseră să facă o plimbare prin pădurea localității Abbecourt, Franța. Copiii se plimbau liniștiți fără să bănuiască primejdia care avea să le lase urmări pe viață... Șapte vînători urmăreau cu îndîrjire niște căprioare, trăgînd la întîmplare. În furia lor oarbă nu se mai uitau împrejur și nici n-au auzit copiii, astfel încît un glonț și-a încheiat traiectoria prin pulpa stîngă a lui Arnaud și brațul drept a lui Vincent !

Cu toată durerea, micul Vincent a alergat către casă alertîndu-și părinții. Evident, a fost chemată o ambulanță, care l-a transportat pe Arnaud la spitalul din Noailles, unde a fost operat de urgență. Vincent s-a ales cu cîteva puncte de sutură și cu un puternic șoc emoțional.

Pentru Arnaud, vindecarea va fi de lungă durată, dificilă și este foarte posibil să rămînă cu sechele toată viața, în timp ce vînătorul inculpat nu riscă decît 18 luni de închisoare și a încercat chiar un „tîrg" cu părinții lui Arnaud. Desigur, părinții băiatului nu numai că au refuzat categoric orice discuție, dar au alertat și pe ceilalți localnici pentru a crea o asociație de apărare, astfel încît pe viitor să fie evitate astfel de drame.

magazin publicitate

CASA DE LICITAȚIE
Cercul Militar National, bd Kogalniceanu 2
730 564 orele 17.00-20.00
Relatii: Cercul Militar National
Luni-Vineri, orele 10.00-18.00
Expertizari-evaluari obiecte de arta, gratuit
Consultatii cu personalitati in domeniu:
miercurea si simbata, 9.00-13.00
Cercul Militar National, intrarea prin
B-dul Kogalniceanu
Expertizari la domiciliu pentru mic mobilier stil
covoare, in vederea vinzarii prin licitatie
OBIECTE DE ARTĂ